

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ 1
- ★ Регламент (ЕС) 2018/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2018 година за изменение на Регламент (ЕС) № 516/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на повторното заделяне на оставащите суми, заделени за подпомагане на изпълнението на решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601 на Съвета, или разпределянето на тези суми към други действия по националните програми 78

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници ⁽¹⁾ 82
- ★ Директива (ЕС) 2018/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност ⁽¹⁾ 210

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/1999 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 декември 2018 г.

относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 и член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С настоящия регламент се определя необходимата законодателна основа за надеждно, приобщаващо, разхотоефективно, прозрачно и предвидимо управление на Енергийния съюз и действията в областта на климата (наричан по-долу „механизъм за управление“), което да гарантира постигането на целите за 2030 г. и на дългосрочните общи цели и конкретни цели на Енергийния съюз в съответствие с Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата след 21-вата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата (наричано по-долу „Парижкото споразумение“), чрез допълващи се, последователни и амбициозни усилия от страна на Съюза и неговите държави членки, като същевременно се ограничава административната сложност.
- (2) Енергийният съюз следва да обхване пет измерения: енергийна сигурност; вътрешния енергиен пазар; енергийна ефективност; декарбонизация; и научни изследвания, иновации и конкурентоспособност.
- (3) Целта, която си поставя един устойчив Енергиен съюз, в центъра на който стои амбициозна политика по отношение на климата, е да осигури на потребителите в Съюза — включително домакинства и предприятията — сигурна, устойчива, конкурентоспособна и икономически достъпна енергия, както и да насърчава научните изследвания и иновациите чрез привличането на инвестиции, а за това е необходима фундаментална промяна на европейската енергийна система. Тази промяна е тясно свързана и с необходимостта да се запази, защити и подобри качеството на околната среда и да се поощри разумното и рационално използване на природните ресурси, по-специално чрез насърчаване на енергийната ефективност и икономии на енергия, както и чрез разработване

⁽¹⁾ ОВ С 246, 28.7.2017 г., стр. 34.

⁽²⁾ ОВ С 342, 12.10.2017 г., стр. 111.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 ноември 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 4 декември 2018 г.

на нови и възобновяеми видове енергия. Посочената цел може да бъде постигната само чрез координирани действия, съчетаващи законодателни и незаконодателни актове на равнището на Съюза, на регионално, национално и местно равнище.

- (4) Един напълно функциониращ и устойчив енергиен съюз ще превърне Съюза във водещ регион за иновации, инвестиции, стопански растеж и социално и икономическо развитие, което от своя страна ще даде добър пример за това как преследването на големи амбиции по отношение на смекчаването на последиците от изменението на климата е тясно свързано с мерки за насърчване на иновациите, инвестициите и растежа.
- (5) Наред с настоящия регламент Комисията разработи и прие серия от инициативи в секторната енергийна политика, по-специално по отношение на възобновяемата енергия, енергийната ефективност, включително по отношение на енергийните характеристики на сградите, и устройството на енергийния пазар. Тези инициативи образуват пакет, обединен от общата тема за поставяне на енергийната ефективност на първо място, за глобална лидерска позиция на Съюза в областта на възобновяемите енергийни източници и за справедливи решения за енергийните потребители, включително чрез справяне с енергийната бедност и насърчване на лоялната конкуренция във вътрешния пазар.
- (6) В своите заключения от 23 и 24 октомври 2014 г. Европейският съвет одобри рамка на Съюза в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г. въз основа на четири основни цели на равнището на Съюза: намаляване с поне 40 % на емисиите на парникови газове от цялата икономика, индикативна цел за подобряване с поне 27 % на енергийната ефективност, която да бъде преразгледана до 2020 г. с перспектива тази цел да се увеличи на 30 %, дял от поне 27 % на потребяваната в Съюза енергия от възобновяеми източници и поне 15 % междусистемна електроенергийна свързаност. В рамката бе посочено, че целта за възобновяемата енергия е обвързваща на равнището на Съюза и че тя ще бъде постигната чрез приноса на държавите членки, водени от необходимостта за колективно постигане на целта на Съюза. С преработен вариант на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ беше въведена нова, обвързваща цел за Съюза в областта на възобновяемата енергия за 2030 г. от поне 32 %, включително разпоредба за преразглеждане с оглед повишаване на целта на равнището на Съюза до 2023 г. В изменения на Директива № 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ бе определена целта на равнището на Съюза за подобрения на енергийната ефективност през 2030 г. — най-малко с 32,5 %, включително и разпоредба за преразглеждане с оглед повишаване на целите на равнището на Съюза.
- (7) Обвързващата цел за 2030 г. за поне 40-процентно намаление в сравнение с 1990 г. на вътрешните емисии на парникови газове от цялата икономика бе официално одобрена като планиран национално определен принос на Съюза и на неговите държави членки към Парижкото споразумение относно изменението на климата по време на заседанието на Съвета по околна среда на 6 март 2015 г. Парижкото споразумение относно изменението на климата бе ратифицирано от Съюза на 5 октомври 2016 г. ⁽³⁾ и влезе в сила на 4 ноември 2016 г. То заменя подхода, възприет в рамките на Протокола от Киото от 1997 г., който бе одобрен от Съюза с Решение 2002/358/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾ и чието действие няма да продължи след 2020 г. Системата на Съюза за мониторинг и докладване на емисиите и поглъщанията следва да бъде актуализирана в съответствие с тези промени.
- (8) Парижкото споразумение повиши нивото на амбициозност на световно равнище по отношение на смекчаването на последиците от изменението на климата и определи дългосрочна цел в съответствие с целта за задържане на покачването на средната температура в световен мащаб до значително под 2 °C над нивата от предииндустриалния период и полагане на по-нататъшни усилия за ограничаване на покачването на температурата до 1,5 °C над нивата от предииндустриалния период.
- (9) За постигане на целите по отношение на температурата в Парижкото споразумение Съюзът следва да се стреми да постигне баланс между антропогенните емисии по източници и поглъщанията от поглъщатели на парникови газове на възможно най-ранен етап и, ако е целесъобразно, да постигне отрицателни емисии след това.
- (10) По отношение на климатичната система от значение за общата концентрация на парникови газове в атмосферата са натрупаните с течение на времето общи антропогенни емисии. Комисията следва да анализира различни сценарии за приноса на Съюза за дългосрочните цели, наред с другото сценарии за постигане в срок до 2050 г. на нетни нулеви емисии на парникови газове в рамките на Съюза, както и отрицателни емисии след това и последиците от сценариите за оставащия световен бюджет и бюджета на Съюза по отношение на въглерода. Комисията следва да изготви анализ за целите на дългосрочна стратегия на Съюза за приноса на Съюза към ангажиментите съгласно Парижкото споразумение за задържане на увеличението на средната глобална температура до значително по-малко от 2 °C над равнищата от предииндустриалния период, както и за продължаване на усилията за ограничаване на

⁽¹⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16).

⁽²⁾ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение (ЕС) 2016/1841 на Съвета от 5 октомври 2016 г. за сключване, от името на Европейския съюз, на Парижкото споразумение, прието по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 2002/358/ЕО на Съвета от 25 април 2002 г. за одобрение от името на Европейската общност на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за промените на климата и съвместното изпълнение на ангажиментите, произтичащи от нея (ОВ L 130, 15.5.2002 г., стр. 1).

повишаването на температурата до 1,5 °C над равнищата от преиндустриалния период, включително различни сценарии, наред с другото сценарий за постигане до 2050 г. на нетни нулеви емисии на парникови газове в рамките на Съюза, както и отрицателни емисии след това и последиците от сценариите за световния бюджет и бюджета на Съюза по отношение на въглерода.

- (11) Въпреки че Съюзът се ангажира да постигне амбициозни намаления на емисиите на парникови газове до 2030 г., заплахата от изменението на климата е световен проблем. Поради това Съюзът и неговите държави членки следва да работят със своите международни партньори, за да се гарантира високо равнище на амбиция за всички страни в съответствие с дългосрочните цели на Парижкото споразумение.
- (12) В своите заключения от 23 и 24 октомври 2014 г. Европейският съвет също така постигна съгласие, че следва да бъде разработен надежден и прозрачен механизъм за управление без каквато и да било ненужна административна тежест и с достатъчна гъвкавост за държавите членки, която да подпомогне осъществяването на целите на енергийната политика на ЕС, като същевременно се зачита изцяло свободата на държавите членки да определят своя енергиен микс. Европейският съвет изтъкна, че механизъмът за управление следва да се основава на съществуващите градивни елементи, като националните програми в областта на климата, националните планове за възобновяема енергия и енергийна ефективност, и че е необходимо отделните направления за планиране и докладване да бъдат рационализирани и обединени. Декларирано бе също така съгласие да бъдат засилени ролята и правата на потребителите, прозрачността и предвидимостта за инвеститорите — наред с другото чрез системно следене на основните показатели за финансово достъпна, безопасна, конкурентоспособна, сигурна и устойчива енергийна система — както и да се улесни координацията на националните политики в областта на климата и енергетиката и да се засили регионалното сътрудничество между държавите членки.
- (13) В своето съобщение от 25 февруари 2015 г. относно Рамкова стратегия за устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата Комисията посочва необходимостта от интегриран механизъм за управление, чрез което да се гарантира, че всички свързани с енергията дейности — на равнището на Съюза, на регионално, национално и местно равнище — допринасят за постигането на целите на Съюза; по този начин периметърът на управление бе разширен извън Рамката за политиките в областта на климата и енергетиката за 2030 г. и обхвана и петте измерения на Енергийния съюз.
- (14) В своето съобщение от 18 ноември 2015 г. „Състояние на Енергийния съюз“ Комисията посочи по-конкретно, че интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, засягащи и петте измерения на Енергийния съюз, са необходими инструменти за по-стратегическо планиране на политиките в областта на енергетиката и климата. Като част от това съобщение указанията на Комисията до държавите членки относно интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата дават основата, за да започнат държавите членки разработването на национални планове за периода 2021—2030 г. и определят основните стълбове на механизма за управление. В съобщението също така бе посочено, че това управление следва да бъде правно уредено.
- (15) В заключенията си от 26 ноември 2015 г. относно системата на управление, Съветът призна, че управлението на Енергийния съюз ще бъде основен инструмент за неговото ефикасно и ефективно изграждане и за постигането на неговите цели. Съветът подчерта, че механизма за управление следва да се основава на принципите за интегриране на стратегическото планиране и докладване относно прилагането на политиките за климата и енергетиката и на координацията между участниците, отговарящи за политиките за климата и енергетиката на равнище ЕС, на регионално и национално равнище. Той изтъкна също така, че чрез механизма за управление следва да се гарантира постигането на приетите цели в областта на енергетиката и климата за 2030 г., както и да се следи колективният напредък на Съюза в постигането на целите на политиката по всички пет измерения на Енергийния съюз.
- (16) Резолюцията на Европейския парламент от 15 декември 2015 г., озаглавена „Към постигане на Европейски енергиен съюз“, призовава механизмът за управление на Енергийния съюз да бъде амбициозна, надеждна, прозрачна, демократична, изцяло да включва Европейския парламент и да гарантира постигането на целите за 2030 г. в областта на енергетиката и климата.
- (17) Европейският съвет многократно е подчертавал необходимостта от предприемане на спешни мерки за осигуряване на изпълнението на минимална цел от 10 % междусистемна електроенергийна свързаност. В заключенията си от 23 и 24 октомври 2014 г. Европейският съвет реши, че Комисията, с подкрепата на държавите членки, ще вземе спешни мерки, за да се осигури изпълнението на минимална цел от 10 % междусистемна електроенергийна свързаност като въпрос с неотложен характер и не по-късно от 2020 г., поне за държавите членки, които все още не са постигнали минимално ниво на интеграция във вътрешния енергиен пазар. В съобщението на Комисията от 23 ноември 2017 г. за укрепването на енергийните мрежи в Европа се оценява напредъкът към постигане на целта от 10 % междусистемна свързаност и се предлагат начини за привеждане в действие на целта от 15 % междусистемна свързаност за 2030 г.

- (18) Поради това основната цел на механизма на управление следва да бъде да осигури възможност за постигането на целите на Енергийния съюз и по-специално целите на Рамката за политиките в областта на климата и енергетиката за 2030 г., в областта на намаляването на емисиите на парникови газове, енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност. Тези общи и конкретни цели произтичат от политиката на Съюза в областта на енергетиката и от необходимостта да се запази, защити и подобри качеството на околната среда и да се поощри разумното и рационално използване на природните ресурси, съгласно предвиденото в Договорите. Нито една от тези неразривно свързани цели не може да се разглежда като второстепенна спрямо другата. По тази причина настоящият регламент е свързан със секторно законодателство, чрез което се изпълняват целите за 2030 г. в областта на енергетиката и климата. Макар че държавите членки се нуждаят от гъвкавост, за да избират политики, които най-добре да отговорят на техните национални енергийни миксове и предпочитания, тази гъвкавост трябва да бъде съвместима с по-нататъшната пазарна интеграция, засилената конкуренция, постигането на целите в областта на климата и енергията и постепенното преминаване към устойчива нисковъглеродна икономика.
- (19) Осъществяването на един социално приемлив и справедлив преход към устойчива, нисковъглеродна икономика налага промени в начина на инвестиране по отношение както на публичните, така и на частните инвестиции, както и стимули в целия спектър на политиките, като се вземат предвид гражданите и регионите, за които преходът към нисковъглеродна икономика би могъл да има неблагоприятни последици. Постигането на намаление на емисиите на парникови газове изисква повишаване на ефективността и засилване на иновациите в европейската икономика и по-специално следва също така да създава устойчиви работни места и да води до подобряване на качеството на въздуха и общественото здраве.
- (20) С оглед на международните ангажменти, предвидени в Парижкото споразумение, държавите членки следва да докладват за действията, които предприемат за постепенно премахване на енергийните субсидии, по-специално по отношение на изкопаемите горива. При докладването държавите членки могат да изберат да се основават на съществуващите определения за субсидии за изкопаеми горива, използвани на международно равнище.
- (21) Тъй като парниковите газове и замърсителите на въздуха до голяма степен имат едни и същи източници, политиката, разработена с оглед намаляването на емисиите на парникови газове, може да има съпътстващи ползи за общественото здраве и качеството на въздуха, особено в градските райони, които биха могли да компенсират отчасти или изцяло разходите за смекчаване на емисиите на парникови газове в краткосрочен план. Тъй като данните, докладвани по Директива (ЕС) 2016/2284 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, представляват важен принос за инвентаризацията на парниковите газове и националните планове, следва да се признае важността на събирането и докладването на съответстващи помежду си данни по Директива (ЕС) 2016/2284 и за инвентаризацията на парниковите газове.
- (22) Опитът, натрупан при прилагането на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, разкри необходимостта от синергии между и съгласуваност на докладването по други правни инструменти, по-специално Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕО) № 517/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾. Използването на съгласувани данни за докладване на емисиите на парникови газове е от решаващо значение, за да се осигури качеството на докладването на емисиите.
- (23) В съответствие с твърдия ангажмент на Комисията за по-добро регулиране и в съответствие с политика, която насърчава научните изследвания, иновациите и инвестициите, механизмът за управление следва да доведе до значително намаляване на административната тежест и сложност за държавите членки и съответните заинтересовани страни, Комисията и другите институции на Съюза. То следва също така да спомогне за гарантиране на последователност и адекватност на политиките и мерките на равнището на Съюза и на национално равнище по отношение на преобразуването на енергийната система с цел преминаването към устойчива нисковъглеродна икономика.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/2284 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. за намаляване на националните емисии на някои атмосферни замърсители, за изменение на Директива 2003/35/ЕО и за отмяна на Директива 2001/81/ЕО (ОВ L 344, 17.12.2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза и отмяна на Решение № 280/2004/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13).

⁽³⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на Директиви 91/689/ЕО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 33, 4.2.2006 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор (ОВ L 304, 14.11.2008 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 517/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за флуорсъдържащите парникови газове и за отмяна на Регламент (ЕО) № 842/2006 (ОВ L 150, 20.5.2014, стр. 195).

- (24) Постигането на общите и конкретните цели на Енергийния съюз следва да се гарантира чрез съчетаване на инициативи на Съюза със съгласувани национални политики, определени в интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата. В секторното законодателство на Съюза в сферата на енергетиката и климата са определени изисквания за планиране, които са полезни инструменти за постигане на промени на национално равнище. Тяхното въвеждане по различно време стана причина за припокриване и недостатъчно добро обмисляне на синергиите и взаимодействията между отделните области на разглежданите политики, което е в ущърб на икономическата ефективност. Поради това настоящото отделно планиране, докладване и мониторинг в областта на енергетиката и климата следва да бъде рационализирано и интегрирано във възможно най-голяма степен.
- (25) Интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата следва да обхващат десетгодишни периоди и в тях следва да се съдържа преглед на настоящата енергийна система и настоящите политики. В тях следва да се определят националните общи цели за всяко от петте измерения на Енергийния съюз и съответните политики и мерки за тяхното постигане, като плановете следва да почиват на аналитична основа. В интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, обхващащи първия период от 2021 до 2030 г., следва да се обърне специално внимание на целите за 2030 г. за намаляване на емисиите на парникови газове, за възобновяемата енергия, енергийната ефективност и междусистемната свързаност на електроенергийните системи. Държавите членки следва да се стремят да гарантират, че интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата са в съответствие и допринасят за постигането на целите за устойчиво развитие на ООН. В своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата държавите членки могат да се основават на съществуващи национални стратегии или планове. За първия проект и за окончателния интегриран национален план в областта на енергетиката и климата е предвиден различен срок спрямо следващите планове, за да могат държавите членки да разполагат с достатъчно време за изготвяне на първите си планове след приемането на настоящия регламент. Въпреки това държавите членки се насърчават да предоставят своите първи проекти на интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата възможно най-рано през 2018 г., за да се даде възможност за подходяща подготовка, по-специално за диалога за улесняване, който предстои да бъде организиран през 2018 г. в съответствие с решение 1/CP.21 на Конференцията на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата (РКООНИК).
- (26) Когато изготвят своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, държавите членки следва да правят оценка на броя на домакинствата в положение на енергийна бедност, като се вземат предвид необходимите вътрешни енергийни услуги, необходими за гарантиране на основни стандарти на живот в съответния национален контекст, съществуващата социална политика и други относими политики, както и индикативните насоки на Комисията относно относимите показатели, включително географско разпределение, основани върху общ подход спрямо енергийната бедност. В случай че дадена държава членка констатира, че разполага със значителен брой домакинства в положение на енергийна бедност, тя следва да включи в своя план национална индикативна цел за намаляване на енергийната бедност.
- (27) За интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата следва да бъде определен задължителен образец, за да се гарантира, че всички национални планове са достатъчно подробни и да се улесни сравняването и групирането им, като в същото време се осигури достатъчно гъвкавост за държавите членки да определят подробно съдържанието на националните планове, като отразяват националните предпочитания и специфика.
- (28) Изпълнението на политиките и мерките в областта на енергетиката и климата оказва въздействие върху околната среда. Поради това държавите членки следва да гарантират, че на обществеността своевременно се предоставят ефективни възможности за участие в изготвянето на проектите на плановете и за изразяване на становище по тях в съответствие, където е приложимо, с разпоредбите на Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ и на Конвенцията на Икономическата комисия за Европа на ООН (ИКЕ на ООН) за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда от 25 юни 1998 г. (наричана по-долу „Конвенцията от Орхус“). Държавите членки следва също така да гарантират участието на социалните партньори в изготвянето на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и да се стремят да ограничат административната сложност при изпълнение на задълженията си във връзка с обществената консултация.
- (29) При провеждане на обществени консултации и в съответствие с Конвенцията от Орхус държавите членки следва да се стремят да осигурят равно участие, информиране на обществеността чрез публично оповестяване или други подходящи средства, като например електронни медии, както и да гарантират, че обществеността разполага с достъп до всички съответни документи и че са въведени практически механизми, свързани с участието на обществеността.
- (30) Всяка държава членка следва да установи постоянен многостепенен диалог, който да обединява местните органи, организациите на гражданското общество, целовите среди, инвеститорите и други съответни заинтересовани страни, с цел обсъждане на различните варианти, предвидени за политиките в областта на енергетиката и климата.

⁽¹⁾ Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 г. относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, 21.7.2001 г., стр. 30).

В рамките на този диалог следва да е възможно да бъдат разглеждани интегрираният национален план на държавата членка в областта на енергетиката и климата, както и нейната дългосрочна стратегия. Диалогът може да се провежда посредством която и да било национална структура, като например уебсайт, платформа за обществени консултации или друг интерактивен инструмент за комуникация.

- (31) Регионалното сътрудничество е от основно значение за гарантиране на ефективното постигане на целите на Енергийния съюз по икономически ефективен начин. Комисията следва да улеснява подобно сътрудничество между държавите членки. Държавите членки следва да имат възможността да представят бележки по интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата на другите държави членки, преди те да бъдат окончателно оформени с цел да се избегне непоследователността и потенциално отрицателното въздействие върху други държави членки и да се гарантира колективното постигане на общите цели. Регионалното сътрудничество при изготвянето и окончателното оформяне на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, както и при тяхното последващо изпълнение следва да бъде от основна важност за повишаване на ефективността и ефикасността на мерките и за насърчаване на пазарната интеграция и енергийната сигурност.
- (32) Когато си сътрудничат в рамките на настоящия регламент, държавите членки следва да вземат предвид съществуващите форуми за регионално сътрудничество, като Плана за действие относно взаимосвързаността на балтийския енергиен пазар (BEMIP), Свързаност в Централна и Югоизточна Европа (CESEC), Централно-западния регионален енергиен пазар (CWREM), Инициативата за морска преносна мрежа в държавите с излаз на северните морета (NSCOGI), Петстранния енергиен форум, Групата на високо равнище по междусистемните връзки в Югозападна Европа и Евро-средиземноморското партньорство. Държавите членки се насърчават да предвидят сътрудничество с държавите – страни по Договора за Енергийната общност, с трети държави, които са членове на Европейското икономическо пространство и когато е целесъобразно, с други съответни трети държави. Освен това, с оглед насърчаването на пазарна интеграция, разходоэффективни политики, ефективно сътрудничество, партньорства и консултации, Комисията може да идентифицира нови възможности за регионално сътрудничество, което да обхваща едно или повече от петте измерения на Енергийния съюз в съответствие с настоящия регламент, с дългосрочна визия и въз основа на съществуващите пазарни условия.
- (33) Комисията може да предприеме обсъждания със съответните трети държави, за да проучи възможността за разширяване към тях на прилагането на разпоредбите, установени съгласно настоящия регламент, и по-специално на разпоредбите, свързани с регионалното сътрудничество.
- (34) Интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата следва да бъдат стабилни, за да могат да гарантират прозрачността и предсказуемостта на националните политики и мерки и така да гарантират сигурността на инвестициите. През обхванатия десетгодишен период обаче националните планове следва да бъдат актуализирани еднократно, за да се даде възможност на държавите членки да ги адаптират към значително променили се обстоятелства. За плановете, обхващащи периода от 2021 до 2030 г., държавите членки следва да актуализират плановете си до 30 юни 2024 г. Общите цели, конкретните цели и приносите следва да се променят само с цел да отразят по-висока степен на амбициозност, особено по отношение на целите за 2030 г. в областта на енергетиката и климата. Като част от актуализациите държавите членки следва да положат усилия за смекчаване на евентуалните неблагоприятни въздействия върху околната среда, проличали при интегрираното докладване.
- (35) Стабилните дългосрочни стратегии за намаляване на емисиите на парникови газове са от основно значение, за да се осигури принос за икономическа трансформация, създаване на работни места, растеж и постигане на всеобхватни цели за устойчиво развитие, както и за справедлив и икономически ефективен напредък към постигането на заложената в Парижкото споразумение цел относно изменението на климата. Освен това страните по Парижкото споразумение относно изменението на климата са приканени да съобщат до 2020 г. своите дългосрочни стратегии за развитие при ниски емисии на парникови газове за периода до средата на века. В този контекст на 22 март 2018 г. Европейският съвет прикани Комисията да представи до първото тримесечие на 2019 г. предложение за стратегия за дългосрочно намаляване на емисиите на парникови газове в Съюза в съответствие с Парижкото споразумение, като се вземат предвид интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата.
- (36) Държавите членки следва да разработят дългосрочни стратегии с перспектива от поне 30 години, които да допринесат за изпълнение на ангажиментите на държавите членки съгласно РКООНИК и Парижкото споразумение, в контекста на целта на Парижкото споразумение за задържане на увеличението на средната глобална температура до значително по-малко от 2 °C над равнищата от прединдустриалния период, както и за продължаване на усилията за ограничаване на повишаването на температурата до 1,5 °C над равнищата от прединдустриалния период и за постигане на дългосрочно намаляване на емисиите на парникови газове и засилване на поглъщанията от поглъщители във всички сектори в съответствие с целта на Съюза. Държавите членки следва да разработят своите стратегии по открит и прозрачен начин и да гарантират ефективни възможности за обществеността да участва в подготовката им. Техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и дългосрочните стратегии следва да са съвместими помежду си.
- (37) Секторът на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС) е изложен в голяма степен на изменението на климата и по тази причина е много уязвим. Същевременно секторът има огромен потенциал да осигурява дългосрочни ползи за климата и значително да допринесе за постигането на дългосрочните цели в областта на климата на равнището на Съюза и на международно равнище. Той може да допринесе за смекчаването

на изменението на климата по няколко начина, по-специално чрез намаляване на емисиите, запазване и увеличаване на поглътителите и въглеродните запаси, както и чрез осигуряване на биоматериали, които могат да заместят изкопаемите материали или материалите с висок въглероден интензитет. От решаващо значение са дългосрочните стратегии, залегнали в основата на инвестициите, насочени към увеличаване на ефективното улавяне на въглерода, устойчивото управление на ресурсите и дългосрочната стабилност и приспособимост на въглеродните депа.

- (38) При разработването на нови междусистемни връзки е важно да се извършва пълна оценка на разходите и ползите, включително оценка на всички свързани с тях технически, социално-икономически и екологични въздействия, както се изисква от Регламент (ЕС) № 347/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и да бъдат отчитани положителните външни ефекти на междусистемните връзки, като например интеграцията на възобновяеми енергийни източници, сигурността на доставките и засилването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар.
- (39) Както и по отношение на планирането, в секторното законодателство на Съюза в областта на климата и енергетиката се съдържат изисквания за докладване — много от тях доказали се като полезни инструменти за постигане на промяна на национално равнище, в допълнение към реформите на пазара — които обаче са приети в различни моменти от време, което е станало причина за припокривания и неефективност на разходите, както и за недостатъчно отчитане на синергиите и взаимодействията между областите на разглежданите политики, като намаляването на емисиите от парникови газове, възобновяемата енергия, енергийната ефективност и пазарната интеграция. За да се постигне точният баланс между необходимостта да се гарантира надеждно проследяване на изпълнението на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и необходимостта да се намали административната сложност, държавите членки следва да изготвят двугодишни доклади за напредъка в изпълнението на плановете и за другите промени в енергийната система. Въпреки това за някои видове докладване, особено във връзка с изискванията за докладване в областта на климата, произтичащи от РКООНИК и от правото на Съюза, ще бъде необходимо да останат на годишна база.
- (40) Интегрираните национални доклади на държавите членки за напредъка в областта на енергетиката и климата следва да отразяват елементите, определени в образеца за интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата. Образецът за интегрираните национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата следва да бъде подробно определен в последващи актове за изпълнение с оглед на техническото му естество и факта, че първите доклади за напредъка трябва да бъдат представени през 2023 г. Докладите за напредъка следва да се изготвят, за да се гарантира прозрачност спрямо Съюза, другите държави членки, регионалните и местните органи, действащите лица на пазара, включително и потребителите, и всички други съответни заинтересовани страни и широката общественост. Те следва всестранно да обхващат и петте измерения на Енергийния съюз и — за първия период — едновременно с това да акцентират върху областите, обхванати от конкретните цели по Рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г.
- (41) РКООНИК задължава Съюза и неговите държави членки да съставят, редовно да актуализират, да публикуват и да докладват на Конференцията на страните национални инвентаризации на антропогенните емисии по източници и на поглъщанията по поглътителите за всички парникови газове, като използват съвместими методологии, договорени от Конференцията на страните. Инвентаризациите на парникови газове са от основно значение, за да може да бъде проследяван напредъкът в изпълнението на измерението „Декарбонизация“ и да бъде оценявано съответствието със законодателството в областта на климата, по-специално с Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.
- (42) Съгласно Решение 1/СР.16 на Конференцията на страните по РКООНИК се изисква въвеждане на национални мерки за оценка на антропогенните емисии по източници и поглъщанията по поглътителите за всички парникови газове. Настоящият регламент следва да направи възможно въвеждането на тези национални мерки.
- (43) Опитът от прилагането на Регламент (ЕС) № 525/2013 показва значението на прозрачността, точността, съгласуваността, изчерпателността и сравнимостта на информацията. Въз основа на този опит настоящият регламент следва да гарантира, че държавите членки използват надеждни и последователни данни и предвиждания във връзка с петте измерения и осигуряват публичен достъп до изчерпателна информация относно предвижданията, параметрите и методологиите, използвани за окончателните сценарии и прогнози, като вземат предвид статистическите ограничения, чувствителните от търговска гледна точка данни и спазването на правилата за защита на данните и като ключов елемент от докладите за напредъка включват информация за своите политики и мерки и прогнози. Информацията в тези доклади следва да има съществена роля за потвърждаване на навременното

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 347/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура и за отмяна на Решение № 1364/2006/ЕО, както и за изменение на регламенти (ЕО) № 713/2009, (ЕО) № 714/2009 и (ЕО) № 715/2009 (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 39).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021 — 2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 26).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (ОВ L 156, 19 юни 2018 г., стр. 1).

изпълнение на ангажиментите по Регламент (ЕС) 2018/842. Функциониращите и непрекъснато подобряващи се системи на равнището на Съюза и на държавите членки, придружени от усъвършенствани указания във връзка с докладването, следва значително да допринесат за постоянното подобряване на информацията, необходима за проследяване на напредъка по отношение на намаляването на въглеродните емисии.

- (44) Настоящият регламент следва да гарантира, че държавите членки представят доклади относно приспособяването към изменението на климата и предоставянето на развиващите се страни на финансова и технологична помощ, както и на помощ за изграждане на капацитет, като по този начин способства за осъществяването на ангажиментите на Съюза в рамките на РКООНИК и Парижкото споразумение. Освен това информацията относно националните действия за адаптиране и подкрепа е важна и в контекста на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, особено по отношение на приспособяването към неблагоприятните последици от изменението на климата, свързани със сигурността на енергийните доставки в Съюза, като например във връзка с наличието на вода за охлаждане на електрическите централи и наличието на биомаса за енергийни цели, и информацията за подкрепа във връзка с външното измерение на Енергийния съюз.
- (45) Парижкото споразумение потвърждава, че при предприемането на действия в отговор на изменението на климата страните следва да зачитат, насърчават и вземат предвид своите съответни задължения по отношение на правата на човека и равенството между половете. Поради това държавите членки следва да включат по подходящ начин измеренията на правата на човека и равенството между половете в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и дългосрочните стратегии. Посредством двугодишните си доклади за напредъка те следва да предоставят информация за това как изпълнението на техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата спомага за утвърждаването на правата на човека и на равенството между половете.
- (46) С цел да се ограничи административната тежест за държавите членки и Комисията, последната следва да създаде онлайн платформа (електронна платформа), която да улесни комуникацията, да насърчи сътрудничеството и да улесни публичния достъп до информацията. Това следва да улесни своевременното предаване на докладите, както и повишаването на прозрачността при докладването на национално равнище. Електронната платформа следва да допълва, да надгражда и да използва резултатите от съществуващите процеси на докладване, бази данни и електронни инструменти, като тези на Европейската агенция за околната среда, Евростат, Съвместния изследователски център и натрупания опит от дейността на Схемата на Съюза за управление по околна среда и одит.
- (47) Комисията следва да гарантира, че окончателните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата са публично достъпни онлайн. Комисията следва да използва електронната платформа, след като тя започне да функционира, за качване и осигуряване на публичен достъп до окончателните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, на техните актуализации, на дългосрочните стратегии и на друга свързана с докладването информация сведения, предоставяна от държавите членки. Преди електронната платформа да започне да функционира, Комисията ще използва собствените си уебсайтове, за да улесни публичния достъп онлайн до окончателните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата.
- (48) Що се отнася до данните, които трябва да бъдат предоставени на Комисията посредством националното планиране и докладване, информацията от държавите членки не следва да дублира данни и статистика, които вече са били предоставени чрез Евростат в контекста на Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, във формата, определен съгласно задълженията за планиране и докладване, установени с настоящия регламент, и продължават да са на разположение в Комисията (Евростат) с непроменени стойности. Когато са налични и когато това е целесъобразно от гледна точка на сроковете, докладваните данни и прогнози, представени в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, следва да надграждат и да са съвместими с данните на Евростат и с методологията, използвана за докладване на европейската статистика в съответствие с Регламент (ЕО) № 223/2009.
- (49) С оглед на колективното постигане на целите на Стратегията за Енергиен съюз, по-специално създаването на напълно функциониращ и устойчив Енергиен съюз, е от основно значение Комисията да направи оценка на проектите на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и — въз основа на докладите за напредъка — на тяхното изпълнение. През първия десетгодишен период това се отнася по-специално за постигането на целите на Съюза за 2030 г. в областта на енергетиката и климата и националното участие за постигането на тези цели. Тази оценка следва да се извършва на всеки две години и, само при необходимост — ежегодно, като следва да бъде консолидирана в докладите на Комисията за състоянието на Енергийния съюз.
- (50) При надлежно зачитане на правото на инициатива на Комисията, на обикновената законодателна процедура и на институционалния баланс на властта, Европейският парламент и Съветът следва да разглеждат всяка година напредъка, постигнат от Енергийния съюз, по отношение на всички аспекти на политиките в областта на енергетиката и климата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1101/2008 за предоставянето на поверителна статистическа информация на Статистическата служба на Европейските общности, на Регламент (ЕО) № 322/97 на Съвета относно статистиката на Общността и на Решение 89/382/ЕИО, Евратом на Съвета за създаване на Статистически програмни комитет на Европейските общности (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 164).

- (51) Комисията следва да оцени цялостното въздействие на политиките и мерките на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата върху действието на мерките на политика на Съюза в областта на климата и енергетиката, особено по отношение на необходимостта от допълнителни политики и мерки на Съюза с оглед необходимия напредък по отношение на намаляването на емисиите и увеличаването на поглъщанията на парникови газове в Съюза в съответствие с поетите по Парижкото споразумение ангажменти.
- (52) Въздухоплаването оказва въздействие върху климата в световен мащаб в резултат на изпускането на CO₂, както и на други емисии, включително емисиите на азотни оксиди, и механизми като увеличаването на перестите облаци. С оглед на бързо развиващото се научно разбиране на тези въздействия, в Регламент (ЕС) № 525/2013 бе предвидено извършването на актуална оценка на несвързаното с емисии на CO₂ въздействие на въздухоплаването върху климата в световен мащаб. Моделирането, което се използва за тази цел, следва да бъде приведено в съответствие с научния прогрес. Въз основа на своите оценки на това въздействие Комисията следва да представи до 1 януари 2020 г. актуализиран анализ на несвързаните с емисии на CO₂ последици от въздухоплаването, придружено, когато това е целесъобразно, от предложение относно най-добрия начин за справяне с тези последици.
- (53) Съгласно настоящите насоки за докладване на парниковите газове по линия на РКОНИК изчислението и докладването на емисиите от метан се основават на потенциал за глобално затопляне в стогодишна перспектива. Като се имат предвид високият потенциал за глобално затопляне и относително краткият живот на метана в атмосферата, което оказва значително въздействие върху климата в краткосрочен и средносрочен план, Комисията следва да анализира последиците от политиките и мерките по прилагане за целите на намаляването на краткосрочното и средносрочното въздействие на емисиите от метан върху емисиите от парникови газове на Съюза. Комисията следва да разгледа вариантите за политики за бързо справяне с емисиите от метан и да представи стратегически план на Съюза за метана като неразделна част от дългосрочната стратегия на Съюза.
- (54) За да се осигури последователност между политиките и общите цели на Енергийния съюз на национално равнище и на равнището на Съюза, следва да се осигури постоянен диалог между Комисията и държавите членки, а когато е целесъобразно, и между държавите членки. По целесъобразност Комисията следва да отправя препоръки към държавите членки, включително по отношение на степента на амбициозност на проектите на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, последващото изпълнение на политиките и мерките в нотифицираните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и други национални политики и мерки от значение за реализирането на Енергийния съюз. Макар и препоръките да нямат задължителен характер, както е посочено в член 288 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), държавите членки следва въпреки това да вземат надлежно предвид тези препоръки и в следващите си доклади за напредъка да разяснят по какъв начин е било постигнато това. По отношение на възобновяемата енергия оценката на Комисията следва да се основава на обективните критерии. Ако Комисията отправи препоръка във връзка с проекта за национален план на дадена държава членка, тя следва да го направи възможно най-бързо, като се има предвид, от една страна, необходимостта Комисията да събере определени планирани количествени приноси от всички държави членки, за да прецени равнището на амбиция в рамките на Съюза, и от друга страна, необходимостта да се даде достатъчно време на съответната държава членка да отдели надлежно внимание на препоръките на Комисията преди финализирането на националния план, както и необходимостта да се избегне рискът от забавяне на националния план на държавата членка.
- (55) Разходоэффективното използване на възобновяема енергия е един от основните обективни критерии за оценяване на приноса на държавите членки. Структурата на разходите на използването на възобновяема енергия е сложна и варира значително между държавите членки. Тя включва не само разходите за схеми за подпомагане, но, наред с другото, разходите за свързване на инсталации, за резервен вариант на системата, за гарантиране на сигурността на системата и разходите по спазването на ограниченията, свързани с околната среда. По този начин при сравняването на държавите членки по този критерий следва да бъдат взети предвид всички разходи, свързани с използването, независимо дали се поемат от държавата членка, крайните потребители или проектантските структури. Препоръките на Комисията по отношение на амбициите на държавите членки в областта на възобновяемата енергия следва да се основават на формула, определена в настоящия регламент, която се основава на обективни критерии. Така оценката на амбициите на държавите членки в областта на възобновяемата енергия следва да показва относителните усилия на държавите членки, като същевременно взема предвид съответните обстоятелства, които влияят върху развитието в областта на възобновяемата енергия. Оценката следва да включва също така данни от независими източници на количествени или качествени данни.
- (56) Ако степента на амбиция на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и техните актуализации не е достатъчна за колективното постигане на целите на Енергийния съюз и по-специално, за първия период, на целевите стойности за 2030 г. в областта на енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност, Комисията следва да предприеме мерки на равнище на Съюза, за да гарантира колективното постигане на тези общи и конкретни цели (като по този начин се отстранят евентуалните различия в степента на амбиция). Ако напредъкът на Съюза в посока на постигането на тези общи и конкретни цели е недостатъчен, Комисията следва, в допълнение към отправените препоръки, да предложи мерки и да упражни своите правомощия на равнище на Съюза или държавите членки следва да приемат допълнителни мерки с цел да се

осигури постигането на тези общи и конкретни цели (като по този начин се отстранят евентуалните различия в степента на постигане). Тези мерки следва също така да вземат под внимание ранни усилия на държавите членки за постигане на целта към 2030 г. за енергията от възобновяеми източници чрез достигане през 2020 г. или преди това до дял на енергията от възобновяеми източници, надхвърлящ тяхната национална задължителна цел, или чрез отбелязване на ранен напредък в посока постигане на националната обвързваща цел за 2020 г. или в изпълнението на техния принос за постигане на обвързващата цел на Съюза за поне 32 % енергия от възобновяеми източници през 2030 г. В областта на енергията от възобновяеми източници тези мерки могат да включват също доброволен финансов принос от страна на държавите членки в механизъм на Съюза за финансиране в областта на енергията от възобновяеми източници, управляван от Комисията, който да се използва за финансирането на най-ефективните по отношение на разходите проекти за възобновяеми енергийни източници на територията на Съюза, като по този начин на държавите членки се дава възможността да допринесат за постигането на целта на Съюза при възможно най-ниски разходи. Националните цели на държавите членки в областта на възобновяемата енергия за 2020 г. следва да служат като базови дялове в областта на енергията от възобновяеми източници от 2021 г. нататък и следва да бъдат запазени през целия период. В областта на енергийната ефективност допълнителните мерки могат по-специално да имат за цел да подобрят енергийната ефективност на продуктите, сградите и транспорта.

- (57) Националните цели на държавите членки за 2020 г. в областта на възобновяемата енергия, както е определено в приложение I към Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, следва да служат като отправна точка за националната им индикативна крива за периода 2021—2030 г., освен ако дадена държава членка не реши доброволно да определи по-висока отправна точка. Освен това за този период те следва да съставляват задължителен базов дял, който представлява също част от Директива (ЕС) 2018/2001. Следователно през този период делът на енергията от възобновяеми източници във всяка държава членка от брутното крайно потребление на енергия следва да не бъде по-нисък от базовия ѝ дял.
- (58) Ако дадена държава членка не поддържа базовия си дял, измерен за едногодишен период, тя следва, в рамките на една година, да предприеме допълнителни мерки, за да покрие тази разлика спрямо основния сценарий. Когато дадена държава членка действително е предприела необходимите мерки и е изпълнила задължението си да покрие разликата, тя следва да се разглежда като изпълнила задължителните изисквания на предвидения за нея базов сценарий, считано от момента на възникване на въпросната разлика и едновременно съгласно настоящия регламент и съгласно Директива (ЕС) 2018/2001.
- (59) С цел да се осигури възможност за подходящо наблюдение и ранни коригиращи действия от страна на държавите членки и Комисията, както и с цел да се предотврати „ефекта на паразитизъм“, индикативните криви на всички държави членки, а в резултат на това и индикативната крива на Съюза, следва да достигнат през 2022 г., 2025 г. и 2027 г. поне определени минимални проценти от общото увеличаване на енергията от възобновяеми източници, предвидено за 2030 г., съгласно настоящия регламент. Достигането на тези „референтни стойности“ през 2022 г., 2025 г. и 2027 г. ще се оценява от Комисията въз основа, наред с другото, на интегрираните национални доклади на държавите членки за напредъка в областта на енергетиката и климата, които те следва да представят. Държавите членки, които са под техните референтни стойности, трябва да разяснят в следващия си доклад за напредъка как ще покрият разликата. Ако индикативните референтни стойности на Съюза не са спазени, държавите членки, чиито стойности са под референтните, следва да приложат допълнителни мерки за покриване на разликата.
- (60) Съюзът и държавите членки следва да се стремят да предоставят възможно най-актуална информация за своите емисии и поглъщания на парникови газове. Настоящият регламент следва да предоставя възможност за изготвянето на такива оценки във възможно най-кратки срокове чрез използването на статистическа и друга информация, като например, доколкото е уместно, данни, получени с космически средства и предоставяни от програмата „Коперник“, създадена с Регламент (ЕС) № 377/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и от други сателитни системи.
- (61) Съгласно Регламент (ЕС) 2018/842 подходът на разпределяне на ангажиментите на годишна база, възприет съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ следва да продължи да се прилага. Този подход изисква цялостен преглед на инвентаризациите на парниковите газове на държавите членки, за да се даде възможност за оценка на съответствието и прилагане на коригиращи действия при необходимост. За да се гарантира, че спазването на Регламент (ЕС) 2018/842 се оценява по надежден, съгласуван, прозрачен и навременен начин, е необходимо да се установи на равнището на Съюза процедура за преглед на данните от инвентаризациите на парникови газове, представени от държавите членки.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (вж. страница 82 от настоящия брой на Официален вестник).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 377/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за създаване на програма „Коперник“ и за отмяна на Регламент (ЕС) № 911/2010 (ОВ L 122, 24.4.2014 г., стр. 44).

⁽³⁾ Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 136).

- (62) Държавите членки и Комисията следва да осъществяват тясно сътрудничество по всички въпроси, отнасящи се до прилагането на Енергийния съюз с активното участие на Европейския парламент по въпроси, свързани с настоящия регламент. По целесъобразност Комисията следва да подпомага държавите членки в прилагането на настоящия регламент, по-специално по отношение на изготвянето на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и свързаното с това изграждане на капацитет, включително посредством мобилизиране на вътрешните ресурси от вътрешния капацитет за моделиране и когато е уместно – на външен експертен опит.
- (63) Държавите членки следва да гарантират, че техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата вземат предвид най-актуалните, специфични за всяка държава препоръки, формулирани в контекста на европейския семестър.
- (64) Държавите членки следва да използват принципа на енергийната ефективност на първо място, което означава да обмислят, преди да вземат решения относно енергийното планиране, политиката и инвестициите, дали разходо-ефективни, технически, икономически и екологично обосновани алтернативни мерки за енергийна ефективност биха могли да заменят изцяло или отчасти предвидените мерки за планиране, политики и инвестиции, като същевременно продължават да постигат целите на съответните решения. Това включва по-специално разглеждането на енергийната ефективност като ключов елемент и ключово съображение при бъдещите решения за инвестиции в енергийната инфраструктура в Съюза. Такива разходо-ефективни алтернативи включват мерки, насочени към повишаване на ефикасността на търсенето на енергия и доставките на енергия чрез разходо-ефективни икономии при крайното потребление на енергия, инициативи за оптимизация на енергийното потребление и по-ефикасно преобразуване, пренос и разпределение на енергията. Държавите членки следва също така да насърчават разпространението на този принцип в регионалното и местното управление, както и в частния сектор.
- (65) Европейската агенция за околната среда следва да съдейства на Комисията, по целесъобразност и в съответствие с годишната си работна програма, в дейностите по оценка, мониторинг и докладване.
- (66) На Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС, за да може да изменя общата рамка за образец на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, за да я адаптира към измененията в рамката на политиката на Съюза в областта на енергетиката и климата, които са пряко и конкретно свързани с приноса на Съюза в рамките на РКООНИК и Парижкото споразумение, да взема предвид промените в потенциала за глобално затопляне (ПГЗ) и международно утвърдените ръководства за инвентаризациите, да установява съществени изисквания за системата на Съюза за инвентаризация и да създава регистри. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове. Тя следва също да взема предвид, когато е необходимо, решенията, приети съгласно РКООНИК и Парижкото споразумение.
- (67) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящия регламент и по-специално по отношение на интегрираните национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата; интегрираното докладване относно националните действия за адаптиране; финансовата и технологичната помощ, оказвана на развиващите се страни и приходите от търгове на квоти; годишното докладване на приблизителните инвентаризации на парникови газове, инвентаризациите на парникови газове и отчетените емисии и поглъщания на парникови газове; механизма за финансиране на възобновяемата енергията в Съюза; системи за инвентаризация на национално равнище и на равнището на Съюза; прегледа на данните от инвентаризациите; и системите на национално равнище и на равнището на Съюза за политики и мерки и прогнози, и докладване за политики, мерки и прогнози относно парниковите газове, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011⁽²⁾.
- (68) С оглед упражняването на изпълнителните правомощия, предвидени от настоящия регламент, при изпълнението на задачите си съгласно настоящия регламент Комисията следва да бъде подпомагана от Комитет по изменението на климата, с който се възстановява съществуващият Комитет по изменението на климата, създаден с член 8 от Решение № 93/389/ЕИО, член 9 от Решение № 280/2004/ЕО и член 26 от Регламент (ЕС) № 525/2013 и от Комитет за Енергийния съюз. С цел да се осигури съгласуваност на политиките и да се постигне максимално полезно взаимодействие между секторите, при прилагането на настоящия регламент на заседанията и на двата комитета следва да бъдат канени експерти в областта на климата и енергетиката.

⁽¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (69) Комисията следва да направи преглед на прилагането на настоящия регламент през 2024 г. и след това на всеки пет години и да направи подходящи предложения за изменение, за да се гарантира правилното му прилагане и постигането на неговите цели. При тези прегледи следва да се вземат предвид напредъка резултатите от глобалния преглед, предвиден в Парижкото споразумение.
- (70) Настоящият регламент следва да включи, измени, замени и отмени някои задължения за планиране, докладване и мониторинг, съдържащи се понастоящем в секторните законодателни актове на Съюза в областта на енергетиката и климата, за да се гарантира целенасочен и интегриран подход към основните направления на планиране, мониторинг и докладване. Поради това следва да бъдат съответно изменени следните законодателни актове:
- Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾,
 - Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾,
 - Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾,
 - Регламент (ЕО) № 663/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾,
 - Регламент (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾,
 - Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾,
 - Директива на Съвета 2009/119/ЕО ⁽⁷⁾,
 - Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾,
 - Директива 2012/27/ЕС,
 - Директива 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾,
 - Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета ⁽¹⁰⁾.
- (71) От съображения за съгласуваност и правна сигурност нишо в настоящия регламент не следва да възпрепятства прилагането на дерогации съгласно съответното секторно право на Съюза в областта на електроенергетиката и подготовката за риск в електроенергетиката.
- (72) В настоящия регламент следва също така да бъдат включени в пълна степен разпоредбите на Регламент (ЕС) № 525/2013. Поради това Регламент (ЕС) № 525/2013 следва да бъде отменен считано от 1 януари 2021 г. Въпреки това, за да се гарантира, че прилагането на Решение № 406/2009/ЕО продължава съгласно Регламент (ЕС) № 525/2013 и че някои аспекти, свързани с изпълнението на Протокола от Киото, остават заложи в правото, е необходимо някои разпоредби да останат в сила след тази дата.
- (73) Доколкото целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен чрез самостоятелни действия на държавите членки и следователно, поради обхвата и последиците от предложеното действие, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,
-
- ⁽¹⁾ Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въгледорооди (ОВ L 164, 30.6.1994 г., стр. 3).
- ⁽²⁾ Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО на Съвета (ОВ L 350, 28.12.1998 г., стр. 58).
- ⁽³⁾ Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации и за изменение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114).
- ⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 663/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на програма за подпомагане на икономическото възстановяване чрез предоставяне на финансова помощ от Общността на проекти в областта на енергетиката (ОВ L 200, 31.7.2009 г., стр. 31).
- ⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно условията за достъп до газопрепосни мрежи за природен газ и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1775/2005 (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 36).
- ⁽⁶⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 94).
- ⁽⁷⁾ Директива 2009/119/ЕО на Съвета от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (ОВ L 265, 9.10.2009 г., стр. 9).
- ⁽⁸⁾ Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13).
- ⁽⁹⁾ Директива 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно безопасността на свързаните с нефт и газ дейности в крайбрежни води и за изменение на Директива 2004/35/ЕО (ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 66).
- ⁽¹⁰⁾ Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета от 20 април 2015 г. за установяване на методи за изчисляване и на изисквания за докладване съгласно Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно качеството на бензиновите и дизеловите горива (ОВ L 107, 25.4.2015 г., стр. 26).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящия регламент се установява механизъм за управление за:

- а) изпълнение на стратегии и мерки, предназначени за постигане на общите и конкретните цели на Енергийния съюз и на по-дългосрочните ангажименти на Съюза по отношение на парниковите газове, в съответствие с Парижкото споразумение, както и — през първия десетгодишен период от 2021 до 2030 г. — по-специално на целите на Съюза за 2030 г. в областта на енергетиката и климата;
- б) стимулиране на сътрудничеството между държавите членки, включително, когато е целесъобразно, на регионално равнище, разработено с цел постигане на общите и конкретните цели на Енергийния съюз;
- в) осигуряване на своевременно, прозрачно, точно, съгласувано, съпоставимо и пълно докладване от страна на Съюза и неговите държави членки до секретариата на РКООНИК и Парижкото споразумение относно изменението на климата.
- г) допринасяне за по-голяма регулаторна сигурност, както и за по-голяма сигурност на инвеститорите и спомагане за извличането на цялостни ползи от възможностите за икономическо развитие, за стимулиране на инвестициите, за създаване на работни места и за социално сближаване.

Механизмът за управление се основава на дългосрочни стратегии, интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, обхващащи десетгодишни периоди — с начало от 2021 г. до 2030 г., съответстващи им интегрирани национални доклади за постигнатия напредък от държавите членки в областта на енергетиката и климата и уредба за интегриран мониторинг от страна на Комисията. Механизмът за управление осигурява ефективни възможности за обществеността да участва в изготвянето на тези национални планове и дългосрочни стратегии. Той включва структуриран, прозрачен, периодичен процес между Комисията и държавите членки, който има за цел окончателното оформяне на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и тяхното последващо изпълнение, включително по отношение на регионалното сътрудничество, и съответните действия на Комисията.

2. Настоящият регламент се прилага по отношение на петте измерения на Енергийния съюз, които са тясно свързани помежду си и взаимно укрепващи се:

- а) енергийна сигурност;
- б) вътрешен енергиен пазар;
- в) енергийна ефективност;
- г) декарбонизация; и
- д) научни изследвания, иновации и конкурентоспособност.

Член 2

Определения

Прилагат се следните определения:

- 1) „политики и мерки“ означава всички инструменти, които допринасят за постигането на целите, заложи в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и/или за изпълнението на задълженията съгласно член 4, параграф 2, букви а) и б) от РКООНИК, сред които може да се включват и такива, които нямат за основна цел ограничаването и намаляването на емисиите на парникови газове или промяната на енергийната система;
- 2) „съществуващи политики и мерки“ означава изпълнени политики и мерки и приети политики и мерки;
- 3) „изпълнени политики и мерки“ означава политики и мерки, за които към датата на представяне на интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата или интегрирания национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата се отнасят едно или няколко от следните положения: има действащо право на Съюза или национално право, постигнати са едно или повече доброволни споразумения, заделени са финансови ресурси, мобилизирани са човешки ресурси;

- 4) „приети политики и мерки“ означава политики и мерки, за които е взето официално правителствено решение към датата на представяне на интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата или интегрирания национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата и по отношение на които има ясен ангажимент за преминаване към тяхното изпълнение;
- 5) „планирани политики и мерки“ означава възможности, които са в процес на обсъждане и за които има реален шанс да бъдат приети и изпълнявани след датата на представяне на интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата или интегрирания национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата;
- 6) „система за политики и мерки и прогнози“ означава система от институционални, правни и процедурни договорености, установени за докладване относно политиките и мерките и прогнозите за антропогенните емисии по източници и поглъщанията по поглъщатели на парникови газове и относно енергийната система, както се изисква, наред с другото, в член 39;
- 7) „прогнози“ означава прогнози за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията по поглъщатели или чрез промени в енергийната система, включително най-малкото количествени оценки за четири поредни бъдещи години, при които годината, непосредствено след годината на докладване завършва на 0 или 5;
- 8) „прогнози без отчитане на мерките“ означава прогнози за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията по поглъщатели, от които е изключено въздействието на всички политики и мерки, които се планират, приемат или изпълняват след годината, определена като отправна точка за съответната прогноза;
- 9) „прогнози с отчитане на мерки“ означава прогнози за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията по поглъщатели, в които е включено въздействието по отношение на намаляването на емисиите на парникови газове или промените в енергийната система от приетите и изпълняваните политики и мерки;
- 10) „прогнози с отчитане на допълнителни мерки“ означава прогнози за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията по поглъщатели или промени в енергийната система, в които е включено въздействието по отношение на намаляването на емисиите на парникови газове от политиките и мерките, приети и изпълнявани с цел смекчаване на изменението на климата или постигане на цели в областта на енергетиката, както и въздействието на планираните за тази цел политики и мерки;
- 11) „цели на Съюза за 2030 г. в областта на енергетиката и климата“ означава задължителната за Съюза като цяло цел за 2030 г. за най-малко 40-процентно намаление на вътрешните емисии на парникови газове от цялата икономика спрямо количествата от 1990 г., обвързващата за Съюза като цяло цел за 2030 г. за най-малко 32-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в енергийното потребление на Съюза, водещата цел на равнището на Съюза за 2030 г. за подобрене на енергийна ефективност с поне 32,5%, както и целта за 2030 г. за 15-процентна междусистемна електроенергийна свързаност, или евентуални последващи цели в това отношение, приети от Европейски съвет или от Европейския парламент и от Съвета за 2030 г.;
- 12) „национална система за инвентаризация“ означава система от институционални, правни и процедурни договорености, установени в дадена държава членка, за оценка на антропогенните емисии по източници и поглъщанията по поглъщатели на парникови газове и за докладване и архивиране на информацията от инвентаризацията;
- 13) „показател“ означава количествен или качествен фактор или променлива величина, които допринасят за разбиране на напредъка в изпълнението;
- 14) „основни показатели“ означава показателите за напредъка по отношение на петте измерения на Енергийния съюз, предложени от Комисията;
- 15) „технически корекции“ означава корекции на прогнозите от националните инвентаризации на парниковите газове, извършени в контекста на прегледа съгласно член 38, когато представените при инвентаризацията данни са непълни или са изготвени по начин, който не е в съответствие с приложимите международни правила или указания, или с правилата или указанията на Съюза, и които са предназначени да заменят първоначално представените оценки;
- 16) „осигуряване на качеството“ означава планова система от процедури за преглед, за да се гарантира постигането на целите по отношение на качеството на данните и докладването на възможно най-добрите оценки и информация с цел да се подобри ефективността на програмата за контрол на качеството и да се подпомогнат държавите членки;
- 17) „контрол на качеството“ означава система от рутинни технически дейности за измерване и контрол на качеството на събираните информация и оценки с цел осигуряване на целостта, точността и пълнотата на данните, установяване и отстраняване на грешки и пропуски, документирание и архивиране на данните и другите използвани материали и водене на отчет за всички дейности по осигуряване на качеството;

- 18) „енергийната ефективност на първо място“ означава отчитане във възможно най-голяма степен в енергийното планиране и в решенията в областта на политиките и инвестициите на алтернативни разходоэффективни мерки за енергийна ефективност, насочени към повишаване на ефикасността на търсенето на енергия и доставките на енергия по-специално чрез разходоэффективни икономии при крайното потребление на енергия, инициативи за оптимизация на енергийното потребление и по-ефективното преобразуване, пренос и разпределение на енергията, при същевременно постигане на целите на тези решения;
- 19) „план SET“ означава стратегическия план за енергийните технологии, изложен в съобщение на Комисията от 15 септември 2015 г., озаглавено „Към интегриран стратегически план за енергийните технологии (план SET): Ускоряване на трансформацията на европейската енергийна система“;
- 20) „ранни усилия“ означава:
 - а) в контекста на оценката на потенциална разлика между конкретната цел на Съюза за енергия от възобновяеми източници за 2030 г. и колективния принос на държавите членки — постигането от дадена държава членка на дял енергия от възобновяеми източници над нейната национална обвързваща цел за 2020 г., както е посочено в част А от приложение I към Директива (ЕС) 2018/2001 или ранен напредък на държава членка по отношение на националната ѝ обвързваща цел за 2020 г.;
 - б) в контекста на препоръките на Комисията, основани на оценката съгласно член 29, параграф 1, буква б) по отношение на енергията от възобновяеми източници — ранното изпълнение от страна на държава членка на нейния принос за обвързващата конкретна цел на Съюза за поне 32 % възобновяема енергия през 2030 г., измерена спрямо нейните национални референтни точки за възобновяема енергия;
- 21) „регионално сътрудничество“ означава сътрудничество между две или повече държави членки, участващи в партньорство, обхващащо едно или повече от петте измерения на Енергийния съюз;
- 22) „енергия от възобновяеми източници“ или „възобновяема енергия“ означава енергия от възобновяеми източници съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 23) „брутно крайно потребление на енергия“ означава брутно крайно потребление на енергия съгласно определението в член 2, точка 4 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 24) „схема за подпомагане“ означава схема за подпомагане съгласно определението в член 2, точка 5 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 25) „модернизиране“ означава модернизиране съгласно определението в член 2, точка 10 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 26) „общност за възобновяема енергия“ означава общност за възобновяема енергия съгласно определението в член 2, точка 16 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 27) „районни отоплителни системи“ или „районни охладителни системи“ означава районни отоплителни системи или районни охладителни системи съгласно определението в член 2, точка 19 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 28) „отпадък“ означава отпадък съгласно определението в член 2, точка 23 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 29) „биомаса“ означава биомаса съгласно определението в член 2, точка 24 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 30) „селскостопанска биомаса“ означава селскостопанска биомаса съгласно определението в член 2, точка 25 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 31) „горскостопанска биомаса“ означава горскостопанска биомаса съгласно определението в член 2, точка 26 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 32) „газообразни и твърди горива от биомаса“ означава газообразни и твърди горива от биомаса съгласно определението в член 2, точка 27 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 33) „биогаз“ означава биогаз съгласно определението в член 2, точка 28 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 34) „течни горива от биомаса“ означава нетранспортни течни горива от биомаса съгласно определението в член 2, точка 32 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 35) „биогорива“ означава биогорива съгласно определението в член 2, точка 33 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 36) „биогорива от нови поколения“ означава биогорива от нови поколения съгласно определението в член 2, точка 34 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 37) „рециклирани въглеродни горива“ означава рециклирани въглеродни горива съгласно определението в член 2, точка 35 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 38) „богати на скорбяла култури“ означава богати на скорбяла култури съгласно определението в член 2, точка 39 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 39) „хранителни и фуражни култури“ означава хранителни и фуражни култури съгласно определението в член 2, точка 40 от Директива (ЕС) 2018/2001.;

- 40) „лигноцелулозни материали“ означава лигноцелулозни материали съгласно определението в член 2, точка 41 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 41) „остатък“ означава остатък съгласно определението в член 2, точка 43 от Директива (ЕС) 2018/2001.;
- 42) „първично енергийно потребление“ означава първично енергийно потребление съгласно определението в член 2, точка 2 от Директива 2012/27/ЕС;
- 43) „крайно енергийно потребление“ означава крайно енергийно потребление съгласно определението в член 2, точка 3 от Директива 2012/27/ЕС;
- 44) „енергийна ефективност“ означава енергийна ефективност съгласно определението в член 2, точка 4 от Директива 2012/27/ЕС;
- 45) „икономии на енергия“ означава икономии на енергия съгласно определението в член 2, точка 5 от Директива 2012/27/ЕС;
- 46) „подобряване на енергийната ефективност“ означава икономии на енергия съгласно определението в член 2, точка 6 от Директива 2012/27/ЕС;
- 47) „енергийна услуга“ означава енергийна услуга съгласно определението в член 2, точка 7 от Директива 2012/27/ЕС;
- 48) „разгъната използваема застроена площ“ означава разгъната използваема застроена площ съгласно определението в член 2, точка 10 от Директива 2012/27/ЕС;
- 49) „система за енергийно управление“ означава система за енергийно управление съгласно определението в член 2, точка 11 от Директива 2012/27/ЕС;
- 50) „задължена страна“ означава задължена страна съгласно определението в член 2, точка 14 от Директива 2012/27/ЕС;
- 51) „изпълнителен публичен орган“ означава изпълнителен публичен орган съгласно определението в член 2, точка 17 от Директива 2012/27/ЕС;
- 52) „отделно действие“ означава отделно действие съгласно определението в член 2, точка 19 от Директива 2012/27/ЕС;
- 53) „енергоразпределително предприятие“ означава енергоразпределително предприятие съгласно определението в член 2, точка 20 от Директива 2012/27/ЕС;
- 54) „оператор на разпределителна система“ означава оператор на разпределителна система съгласно определението в член 2, точка 6 от Директива 2009/72/ЕО и в член 2, точка 6 от Директива 2009/73/ЕО;
- 55) „предприятие за продажба на енергия на дребно“ означава предприятие за продажба на енергия на дребно съгласно определението в член 2, точка 22 от Директива 2012/27/ЕС;
- 56) „доставчик на енергийни услуги“ означава доставчик на енергийни услуги съгласно определението в член 2, точка 24 от Директива 2012/27/ЕС;
- 57) „ключване на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат“ означава ключване на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат съгласно определението в член 2, точка 27 от Директива 2012/27/ЕС;
- 58) „комбинирано производство на енергия“ означава комбинирано производство на енергия съгласно определението в член 2, точка 30 от Директива 2012/27/ЕС;
- 59) „сграда“ означава сграда съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива 2010/31/ЕС;
- 60) „сграда с близко до нулево нетно потребление на енергия“ означава сграда с близко до нулево нетно потребление на енергия съгласно определението в член 2, точка 2 от Директива 2010/31/ЕС;
- 61) „термопомпа“ означава термопомпа съгласно определението в член 2, точка 18 от Директива 2010/31/ЕС;
- 62) „изкопаемо гориво“ означава енергия от невъзобновяеми въглеродни източници като твърди горива, природен газ и нефт.

ГЛАВА 2

Интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата

Член 3

Интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата

1. До 31 декември 2019 г., и впоследствие до 1 януари 2029 г. и на всеки десет години след това всяка държава членка нотифицира до Комисията свой интегриран национален план в областта на енергетиката и климата. Плановете съдържат елементите, посочени в параграф 2 от настоящия член и в приложение I. Първият план обхваща периода от 2021 г. до 2030 г., като се отчита по-дългосрочната перспектива. Следващите планове обхващат десетгодишните периоди, непосредствено следващи периода, обхванат от предходния ги план.

2. Интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата се състоят от следните основни раздели:
- а) преглед на процеса за определяне на интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата, състоящ се от резюме, описание на публичните консултации със заинтересованите страни, тяхното участие и резултатите от тях, както и на регионалното сътрудничество с други държави членки в изготвянето на плана, съгласно установеното в членове 10, 11 и 12 и в приложение I, част 1, раздел А, точка 1;
 - б) описание на националните общи цели, конкретни цели и принос във връзка с измеренията на Енергийния съюз, установени в член 4 и приложение I;
 - в) описание на планираните политики и мерките във връзка със съответните общи цели, конкретни цели и принос, съгласно буква б), както и общ преглед на инвестициите, необходими за постигане на съответните общи цели, конкретни цели и приноси;
 - г) описание на положението към момента по отношение на петте измерения на Енергийния съюз, включително с оглед на енергийната система и емисиите и поглъщанията на парникови газове, както и прогнози по отношение на целите, посочени в буква б), при вече съществуващи политики и мерки;
 - д) когато е приложимо, описание на регулаторните и нерегулаторните бариери и пречки за осъществяване на общите цели, конкретните цели или приноси, свързани с възобновяемата енергия и енергийната ефективност;
 - е) оценка на въздействието на планираните политики и мерки за постигане на целите, посочени в буква б), включително тяхната съгласуваност с дългосрочните цели за намаляване на емисиите на парникови газове по силата на Парижкото споразумение и с дългосрочните стратегии, посочени в член 15;
 - ж) обща оценка на въздействието на планираните политики и мерки върху конкурентоспособността, свързана с петте измерения на Енергийния съюз;
 - з) приложение, изготвено в съответствие с изискванията и структурата, предвидени в приложение III към настоящия регламент, в което са установени методологиите и мерките по политиките за постигане на изискването за икономии на енергия в съответствие с член 7 от Директива 2012/27/ЕС и приложение V към нея.
3. По отношение на своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, държавите членки:
- а) ограничават административната сложност и разходи за всички заинтересовани страни;
 - б) отчитат взаимовръзките между петте измерения на Енергийния съюз, по-специално принципа „енергийната ефективност на първо място“;
 - в) използват надеждни и последователни данни и прогнози по отношение на петте измерения, когато е уместно;
 - г) правят оценка на броя на домакинствата, в положение на енергийна бедност, като се вземат предвид необходимите вътрешни енергийни услуги, необходими за гарантиране на основни стандарти на живот в съответния национален контекст, съществуващата социална политика и други относими политики, както и индикативните насоки на Комисията относно относимите показатели за енергийна бедност;
- В случай че дадена държава членка констатира, в съответствие с първа алинея, буква г), че разполага със значителен брой домакинства, в положение на енергийна бедност, въз основа на нейната оценка на проверими данни, тя следва да включи в своя план национална индикативна цел за намаляване на енергийната бедност. Съответните държавите членки посочват в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата политиките и мерките за справяне с енергийната бедност, ако има такива, включително мерки в областта на социалната политика и други относими национални програми.
4. Всяка държава членка осигурява публичен достъп до своя интегриран национален план в областта на енергетиката и климата, представен на Комисията съгласно настоящия член.
5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 43 за изменение на приложение I, част 1, раздел А, точки 2.1.1 и 3.1.1 и раздел Б, точки 4.1 и 4.2.1, и приложение I, част 2, точка 3, за тяхното адаптиране към измененията в рамката на политиката на Съюза в областта на енергетиката и климата, които са пряко и конкретно свързани с вноските на Съюза съгласно РКООНИК и Парижкото споразумение.

Член 4

Национални общи цели, конкретни цели и принос за петте измерения на Енергийния съюз

Всяка държава членка определя в своя интегриран национален план в областта на енергетиката и климата следните основни цели, конкретни цели и принос, както е посочено в приложение I, раздел А, точка 2:

- а) по измерението „Декарбонизация“:
 - 1) по отношение на емисиите и поглъщанията на парникови газове и с оглед на приноса към постигането на общата за цялата икономика на Съюза цел за намаляване на емисиите на парникови газове:
 - і) обвързващата национална цел на държавата членка за емисиите на парникови газове и обвързващите годишни национални лимити по Регламент (ЕС) 2018/842;

- ii) ангажименти на държавата членка съгласно Регламент (ЕС) 2018/841;
- iii) където е приложимо, с цел постигане на общите и конкретните цели на Енергийния съюз и дългосрочните ангажименти на съюза за намаляване на емисиите на парникови газове в съответствие с Парижкото споразумение, други общи цели и конкретни цели, включително секторни цели и цели за адаптиране.

2) по отношение на възобновяемата енергия:

С оглед на постигането на обвързващата за Съюза цел за 2030 г. за най-малко 32-процентен дял на възобновяемата енергия съгласно посоченото в член 3 от Директива (ЕС) 2018/2001 принос към тази цел като дял за държавата членка на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия през 2030 г. с индикативна крива за този принос, отнасяща се за периода след 2021 г. До 2022 г., индикативната крива трябва да достигне до референтна стойност, съответстваща на най-малко 18% от общото увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, представляващо разликата между задължителната национална цел на тази държава членка за 2020 г. и нейния принос към целта за 2030 г. До 2025 г. индикативната крива трябва да достигне до референтна стойност, съответстваща на най-малко 43% от общото увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, представляващо разликата между задължителна национална цел на тази държава членка за 2020 г. и нейния принос към целта за 2030 г. До 2027 г. индикативната крива трябва да достигне до референтна стойност, съответстваща на най-малко 65% от общото увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, представляващо разликата между задължителна национална цел на тази държава членка за 2020 г. и нейния принос към целта за 2030 г.

До 2030 г. индикативната крива трябва да достигне поне до планирания принос на държавата членка. Ако дадена държава членка очаква да надхвърли своята обвързваща национална цел за 2020 г., индикативната крива може да започне на равнището, което се очаква да достигне. Индикативните криви на държавите членки, взети заедно, трябва да възлизат на референтните стойности на Съюза през 2022 г., 2025 г. и 2027 г. и на обвързващата цел на Съюза за поне 32% възобновяема енергия през 2030 г. Отделно от нейния принос за постигане на целта на Съюза и неговата индикативна крива за целите на настоящия регламент, дадена държава членка е свободна да набележи по-високи амбиции за целите на националната си политика;

б) по измерението „Енергийна ефективност“:

- 1) индикативният национален принос по отношение на енергийна ефективност за постигане на конкретните цели на Съюза за 2030 г. за най-малко 32,5-процентно подобрене на енергийната ефективност, съгласно посоченото в член 1, параграф 1 и член 3, параграф 5 от Директива 2012/27/ЕС, въз основа на първичното или на крайното енергийно потребление, първичните или крайните икономии на енергия, или на енергийната интензивност;

Държавите членки изразяват своя принос като абсолютно равнище на първичното енергийно потребление и крайното енергийно потребление през 2020 г. и като абсолютно равнище на първичното енергийно потребление и крайното енергийно потребление през 2030 г., с индикативна крива за този принос след 2021 г. Те разясняват възприетата от тях методология и използваните коефициенти на преобразуване;

- 2) кумулативен размер на икономии на енергия при крайното потребление, които ще бъдат постигнати през периода 2021—2030 г. съгласно член 7, параграф 1, буква б) относно задълженията за икономии на енергия съгласно Директива 2012/27/ЕС;
- 3) Индикативните етапни цели от дългосрочната стратегия за саниране на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради — и обществени, и частни, пътна карта с установени на национално равнище показатели за измерване на напредъка, основана на факти преценка на очакваните икономии на енергия и допълнителни ползи, както и приноса към конкретните цели на Съюза по отношение на енергийната ефективност в съответствие с Директива 2012/27/ЕС в съответствие с член 2а от Директива 2010/31/ЕС;
- 4) пълната разгъната застроена площ, която трябва да се санира, или еквивалентните годишни икономии на енергия, които трябва да бъдат постигнати за периода от 2021 г. до 2030 г. съгласно член 5 от Директива 2012/27/ЕС относно ролята на образец на сградите на публичните органи;

в) по измерението „Енергийна сигурност“:

- 1) национални общи цели по отношение на:

- увеличаване на диверсификацията на енергийните източници и доставките от трети държави, които може да имат за цел намаляване на зависимостта от внос на енергия,
- повишаване на гъвкавостта на националната енергийна система, и
- предприемане на мерки относно ограничени или прекъснати доставки от даден енергиен източник с цел подобряване на устойчивостта на регионалните и националните енергийни системи, включително график за постигането на целите;

- г) по измерението „Вътрешен енергиен пазар“:
- 1) равнище на междусистемна електроенергийна свързаност, което държавата членка се стреми да постигне за 2030 г., като се отчита целта за 2030 г. за междусистемна електроенергийна свързаност от поне 15%, със стратегия за равнището в периода след 2021 г., определена в тясно сътрудничество със засегнатите държави членки, като се взема предвид целта за междусистемна свързаност за 2020 г. от 10% и показателите за спешността на действие, основаващи се на ценовата разлика на пазара на едро, номиналния капацитет за пренос на междусистемните електропроводи в сравнение с максималното натоварване, както и инсталираните мощности за производство от възобновяеми източници, съгласно предвиденото в приложение I, част 1, раздел А, точка 2.4.1. Всеки нов междусистемен електропровод се подлага на социално-икономически и екологичен анализ на разходите и ползите и се реализира, само ако потенциалните ползи надхвърлят разходите;
 - 2) основни проекти по отношение на електропреносната и газопреносната инфраструктура и, когато е приложимо, проекти за модернизиране, необходими за постигането на общите и конкретните цели по петте измерения на Енергийния съюз;
 - 3) национални общи цели, свързани с други аспекти на вътрешния енергиен пазар, като: увеличаване на гъвкавостта на системата, по-специално чрез политики и мерки, свързани с пазарно ценообразуване, в съответствие с приложимото право; интегриране и обединяване на пазари с цел увеличаване на търгуемия капацитет на съществуващите междусистемни връзки, интелигентни мрежи, групиране, реакция на потреблението, съхранение, разпределено производство, механизми за разпределение, преразпределение и съкращаване и ценови сигнали в реално време, включително график за постигането на целите, и други национални общи цели, свързани с вътрешния енергиен пазар, съгласно посоченото в приложение I, част 1, раздел А, точка 2.4.3;
- д) по измерението „Научни изследвания, иновации и конкурентоспособност“:
- 1) национални общи цели и конкретни цели за финансиране за публични и, при наличност, частни научни изследвания и иновации във връзка с Енергийния съюз, включително, когато е подходящо, график за постигане на целите; отразяване на приоритетите на стратегията за Енергийния съюз и когато е приложимо, на Стратегическия план за енергийните технологии. При определяне на своите общи цели, конкретни цели и принос, държавата членка може да се основава на съществуващи национални стратегии или планове, които са в съответствие с правото на Съюза;
 - 2) когато са налице, национални цели за 2050 г., свързани с насърчаването на технологиите за чиста енергия.

Член 5

Процес за определяне на приноса на държавите членки в сферата на възобновяемата енергия

1. При определяне на приноса си по отношение на своя дял от енергията от възобновяеми източници в брунтото крайно потребление на енергия през 2030 г. и през последната година на периода, обхванат в последващите национални планове в съответствие с член 4, буква а), точка 2, всяка държава членка взема предвид всяко от следните:
 - а) мерките, предвидени в Директива (ЕС) 2018/2001;
 - б) мерките, приети за постигането на целта за енергийна ефективност, приета в съответствие с Директива 2012/27/ЕС;
 - в) всички други съществуващи мерки за насърчаване на използването на възобновяема енергия в рамките на държавата членка и когато е приложимо на равнището на Съюза;
 - г) обвързващата национална цел за 2020 г. за енергия от възобновяеми източници в нейното брутно крайно потребление на енергия, предвидена в приложение I от Директива (ЕС) 2018/2001.
- д) всички относими обстоятелства, засягащи използването на възобновяема енергия, като:
 - i) справедливо разпределение на реализацията на територията на Съюза;
 - ii) икономически условия и потенциал, включително БВП на глава на населението;
 - iii) потенциал за разходноефективно използване на възобновяема енергия;
 - iv) географски, екологични и природни ограничения, включително такива при районите и регионите без междусистемна свързаност;
 - v) равнище на междусистемните електроснабдителни връзки между държавите членки;
 - vi) други относими обстоятелства, по-специално ранни усилия.

По отношение на буква д) от първа алинея, в своя интегриран национален план в областта на енергетиката и климата всяка държава членка посочва кои обстоятелства, засягащи използването на възобновяема енергия, е взела под внимание.

2. Държавите членки трябва колективно да гарантират, че към 2030 г. н сборът на техните приноси съответства а поне 32-процентен дял на енергията, получена от възобновяеми източници, в брутното крайно потребление на енергия на равнището на Съюза.

Член 6

Процес за определяне на приноса на държавите членки в сферата на енергийната ефективност

1. При определяне на своя индикативен национален принос по отношение на енергийната ефективност за 2030 г. и последната година на периода, обхванат в последващите национални планове в съответствие с член 4, буква б), точка 1, всяка държава членка взема предвид, че в съответствие с член 3 от Директива 2012/27/ЕС, енергийното потребление в Съюза през 2020 г. трябва да не надвишава 1 483 млн. т н.е. за първичната енергия или 1 086 млн. т н.е. за крайната енергия, а енергийното потребление в Съюза през 2030 г. трябва да не надвишава 1 273 млн. т н.е. за първичната енергия и/или не повече от 956 млн. т н.е. за крайната енергия.

В допълнение към това всяка държава членка взема предвид:

- а) мерките, предвидени в Директива 2012/27/ЕС;
- б) други мерки за насърчаване на енергийната ефективност в рамките на държавата членка и на равнището на Съюза.

2. При определяне на своя принос по параграф 1, всяка държава членка може да вземе предвид националните обстоятелства, засягащи първичното и крайното енергийно потребление, като:

- а) оставащия потенциал за икономии на енергия по разходоефективен начин;
- б) изменението и прогнозите за брутния вътрешен продукт;
- в) промените във вноса и износа на енергия;
- г) промените в енергийния микс и развитието на улавянето и съхранението на въглероден диоксид; и
- д) ранни действия.

По отношение на първа алинея, всяка държава членка посочва в своя интегриран национален план в областта на енергетиката и климата дали и кое от обстоятелствата, засягащи първичното и крайното енергийно потребление е взела предвид.

Член 7

Национални политики и мерки за всяко от петте измерения на Енергийния съюз

В съответствие с приложение I държавите членки описват в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата основните съществуващи и планирани политики и мерки за постигане по-специално на целите, определени в националните планове, включително, когато е приложимо, мерките, предвиждащи регионално сътрудничество и подходящо финансиране на национално и регионално ниво, включително мобилизация на програмите и инструментите на Съюза.

Държавите членки предоставят общ преглед на инвестициите, необходими за постигане на общите цели, конкретните цели и приноса, определени в националния план, както и обща оценка на източниците на тези инвестиции.

Член 8

Аналитична основа на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата

1. Държавите членки описват в съответствие със структурата и формата, посочени в приложение I, текущото положение по отношение на всяко от петте измерения на Енергийния съюз, включително енергийната система и емисиите и поглъщанията на парникови газове към момента на представяне на интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата или въз основа на последните налични данни. Освен това държавите членки посочват и описват прогнози за всяко от петте измерения на Енергийния съюз най-малко за времетраенето на този план, които се очаква да се осъществят в резултат на съществуващи политики и мерки. Държавите членки се стремят да опишат допълнителни дългосрочни перспективи за петте измерения след периода на интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата, когато това е относимо и възможно.

2. В своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата държавите членки описват своята преценка на национално — и където е приложимо — на регионално равнище по следните въпроси:
- а) въздействията върху развитието на енергийната система и емисиите и поглъщанията на парникови газове за времетраенето на плана и за период от десет години след последната година, обхваната от плана, на планираните политики и мерки или групи от мерки, включително сравнение с прогнозите, базиращи се на съществуващи политики и мерки или групи от мерки, съгласно посоченото в параграф 1;
 - б) макроикономическото и доколкото е възможно, свързаното със здравето, екологичното и социалното въздействие, както и въздействието по отношение на професионалните умения, на планираните политики и мерки или групи от мерки, посочени в член 7 и по-подробно уточнени в приложение I, за първия десетгодишен период поне до 2030 г., включително сравнение с прогнозите, базиращи се на съществуващите политики и мерки или групи от мерки, съгласно посоченото в параграф 1 от настоящия член. Методологията, използвана за оценяване на тези въздействия, се оповестяват публично;
 - в) взаимодействието между съществуващите политики и мерки или групи от мерки и планираните политики и мерки или групи от мерки в рамките на едно измерение на политиката и между съществуващите и планираните политики и мерки или групи от мерки по различни измерения за първия десетгодишен период поне до 2030 г. Прогнозите относно сигурността на доставките, инфраструктурата и интеграцията на пазара трябва да бъдат свързани със солидни сценарии по отношение на енергийната ефективност;
 - г) начинът, по който съществуващи политики и мерки и планирани политики и мерки се очаква да привлекат инвестициите, необходими за тяхното изпълнение.
3. Държавите членки осигуряват публичен достъп до изчерпателна информация относно предвижданията, параметрите и методологиите, използвани за окончателните сценарии и прогнози, като вземат предвид статистическите ограничения, чувствителните от търговска гледна точка данни и спазването на правилата за защита на данните.

Член 9

Проекти на интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата

1. До 31 декември 2018 г. и впоследствие до 1 януари 2028 г. и на всеки десет години след това всяка държава членка изготвя и представя на Комисията проекти на интегрирани национални планове в областта на енергетиката, в съответствие с член 3, параграф 1 и приложение I.
2. В съответствие с член 34 Комисията прави оценка на проектите на интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, посочени в параграф 1 от настоящия член, и може да издаде специфични за всяка държава препоръки до държавите членки не по-късно от шест месеца преди изтичането на крайния срок за предаване на тези интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата. В тези препоръки може да се посочва по-специално:
- а) равнището на амбициозност на общите цели, конкретните цели и приноса с оглед на колективното постигане на целите на Енергийния съюз и по-специално на целите на Съюза за 2030 г. за възобновяема енергия и енергийна ефективност, както и равнището на междусистемна електроенергийна свързаност, което държавата членка си е поставила като цел за 2030 г., съгласно посоченото в член 4, буква г), като надлежно се вземат предвид съответните обстоятелства, които засягат използването на енергия от възобновяеми източници и потреблението на енергия, съгласно посоченото от съответната държава членка в проекта на интегриран национален план в областта на енергетиката и климата и показателите за спешността на действие за свързаност, установени в приложение I, част 1, раздел А, точка 2.4.1;
 - б) политиките и мерките, отнасящи се до цели на равнището на Съюза и на държавите членки, и други политики и мерки с възможно трансгранично значение;
 - в) всякакви допълнителни политики и мерки, които могат да бъдат необходими в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата;
 - г) взаимодействията между и последователността на съществуващите и планираните политики и мерки, включени в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата в рамките на едно измерение, както и между различните измерения на Енергийния съюз.
3. В своя интегриран национален план в областта на енергетиката и климата всяка държава членка надлежно взема предвид евентуално получените от Комисията препоръки. Ако съответната държава членка не вземе мерки във връзка с препоръка или със съществена част от нея, тази държава членка представя своите основания и ги оповестява публично.
4. В контекста на обществената консултация, посочена в член 10, всяка държава членка осигурява публичен достъп до своя проект на интегриран национален план в областта на енергетиката и климата.

Член 10

Обществена консултация

Без да се засягат други изисквания на правото на Съюза, всяка държава членка гарантира, че на ранен етап на обществеността са предоставени ефективни възможности за участие в изготвянето на проекта на интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата — по отношение на плановете за периода 2021 г. — 2030 г., при изготвянето на окончателния план достатъчно време преди неговото приемане — както и на дългосрочните стратегии, посочени в член 15. При подаването на тези документи до Комисията, всяка държава членка прилага, обобщение на становищата, изразени от обществеността, или временните становища. Доколкото е приложима Директива 2001/42/ЕО се счита, че консултациите, проведени по отношение на проекта на план в съответствие с посочената директива, отговарят на изискванията за провеждане на консултации с обществеността съгласно настоящия регламент.

Всяка държава членка гарантира, че обществеността е информирана. Всяка държава членка определя разумни времеви рамки, които предоставят на обществеността достатъчно време, за да се информира, да участва и да изразява своите становища.

Всяка държава членка ограничава административната сложност при прилагането на настоящия член.

Член 11

Многостепенен диалог в областта на климата и енергетиката

Всяка държава членка установява многостепенен диалог в областта на климата и енергетиката в съответствие с националните правила, при които местните органи, организациите на гражданското общество, бизнес общността, инвеститорите и други заинтересовани страни и широката общественост могат да вземат активно участие и да обсъждат различните очаквани сценарии по отношение на политиките в областта на енергетиката и климата, включително в дългосрочен план, и да извършват преглед на напредъка, освен ако вече има структура, която служи за същата цел. Интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата може да бъдат обсъждани в рамките на такъв диалог.

Член 12

Регионално сътрудничество

1. Държавите членки си сътрудничат помежду си, като отчитат всички съществуващи и потенциални форми на регионално сътрудничество, за да постигнат по ефективен начин общите цели, конкретните цели и приносите, определени в техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата.

2. Преди да представи проекта на своя интегриран национален план в областта на енергетиката и климата на Комисията съгласно член 9, параграф 1 — по отношение на плановете за периода от 2021 г. до 2030 г., при изготвянето на окончателния план достатъчно време преди приемането му — всяка държава членка набелязва възможности за регионално сътрудничество и провежда консултации със съседни държави членки, включително във форуми за регионално сътрудничество. Ако държавата членка автор на плана намери за целесъобразно, тази държава членка може да се консултира с други държави членки или трети държави, които са изразили интерес. Островните държави членки без енергийни междусистемни връзки с други държави членки провеждат тези консултации със съседните държави членки, с които имат морски граници. Държавите членки, с които се провеждат консултации, следва да разполагат с разумен срок, в рамките на който да реагират. Всяка държава членка определя в своя проект на интегриран национален план в областта на енергетиката и климата — по отношение на плановете за периода 2021 г. — 2030 г., в окончателния си национален план в областта на енергетиката и климата — най-малко временните резултати от тези регионални консултации, включително, когато е приложимо, как са били отчетени коментарите на консултираните държави членки или трети държави.

3. Държавите членки могат да участват в доброволно съвместно изготвяне на части от техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и доклади за напредъка, включително във форуми за регионално сътрудничество. Ако направят това, резултатът заменя съответните части на техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и докладите за напредъка. По искане на две или повече държави членки Комисията улеснява този процес.

4. За да улеснят пазарната интеграция и разходоэффективните политики и мерки, в периода между крайния срок за представяне на техните проекти на интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и крайния срок за представяне на техните окончателни планове, държавите членки представят относимите части от своя проект на интегриран национален план в областта на енергетиката и климата в рамките на съответните форуми за регионално сътрудничество, с цел тяхното финализиране. Когато е необходимо, Комисията улеснява това сътрудничество и консултациите между държавите членки и ако установи възможности за по-нататъшно регионално сътрудничество, тя може да предостави на държавите членки индикативни насоки с цел улесняване на ефикасното сътрудничество и процеса на консултиране.

5. Държавите членки отчитат бележките, получени от други държави членки съгласно параграфи 2 и 3, при своите окончателни интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и разясняват в тези планове как са били отчетени получените бележки.
6. За целите, посочени в параграф 1, държавите членки продължават да си сътрудничат на регионално равнище и, когато е целесъобразно, във форуми за регионално сътрудничество, при изпълнението на относимите политики и мерки в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата.
7. Държавите членки също така може да предвидят сътрудничество с държавите – страни по Енергийната общност, и с трети държави, които са членове на Европейското икономическо пространство.
8. Доколкото са приложими разпоредбите на Директива 2001/42/ЕО, трансгранични консултации, предприети по проекта в съответствие с член 7 от посочената директива се счита, че изпълняват задълженията за регионално сътрудничество съгласно настоящия регламент, при условие че изискванията на настоящия член са изпълнени.

Член 13

Оценка на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата

Въз основа на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и на техните актуализации, нотифицирани в съответствие с членове 3 и 14, Комисията оценява, по-конкретно, дали:

- a) общите цели, конкретните цели и приносът са достатъчни за колективното постигане на целите на Енергийния съюз, а за първия десетгодишен период по-специално целите на рамката на Съюза в областта на климата и енергетиката до 2030 г.;
- b) плановете отговарят на изискванията по членове 3 и 12 и дали държавите членки са взели надлежно предвид препоръките на Комисията, отправени съгласно член 34.

Член 14

Актуализация на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата

1. До 30 юни 2023 г. и след това до 1 януари 2033 г. и на всеки 10 години след това всяка държава членка представя на Комисията проект за актуализация на последно нотифицирания от нея интегриран национален план в областта на енергетиката и климата или обосновава пред Комисията защо планът няма нужда от актуализация.
2. До 30 юни 2024 г. и след това до 1 януари 2034 г. и на всеки 10 години след това всяка държава членка нотифицира до Комисията актуализацията на последно нотифицирания от нея интегриран национален план в областта на енергетиката и климата, освен ако са обосנוвали защо планът няма нужда от актуализация съгласно параграф 1 от настоящия член.
3. В актуализацията, посочена в параграф 2, всяка държава членка изменя своята национална цел, конкретна цел или принос по отношение на всяка от количествените общи цели, конкретни цели или принос на Съюза, установени в член 4, буква а), точка 1, за да отразят по-високо равнище на амбициозност спрямо тази от последно нотифицирания интегриран национален план в областта на енергетиката и климата. В актуализацията, посочена в параграф 2, всяка държава членка изменя своята национална обща цел, конкретна цел или принос за всяка от количествените общи цели, конкретните цели или принос на Съюза, определени в член 4, буква а), точка 2 и буква б), единствено за да се отбележи еднаква или по-висока степен на амбициозност в сравнение с тази, заложена в последно нотифицирания интегриран национален план в областта на климата и енергетиката.
4. В актуализирания план държавите членки полагат усилия да смекчат в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата евентуалните неблагоприятни въздействия върху околната среда, проличали при интегрираното докладване съгласно членове 17 — 25.
5. При изготвяне на посочените в параграф 2 актуализации, държавите членки вземат предвид последните специфични за всяка държава препоръки, отправени към тях в контекста на европейския семестър, както и задълженията, произтичащи от Парижкото споразумение.
6. По отношение на подготовката и оценката на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата се прилагат процедурите, установени в член 9, параграф 2 и членове 10 и 12.

7. Настоящият член не засяга правото на държавите членки да извършват промени и адаптации на националните политики, установени или посочени в техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата по всяко време, при условие че тези промени и адаптации бъдат включени в интегрирания национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата.

ГЛАВА 3

Дългосрочни стратегии

Член 15

Дългосрочни стратегии

1. До 1 януари 2020 г. и след това до 1 януари 2029 г. и на всеки 10 години след това всяка държава членка изготвя и представя пред Комисията своята дългосрочна стратегия, която е с перспектива за поне 30 години. Държавите членки следва, когато е необходимо, да актуализират тези стратегии на всеки пет години.
2. С оглед на целта за постигане на общите цели във връзка с климата, посочени в параграф 3, в срок до 1 април 2019 г. Комисията приема предложение за дългосрочна стратегия на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове в съответствие с Парижкото споразумение, като се вземат предвид проектите на държавите членки за интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата. Дългосрочната стратегия, посочена в настоящия параграф, включва анализ, който обхваща най-малко:
 - a) различни сценарии за приноса на Съюза към целите, посочени в параграф 3, наред с другото, сценарий за постигане в срок до 2050 г. на нулеви емисии на парникови газове в рамките на Съюза, както и отрицателни емисии след това;
 - b) последиците от сценариите, посочени в буква а), за оставащия световен бюджет и бюджета на Съюза по отношение на въглерода, с цел да се даде възможност за дискусия относно ефективността с оглед на разходите, ефективността и справедливостта на намаляването на емисиите на парникови газове.
3. Дългосрочните стратегии на държавите членки и на Съюза трябва да допринасят за:
 - a) изпълнението на ангажиментите на Съюза и на държавите членки съгласно РКООНИК и Парижкото споразумение относно изменението на климата за ограничаване на антропогенните емисии на парникови газове и подобряване на поглъщанията от поглъщатели, и за насърчаване на повишеното улавяне на въглерод;
 - b) изпълнението на целта на Парижкото споразумение за задържане на увеличението на средната глобална температура да е значително по-малко от 2 °C над равнищата от прединдустриалния период и продължаването на усилията за ограничаване на увеличението на температурата до 1,5 °C над равнищата от прединдустриалния период;
 - v) постигането на дългосрочно намаляване на емисиите и засилване на поглъщанията на парникови газове по поглъщатели във всички сектори в съответствие с целта на Съюза, в контекста на необходимите намаления според Междуправителствения комитет по изменение на климата (МКИК) за намаляване по разходоефективен начин на емисиите на парникови газове на Съюза и за насърчаване на поглъщанията по поглъщатели с оглед постигане на целите по отношение на температурата в Парижкото споразумение, така че да се постигне баланс между антропогенните емисии от източници и поглъщанията по поглъщатели на парникови газове в рамките на Съюза във възможно най-ранен момент и по целесъобразност, постигане на отрицателни емисии след това;
 - г) високо енергийно ефективна и основана до голяма степен на възобновяеми източници енергийна система в рамките на Съюза.
4. Дългосрочните стратегии на държавите членки следва да съдържат елементите, посочени в приложение IV. Наред с това, дългосрочните стратегии на държавите членки и на Съюза обхващат:
 - a) общото намаляване на емисиите и засилване на поглъщанията на парникови газове по поглъщатели;
 - b) намаляването на емисиите и увеличаването на поглъщанията на парникови газове по поглъщатели в отделните сектор, включително производството на електроенергия, промишлеността, транспорта, отоплението и охлаждането и сградния сектор (жилищни сгради и сгради от третичния сектор), селското стопанство, отпадъците и земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗС);
 - v) очаквания напредък по отношение на прехода към икономика с ниски емисии на парникови газове, включително по отношение на интензитета на парниковите газове, интензитета на CO₂ за брутният вътрешен продукт, свързани прогнози за дългосрочните инвестиции и стратегии за свързани с тях научни изследвания, развойна дейност и иновации;
 - г) доколкото е възможно, очакваният социално-икономически ефект на мерките за декарбонизация, включително, наред с другото, аспектите, свързани с макроикономическото и социалното развитие, рисковете и ползите за здравето и опазването на околната среда;
 - д) връзки с други национални дългосрочни цели, планиране и други политики и мерки и инвестиции.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 43 за изменение на приложение IV с цел адаптирането му към промените в дългосрочната стратегия на Съюза или в рамката на Съюза в областта на енергетиката и климата, които са пряко и конкретно свързани със съответните решения, приети съгласно РКООНИК и по-специално съгласно Парижкото споразумение.
6. Интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата трябва да са в съответствие с дългосрочните стратегии, посочени в настоящия член.
7. Държавите членки и Комисията информират и предоставят на обществеността достъп до своите дългосрочни стратегии и всички техни актуализации, включително посредством електронната платформа, посочена в член 28. Държавите членки и Комисията осигуряват публичен достъп до съответните данни за окончателните резултати, като вземат предвид чувствителните от търговска гледна точка данни и съответствието с правилата за защита на данните.
8. Комисията подпомага държавите членки при изготвянето на техните дългосрочни стратегии, като предоставя информация за състоянието на основните научни знания и възможности за обмен на знания и най-добри практики, включително, когато е уместно, насоки за държавите членки по време на разработването и изпълнението на техните стратегии.
9. Комисията оценява дали националните дългосрочни стратегии са подходящи за колективното постигане на общите и конкретните цели на Енергийния съюз, посочени в член 1, и предоставя информация относно оставащ колективен пропуск.

Член 16

Стратегически план за метан

С оглед на високия потенциал за глобално затопляне и относително краткия живот на метана в атмосферата, Комисията анализира ефекта върху политиките и мерките с цел намаляване на краткосрочното и средносрочното влияние на емисиите на метан върху емисиите на парникови газове в Съюза. Като взема предвид целите на кръговата икономика, по целесъобразност, Комисията разглежда вариантите за политика за бързо справяне с емисиите на метан и представя стратегически план на Съюза за метана като неразделна част от дългосрочната стратегия на Съюза, посочена в член 15.

ГЛАВА 4

Докладване

Раздел 1

Двугодишни доклади за напредъка и последващи действия по тях

Член 17

Интегрирани национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата

1. Без да се засяга член 26, до 15 март 2023 г. и на всеки две години след това всяка държава членка докладва на Комисията относно изпълнението на своя интегриран национален план в областта на енергетиката и климата чрез интегриран национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата, обхващащ и петте измерения на Енергийния съюз.
2. Интегрираният национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата обхваща следните елементи:
 - а) информация относно постигнатия напредък в изпълнението на общите цели, конкретните цели и приноса, установени в интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата и във финансирането и изпълнението на политиките и мерките, необходими за тяхното постигане, включително преглед на действителните инвестиции спрямо първоначалните предвиждания за инвестиции;
 - б) Където е приложимо, информация относно напредъка при установяването на диалога, посочен в член 11;
 - в) информацията, посочена в членове 20 — 25 и, когато е целесъобразно, актуализации на политиките и мерките в съответствие с тези членове;
 - г) информация относно адаптирането в съответствие с член 4, параграф 1, буква а);
 - д) доколкото е възможно количествено измерване на въздействието на политиките и мерките в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата върху качеството на въздуха и върху емисиите на замърсители на въздуха.

Съюзът и държавите членки представят на секретариата на РКООНИК двугодишни доклади съгласно Решение 2/СР.17 на Конференцията на страните по РКООНИК и национални съобщения съгласно член 12 от РКООНИК.

3. Интегрираният национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата обхваща информацията, която се съдържа в годишните доклади, посочени в член 26, параграф 3, и информацията за политиките и мерките и прогнозите за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщания по поглъщатели, включени в докладите, посочени в член 18.

4. Комисията, подпомагана от Комитета за Енергийния съюз, посочен в член 44, параграф 1, буква б), приема актове за изпълнение, в които определя структурата, формата, техническите подробности и процедурите за представяне на информацията по параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 6.

5. По отношение на периодичността и обема на информацията и актуализациите по параграф 2, буква в) трябва да се постигне баланс с необходимостта да се гарантира достатъчна сигурност за инвеститорите.

6. Когато Комисията е отправила препоръки съгласно член 32, параграф 1 или параграф 2, съответната държава членка включва в своя интегриран национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата информация относно приетите политики и мерки или такива, които предстои да бъдат приети и прилагани, за да бъдат изпълнени тези препоръки. Където е приложимо, в тази информация се включва подробен график на изпълнението.

В случаите, когато съответната държава членка реши да не взема мерки във връзка с препоръка или със съществена част от нея, тя представя своите основания.

7. Държавите членки осигуряват публичен достъп до докладите, представени на Комисията съгласно настоящия член.

Член 18

Интегрирано докладване относно политиките и мерките в областта на парниковите газове и относно прогнозите

1. До 15 март 2021 г. и на всеки две години след това държавите членки предоставят на Комисията информация за:

- а) своите национални политики и мерки или групи от мерки, определени в приложение VI; и
- б) своите национални прогнози за антропогенните емисии на парникови газове по източници и за поглъщанията по поглъщатели, структурирани по вид газ или групи газове (флуоровъглеродороди и перфлуоровъглеродороди), посочени в приложение V, част 2. Националните прогнози отчитат евентуалните политики и мерки, приети на равнището на Съюза, и съдържат информацията, посочена в приложение VII.

2. Държавите членки докладват най-актуалните прогнози, с които разполагат. Когато дадена държава членка не представи пълни прогнозни очаквания до 15 март на всяка втора година и Комисията установи, че пропуските в оценките не могат да бъдат попълнени от тази държава членка след откриването им чрез процедурите на Комисията за осигуряване или контрол на качеството, Комисията може да изготви изискваните оценки, за да състави прогнозите на Съюза, в консултации със съответната държава членка.

3. В срок до 15 март на годината след предишния доклад съответната държава членка съобщава на Комисията всички съществени промени в информацията, докладвана съгласно параграф 1 през първата година от периода на докладване.

4. Държавите членки осигуряват публичен достъп в електронна форма до своите национални прогнози по параграф 1, както и всички относими оценки на разходите и на въздействието на националните политики и мерки за изпълнението на политиките и мерките на Съюза за ограничаване на емисиите на парникови газове, заедно с всички съществуващи технически доклади, на които се основават посочените оценки. Посочените прогнози и оценки включват описание на използваните модели и методически подходи, определения и основни предвиждания.

Член 19

Интегрирано докладване относно националните действия за адаптиране, финансовата и технологичната помощ, оказвана на развиващите се страни, и приходите от търгове

1. До 15 март 2021 г. и на всеки две години след това държавите членки докладват на Комисията информация относно своите национални планове и стратегии за адаптиране към изменението на климата, като представят осъществените и планираните действия за улесняване на адаптирането към изменението на климата, включително информацията, посочена в приложение VIII, част 1 и в съответствие с изискванията за докладване, договорени съгласно РКООНИК и Парижкото споразумение.

2. До 31 юли 2021 г. и всяка година след това (година X) държавите членки докладват на Комисията информация относно използването на приходите, получени от държавата членка от продажбата на квоти чрез търгове в съответствие с член 10, параграф 1 и член 3г, параграфи 1 или 2 от Директива 2003/87/ЕО, включително информацията, посочена в приложение VIII, част 3.
3. В срок до 30 септември 2021 г. и всяка година след това (година X) държавите членки докладват на Комисията информация относно подкрепата за развиващите се страни, включително информацията, посочена в приложение VIII, част 2, и в съответствие с относимите изисквания за докладване, договорени съгласно РКООНИК и Парижкото споразумение.
4. Държавите членки осигуряват публичен достъп до докладите, представени на Комисията съгласно настоящия член, с изключение на информацията, посочена в приложение VIII, част 2, буква б).
5. Комисията, подпомагана от Комитета по изменението на климата, посочен в член 44, параграф 1, буква а), приема актове за изпълнение, в които определя структурата, формата и процедурите за докладване на информация от държавите членки съгласно настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 6.

Член 20

Интегрирано докладване относно възобновяема енергия

Държавите членки включват в своите интегрирани доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата информация:

а) за изпълнението на следните криви и цели:

- 1) индикативна национална крива за общия дял на възобновяема енергия в брутно крайно потребление на енергия от 2021 до 2030 г.
- 2) прогнозни криви за секторния дял на възобновяема енергия в крайното енергийно потребление от 2021 до 2030 г. на електрическата енергия, топлинната енергия и енергия за охлаждане и енергия за транспортния сектор;
- 3) прогнозни криви по вид технология за енергия от възобновяеми източници, използвани, за да се постигнат общите и секторните криви за възобновяема енергия от 2021 до 2030 г., включително общо очаквано брутно крайно потребление на енергия по видове технологии и сектори в млн. т н.е. и обща планирана инсталирана мощност по видове технологии и сектори в MW;
- 4) криви за търсенето на биоенергия, поотделно за отопление, електрическа енергия и транспорт, и за предлагането на биомаса, по видове суровини и по произход (като се прави разграничение между национално производство и внос). За горскостопанската биомаса — оценка на произхода ѝ и на въздействието ѝ върху поглътителя ЗПЗС;
- 5) където е приложимо, други национални криви и общи цели, включително дългосрочни и секторни (като дял на електрическата енергия, произведена от биомаса без използване на топлина, дял на енергия от възобновяеми източници в районните отоплителни системи, използване на енергия от възобновяеми източници в сградите, енергия от възобновяеми източници, произведена от градове, общностите за възобновяема енергия и потребителите на собствена енергия от възобновяеми източници, енергия, добита от утайки, получени от пречистването на отпадни води;

б) за изпълнението на следните политики и мерки:

- 1) изпълнявани, приети и планирани политики и мерки за постигане на национален принос към задължителната цел на равнището на Съюза за 2030 г. по отношение на енергията от възобновяеми източници, съгласно посоченото в член 4, буква а), точка 2 от настоящия регламент, включително специфични за сектора или технологията мерки със специален преглед на изпълнението на мерките, предвидени в членове 23 — 28 от Директива (ЕС) 2018/2001;
- 2) когато са налични, специални мерки за регионално сътрудничество;
- 3) без да се засягат разпоредбите на членове 107 и 108 от ДФЕС, специални мерки относно финансовата подкрепа, включително подкрепата от Съюза и използването на фондовете на Съюза за насърчване на използването на енергия от възобновяеми източници в електрическата енергия, топлинната енергия и енергията за охлаждане и в транспорта;
- 4) когато е приложимо, оценка на подкрепата за електрическа енергия от възобновяеми източници, която държавите членки трябва да извършат съгласно член 6, параграф 4 от Директива (ЕС) 2018/2001;
- 5) специални мерки за изпълнение на изискванията на членове 15—18 от Директива (ЕС) 2018/2001;
- 6) където е приложимо, специални мерки за оценка, постигане на прозрачност и намаляване на необходимостта от задължителен капацитет, което може да доведе до намаляване на енергия от възобновяеми източници;

- 7) обобщение на политиките и мерките съобразно благоприятната рамка, която държавите членки трябва да въведат в съответствие с член 21, параграф 6 и член 22, параграф 5 от Директива (ЕС) 2018/2001 за насърчаване и улесняване на развитието на потреблението на собствена енергия от възобновяеми източници и на общностите за възобновяема енергия.
 - 8) мерки за насърчаване на използването на енергия от биомаса, особено за мобилизирането на нова биомаса, като се отчита наличието на биомаса, включително на устойчива биомаса, както и мерки за устойчивостта на произведената и използвана биомаса;
 - 9) въведени мерки за увеличаване на дела на възобновяема енергия в топлинната енергия и енергията за охлаждане и в транспортния сектор;
 - 10) политики и мерки, улесняващи прилагането на споразумения за покупка на електрическа енергия;
- в) в съответствие с приложение IX, част 1.

Член 21

Интегрирано докладване относно енергийната ефективност

Държавите членки включват в своите интегрирани доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата информация:

- а) за изпълнението на следните национални криви, общи и конкретни цели:
 - 1) индикативната крива за първичното и крайното годишно енергийно потребление от 2021 г. до 2030 г. като принос на националните икономии на енергия за постигането на целта за 2030 г. на равнището на Съюза, включително използваната методология;
 - 2) индикативните етапни цели от дългосрочната стратегия за обновяването на националния фонд от публични и частни жилищни и нежилищни сгради, както и приноса към целите на Съюза по отношение на енергийната ефективност в съответствие с Директива 2012/27/ЕС в съответствие с член 2а от Директива 2010/31/ЕС;
 - 3) където е приложимо, актуализация на други национални общи цели, заложиени в националния план;
 - б) за изпълнението на следните политики и мерки:
 - 1) изпълнявани, приети и планирани политики и мерки и програми за постигане на индикативния национален принос по отношение на енергийната ефективност за 2030 г. както и други цели, посочени в член 6, включително планирани мерки и инструменти (също с финансов характер) с оглед подобряване на енергийните характеристики на сградите, мерки за използване на потенциала за подобряване на енергийната ефективност на газовата и електроенергийната инфраструктура и други мерки за насърчаване на енергийната ефективност;
 - 2) където е приложимо, пазарно базирани инструменти, които осигуряват стимули за подобрения в енергийната ефективност, включително, но не ограничени до енергийни данъци, такси и помощи;
 - 3) национална схема за задължения за енергийна ефективност и алтернативни мерки в съответствие с членове 7а и 7б от Директива 2012/27/ЕС и в съответствие с приложение III към настоящия регламент;
 - 4) дългосрочни стратегии за саниране в съответствие с член 2а от Директива 2010/31/ЕС;
 - 5) политики и мерки за насърчаване на енергийните услуги в публичния сектор и мерки за премахване на регулаторните и нерегулаторните пречки пред сключването на договори за енергоспестяване с гарантиран резултат и на други модели за енергийно ефективни услуги;
 - 6) регионално сътрудничество в сферата на енергийната ефективност, където е приложимо;
 - 7) без да се засягат разпоредбите на членове 107 и 108 от ДФЕС, мерки за финансиране, включително подкрепа от Съюза и използване на фондовете на Съюза в сферата на енергийната ефективност на национално равнище, където е приложимо;
- в) в съответствие с приложение IX, част 2.

Член 22

Интегрирано докладване относно енергийната сигурност

Държавите членки включват в своите интегрирани доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата информация за изпълнението на:

- а) националните общи цели за диверсификацията на енергийните източници и доставките;
- б) където е приложимо, националните общи цели по отношение на намаляването на зависимостта от внос на енергия от трети държави;

- в) националните общи цели за развитие на способностите за справяне с ограничени или прекъснати доставки от даден енергиен източник, включително на газ и електроенергия;
- г) национални общи цели по отношение на увеличаването на гъвкавостта на националната енергийна система, по-специално посредством използването на вътрешни възобновяеми енергийни източници, реакции на потреблението и съхранение на енергия;
- д) изпълняваните, приетите и планираните политики и мерки за постигане на целите, посочени в букви а) — г).
- е) регионалното сътрудничество при изпълнението на целите и политиките, посочени в букви а) — г);
- ж) без да се засягат разпоредбите на членове 107 и 108 от ДФЕС, мерки за финансиране, включително подкрепа от Съюза и използване на фондовете на Съюза в тази сфера на национално равнище, където е приложимо.

Член 23

Интегрирано докладване относно вътрешния енергиен пазар

1. Държавите членки включват в своите интегрирани доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата информация за изпълнението на следните цели и мерки:
 - а) равнище на междусистемна електроенергийна свързаност, което държавата членка се стреми да постигне за 2030 г., с оглед на целта за междусистемна електроенергийна свързаност за 2030 г. от поне 15% и на показателите, посочени в приложение I, част 1, раздел А, точка 2.4.1, както и на мерките за изпълнение на стратегията за постигане на това равнище, включително и тези, свързани с предоставянето на разрешения;
 - б) основни проекти по отношение на електропреносната и газопреносната инфраструктура, необходими за постигането на общите и конкретните цели по петте измерения на Енергийния съюз;
 - в) където е приложимо, предвиждани основни инфраструктурни проекти, различни от проектите от общ интерес, включително инфраструктурни проекти с участието на трети държави, и доколкото е възможно, обща оценка на тяхната съвместимост и принос към целите и задачите на Енергийния съюз;
 - г) национални общи цели, свързани с други аспекти на вътрешния енергиен пазар, като например повишаване на гъвкавостта на системата, интегриране и обединяване на пазари, с цел увеличаване на търгуемия капацитет на съществуващите междусистемни връзки, интелигентни мрежи, групиране, реакция на потреблението, съхранение, разпределено производство, механизми за разпределение, преразпределение и съкращаване, ценови сигнали в реално време;
 - д) където е приложимо, национални общи цели и мерки, свързани с недискриминационното участие на възобновяемата енергия, оптимизацията на потреблението и съхранението, включително чрез групиране, във всички енергийни пазари;
 - е) където е приложимо, национални общи цели и мерки, за да се гарантира, че потребителите участват в енергийната система и се възползват от собственото генериране на енергия и новите технологии, включително интелигентните измервателни уреди;
 - ж) мерки за гарантиране на адекватността на електроенергийната система;
 - з) изпълнявани, приети и планирани политики и мерки за постигане на целите, посочени в букви а) — ж);
 - и) регионалното сътрудничество при изпълнението на целите и политиките, посочени в букви а) — з);
 - й) без да се засягат членове 107 и 108 от ДФЕС, мерки за финансиране на национално равнище, включително подкрепа от Съюза и използване на фондовете на Съюза, в областта на вътрешния енергиен пазар на национално равнище, включително за конкретната цел за междусистемна електроенергийна свързаност, когато е приложимо;
 - к) мерки за повишаване на гъвкавостта на енергийната система с оглед на производството на енергия от възобновяеми източници, включително използване на подхода за свързване на пазарите за сделки в рамките на деня и на трансгранични балансиращи пазари.
2. Информацията, предоставена от държавите членки съгласно параграф 1, трябва да съответства на и — според необходимостта — да се основава на доклада от националните регулатори, посочен в член 37, параграф 1, буква д) от Директива 2009/72/ЕО и член 41, параграф 1, буква д) от Директива 2009/73/ЕО.

Член 24

Интегрирано докладване относно енергийната бедност

Когато се прилага член 3, параграф 3, буква г), втора алинея, съответната държава членка включва в своя интегриран доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата:

- а) информация за напредъка към националната индикативна цел за намаляване на броя на домакинствата в положение на енергийна бедност; както и

- б) количествена информация за броя на домакинствата в енергийната бедност и когато е налична, информация за политиките и мерките за преодоляване на енергийната бедност.

Комисията споделя с Европейската обсерватория на енергийната бедност данните, които държавите членки предоставят съгласно настоящия член.

Член 25

Интегрирано докладване относно научните изследвания, иновациите и конкурентоспособността

Държавите членки включват в своите интегрирани доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата информация за изпълнението на следните цели и мерки:

- а) където е приложимо, национални общи цели и политики, чрез които целите и политиките по плана СЕТ се въвеждат в националния контекст;
- б) национални общи цели за общи публични и, когато са налични, частни разходи за научни изследвания и иновации във връзка с технологии за чиста енергия, както и за разработки във връзка с разходите и работните характеристики на технологиите;
- в) когато е уместно, национални общи цели, включително дългосрочни цели за 2050 г. за въвеждането на технологии за декарбонизация на енергийно и въглеродно интензивни сектори на промишлеността и, където е приложимо, за свързана с това инфраструктура за транспортиране, използване и съхранение на въглерод;
- г) национални общи цели за постепенно премахване на енергийните субсидии, особено за изкопаеми горива;
- д) изпълнявани, приети и планирани политики и мерки за постигане на целите, посочени в букви б) и в).
- е) сътрудничество с други държави членки за изпълнението на целите и политиките, посочени в букви б), в) и г), включително координация на политиките и мерките в контекста на плана СЕТ, като съгласуване на научноизследователски програми и общи програми;
- ж) мерки за финансиране, включително подкрепа от Съюза и използване на фондовете на Съюза в тази сфера на национално равнище, където е приложимо.

Раздел 2

Годишни доклади

Член 26

Годишни доклади

1. До 15 март 2021 г. и всяка година след това (година X) държавите членки предоставят на Комисията:
 - а) информацията, посочена в член 6, параграф 2 от Директива 2009/119/ЕО;
 - б) информацията, посочена в приложение IX, точка 3 към Директива 2013/30/ЕС в съответствие с член 25 от посочената директива.
2. До 31 юли 2021 г. и след това ежегодно („година X“) държавите членки представят на Комисията своите приблизителни инвентаризации на парниковите газове за годината X-1.

За целите на настоящия параграф въз основа на приблизителните инвентаризации на парниковите газове на държавите членки или, ако дадена държава членка не е съобщила данните от приблизителната си инвентаризация до тази дата — въз основа на собствените си оценки, Комисията ежегодно извършва приблизителна инвентаризация на парниковите газове в Съюза. До 30 септември на всяка календарна година Комисията предоставя тази информация на обществеността.

3. Считано от 2023 г. държавите членки определят и съобщават на Комисията окончателните данни от инвентаризацията на парниковите газове до 15 март на всяка година (година X) и предварителните данни до 15 януари на всяка календарна година, включително информацията за парниковите газове и за инвентаризацията, посочена в приложение V. Докладът относно окончателните данни от инвентаризацията на парниковите газове включва също така актуален национален доклад за инвентаризация. В срок от три месеца след получаването на докладите Комисията предоставя информацията, определена в приложение V, част 1, буква н), на разположение на Комитета по изменение на климата, посочен в член 44, параграф 1, буква а).

4. До 15 април на всяка календарна година държавите членки представят на секретариата на РКООНИК национални инвентаризации, съдържащи информацията, подадена до Комисията по окончателните данни по инвентаризацията на парниковите газове в съответствие с параграф 3. Комисията в сътрудничество с държавите членки ежегодно прави инвентаризация на парниковите газове в Съюза и изготвя доклад за инвентаризацията на парниковите газове в Съюза, който представя на секретариата на РКООНИК до 15 април на всяка календарна година.

5. Държавите членки докладват на Комисията предварителните и окончателните данни от националните инвентаризации съответно до 15 януари и 15 март 2027 г. и 2032 г., изготвени за техните отчети за ЗПЗГ за целите на докладите за съответствието по член 14 от Регламент (ЕС) 2018/841.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 43, за:

- а) изменение на приложение V, част 2 чрез добавяне или заличаване на вещества в списъка на парниковите газове, в съответствие с приложимите решения, приети от органите на РКООНИК или на Парижкото споразумение;
- б) допълване на настоящия регламент чрез приемане на стойности за потенциалите за глобално затопяне и определяне на указания за инвентаризациите, приложими съгласно съответните решения, приети от органите на РКООНИК и на Парижкото споразумение

7. Комисията, подпомагана от Комитета по изменението на климата, посочен в член 44, параграф 1, буква а), приема актове за изпълнение, в които определя структурата, техническите подробности, формата и процедурите за представяне от държавите членки на данните от приблизителните инвентаризации на парниковите газове по параграф 2 от настоящия член, инвентаризациите на парниковите газове по параграф 3 от настоящия член и отчетените емисии на парникови газове и отчетените поглъщания в съответствие с членове 5 и 14 от Регламент (ЕС) 2018/841.

Когато предлага актове за изпълнение Комисията отчита граfiците на РКООНИК и Парижкото споразумение относно изменението на климата за мониторинга и докладването на тази информация и съответните решения, приети от органите на РКООНИК или на Парижкото споразумение, с цел да гарантира спазването от страна на Съюза на задълженията му за докладване като страна по РКООНИК и на Парижкото споразумение. В тези актове за изпълнение се посочват и времевите рамки на сътрудничеството и координацията между Комисията и държавите членки при изготвянето на доклада за инвентаризацията на парниковите газове в Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 6.

Член 27

Докладване относно целите за 2020 г.

До 30 април 2022 г. всяка държава членка докладва на Комисията относно постигането на нейната национална цел за енергийна ефективност за 2020 г., определена съобразно член 3, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС, като предоставят информацията, посочена в приложение IX, част 2 към настоящия регламент, и на общите национални цели за дела на енергията от възобновяеми източници през 2020 г., съгласно посоченото в приложение I към Директива 2009/28/ЕО, в текста, който е в сила от 31 декември 2020 г., като предоставят следната информация:

- а) секторният (електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, и транспорт) и общият дял на енергията от възобновяеми източници през 2020 г.;
- б) мерките, предприети за постигане на националните цели за възобновяема енергия през 2020 г., включително мерките, свързани със схеми за подпомагане, гаранции за произход и опростяване на административните процедури;
- в) дялът на енергията от биогорива и течни горива от биомаса, произведени от зърнени култури и от други богати на скорбяла култури, захарни и маслодайни култури, в енергийното потребление в транспорта;
- г) дялът на енергията от биогорива и биогаз за транспорта, произведени от суровини, и на други горива, изброени в приложение IX, част А към Директива 2009/28/ЕО, в текста, който е в сила към 31 декември 2020 г., в енергийното потребление в транспорта.

Раздел 3

Платформа за докладване

Член 28

Електронна платформа

1. Комисията създава онлайн платформа (електронна платформа) с цел улесняване на комуникацията между Комисията и държавите членки, насърчаване на сътрудничеството между държавите членки и улесняване на публичния достъп до информацията.

2. След като електронната платформа започне да функционира, държавите членки трябва да я използват, за да подават чрез нея до Комисията докладите, посочени в настоящата глава.

3. Електронната платформа става оперативна в пълна степен не по-късно от 1 януари 2020 г. Комисията използва електронната платформа, за да се улесни онлайн публичния достъп до докладите, посочени в настоящата глава, окончателните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, техните актуализации и дългосрочните стратегии, посочени в член 15, като се вземат предвид чувствителните от търговска гледна точка данни и спазването на правилата за защита на данните.

ГЛАВА 5

Съларна оценка на напредъка и мерки на политиките за гарантиране постигането на целите на Съюза — мониторинг от страна на Комисията

Член 29

Оценка на напредъка

1. Най-късно до 31 октомври 2021 г. и на всеки две години след това Комисията оценява, по-конкретно въз основа на интегрираните национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата, на друга информация, представена съгласно настоящия регламент, на показателите и на европейските статистически данни, когато такива са налице, следното:

- а) напредъка на равнището на Съюза към постигането на целите на Енергийния съюз, включително, по отношение на първия десетгодишен период, целите на Съюза за 2030 г. в областта на енергетиката и климата, по-специално с цел избягване на евентуалните различия в постигането на целите на Съюза за 2030 г. за енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност;
- б) напредъка, постигнат от всяка държава членка по отношение на постигането на нейните общи цели, конкретни цели, и принос, и изпълнението на политиките и мерките, заложи в нейния интегриран национален план в областта на енергетиката и климата;
- в) общото въздействие на въздухоплаването върху климата в световен мащаб, включително чрез емисии, различни от емисии на CO₂, или различни ефекти, въз основа на данните за емисиите, предоставени от държавите членки съгласно член 26, и Комисията подобрява тази оценка, като се позовава по целесъобразност на нови научни постижения и на данни за въздушния трафик;
- г) общото въздействие на политиките и мерките на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата върху функционирането на мерките на политиката на Съюза в областта на климата и енергетиката;
- д) общото въздействие на политиките и мерките, включени в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата, върху функционирането на схемата на Европейския съюз за търговия с емисии (СТЕ на ЕС) и върху равновесието между търсенето и предлагането на квоти на европейския пазар на въглеродни емисии.

2. В областта на енергията от възобновяеми източници, като част от оценката, посочена в параграф 1, Комисията оценява напредъка, постигнат по отношение на дела на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия на Съюза въз основа на индикативна крива на Съюза, която започва от 20 % през 2020 г., достига референтни стойности от най-малко 18 % през 2022 г., 43 % през 2025 г. и 65 % през 2027 г. от общото увеличение на дела на енергията от възобновяеми източници, представляващо разликата между целта на Съюза за енергия от възобновяеми източници за 2020 г. и целта за 2030 г., и достига целта на Съюза за енергия от възобновяеми източници за 2030 г. от най-малко 32 % през 2030 г.

3. В областта на енергийната ефективност, като част от оценката, посочена в параграф 1, Комисията оценява напредъка по отношение на колективното постигане на максимално енергийно потребление на равнището на Съюза на стойност 1 273 млн. т н.е. първична енергия и 956 млн. т н.е. крайна енергия през 2030 г., в съответствие с член 3, параграф 5 от Директива 2012/27/ЕС.

При извършването на своята оценка Комисията предприема следните стъпки:

- а) проучва дали е постигната междинната цел на Съюза за 2020 г. за енергийно потребление от не повече от 1 483 млн. т н.е. първична енергия и 1 086 млн. т н.е. крайна енергия;
- б) оценява дали напредъкът на държавите членки показва, че Съюзът като цяло е на път да постигне целта за равнище на енергийното потребление през 2030 г., както е посочено в първата алинея, като се вземе предвид оценката на информацията, предоставена от държавите членки в техните интегрирани национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата;
- в) използва резултати от моделиране във връзка с бъдещите тенденции в енергийното потребление на съюзно и на национално равнище, както и от други допълнителни анализи.
- г) взема надлежно предвид съответните обстоятелства, засягащи първичното и крайното енергийно потребление, посочени от държавите членки в техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата в съответствие с член 6, параграф 2.

4. В областта на вътрешния енергиен пазар, като част от своята оценка, посочена в параграф 1, Комисията оценява напредъка към постигане на равнището на междусистемна електроенергийна свързаност, което държавата членка се стреми да достигне през 2030 г.

5. До 31 октомври 2021 г. и всяка година след това Комисията оценява, по-специално въз основа на информацията, докладвана съгласно настоящия регламент, дали Европейският съюз и неговите държави членки са постигнали достатъчен напредък по отношение на изпълнението на следните изисквания:
- а) задълженията по член 4 от РКООНИК и по член 3 от Парижкото споразумение, които са залегнали в решенията, приети от Конференцията на страните по РКООНИК или от Конференцията на страните по РКООНИК, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение;
 - б) задълженията, определени в член 4 от Регламент (ЕС) 2018/842 и член 4 от Регламент (ЕС) 2018/841;
 - в) целите, определени в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата с оглед постигането на целите на Енергийния съюз и за първия десетгодишен период, с оглед на изпълнението на целите за 2030 г. в областта на енергетиката и климата.
6. В своята оценка Комисията следва да вземе предвид най-актуалните, специфични за всяка държава препоръки, формулирани в контекста на европейския семестър.
7. Комисията докладва за своята оценка в съответствие с настоящия член като част от доклада за състоянието на Енергийния съюз, посочен в член 35.

Член 30

Несъответствия с общите цели на Енергийния съюз и с конкретните цели съгласно Регламент (ЕС) 2018/842

1. Въз основа на оценката по член 29 Комисията отправя препоръки до съответната държава членка съгласно член 34, ако по отношение на развитието на политиката в тази държава членка бъдат установени несъответствия с общите цели на Енергийния съюз.
2. Държава членка, която възнамерява да използва възможността за гъвкавост в съответствие с член 7 от Регламент (ЕС) 2018/842, включва, когато тази информация бъде получена, в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата равнището на предвидената употреба и планираните политики и мерки, за да изпълни изискванията, определени в член 4 от Регламент (ЕС) 2018/841 за периода 2021 — 2030 г.

Член 31

Мерки в отговор на недостатъчната амбициозност на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата

1. Ако въз основа на своята оценка на проектите за интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата съгласно член 9 или на оценката си на проектите за актуализиране на окончателни планове съгласно член 14, както и като част от повтарящия се процес Комисията заключи, че общите цели, конкретните цели и приносът на държавите членки са недостатъчни за колективното постигане на общите цели на Енергийния съюз, и по-специално по отношение на първия десетгодишен период, за обвързващата конкретна цел на Съюза за енергия от възобновяеми източници за 2030 г. и за конкретната цел на Съюза за 2030 г. за енергийната ефективност, тя изготвя — по отношение на конкретната цел на Съюза за енергия от възобновяеми източници, и може да изготви — по отношение на другите цели на Енергийния съюз, препоръки до държавите членки, чийто принос счита за недостатъчен, да увеличат своята степен на амбициозност, за да се гарантира достатъчно равнище на колективна амбиция.
2. Когато има разлика между конкретната цел на равнището на Съюза за 2030 г. и колективния принос на държавите членки в областта на енергията от възобновяеми източници, Комисията основава своята оценка на формулата, посочена в приложение II, която се основава на обективните критерии, посочени в член 5, параграф 1, първа алинея, буква д), подточки i) — v), при надлежно отчитане на съответните обстоятелства, засягащи използването на възобновяема енергия, както е посочено от държавата членка в съответствие с член 5, параграф 1, втора алинея.

В случай че в областта на енергийната ефективност има разлика между конкретната цел на равнището на Съюза за 2030 г. и сумата на националните приноси, Комисията оценява, по-специално, съответните обстоятелства, изброени в член 6, параграф 2, информацията, предоставена от държавите членки в техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, резултатите от моделирането във връзка с бъдещите тенденции в енергийното потребление и друг допълнителен анализ, по целесъобразност.

Без да се засягат другите разпоредби на настоящия член и единствено с цел да се прецени дали има разлика между конкретната цел на равнището на Съюза за 2030 г. и колективния принос на държавите членки, в своята оценка Комисията прави предвиждане за националния принос на държавите членки, които не са представили своите проекти на интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата в съответствие с член 9, параграф 1.

При своето предвиждане в областта на енергията от възобновяеми източници Комисията взема предвид националната обвързваща цел на държавата членка за 2020 г., посочена в приложение I към Директива (ЕС) 2018/2001, резултатите от процесите на моделиране относно развитието на енергията от възобновяеми източници и на резултатите от формулата, посочена в приложение II към настоящия регламент. В областта на енергийната ефективност, тя взема под внимание моделиране във връзка с бъдещите тенденции в енергийното потребление и друг допълнителен анализ, според случая.

В своята оценка на приноса на енергия от възобновяеми източници въз основа на формулата, посочена в приложение II, Комисията взема предвид всички потенциални отрицателни въздействия върху сигурността на доставките и стабилността на мрежата в малки или изолирани енергийни системи или в системите на държави членки, където може да има значителни последици поради промяната на синхронната зона.

В своята оценка на приноса в областта на енергийната ефективност Комисията взема предвид потенциалното въздействие върху функционирането на електроенергийната мрежа и стабилността на мрежата в държави членки, където може да има значителни последици поради промяната на синхронната зона.

3. Ако въз основа на своята оценка на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и тяхното актуализиране в съответствие с член 14 Комисията заключи, че общите цели, конкретните цели и приносът в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата или техните актуализации са недостатъчни за колективното постигане на целите на Енергийния съюз и, по-специално за първия десетгодишен период — на конкретните цели на Съюза за 2030 г. в областта на енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност, тя предлага мерки и упражнява правомощията си на равнището на Съюза с цел да гарантира колективното постигане на тези общи и конкретни цели. По отношение на енергията от възобновяеми източници, тези мерки вземат под внимание степента на амбициозност на приносите на държавите членки за постигане на целта на Съюза за 2030 г., посочени в интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата и в техните актуализации.

Член 32

Мерки в отговор на недостатъчния напредък за постигане на общите и конкретните цели на Съюза в областта на енергетиката и климата

1. Ако въз основа на своята оценка в съответствие с член 29, параграф 1, буква б) Комисията стигне до заключението, че постигнатият от дадена държава членка напредък в постигането на нейните общи цели, конкретни цели и принос, нейните референтни точки за възобновяема енергия или в изпълнението на политиките и мерките, предвидени в нейния интегриран национален план в областта на енергетиката и климата е недостатъчен, тя отправя препоръки до съответната държава членка в съответствие с член 34.

В своите препоръки в областта на енергията от възобновяеми източници Комисията взема предвид съответните обстоятелства, посочени от държавата членка в съответствие с член 5, параграф 1, втора алинея. Комисията също така взема предвид проекти за възобновяема енергия, за които е било взето окончателно инвестиционно решение, при условие че тези проекти започнат да се осъществяват през периода 2021 — 2030 г. и имат значително въздействие върху националния принос на държава членка.

В своите препоръки в областта на енергийната ефективност Комисията надлежно взема предвид обективните критерии, изброени в член 6, параграф 1, букви а) и б), и съответните национални обстоятелства, посочени от държавата членка в съответствие с член 6, параграф 2.

2. Когато въз основа на своята сумарна оценка на интегрираните национални доклади за напредъка на държавите членки в областта на енергетиката и климата в съответствие с член 29, параграф 1, буква а), подкрепени по целесъобразност от други източници на информация, Комисията стигне до заключението, че е налице риск да не бъдат постигнати целите на Енергийния съюз и, по-специално, за първия десетгодишен период, конкретните цели съгласно Рамката на Съюза за политиките в областта на климата и енергетиката за 2030 г., тя може, в съответствие с член 34, да отправи препоръки до всички държави членки с оглед на смекчаването на подобен риск.

В областта на енергията от възобновяеми източници Комисията извършва оценка дали националните мерки, предвидени в параграф 3, са достатъчни за постигане на конкретните цели на Съюза в областта на енергията от възобновяеми източници. В случай че националните мерки са недостатъчни, Комисията, в допълнение към тези препоръки, по целесъобразност предлага мерки и упражнява своите правомощия на равнището на Съюза, за да гарантира по-специално постигането на конкретната цел на Съюза за 2030 г. в областта на енергията от възобновяеми източници.

В областта на енергийната ефективност Комисията, в допълнение към тези препоръки, по целесъобразност предлага мерки и упражнява своите правомощия на равнището на Съюза, за да гарантира по-специално постигането на конкретната цел на Съюза за 2030 г. в областта на енергийната ефективност.

В областта на енергийната ефективност, тези допълнителни мерки могат по-специално да подобрят енергийната ефективност на:

- а) продукти, съгласно Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
- б) сгради, съгласно Директива 2010/31/ЕС и Директива 2012/27/ЕС; както и
- в) транспорта.

3. Когато в областта на енергията от възобновяеми източници, въз основа на своята оценка съгласно член 29, параграфи 1 и 2, Комисията стигне до заключението, че една или повече от референтните стойности на индикативната крива на Съюза през 2022 г., 2025 г. и 2027 г., посочена в член 29, параграф 2, не са постигнати, държавите членки, които през 2022 г., 2025 г. или 2027 г. са слезли под една или повече от националните си референтни стойности, посочени в член 4, буква а), точка 2, гарантират, че в срок от една година след датата на получаване на оценката на Комисията са приложени допълнителни мерки за покриване на разликата в сравнение с тяхната национална референтна стойност, като например:

- а) национални мерки за увеличаване на използването на възобновяема енергия;
- б) коригиране на дела на възобновяема енергия в сектора на топлинната енергия и енергията за охлаждане, посочен в член 23, параграф 1 от Директива (ЕС) 2018/2001;
- в) коригиране на дела на възобновяема енергия в сектора на транспорта, посочен в член 25, параграф 1 от Директива (ЕС) 2018/2001;
- г) доброволно финансово плащане в механизма за финансиране на енергията от възобновяеми източници в Съюза, създаден на равнището на Съюза в подкрепа на проекти за възобновяема енергия, управлявани пряко или косвено от Комисията, както е посочено в член 33;
- д) използване на механизмите за сътрудничество, предвидени в Директива (ЕС) 2018/2001.

Тези мерки вземат под внимание съображенията на Комисията, посочени в параграф 1, втора алинея от настоящия член. Засегнатите държави членки могат да представят тези мерки като част от своя интегриран национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата.

4. От 1 януари 2021 г. нататък делът на енергията от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия във всяка държава членка не е по-нисък от базовия дял, равен на нейната задължителна обща национална цел за дела на енергията от възобновяеми източници през 2020 г., посочена в член 3, параграф 4 от Директива (ЕС) 2018/2001. Ако държава членка не поддържа базовия си дял, измерен за едногодишен период, въпросната държава членка предприема, в рамките на една година, допълнителни мерки като тези, посочени в параграф 3, първа алинея, букви а) — д) от настоящия член, които са достатъчни, за да се покрие разликата в рамките на една година.

За държавите членки, изпълняващи задължението да покрият разликата спрямо базовия дял, се счита, че спазват задълженията, посочени в първо изречение от първа алинея на настоящия параграф и в член 3, параграф 4 от Директива 2018/2001, през целия период, в който е възникнала разликата.

За целите на параграф 3, първа алинея, буква г) от настоящия член държавите членки могат да използват приходите си от годишните квоти за емисии по Директива 2003/87/ЕО.

5. Когато делът на енергията от възобновяеми източници на дадена държава членка падне под една или повече от нейните национални референтни стойности през 2022 г., 2025 г. и 2027 г., както е посочено в член 4, буква а), точка (2), тя включва в следващия интегриран доклад, представен на Комисията съгласно член 17, обяснение за начина, по който ще покрие разликата в сравнение с националните референтни стойности.

6. В областта на енергийната ефективност, без да се засягат други мерки на равнището на Съюза, в съответствие с параграф 2, трета алинея от настоящия член, ако въз основа на своята оценка, направена към 2022 г., 2025 г. и 2027 г. съгласно член 29, параграфи 1 и 3, Комисията стигне до заключението, че напредъкът в посока на колективното постигане на целта на Съюза по отношение на енергийната ефективност, посочена в първата алинея на член 29, параграф 3, е недостатъчен, тя предлага мерки и упражнява своите правомощия на равнището на Съюза в допълнение към посочените в Директива 2010/31/ЕС и Директива 2012/27/ЕС, за да гарантира постигането на конкретните цели за енергийна ефективност на Съюза за 2030 г.

7. Всяка държава членка, която е засегната съгласно параграф 3 от настоящия член, излага подробно допълнителните изпълнявани, приети и планирани мерки като част от своя следващ доклад за напредъка, посочен в член 17.

⁽¹⁾ Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението (ОВ L 285, 31.10.2009 г., стр. 10).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2017 година за определяне на нормативна рамка за енергийно етикетиране и за отмяна на Директива 2010/30/ЕС (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 1).

8. Когато, в областта на междусистемната свързаност през 2025 г. Комисията, въз основа на своята оценка съгласно член 29, параграфи 1 и 4, стигне до заключението, че напредъкът е недостатъчен, Комисията си сътрудничи със съответните държави членки до 2026 г., с цел да намери решение на обстоятелствата, с които те са се сблъскали.

Член 33

Механизъм за финансиране на възобновяемата енергия в Съюза

1. Към 1 януари 2021 г. Комисията създава механизма за финансиране на енергия от възобновяеми източници в Съюза, посочен в член 32, параграф 3, буква г), с цел предоставяне на подкрепа за нови проекти за възобновяема енергия в Съюза, с цел да бъде преодоляна разликата в индикативната крива на Съюза. Подпомагането може да се предоставя, наред с другото, под формата на премия, която е в допълнение към пазарните цени, и се разпределя на проекти, чиято тръжна оферта е на най-ниската цена или премия.

2. Без да се засяга параграф 1 от настоящия член, механизмът за финансиране допринася за рамката, в съответствие с член 3, параграф 4 от Директива (ЕС) 2018/2001, с цел подпомагане на използването на възобновяема енергия в целия Съюз, независимо от разликата до индикативната крива на Съюза. За тази цел:

- а) към плащанията от държавите членки, посочени в член 32, могат да бъдат добавени плащания от допълнителни източници, като например фондове на Съюза, вноски от частния сектор или допълнителни плащания от държавите членки, за да се допринесе за постигането на конкретната цел на Съюза;
- б) механизмът за финансиране може, наред с другото, да предоставя подпомагане под формата на нисколихвени заеми, безвъзмездни средства или комбинация от двете и може да подпомага, наред с другото, съвместни проекти между държавите членки в съответствие с член 9 от Директива (ЕС) 2018/2001 и участието на държавите членки в съвместни проекти с трети държави, посочени в член 11 от посочената директива.
3. Държавите членки запазват правото си да решават дали, и ако е така, при какви условия, позволяват инсталации, разположени на тяхна територия, да получават подпомагане от механизма за финансиране.
4. Комисията, подпомагана от Комитета за Енергийния съюз, посочен в член 44, параграф 1, буква б), може да приема актове за изпълнение, за да определи необходимите разпоредби за създаването и функционирането на механизма за финансиране, по-специално:
 - а) методологията за изчисление на максималния размер на премията за всеки търг;
 - б) характеристиките на тръжната процедура, която се прилага, включително условия за доставка и свързаните с тях санкции;
 - в) методология за изчисление на плащанията на държавите членки и произтичащите от това статистически ползи за участващите държави членки;
 - г) минимални изисквания за участието на държавите членки, като се отчита необходимостта от гарантиране както на непрекъснатост на механизма чрез достатъчна продължителност на плащането на държавата членка, така и на максималната възможна гъвкавост по отношение на участието на държавите членки;
 - д) разпоредби, гарантиращи участието и/или одобрението на приемащите държави членки, и при необходимост разпоредби, свързани с допълнителните такси за разходи за системата.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 6.

5. Всяка година възобновяемата енергия, произведена от инсталации, финансирани чрез механизма за финансиране, статистически се зачислява на участващите държави членки, като отразява съответните им плащания. Проектите, подпомагани от този механизъм за финансиране, които се финансират от други източници, различни от плащанията, извършвани от държавите членки, не се отчитат към националните вноски на държавите членки, а към обвързващата цел на Съюза съгласно член 3, параграф 1 от Директива (ЕС) 2018/2001.

Член 34

Препоръки на Комисията към държавите членки

1. Когато е целесъобразно Комисията отправя препоръки към държавите членки, за да се осигури постигането на целите на Енергийния съюз. Комисията незабавно осигурява публичен достъп до тези препоръки.

2. Когато в настоящия регламент се прави позоваване на настоящия член, се прилагат следните принципи:
- а) съответната държава членка взема надлежно предвид препоръката, в дух на солидарност между държавите членки и Съюза и между самите държави членки;
 - б) държавата членка изготвя свой интегриран национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата през годината, която следва годината, в която е отправена препоръката, като в него посочва по какъв начин е взела надлежно предвид препоръката. Ако съответната държава членка реши да не взема мерки във връзка с препоръка или със съществена част от нея, тази държава членка представя своите основания;
 - в) препоръките следва да допълват най-актуалните, специфични за всяка държава препоръки, формулирани в контекста на европейския семестър.

Член 35

Доклад за състоянието на Енергийния съюз

1. До 31 октомври на всяка календарна година Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за състоянието на Енергийния съюз.
2. Докладът за състоянието на Енергийния съюз обхваща следните елементи:
 - а) оценката, извършена в съответствие с член 29;
 - б) когато е целесъобразно, препоръките съгласно член 34;
 - в) доклада за функционирането на пазара на въглерод, посочен в член 10, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО, включително информацията за нейното прилагане, в съответствие с член 21, параграф 2 от посочената директива;
 - г) считано от 2023 г., на всеки две години — отчет за устойчивостта на добива на биомаса за енергийни цели в Съюза, съдържащ информацията, посочена в приложение X;
 - д) на всеки две години — отчет за доброволните схеми, по отношение на които Комисията е приела решение в съответствие с член 30, параграф 4 от Директива (ЕС) 2018/2001, включително информацията, посочена в приложение XI към настоящия регламент;
 - е) цялостен доклад за напредъка по прилагането на Директива 2009/72/ЕО;
 - ж) цялостен доклад за напредъка по прилагането на Директива 2009/73/ЕО в съответствие с член 52 от посочената директива;
 - з) цялостен доклад за напредъка по прилагането на схемите за задължения за енергийна ефективност и алтернативните мерки на политиката, както е посочено в членове 7а и 7б от Директива 2012/27/ЕС;
 - и) на всеки две години — общ доклад за напредъка във връзка със санирането на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради, както публични, така и частни, в съответствие с пътните карти, предвидени в дългосрочните стратегии за саниране, които всяка държава членка трябва да създаде в съответствие с член 2а от Директива 2010/31/ЕС;
 - й) на всеки четири години – общ доклад за напредъка на държавите членки по отношение на увеличаването на броя на сградите с близко до нулево нетно потребление на енергия в съответствие с член 9, параграф 5 от Директива 2010/31/ЕС;
 - к) цялостен доклад за напредъка на държавите членки в създаването на пълноценен и функциониращ енергиен пазар;
 - л) сведения за действителното качество на горивото в различните държави членки и географския обхват на горивата с максимално съдържание на сяра 10 mg/kg, с цел да се представи общ преглед на данните за качеството на горивата в различните държави членки, докладвани съгласно Директива 98/70/ЕО;
 - м) доклад за напредъка по отношение на конкурентоспособността;
 - н) напредък на държавите членки по отношение на постепенното премахване на енергийните субсидии, особено за изкопаеми горива;
 - о) други въпроси от значение за осъществяването на Енергийния съюз, включително публична и частна подкрепа.
 - п) до 31 октомври 2019 г. и на всеки четири години след това – оценка на прилагането на Директива 2009/31/ЕО.

Член 36

Мониторинг на механизма за управление

В контекста на доклада за състоянието на Енергийния съюз, посочен в член 35, Комисията информира Европейския парламент и Съвета за изпълнението на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата. Европейският парламент и Съветът ежегодно разглеждат постигнатия от Енергийния съюз напредък във връзка с всички измерения на политиките в областта на енергетиката и климата.

ГЛАВА 6

Системи на равнището на Съюза и на национално равнище за инвентаризация на емисиите на парникови газове и поглъщанията по поглъщатели

Член 37

Системи за инвентаризация на равнището на Съюза и на национално равнище

1. Най-късно до 1 януари 2021 г. държавите членки създават, експлоатират и се стремят постоянно да усъвършенстват национални системи за инвентаризация с цел да оценяват антропогенните емисии по източници и поглъщанията по поглъщатели на парниковите газове, посочени в част 2 от приложение V, и да осигуряват навременност, прозрачност, точност, съгласуваност, сравнимост и пълнота на своите инвентаризации на парниковите газове.
2. Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи по инвентаризацията имат достъп до информацията, посочена в приложение XII към настоящия регламент, използват системите за докладване, създадени в съответствие с член 20 от Регламент (ЕС) № 517/2014, за да подобрят оценките за флуорирани газове при националните инвентаризации на парниковите газове и са в състояние да провеждат годишните проверки за съгласуваност, посочени в приложение V, част 1, букви и) и й) към настоящия регламент.
3. Създава се система на Съюза за инвентаризация, за да се осигурят навременност, прозрачност, точност, съгласуваност, сравнимост и пълнота на националните инвентаризации във връзка с инвентаризацията на парниковите газове в Съюза. Комисията управлява, поддържа и се стреми постоянно да усъвършенства тази система, която включва създаване на програма за осигуряване и контрол на качеството, определяне на цели за качеството и съставяне на план за осигуряване и контрол на качеството на инвентаризацията, както и на процедури за изготвяне на оценки за емисиите за целите на съставянето на съюзната инвентаризация в съответствие с параграф 5 от настоящия член и прегледите, посочени в член 38.
4. Комисията извършва първоначална проверка на точността на предварителните данни от инвентаризацията на парниковите газове, които държавите членки представят в съответствие с член 26, параграф 3. Тя изпраща резултатите от посочената проверка на държавите членки в рамките на шест седмици от крайния срок за подаване. До 15 март държавите членки отговарят на всички съществени въпроси, възникнали по повод на предварителната проверка, и едновременно с това изпращат окончателните данни от инвентаризацията за годината X-2.
5. Когато до 15 март дадена държава членка не е изпратила данните от инвентаризацията, необходими за целите на инвентаризацията на Съюза, Комисията може да изготви оценки, за да допълни представените от държавата членка данни, като се консултира и сътрудничи тясно със съответната държава членка. За тази цел Комисията използва приложимите указания за извършване на националните инвентаризации на парниковите газове.
6. Комисията, подпомагана от Комитета по изменението на климата, посочен в член 44, параграф 1, буква а), приема актове за изпълнение за установяването на правила относно структурата, формата и процедурите за представяне на информацията, свързана с националните системи за инвентаризация, както и изискванията за въвеждането, експлоатацията и функционирането на националните системи за инвентаризация.

Когато предлага тези актове за изпълнение Комисията взема предвид всички относими решения, приети от органите на РКООНИК или на Парижкото споразумение.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 6.

7. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 43 с цел допълване на настоящия регламент чрез установяване на правила относно изискванията за създаването, експлоатацията и функционирането на системата на Съюза за инвентаризация. Когато предлага тези делегирани актове Комисията взема предвид всички относими решения, приети от органите на РКООНИК или на Парижкото споразумение.

Член 38

Преглед на данните от инвентаризациите

1. С цел мониторинг на намаляването или ограничаването на емисиите на парникови газове от страна на държавите членки съгласно членове 4, 9 и 10 от Регламент (ЕС) 2018/842, както и на намаляването на емисиите и засилване на поглъщанията по поглъщатели от страна на държавите членки съгласно членове 4 и 14 от Регламент (ЕС) 2018/841 и други цели за намаляване или ограничаване на емисиите на парникови газове, установени в правото на Съюза, през 2027 г. и 2032 г. Комисията провежда цялостен преглед на данните от националните инвентаризации, предоставени от държавите членки съгласно член 26, параграф 4 от настоящия регламент. Държавите членки участват пълноценно в този процес.
2. Цялостният преглед, посочен в параграф 1, включва:
 - а) проверки за прозрачност, точност, съгласуваност, сравнимост и пълнота на подадената информация;

- б) проверки за установяване на случаи, когато данните от инвентаризацията са подготвени по начин, който не съответства на ръководствата на РКООНИК или на правилата на Съюза;
- в) проверки за установяване на случаи, при които отчитането на ЗПЗГС е извършено по начин, който не съответства на ръководствата на РКООНИК или на правилата на Съюза, както и
- г) изчисляване по целесъобразност на произтичащите от това необходими технически корекции в консултации с държавите членки.

3. Комисията, подпомагана от Комитета по изменението на климата, посочен в член 44, параграф 1, буква а), приема актове за изпълнение, в които определя графика и процедурата за извършване на цялостния преглед, включително изпълнението на задачите, посочени в параграф 2 от настоящия член и за осигуряване на необходимите консултации с държавите членки с оглед приключването на прегледите.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44 параграф 6.

4. Чрез акт за изпълнение Комисията определя общата сумарна стойност на емисиите за съответните години в резултат на коригираните данни от инвентаризацията за всяка държава членка след приключване на прегледа, разделени на данни за емисиите от значение за член 9 от Регламент (ЕС) 2018/842 и данни за емисиите, посочени в приложение V, част 1, буква в) към настоящия регламент, като също така определя общата сумарна стойност на емисиите и поглъщанията от значение за член 4 от Регламент (ЕС) 2018/841.

5. Данните за всяка държава членка, вписани в регистрите по член 15 от Регламент (ЕС) 2018/841 четири месеца след датата на публикуване на акт за изпълнение, приет съгласно параграф 4 от настоящия член, се използват за проверката за съответствие с член 4 от Регламент (ЕС) 2018/841, включително промените в тези данни в резултат на използването от тази държава членка на възможностите за гъвкавост съгласно член 11 от Регламент (ЕС) 2018/841.

6. Данните за всяка държава членка, вписани в регистрите по член 12 от Регламент (ЕС) 2018/842 два месеца след датата на проверката за съответствие с Регламент (ЕС) 2018/841, посочена в параграф 5 от настоящия член, се използват за проверката за съответствие съгласно член 9 от Регламент (ЕС) 2018/842 за годините 2021 и 2026. Проверката за съответствие съгласно член 9 от Регламент (ЕС) 2018/842 за всяка от годините от 2022 до 2025 и от 2027 до 2030 се извършва на дата, която се пада един месец след датата на проверката за съответствие за предходната година. Това включва промените в тези данни в резултат на използването от тази държава членка на възможностите за гъвкавост съгласно членове 5, 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2018/842.

Член 39

Системи за политики и мерки и прогнози на равнището на Съюза и на национално равнище

1. Най-късно до 1 януари 2021 г. държавите членки и Комисията поддържат и се стремят непрекъснато да усъвършенстват системи съответно на национално равнище и на равнището на Съюза за докладване относно политиките и мерките и за докладване на прогнозите за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията по поглъщатели. Тези системи включват съответните институционални, правни и процедурни разпоредби, установени в рамките на дадена държава членка и на Съюза за оценяване на политиката и изготвяне на прогнози за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията по поглъщатели.

2. Държавите членки и Комисията имат за цел да осигурят навременност, прозрачност, точност, съгласуваност, сравнимост и пълнота на докладваната информация относно политиките и мерките и относно прогнозите за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията по поглъщатели съгласно посоченото в член 18, включително използването и прилагането на данни, методи и модели, както и осъществяването на дейности по осигуряване и контрол на качеството и анализ на чувствителността.

3. Комисията, подпомагана от Комитета по изменението на климата, посочен в член 44, параграф 1, буква а), приема актове за изпълнение, в които определя структурата, формата и процедурите за представяне на информация за системите за политики и мерки и прогнози на национално равнище и на равнището на Съюза съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член и член 18.

Когато предлага тези актове за изпълнение Комисията взема предвид съответните решения, приети от органите на РКООНИК или на Парижкото споразумение, включително на международно договорените изисквания за докладване, както и графика за мониторинг и докладване на посочената информация.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 6.

Член 40

Създаване и поддържане на регистри

1. Съюзът и държавите членки създават и поддържат регистри за точно отчитане на национално определения принос съгласно член 4, параграф 13 от Парижкото споразумение и на международно прехвърлените резултати от намаляването на последиците съгласно член 6 от посоченото споразумение.
2. Съюзът и държавите членки могат да водят своите регистри в консолидирана система заедно с още една или повече държави членки.
3. Данните в регистрите, посочени в параграф 1 от настоящия член, се предоставят на централния администратор, определен съгласно член 20 от Директива 2003/87/ЕО.
4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 43 за създаване на регистрите, посочени в параграф 1 от настоящия член, и за привеждане в действие, посредством регистрите на Съюза и на държавите членки, на необходимото техническо изпълнение на съответните решения на органите на РКООНИК или на Парижкото споразумение, в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

ГЛАВА 7

Сътрудничество и подкрепа

Член 41

Сътрудничество между държавите членки и Съюза

1. Държавите членки си сътрудничат и се координират изцяло помежду си и със Съюза по отношение на задълженията си по настоящия регламент, по-специално по отношение на:
 - а) процеса на подготовка, приемане, съобщаване и оценка на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата съгласно членове 9 — 13;
 - б) процеса на изготвяне, приемане, съобщаване и оценка на интегрираните национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата съгласно член 17 и годишното докладване съгласно член 26;
 - в) процеса, свързан с препоръките на Комисията и съобразяването с тези препоръки съгласно член 9, параграфи 2 и 3, член 17, параграф 6, член 30, параграф 1, член 31, параграф 1 и член 32, параграфи 1 и 2;
 - г) съставянето на инвентаризацията на парниковите газове в Съюза и изготвянето на доклада за инвентаризацията на парниковите газове в Съюза съгласно член 26, параграф 4;
 - д) изготвянето на националните съобщения на Съюза съгласно член 12 от РКООНИК и на двугодишния доклад на Съюза съгласно Решение 2/СР.17 или съответните последващи решения, приети от органите по РКООНИК;
 - е) процедурите за преглед и проверка на съответствието по РКООНИК и Парижкото споразумение в съответствие с всички приложими решения по РКООНИК, както и процедурата на Съюза за преглед на данните от инвентаризациите на парниковите газове на държавите членки, посочена в член 38;
 - ж) всякакви корекции съгласно процедурата за преглед, посочена в член 38, или други промени в инвентаризациите и в докладите за инвентаризациите, които са предадени или предстои да бъдат предадени на секретариата на РКООНИК;
 - з) съставянето на приблизителната инвентаризация на парниковите газове в Съюза съгласно член 26, параграф 2.
2. По искане на държава членка Комисията може да предостави техническа помощ на държавите членки във връзка със задълженията по настоящия регламент.

Член 42

Роля на Европейската агенция за околна среда

Европейската агенция за околна среда подпомага Комисията в нейната работа що се отнася до декарбонизацията и до измерението „Енергийна ефективност“ с цел спазване на членове 15—21, 26, 28, 29, 35, 37, 38, 39 и 41 в съответствие с годишната си работна програма. Това включва помощ, при необходимост, при:

- а) събиране на докладваната от държавите членки информация за политиките и мерките, както и за прогнозите;
- б) изпълнението на процедурите за осигуряване и контрол на качеството на докладваната от държавите членки информация за прогнозите и за политиките и мерките;

- в) изготвянето на оценки или допълване на оценките, с които разполага Комисията, относно прогнозите данни, които не са докладвани от държавите членки;
- г) събиране на данни от европейската статистика, когато такива данни са налични и подходящи с оглед на графика, съгласно изискванията за съставянето на доклада на Комисията до Европейския парламент и до Съвета относно състоянието на Енергийния съюз;
- д) разпространение на събраната по настоящия регламент информация, включително поддържане и актуализиране на база данни за политиките и мерките на държавите членки за намаляване на изменението на климата и на Европейската платформа за адаптиране към изменението на климата относно въздействията, уязвимостта и адаптирането към изменението на климата;
- е) изпълняване на процедурите по осигуряване и контрол на качеството при извършването на инвентаризацията на парниковите газове в Съюза;
- ж) съставянето на инвентаризацията на парниковите газове в Съюза и изготвяне на доклада за инвентаризацията на парниковите газове в Съюза;
- з) изготвяне на оценки за данните, които не са докладвани в националните инвентаризации на парниковите газове;
- и) извършването на прегледа, посочен в член 38;
- й) съставянето на приблизителната инвентаризация на парниковите газове в Съюза.

ГЛАВА 8

Заключителни разпоредби

Член 43

Упражняване на делегирането на правомощия

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 3, параграф 5, член 15, параграф 5, член 26, параграф 6, член 37, параграф 7 и член 40, параграф 4, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 24 декември 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 3, параграф 5, член 15, параграф 5, член 26, параграф 6, член 37, параграф 7 и член 40, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Межуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 3, параграф 5, член 15, параграф 5, член 26, параграф 6, член 37, параграф 7 и член 40, параграф 4, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 44

Комитети

1. Комисията се подпомага от:
 - а) Комитет по изменението на климата, по отношение на изпълнението на задачите, посочени в член 19, параграф 5, член 26, параграф 7, член 37, параграф 6, член 38, параграф 3 и член 39, параграф 3; и
 - б) Комитет за Енергийния съюз, по отношение на изпълнението на задачите, посочени в член 17, параграф 4 и член 33, параграф 4.

2. Тези комитети са комитети по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. Комитетът по изменението на климата, посочен в буква а) от първия параграф на настоящия член, заменя комитета, създаден по силата на член 26 от Регламент (ЕС) № 525/2013.
4. Когато някой от комитетите, посочени в параграф 1, разглежда хоризонтални въпроси и общи действия, той информира за това другия комитет, посочен в параграф 1, с цел да се осигури съгласуваност на политиките и да се увеличат в максимална степен полезните взаимодействия между секторите.
5. Всяка държава членка назначава свой/и представител(и) в Комитета по изменението на климата и в Комитета за Енергийния съюз. Представителите на всеки комитет се канят на заседанията на другия.
6. При позоваване на настоящия член се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 45

Преглед

В срок от шест месеца от всеки глобален преглед, договорен съгласно член 14 от Парижкото споразумение, Комисията представя отчет пред Европейския парламент и пред Съвета за действието на настоящия регламент, за неговия принос за управлението на Енергийния съюз, неговия принос за постигането на дългосрочните цели на Парижкото споразумение, напредъка в постигането на целите в областта на климата и енергетиката за 2030 г., допълнителните цели на Енергийния съюз и за съответствието на разпоредбите във връзка с планирането, докладването и мониторинга, предвидени в настоящия регламент с други законодателни актове на Съюза или бъдещи решения, свързани с РКООНИК и Парижкото споразумение. Докладите на Комисията могат да бъдат придружени от законодателни предложения, когато това е целесъобразно.

Член 46

Изменения на Директива 94/22/ЕО

Директива 94/22/ЕО се изменя, както следва:

- 1) в член 8 се заличава параграф 2;
- 2) член 9 се заличава.

Член 47

Изменения на Директива 98/70/ЕО

Директива 98/70/ЕО се изменя, както следва:

- 1) член 7а се изменя, както следва:
 - а) в параграф 1, трета алинея буква а) се заменя със следното:

„а) общото количество на всеки вид доставено гориво или енергия; и“;
 - б) в параграф 2 уводната част се заменя със следното:

„2. Държавите членки изискват от доставчиците да намалят възможно най-плавно емисиите на парникови газове на единица енергия от целия жизнен цикъл на доставяните горива и енергия с до 10 % до 31 декември 2020 г. спрямо основните стандарти за горивата, посочени в приложение II към Директива (ЕС) 2015/652 на Съвета. Това намаление се състои от:“;
- 2) в член 8 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията гарантира, че информацията, предадена съгласно параграф 3, се разпространява бързо чрез подходящи средства.“

Член 48

Изменения на Директива 2009/31/ЕО

Директива 2009/31/ЕО се изменя, както следва:

- 1) в член 27 параграф 1 се заменя със следния текст:

„На всеки четири години държавите членки представят на Комисията доклад за изпълнението на настоящата директива, включително и за регистъра, посочен в член 25, параграф 1, буква б). Първият доклад се изпраща на

Комисията не по-късно от 30 юни 2011 г. Докладът се изготвя въз основа на въпросник или тезисен план, който се приема от Комисията под формата на актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 30, параграф 2. Въпросникът или тезисният план се изпраща на държавите членки най-малко шест месеца преди изтичането на крайния срок за представяне на доклада.“;

2) в член 38 параграф 1 се заличава.

Член 49

Изменения на Регламент (ЕО) № 663/2009

Регламент (ЕО) № 663/2009 се изменя, както следва:

- 1) в член 27 параграфи 1 и 3 се заличават;
- 2) член 28 се заличава.

Член 50

Изменение на Регламент (ЕО) № 715/2009

В Регламент (ЕО) № 715/2009 член 29 се заличава.

Член 51

Изменения на Директива 2009/73/ЕО

Директива 2009/73/ЕО се изменя, както следва:

- 1) член 5 се заличава;
- 2) член 52 се заменя със следното:

„Член 52

Докладване

Комисията провежда мониторинг и прегледи по отношение на прилагането на настоящата директива и представя доклад за цялостния напредък пред Европейския парламент и пред Съвета като приложение към доклада за състоянието на Енергийния съюз, посочен в член 35 от Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(* Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 1).“

Член 52

Изменение на Директива 2009/119/ЕО на Съвета

В член 6 от Директива 2009/119/ЕО параграф 2 се заменя със следното:

„2. До 15 март на всяка календарна година всяка държава членка предоставя на Комисията резюме на регистъра на запасите, посочен в параграф 1, в което се посочват най-малко количествата и вида на запасите за извънредни ситуации, включени в регистъра към последния ден на предходната календарна година.“

Член 53

Изменения на Директива 2010/31/ЕС

Директива 2010/31/ЕС се изменя, както следва:

1) член 2а се изменя, както следва:

а) в параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„1. Всяка държава членка създава дългосрочна стратегия за саниране в подкрепа на санирането на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради, както обществени, така и частни, за постигане на високо енергийно ефективен и декарбонизиран сграден фонд до 2050 г., като улеснява разходно ефективната трансформация на съществуващите сгради в сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия. Всяка дългосрочна стратегия за саниране обхваща:“;

б) добавя се следният параграф:

„8. Дългосрочната стратегия за саниране на всяка държава членка се предоставя на Комисията като част от окончателния интегриран национален план в областта на енергетиката и климата на държавата членка, посочен в член 3 от Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета (*). Чрез дерогация от член 3, параграф 1 от посочения регламент първата дългосрочна стратегия за саниране по параграф 1 от настоящия член се предоставя на Комисията до 10 март 2020 г.

(* Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 1).“

2) в член 5, параграф 2, втора алинея се заличава изречението „Докладът може да бъде включен в плановете за действие в областта на енергийната ефективност, посочени в член 14, параграф 2 от Директива 2006/32/ЕО.“

3) в член 9 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Като част от своя доклад за състоянието на Енергийния съюз, посочен в член 35 от Регламент (ЕС) 2018/1999, на всеки четири години Комисията изготвя доклад до Европейския парламент и до Съвета по отношение на постигнатия от държавите членки напредък в увеличаването на броя на сградите с близко до нулево енергийно потребление. Въз основа на тази докладвана информация Комисията, при необходимост, разработва план за действие и предлага препоръки и мерки в съответствие с член 34 от Регламент (ЕС) 2018/1999 за увеличаване на броя на тези сгради и за насърчаване на най-добрите практики по отношение на разходно ефективната трансформация на съществуващите сгради в сгради с близко до нулево енергийно потребление.“

4) в член 10 параграфи 2 и 3 се заличават;

5) В член 14, параграф 3 третата алинея се заменя със следното:

„Този доклад се предава на Комисията като част от интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата на държавите членки, посочени в член 3 от Регламент (ЕС) 2018/1999“

6) В член 15, параграф 3 третата алинея се заменя със следното:

„Този доклад се предава на Комисията като част от интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата на държавите членки, посочени в член 3 от Регламент (ЕС) 2018/1999“.

Член 54

Изменения на Директива 2012/27/ЕС

Директива 2012/27/ЕС се изменя, както следва:

1) член 4 се заличава;

2) в член 18, параграф 1 буква д) се заличава;

- 3) член 24 се изменя, както следва:
 - а) параграфи 1, 3, 4 и 11 се заличават;
 - б) параграф 2 се заличава;
- 4) приложение XIV се заличава.

Член 55

Изменение на Директива 2013/30/ЕС

В член 25 от Директива 2013/30/ЕС параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки докладват ежегодно на Комисията, като част от годишното докладване, посочено в член 26 от Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета (*), информацията, посочена в приложение IX, точка 3.

(*) Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 1).“

Член 56

Изменения на Директива (ЕС) 2015/652

Директива (ЕС) 2015/652 се изменя, както следва:

- 1) в член 5, параграф 1 се заменя със следното:

„1. „Всяка година до 31 декември държавите членки представят на Комисията данни за предходната календарна година във връзка със спазването на член 7а от Директива 98/70/ЕО, съгласно определеното в приложение III към настоящата директива.“;

- 2) в приложение I, част 2 се заличават точка 1, буква з) и точки 2, 3, 4 и 7.

- 3) приложение III се изменя, както следва:

- а) точка 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки трябва да докладват данните, посочени в точка 3. Трябва да се докладват данни за всички горива и енергоносители, пуснати на пазара във всяка една държава членка. Когато няколко вида биогорива се смесват с изкопаеми горива, трябва да се предоставят данни за всяко биогориво.“;

- б) в точка 3 се заличават букви д) и е);

- 4) приложение IV се изменя, както следва:

- а) заличават се следните образци за докладване на информация, предоставени за съгласуваност на докладваните данни:

- Произход — самостоятелни доставчици
- Произход — съвместни доставчици
- Място на закупуване

- б) в бележките по формуляра се заличават точки 8 и 9.

Член 57

Отмяна

Регламент (ЕС) № 525/2013 се отменя, считано от 1 януари 2021 г., в съответствие с преходните разпоредби, предвидени в член 58 от настоящия регламент, с изключение на член 26, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 525/2013, който се отменя, считано от 24 декември 2018 г. Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение XIII.

Член 58

Преходни разпоредби

Чрез дерогация от член 57 от настоящия регламент, член 7 и член 17, параграф 1, букви а) и г) от Регламент (ЕС) № 525/2013 продължават да се прилагат по отношение на докладите, съдържащи данните, изисквани съгласно тези членове за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

Член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 525/2013 продължава да се прилага по отношение на втория период на задължения по Протокола от Киото.

Член 19 от Регламент (ЕС) № 525/2013 продължава да се прилага по отношение на прегледите на данните от инвентаризациите на емисиите на парникови газове за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

Член 22 от Регламент (ЕС) № 525/2013 продължава да се прилага по отношение на представянето на доклада, изискван съгласно посочения член.

С цел съгласуваност и правна сигурност нищо в настоящия регламент не възпрепятства прилагането на дерогации съгласно съответните секторни законодателни актове на Съюза в областта на електроенергията и подготвеността за риск в електроенергетиката.

Член 59

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 40, член 53, параграфи 2, 3 и 4, член 54, параграф 3, буква а), член 54, параграф 4 и член 55 се прилагат, считано от 1 януари 2021 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 11 декември 2018 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
J. BOGNER-STRAUSS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБЩА РАМКА ЗА ИНТЕГРИРАНИ НАЦИОНАЛНИ ПЛАНОВЕ В ОБЛАСТТА НА ЕНЕРГЕТИКАТА И КЛИМАТА

Част 1

Обща рамка

РАЗДЕЛ А: НАЦИОНАЛЕН ПЛАН

1. ПРЕГЛЕД И ПРОЦЕС НА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПЛАНА

1.1. Резюме

- i. Политически и икономически контекст на плана, контекст по отношение на околната среда, социален контекст на плана
- ii. Стратегия, свързана с петте измерения на Енергийния съюз
- iii. Обща таблица с ключовите цели, политики и мерки на плана

1.2. Преглед на настоящата ситуация в областта на политиките

- i. Енергийната система на национално равнище и на равнището на Съюза и контекст на политиките по националния план.
- ii. Настоящите политики и мерки в областта на енергетиката и климата, свързани с петте измерения на Енергийния съюз
- iii. Основни въпроси с трансгранично значение
- iv. Административна организация за изпълнение на националните политики в областта на енергетиката и климата

1.3. Консултации и участие на националните организации и организациите на равнището на Съюза и резултати от тях

- i. Участие на националния парламент
- ii. Участие на местните и регионалните органи
- iii. Консултации със заинтересовани страни, включително социалните партньори и ангажиране на гражданското общество и широката общественост
- iv. Консултации с други държави членки
- v. Повтарящ се процес с участие на Комисията

1.4. Регионално сътрудничество при подготвянето на плана

- i. Въпроси, които могат да бъдат предмет на съвместно или координирано планиране с други държави членки
- ii. Обяснение как в плана се разглежда регионалното сътрудничество

2. НАЦИОНАЛНИ ОБЩИ И КОНКРЕТНИ ЦЕЛИ

2.1. Измерение „Декарбонизация“

2.1.1. Емисии и поглъщане на парникови газове ⁽¹⁾

- i. Елементите, посочени в член 4, буква а), точка 1
- ii. Ако е приложимо, други национални общи и конкретни цели, които са в съответствие с Парижкото споразумение и съществуващите дългосрочни стратегии. Ако е приложимо, с оглед принос към цялостния ангажимент на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове, други общи и конкретни цели, включително секторни цели и цели за адаптиране към изменението на климата, ако има такива

2.1.2. Енергия от възобновяеми източници

- i. Елементите, посочени в член 4, буква а), точка 2

⁽¹⁾ Трябва да се гарантира последователност с дългосрочните стратегии съгласно член 15.

-
- ii. Прогнозни криви за дела по сектори на енергията от възобновяеми източници в крайното енергийно потребление от 2021 г. до 2030 г. в секторите на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, а също и сектора на транспорта
 - iii. Прогнозни криви по технологии за възобновяема енергия, които дадена държава членка предвижда да използва, за да се съобрази с общите и секторните криви за енергия от възобновяеми източници за периода 2020 – 2030 г., включително очакваното общо брутно крайно потребление на енергия за всяка технология и сектор в млн. т н.е., както и общи планирани инсталирани мощности (разделени на нови мощности и модернизиране на съществуващи инсталации) за всяка технология в MW
 - iv. Прогнозни криви за търсенето на биоенергия, разпределени между топлинната и електрическата енергия и транспорта, и криви за предлагането на биомаса от различни суровини, с посочване на произхода им (като се прави разграничение между национално производство и внос). За горскостопанската биомаса – оценка на произхода ѝ, както и оценка на въздействието върху въглеродните поглътителни области на ЗПЗГ
 - v. Ако е приложимо, други национални криви и цели, включително дългосрочни или секторни (например дял на възобновяемата енергия в районните отоплителни системи, използването на възобновяема енергия в сградния сектор, възобновяема енергия, произведена от градовете, общностите за възобновяема енергия и потребителите на собствена енергия от възобновяеми източници, енергия, добита от утайки, получени от пречистване на отпадни води)
-

2.2. Измерение „Енергийна ефективност“

- i. Елементите, посочени в член 4, буква б)
 - ii. Индикативните етапни цели за 2030 г., 2040 г. и 2050 г., установените на национално равнище показатели за напредъка, основана на факти преценка на очакваните икономии на енергия и допълнителни ползи и техния принос за постигане на целите на Съюза в областта на енергийната ефективност, включени в пътните карти, определени в дългосрочните стратегии за саниране на националния фонд от жилищни и нежилищни сгради (частни и обществени), в съответствие с член 2а от Директива 2010/31/ЕС
 - iii. Ако е приложимо, други национални цели, включително дългосрочни цели или стратегии и секторни цели, както и национални общи цели в области като енергийната ефективност в транспортния сектор и по отношение на отоплението и охлаждането
-

2.3. Измерение „Енергийна сигурност“

- i. Елементите, посочени в член 4, буква в)
 - ii. Национални общи цели по отношение на увеличаване на диверсификацията на енергийните източници и доставките от трети държави с цел повишаване на устойчивостта на регионалните и националните енергийни системи
 - iii. Когато е приложимо, национални общи цели по отношение на намаляването на зависимостта от внос на енергия от трети държави, за да се повиши устойчивостта на регионалните и националните енергийни системи
 - iv. Национални общи цели по отношение на увеличаването на гъвкавостта на националната енергийна система, по-специално посредством използването на собствени енергийни източници, оптимизацията на потреблението и съхранение на енергия
-

2.4. Измерение „Вътрешен енергиен пазар“

2.4.1. Междусистемна електроенергийна свързаност

- i. Нивото на междусистемна електроенергийна свързаност, което е определено от държавите членки като цел за 2030 г., като се отчита целта за 2030 г. за междусистемна електроенергийна свързаност от поне 15 %, със стратегия с равнището от 2021 г. нататък, определено в тясно сътрудничество със засегнатите държави членки, като се отчита целта за 2020 г. за междусистемна електроенергийна свързаност от 10 % и следните показатели за спешността на действие:
 - 1) разликата в цените на пазара на едро, превишаваща индикативен праг от 2 евро/мегават час между държавите членки, регионите или тържните зони;
 - 2) номинален капацитет за пренос на междусистемните електропроводи под 30 % от върховото натоварване;
 - 3) номинален капацитет за пренос на междусистемните електропроводи под 30 % от инсталираното производство от възобновяеми източници.

Всеки нов междусистемен електропровод се подлага на социално-икономически и екологичен анализ на разходите и ползите и се реализира само ако потенциалните ползи надхвърлят разходите

2.4.2. Електропреносна инфраструктура

- i. Основните проекти в областта на електропреносната и газопреносната инфраструктура и, по целесъобразност, проекти за модернизирани, които са необходими за постигането на общите и конкретните цели по петте измерения на стратегията за Енергийния съюз
- ii. Ако е приложимо, главни разглеждани инфраструктурни проекти, различни от проектите от общ интерес (ПОИ) ⁽¹⁾

2.4.3. Интеграция на пазара

- i. Национални общи цели, свързани с други аспекти на вътрешния енергиен пазар, като например повишаване на гъвкавостта на системата, по-специално чрез насърчаване на цени на електроенергията, които се определят от конкуренцията съгласно съответното секторно законодателство, интегрирането и обединяването на пазари, с цел увеличаване на търгуемия капацитет на съществуващите междусистемни електропроводи, интелигентни мрежи, групиране, оптимизация на потреблението, съхранение, разпределено производство на електроенергия, механизми за разпределение, преразпределение или съкращаване и ценови сигнали в реално време, включително график за постигане на целите
- ii. Когато е приложимо, национални общи цели, свързани с недискриминационното участие на енергията от възобновяеми източници, оптимизация на потреблението и съхранение, включително чрез групиране, във всички енергийни пазари, включително график за постигане на целите
- iii. Когато е приложимо, национални общи цели с оглед да се гарантира, че потребителите участват в енергийната система и ползват собственото генериране на енергия и новите технологии, включително интелигентните измервателни уреди;
- iv. Национални общи цели, свързани с осигуряване на адекватност на електроенергийната система, както и с повишаване на гъвкавостта на енергийната система във връзка с производството на енергия от възобновяеми източници, включително график за постигането на целите
- v. Когато е приложимо, национални общи цели за защита на потребителите на енергия и подобряване на конкурентоспособността на сектора на пазара на енергия на дребно

2.4.4. Енергийна бедност

Когато е приложимо, национални цели във връзка с енергийната бедност, включително график за постигането на целите

2.5. Измерение „Научни изследвания, иновации и конкурентоспособност“

- i. Национални общи цели и конкретни цели за финансиране за публични и, при наличност, частни научни изследвания и иновации във връзка с Енергийния съюз, включително, ако е подходящо, график за постигане на целите
- ii. Когато са налице, национални цели за 2050 г., свързани с насърчаването на технологиите за чиста енергия и, ако е подходящо, национални общи цели, включително дългосрочни конкретни цели (2050 г.) за въвеждането на нисковъглеродни технологии, в това число цели за декарбонизация на сектора на енергетиката и на енергийно и въглеродно интензивните промишлени отрасли, и, ако е приложимо, цели за съответната инфраструктура за транспортиране и съхранение на CO₂
- iii. Когато е приложимо, национални общи цели по отношение на конкурентоспособността

3. ПОЛИТИКИ И МЕРКИ

3.1. Измерение „Декарбонизация“

3.1.1. Емисии и поглъщане на парникови газове

- i. Политики и мерки за изпълнение на целите съгласно Регламент (ЕС) 2018/842, посочени в точка 2.1.1 и политики и мерки за съобразяване с Регламент (ЕС) 2018/841, с които се обхващат всички основни източници и сектори за засилване на поглъщанията, с идея за дългосрочната визия и цел за икономика с ниски нива на емисии и постигане на баланс между емисии и поглъщания в съответствие с Парижкото споразумение
- ii. По целесъобразност, регионално сътрудничество в тази област
- iii. Без да се засяга приложимостта на правилата за държавната помощ, финансовите мерки, в това число подкрепата от страна на Съюза и използването на фондовете на Съюза в тази област и на национално равнище, ако е приложимо

⁽¹⁾ В съответствие с Регламент (ЕС) № 347/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно указания за трансевропейската енергийна инфраструктура и за отмяна на Решение № 1364/2006/ЕО, както и за изменение на регламенти (ЕО) № 713/2009, (ЕО) № 714/2009 и (ЕО) № 715/2009 (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 39)

3.1.2. Енергия от възобновяеми източници

- i. Политики и мерки за изпълнение на националния принос към обвързващата цел за 2030 г. на равнището на Съюза за възобновяема енергия и за кривите, посочени в член 4, буква а), подточка 2, и ако е приложимо или ако са налични — елементите, представени в точка 2.1.2 от настоящото приложение, включително секторни мерки и мерки с оглед на конкретна технология ⁽¹⁾
- ii. По целесъобразност, специфични мерки за регионално сътрудничество, както и при желание — очакван излишък на произведена енергия от възобновяеми източници, който може да бъде прехвърлен в други държави членки с цел да се постигнат целите за националния принос и кривите, представени в точка 2.1.2
- iii. Специфични мерки за финансова подкрепа, когато е приложимо — включително подкрепа от страна на Съюза и използване на средства от фондовете на Съюза за насърчаване и използване на енергия от възобновяеми източници в електроенергетиката, отоплението и охлаждането и транспорта
- iv. Когато е приложимо, оценка на подкрепата за електрическа енергия от възобновяеми източници, която държавите членки трябва да извършат съгласно член 6, параграф 4 от Директива (ЕС) 2018/2001
- v. Специфични мерки за въвеждане на една или повече точки за контакт, рационализиране на процедурите, осигуряване на информация и обучение, както и улесняване на прилагането на споразумения за покупка на електрическа енергия
Обобщение на политиките и мерките съобразно благоприятната рамка, която държавите членки трябва да въведат в съответствие с член 21, параграф 6 и член 22, параграф 5 от Директива (ЕС) 2018/2001 за насърчаване и улесняване на развитието на потреблението на собствена енергия от възобновяеми източници и на общности за възобновяема енергия
- vi. Оценка на необходимостта от изграждане на нова инфраструктура за районните отоплителни системи и районните охладителни системи, получени от възобновяеми източници
- vii. Ако е приложимо, специфични мерки за насърчаване на използването на енергия от биомаса, особено за мобилизирането на нови ресурси от биомаса, като се взема предвид:
 - наличието на ресурси от биомаса, включително устойчива биомаса: потенциалът за собствено производство и внос от трети страни
 - други видове употреба на биомаса в други сектори (селско стопанство и секторите във връзка с горското стопанство); както и мерки за осигуряване на устойчивостта на добива и употребата на биомаса

3.1.3. Други елементи на измерението

- i. Когато е приложимо, националните политики и мерки, засягащи сектора на Схемата за търговия с емисии (СТЕ) на ЕС и оценката на взаимната допълняемост и въздействието на СТЕ на ЕС
- ii. Политики и мерки за постигане на други национални цели, ако е приложимо
- iii. Политики и мерки за постигане на мобилност с ниски емисии (включително електрификацията на транспорта)
- iv. Когато е приложимо, планирани национални политики, крайни срокове и мерки за постепенно премахване на енергийните субсидии, по-специално по отношение на изкопаемите горива

3.2. Измерение „Енергийна ефективност“

Планираните политики, мерки и програми за постигане на индикативните национални приноси по отношение на енергийна ефективност за 2030 г., както и на другите цели, посочени в точка 2.2, в това число планираните мерки и инструменти (също и от финансово естество) за насърчаване на енергийната ефективност на сградите, по-специално по отношение на следното:

- i. Схеми за задължения за енергийна ефективност и алтернативни мерки на политиката по членове 7а и 7б и член 20, параграф 6 от Директива 2012/27/ЕС, които предстои да се изготвят в съответствие с приложение III към настоящия регламент.
- ii. Дългосрочна стратегия за саниране с цел саниране на националния сграден фонд от жилищни и нежилищни сгради (обществени и частни) ⁽²⁾, включително политики, мерки и действия за насърчаване на разходноэффективно основно саниране и политики и действия, насочени към сегментите от националния сграден фонд с най-лоши характеристики, в съответствие с член 2а от Директива 2010/31/ЕС

⁽¹⁾ Когато планират посочените мерки, държавите членки вземат предвид края на експлоатационния период на съществуващите инсталации и потенциала за модернизиране на такива инсталации

⁽²⁾ В съответствие с член 2а от Директива 2010/31/ЕС.

-
- iii. Описание на политиката и мерките за насърчаване на енергийните услуги в публичния сектор с цел премахване на регулаторните и нерегулаторните пречки, които възпрепятстват сключването на договора за енергоснабдяване с гарантиран резултат и на други модели на услуги за енергийна ефективност ⁽¹⁾
 - iv. Други планирани политики, мерки и програми за постигане на индикативните национални приноси по отношение на енергийна ефективност за 2030 г., както и другите цели, посочени в точка 2.2 (като например мерки за насърчаване обществените сгради да служат за пример за енергийно-ефективни обществени поръчки, мерки за насърчаване на енергийни обследвания и системи за управление на енергията ⁽²⁾, мерки за информиране и обучаване на потребителите ⁽³⁾, както и други мерки за насърчаване на енергийната ефективност ⁽⁴⁾)
 - v. Когато е приложимо, описание на политиките и мерките за насърчаване на ролята на местните общности за възобновяема енергия, във връзка с приноса им в изпълнението на политиките и мерките, посочени в подточки i), ii), iii) и iv)
 - vi. Описание на мерките за разработване на мерки за използване на потенциала за подобряване на енергийна ефективност на газопреносната и електропреносната инфраструктура ⁽⁵⁾
 - vii. Регионално сътрудничество в тази област, когато е приложимо
 - viii. Финансови мерки, включително подкрепа от Съюза и използване на средства от фондовете на Съюза на национално равнище
-

3.3. Измерение „Енергийна сигурност“ ⁽⁶⁾

- i. Политики и мерки, свързани с елементите, посочени в точка 2.3 ⁽⁷⁾
 - ii. Регионално сътрудничество в тази област
 - iii. Когато е приложимо, финансови мерки в тази област на национално равнище, включително подкрепа от Съюза и използване на средства от фондовете на Съюза
-

3.4. Измерение „Вътрешен енергиен пазар“ ⁽⁸⁾

3.4.1. Електроенергийна инфраструктура

- i. Политики и мерки за постигане на целевото равнище на междусистемна свързаност, посочено в член 4, буква г)
- ii. Регионално сътрудничество в тази област ⁽⁹⁾
- iii. Когато е приложимо, финансови мерки в тази област на национално равнище, включително подкрепа от Съюза и използване на средства от фондовете на Съюза

3.4.2. Електропреносна инфраструктура

- i. Политики и мерки, свързани с елементите, посочени в точка 2.4.2, включително, когато е приложимо, специфични мерки, позволяващи изпълнението на проекти от общ интерес (ПОИ) и други основни инфраструктурни проекти
- ii. Регионално сътрудничество в тази област ⁽¹⁰⁾
- iii. Когато е приложимо, финансови мерки в тази област на национално равнище, включително подкрепа от Съюза и използване на средства от фондовете на Съюза

3.4.3. Интеграция на пазара

- i. Политики и мерки, свързани с елементите, посочени в точка 2.4.3

⁽¹⁾ В съответствие с член 18 от Директива 2012/27/ЕС.

⁽²⁾ В съответствие с член 8 от Директива 2012/27/ЕС.

⁽³⁾ В съответствие с членове 12 и 17 от Директива 2012/27/ЕС.

⁽⁴⁾ В съответствие с член 19 от Директива 2012/27/ЕС.

⁽⁵⁾ В съответствие с член 15, параграф 2 от Директива 2012/27/ЕС.

⁽⁶⁾ Политиките и мерките трябва да отразяват първия принцип на енергийната ефективност.

⁽⁷⁾ Трябва да се гарантира съгласуваност с плановете за превантивни действия и плановете за действие при извънредни ситуации съгласно Регламент (ЕС) 2017/1938 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2017 година относно мерките за гарантиране на сигурността на доставките на газ и за отмяна на Регламент (ЕС) № 994/2010 (ОВ L 280, 28.10.2017 г., стр. 1), както и за плановете за готовност към риск съгласно Регламент (ЕС) 2018/2001 [предложен в COM(2016) 862 относно готовността за риск в електроенергетиката и за отмяна на Директива 2005/89/ЕО].

⁽⁸⁾ Политиките и мерките трябва да отразяват първия принцип на енергийната ефективност.

⁽⁹⁾ Регионални групи, различни от ПОИ, създадени по силата на Регламент (ЕС) № 347/2013.

⁽¹⁰⁾ Регионални групи, различни от ПОИ, създадени по силата на Регламент (ЕС) № 347/2013.

- ii. Мерки за повишаване на гъвкавостта на енергийната система по отношение на производството на възобновяема енергия, като интелигентни мрежи, групиране, оптимизация на потреблението, съхранение, разпределено производство, механизми за разпределение, преразпределение и съкращаване, ценови сигнали в реално време, включително въвеждането на свързване на пазарите в рамките на деня и трансграничните балансиращи пазар
- iii. Когато е приложимо, национални мерки за гарантиране на недискриминационното участие на възобновяемата енергия, оптимизацията на потреблението и съхранението, включително чрез групиране, във всички енергийни пазари
- iv. Политики и мерки за защита на потребителите, по-специално уязвимите и когато е приложимо, потребителите в положение на енергийна бедност и за подобряване на конкурентоспособността и достъпността на пазара на дребно на електроенергия
- v. Описание на мерките за създаване на условия за оптимизация на потреблението и за нейното развитие, включително такива, които се отнасят до тарифи, подкрепящи динамично ценообразуване ⁽¹⁾

3.4.4. Енергийна бедност

- i. Когато е приложимо, политики и мерки за постигане на целите, посочени в точка 2.4.4

3.5. Измерение „Научни изследвания, иновации и конкурентоспособност“

- i. Политики и мерки, свързани с елементите, посочени в точка 2.5
- ii. Когато е приложимо, сътрудничество с други държави членки в тази област, включително по целесъобразност информация как целите и политиките на Стратегическия план за енергийните технологии са приспособени към съответния национален контекст
- iii. Когато е приложимо, финансови мерки в тази област на национално равнище, включително подкрепа от Съюза и използване на средства от фондовете на Съюза

РАЗДЕЛ Б: АНАЛИТИЧНА ОСНОВА ⁽²⁾

4. НАСТОЯЩА СИТУАЦИЯ И ПРЕДВИЖДАНИЯ ВЪЗ ОСНОВА НА СЪЩЕСТВУВАЩИТЕ ПОЛИТИКИ И МЕРКИ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

4.1. Прогнозно развитие на основните външни фактори, които въздействат върху развитието на енергийната система и емисиите на парникови газове

- i. Макроикономически прогнози (БВП и прираст на населението)
- ii. Секторни промени, които се очаква да окажат въздействие върху енергийната система и емисиите на парникови газове
- iii. Глобални тенденции в енергетиката, международни цени на изкопаемите горива, цени на въглеродните емисии в СТЕ на ЕС
- iv. Изменения на разходите за съответните технологии

4.2. Измерение „Декарбонизация“

4.2.1. Емисии и поглъщане на парникови газове

- i. Тенденции в областта на емисиите и поглъщането на парникови газове в рамките на СТЕ на ЕС, в секторите, обхванати от разпределянето на усилията и сектора ЗПЗС, и в различни сектори на енергетиката
- ii. Прогнози за секторното развитие при съществуващите политики и мерки на национално равнище и на равнището на Съюза най-малко до 2040 г. (включително и 2030 г.)

⁽¹⁾ В съответствие с член 15, параграф 8 от Директива 2012/27/ЕС.

⁽²⁾ Вж. част 2 за подробен списък на параметри и променливи, които трябва да се докладват в раздел Б на плана.

⁽³⁾ Текущата ситуация следва да отразява датата за представяне на националния план (или последната налична дата). Съществуващите политики и мерки включват приложените и вече приетите политики и мерки. Вече приетите политики и мерки са онези, за които към датата на представяне на националния план е взето официалното решение на правителството и има ясен ангажимент да се пристъпи към изпълнение. Приложените политики и мерки са онези, за които към датата на представяне интегрирания национален план в областта на енергетиката и климата или интегрирания национален доклад за напредъка в областта на енергетиката и климата е приложимо едно или повече от следните условия: има влязло в сила пряко приложимо европейско законодателство или национално законодателство, налице е едно или повече доброволни споразумения, определени са финансови ресурси и са мобилизирани човешки ресурси.

⁽⁴⁾ Изборът на външни фактори може да се базира на допусканията, направени в EU Reference Scenario 2016 (Референтен сценарий на ЕС от 2016 г.). Освен това конкретните резултати на държавите членки по Референтния сценарий на ЕС от 2016 г., както и резултатите от последващите сценарии на политиките също могат да бъдат полезен източник на информация при разработването на национални прогнози в рамките на съществуващите политики, мерки и оценки на въздействието.

4.2.2. Енергия от възобновяеми източници

- i. Текущият дял на енергията от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия, а също и в различните сектори (топлинна енергия и охлаждане, електрическа енергия и транспорт), както и за всяка технология във всеки от секторите
 - ii. Индикативни прогнози за развитието при съществуващите политики за 2030 г. (с прогноза до 2040 г.)
-

4.3. Измерение „Енергийна ефективност“

- i. Текущо първично и крайно енергийно потребление в икономиката и по сектори (включително промишленост, жилищен сектор, услуги и транспорт)
 - ii. Текущ потенциал за прилагането на високоефективно комбинирано производство на енергия и на ефективни районни отоплителни системи и районни охладителни системи ⁽¹⁾
 - iii. Прогнози при съществуващите политики, мерки и програми за енергийна ефективност съгласно описаното в точка 1.2, подточка ii) за първичното и за крайното енергийно потребление за всеки сектор най-малко до 2040 г. (включително за 2030 г.) ⁽²⁾
 - iv. Оптимални по отношение на разходите нива на минимални енергийни характеристики, получени в резултат от националните изчисления в съответствие с член 5 от Директива 2010/31/ЕС.
-

4.4. Измерение „Енергийна сигурност“

- i. Настоящ енергиен микс, собствени енергийни източници, зависимост от внос, включително относими рискове
 - ii. Прогнози за развитието при съществуващите национални и европейски политики и мерки най-малко до 2040 г. (включително и за 2030 г.)
-

4.5. Измерение „Вътрешен енергиен пазар“

4.5.1. Взаимосвързаност между националните електроенергийни системи

- i. Текущо равнище на междусистемна свързаност между националните електроенергийни системи и основни междусистемни електропроводи ⁽³⁾
- ii. Прогнози за изискванията за разширяване на междусистемните електропроводи (включително за 2030 г.) ⁽⁴⁾

4.5.2. Електропреносна инфраструктура

- i. Основни характеристики на съществуващата инфраструктура за пренос на електроенергия и газ ⁽⁵⁾
- ii. Прогнози за изискванията за разширяване на мрежите най-малко до 2040 г. (включително за 2030 г.) ⁽⁶⁾

4.5.3. Пазари на газ и електроенергия, енергийни цени

- i. Текуща ситуация на пазарите на газ и електроенергия, включително енергийни цени
 - ii. Прогнози за развитието при съществуващите национални и европейски политики и мерки най-малко до 2040 г. (включително и за 2030 г.)
-

4.6. Измерение „Научни изследвания, иновации и конкурентоспособност“

- i. Текущото положение на сектора на нисковъглеродни технологии и доколкото е възможно, позицията му на световния пазар (този анализ трябва да се направи на равнището на Съюза или на световно равнище)
 - ii. Текущо равнище на разходите от публични и когато са налични, частни източници за изследвания и иновации в нисковъглеродните технологии, настоящ брой на патентите, настоящ брой на научните работници
 - iii. Разбивка по текущи ценови елементи, които съставляват трите основни ценови компонента (енергия, мрежа, данъци/такси)
 - iv. Описание на енергийните субсидии, включително за изкопаеми горива
-

⁽¹⁾ В съответствие с член 14, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС.

⁽²⁾ Тази референтна прогноза, базираща се на обичайната практика, ще бъде основата за сравнение за целта за първично и крайно енергийно потребление в 2030 г., която е описана в точка 2.3, а също и за коефициентите за преобразуване.

⁽³⁾ С препратка към прегледа на съществуващата електропреносна инфраструктура от страна на операторите на преносни системи (ОПС).

⁽⁴⁾ С препратка към националните планове за развитие на мрежата и регионалните инвестиционни планове на ОПС.

⁽⁵⁾ С препратка към прегледите на съществуващата преносна инфраструктура от страна на операторите на преносни системи (ОПС).

⁽⁶⁾ С препратка към националните планове за развитие на мрежата и регионалните инвестиционни планове на ОПС.

5. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ПЛАНИРАНИТЕ ПОЛИТИКИ И МЕРКИ ⁽¹⁾

- 5.1. Въздействие на описаните в раздел 3 планирани политики и мерки върху енергийната система и емисиите и поглъщанията на парникови газове, включително сравнение с прогнозите, основани на съществуващите политики и мерки (посочени в раздел 4)
- i. Прогнози за развитието на енергийната система и емисиите и поглъщанията на парникови газове, както и по целесъобразност за емисиите на замърсители на въздуха в съответствие с Директива (ЕС) 2016/2284 при планираните политики и мерки най-малко в продължение на десет години след периода, обхванат от плана (включително последната година от периода, обхванат от плана), включително относимите политики и мерки на Съюза.
 - ii. Оценка на взаимодействието между политиките (между съществуващите политики и мерки и планираните политики и мерки в дадено измерение на политиката и между съществуващите политики и мерки и планираните политики и мерки от различните измерения) най-малко до последната година на периода, обхванат от плана, по-специално за изграждането на надеждна представа за въздействието на политиките за енергийна ефективност/икономии на енергия върху мащабите на енергийната система и за намаляване на риска от блокирани инвестиции в енергийните доставки
 - iii. Оценка на взаимодействието между съществуващите политики и мерки и планираните политики и мерки и между тези политики и мерки и мерките на политиката на Съюза в областта на климата и енергетиката
-
- 5.2. Въздействие на планираните политики и мерки, описани в раздел 3, на равнището на макроикономиката и доколкото е възможно, здравето, околната среда, заетостта и образованието, уменията и социалните въздействия, включително аспектите на справедливия преход (по отношение на разходите и ползите и на разходната ефективност), най-малко до последната година от периода, обхванат от плана, включително сравнение с прогнозите, основани на съществуващите политики и мерки
-
- 5.3. Преглед на нуждите от инвестиции
- i. съществуващи инвестиционни потоци и прогнозни предположения за инвестиране по отношение на планираните политики и мерки
 - ii. секторни или пазарни рискови фактори или пречки в национален или регионален контекст
 - iii. анализ на допълнителното подпомагане с публични финанси или ресурси за преодоляване на недостатъците, установени в подточка ii)
-
- 5.4. Въздействие на планираните политики и мерки, описани в раздел 3 върху другите държави членки и регионално сътрудничество най-малко до последната година от периода, обхванат от плана, включително сравнение с прогнозите, основани на съществуващите политики и мерки
- i. Въздействие върху енергийните системи в съседните и други държави членки в региона до възможната степен
 - ii. Въздействие върху енергийните цени и интегрирането на пазара на продукти и енергия
 - iii. По целесъобразност въздействие върху регионалното сътрудничество
-

Част 2

Списък на параметри и променливи, които трябва да се докладват в раздел Б от националните планове ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

Следните параметри, променливи, енергийни баланси и показатели трябва да се докладват в раздел Б „Аналитична основа“ от националните планове, ако се използват:

1. Общи параметри и променливи

(1) Население [милиони]

⁽¹⁾ „Планирани политики и мерки“ са възможностите, които са в процес на обсъждане и чието приемане и изпълнение е реално възможно след датата на представяне на националния план. Поради това произтичащите прогнози, включени в раздел 5.1, следва да включват не само изпълняваните и приетите политики и мерки (прогнози въз основа на съществуващите политики и мерки), но също и планираните политики и мерки.

⁽²⁾ За плана, обхващащ периода 2021 – 2030 г.: за всеки параметър/променлива в списъка – в раздели 4 и 5 се докладват тенденциите за годините от 2005 до 2040 (по целесъобразност от 2005 до 2050 г.), включително за 2030 г., с петгодишен интервал. Указват се параметри, основани на външни допускания, и се сравняват с резултатите от моделиране

⁽³⁾ Доколкото е възможно, докладваните данни и прогнозите трябва да се основават на данните на Евростат и да бъдат в съответствие с тях и с методологиите, използвани за докладване на европейските статистически данни в относимото секторно законодателство, тъй като европейската статистика е основният източник на статистически данни, които се използват за докладване и наблюдение в съответствие с Регламент (ЕО) № 223/2009 относно европейската статистика.

⁽⁴⁾ Забележка: всички прогнози следва да се извършват въз основа на постоянни цени (като базови цени се вземат цените от 2016 г.)

⁽⁵⁾ Комисията ще предостави препоръки за основните параметри за прогнози, обхващащи най-малко цените при внос на нефт, газ и въглища, както и цените на въглеродните емисии в СТЕ на ЕС.

- (2) БВП [млн. евро]
 - (3) Брутната добавена стойност по сектори (включително основните промишлени сектори, строителството, услугите и селското стопанство) [млн. евро]
 - (4) Брой на домакинствата [хиляди броя]
 - (5) Размер на домакинствата [души/домакинство]
 - (6) Разполагаем доход на домакинствата [евро]
 - (7) Брой пътничкокилометри: всички видове транспорт, т.е., разделяне между автомобилния транспорт (ако е възможно, с отделни данни за леките коли и автобусите), железопътния транспорт, въздушния транспорт и националния воден транспорт (когато е подходящо) [милиони пътничкокилометри]
 - (8) Товарен транспорт в тонкилометри: всички видове транспорт с изключение на международния морски транспорт, т.е., разделяне между автомобилния транспорт, железопътния транспорт, въздушния транспорт, националния воден транспорт (по вътрешни водни пътища и националния морски транспорт) [милиони тонкилометри]
 - (9) Международни цени за внос на нефт, газ, въглища и гориво [EUR/G] или евро/toe] въз основа на препоръките на Комисията
 - (10) Цени на въглеродните емисии в СТЕ на ЕС [EUR/EUA] въз основа на препоръките на Комисията
 - (11) Предвиждания за обменния курс спрямо EUR и USD (когато е приложимо) [EUR/валута и USD/валута]
 - (12) Брой отоплителни денградуси (HDD)
 - (13) Брой охладителни денградуси (CDD)
 - (14) Предвиждания за разходите за технологията, използвани в моделирането на основни относими технологии
2. Енергийни баланси и показатели
- 2.1. Енергийни доставки
- (1) Местен добив по видове горива (всички енергийни продукти, произведени в значителни количества) [ktoe]
 - (2) Нетен внос по видове горива и енергоносители (включително електрическа енергия, като се указва нетен внос от ЕС и от страни извън ЕС) [ktoe]
 - (3) Зависимост от вноса от трети страни [%]
 - (4) Основни вносители (държави) за основните енергоносители (включително природен газ и електрическа енергия)
 - (5) Брутно вътрешно потребление на гориво по видове източници (в това число твърди горива, всички енергийни продукти: въглища, суров нефт и нефтопродукти, природен газ, ядрена енергия, електрическа енергия, топлинна енергия, възобновяеми енергийни източници, отпадъци) [ktoe]
- 2.2. Електрическа енергия и топлинна енергия
- (1) Брутно производство на електрическа енергия [GWh]
 - (2) Брутно производство на електрическа енергия по видове горива (всички енергийни продукти) [GWh]
 - (3) Дял на комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия в общото производство на топлинна и на електрическа енергия [%]
 - (4) Електрогенериращи мощности по източници, в това число изведени от експлоатация и нови инвестиции [MW]
 - (5) Производство на топлинна енергия от топлоелектрически централи
 - (6) Производство на топлинна енергия от когенерационни централи, включително промишлена отпадна топлина
 - (7) Капацитет за трансгранична взаимосвързаност за пренос на газ и електрическа енергия [определение за електрическа енергия в съответствие с резултатите от текущите обсъждания на основание на цел за 15-процентна взаимосвързаност] и прогнозни коефициенти на използване на този капацитет
- 2.3. Сектор на преобразуването на енергия
- (1) Входящо количество гориво в топлоелектрическите централи (включително твърдо гориво, нефт, газ) [ktoe]
 - (2) Входящи количества гориво в други процеси на преобразуване [ktoe]

2.4. Енергийно потребление

- (1) Първично и крайно енергийно потребление [ktoe]
- (2) Крайно енергийно потребление по сектори (включително промишлеността, жилищния сектор, услугите, селското стопанство и транспорта (с посочване на данни поотделно за пътническия и товарния транспорт, когато такива са налични) [ktoe]
- (3) Крайно енергийно потребление по видове горива (всички енергийни продукти) [ktoe]
- (4) Крайно неенергийно потребление [ktoe]
- (5) Първична енергийна интензивност на икономиката като цяло (първично енергийно потребление на БВП [toe/евро]
- (6) Крайна енергийна интензивност по сектори (включително промишлеността, жилищния сектор, услугите и транспорта (с посочване на данни поотделно за пътническия и товарния транспорт, когато такива са налични)

2.5. Цени

- (1) Цените на електрическата енергия по вид на използващ сектор (жилища, промишленост, услуги)
- (2) Национални цени на дребно на горивата (с включени всички данъци, по източник и сектор) [евро/ktoe]

2.6. Инвестиции

Инвестиционните разходи в секторите на преобразуване, доставка, пренос и разпределение на енергия

2.7. Възобновяеми енергии

- (1) Брутно крайно потребление на енергия от възобновяеми източници и дял на възобновяемата енергия източници в брутното крайно потребление на енергия, включително по сектори (електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, транспорт) и по технологии
- (2) Производство на електрическа енергия и топлинна енергия от възобновяема енергия в сградите; тук се включват, когато са налични, отделни данни относно произведената, потребената и подадената в мрежата енергия от слънчеви фотоволтаични системи, слънчеви топлинни системи, биомаса, термпомпи, геотермални системи, както и от други децентрализирани възобновяеми източници
- (3) Когато е приложимо, други национални криви, включително дългосрочни или секторни, делът на произведените от хранителни суровини биогорива и на биогорива от нови поколения, делът на възобновяемата енергия в районните отоплителни системи, както и възобновяемата енергия, произведена от градовете и общностите за възобновяема енергия.

3. Показатели във връзка с емисиите и поглъщанията на парникови газове

- (1) Емисии на парникови газове по сектори на политиките (СТЕ на ЕС, разпределянето на усилията и ЗПЗГС)
- (2) Емисии на парникови газове, определени в съответствие с методиката на Междуправителствения комитет по изменение на климата (МКИК), по сектори и по газове (по целесъобразност се дават данни поотделно за СТЕ на ЕС и секторите за разпределяне на усилията) [tCO₂eq]
- (3) Въглеродна интензивност на икономиката като цяло [tCO₂eq/GDP]
- (4) Показатели във връзка с емисиите на CO₂
 - а) Интензивност на емисиите на парникови газове в собственото производство на електрическа и топлинна енергия [tCO₂eq/MWh]
 - б) Интензивност на емисиите на парникови газове в крайното енергийно потребление по сектори [tCO₂eq/toe]
- (5) Параметри във връзка с емисии, различни от CO₂
 - а) Селскостопански животни: млекодайки крави (хиляди глави), немлекодайки животни (хиляди глави), овце (хиляди глави), свине (хиляди глави), птици (хиляди глави)
 - б) Внесено от прилагане на изкуствени торове количество азот [kt азот]
 - в) Внесено от прилагане на оборски тор количество азот [kt азот]
 - г) Азот, фиксиран от азотофиксиращи посеви [kt азот]

- д) Азот от остатъци от селскостопански култури, върнати в почвата [kt азот]
 - е) Площ на обработваеми биологични почви [хектари]
 - ж) Генериране на твърди битови отпадъци (ТБО)
 - з) Твърди битови отпадъци (ТБО), които се депонират
 - и) Дял на уловен CH_4 от общото количество генериран CH_4 в депата [%]
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

НАЦИОНАЛНИ ПРИНОСИ ЗА ДЕЛА НА ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЪЗОБНОВЯЕМИ ИЗТОЧНИЦИ В БРУТНОТО
КРАЙНО ПОТРЕБЛЕНИЕ НА ЕНЕРГИЯ ПРЕЗ 2030 Г.

1. Следната ориентировъчна формула представя обективните критерии, изброени в член 5, параграф 1, буква д), подточки i) — v), като всеки от тях се изразява в процентни пунктове:
 - a) националната обвързваща цел на държавата членка за 2020 г., посочена в третата колона на таблицата от приложение I към Директива (ЕС) 2018/2001;
 - б) фиксирана вноска („ $V_{\text{фикс}}$ “);
 - в) вноска въз основа на БВП на глава от населението („ $V_{\text{БВП}}$ “);
 - г) вноска въз основа на потенциала („ $V_{\text{потенциал}}$ “);
 - д) вноска, отразяваща равнището на междусистемни връзки на държавата членка („ $V_{\text{свързаност}}$ “)
2. „ $V_{\text{фикс}}$ “ е еднаква за всички държави членки. „ $V_{\text{фикс}}$ “ на всички държави членки заедно допринасят за 30 % от разликата между целите на Съюза за 2030 и 2020 г.
3. „ $V_{\text{БВП}}$ “ се разпределят между държавите членки въз основа на индекса на Евростат на БВП на глава от населението за средното за Съюза през периода 2013 — 2017 г., изразен в стандарт за покупателна способност, като за всяка отделна държава членка таванът на индекса е определен на 150 % от средното за Съюза. „ $V_{\text{БВП}}$ “ на всички държави членки заедно допринасят за 30 % от разликата между целите на Съюза за 2030 и 2020 г.
4. „ $V_{\text{потенциал}}$ “ се разпределят между държавите членки въз основа на разликата между дела на ВЕИ на държавата членка през 2030 г., както е показано в референтния сценарий в модела PRIMES, и нейната обвързваща национална цел за 2020 г. „ $V_{\text{потенциал}}$ “ на всички държави членки заедно допринасят за 30 % от разликата между целите на Съюза за 2030 и 2020 г.
5. „ $V_{\text{свързаност}}$ “ се разпределят между държавите членки въз основа на съотношението на индекса за дела на електроенергийните междусистемни връзки към средното за Съюза през 2017 г., измерен по нетния преносен капацитет над общата инсталирана генерираща мощност, като за всяка отделна държава членка таванът на индекса за дела на електроенергийните междусистемни връзки се определя на 150 % от средното за Съюза. „ $V_{\text{свързаност}}$ “ на всички държави членки заедно допринасят за 10 % от разликата между целите на Съюза за 2030 и 2020 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

УВЕДОМЯВАНЕ ЗА ПРЕДПРИЕТИТЕ ОТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ МЕРКИ И МЕТОДОЛОГИИ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН 7 ОТ ДИРЕКТИВА 2012/27/ЕС

Държавите членки уведомяват Комисията за предложената от тях подробна методология съгласно приложение V, точка 5 към Директива 2012/27/ЕС за функционирането на схемите за задължения за енергийна ефективност и за алтернативните мерки на политиката, посочени в членове 7а и 7б и в член 20, параграф 6 от посочената директива.

1. Изчисление на равнището на изискваните икономии на енергия, което трябва да се постигне за целия период от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., като се показва как се вземат предвид следните елементи:
 - а) годишното крайно енергийно потребление, като се вземат средните стойности за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.;
 - б) кумулативната сума на икономии на енергия при крайното потребление, които трябва да бъдат постигнати [в ktоe], в съответствие с член 7, параграф 1, буква б) от Директива 2012/27/ЕС;
 - в) данни, използвани за изчисление на крайното енергийно потребление, и източниците на такива данни, включително обосновка за използването на алтернативни статистически източници и всякакви разлики в получените количества (ако са използвани други източници, различни от Евростат);
2. Държавите членки, които решат да използват някоя от възможностите по член 7, параграф 2 от Директива 2012/27/ЕС, също уведомяват за своето изчисление на равнището на изискваните икономии на енергия, което трябва да се постигне за целия период от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., като се показва как се вземат предвид следните елементи:
 - а) собственият им годишен процент на икономии;
 - б) собственото им базово изчисление и енергията, използвана изцяло или частично в транспорта, се изключват от това изчисление, [в ktоe];
 - в) изчислената кумулативна сума на икономии на енергия за целия период от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. (преди прилагането на критериите, посочени в член 7, параграф 4, букви б) – ж) от Директива 2012/27/ЕС), [в ktоe];
 - г) прилагане на вариантите, посочени в член 7, параграф 4, букви б) — ж) от Директива 2012/27/ЕС;
 - i) крайно енергийно потребление за промишлени дейности [в ktоe], включени в списъка в приложение I към Директива 2003/87/ЕО, изключено от изчислението в съответствие с член 7, параграф 4, буква б) от Директива 2012/27/ЕС;
 - ii) обем на икономии на енергия [в ktоe], постигнати в секторите на преобразуването, разпределението и преноса на енергия, включително чрез ефективна инфраструктура на районните отоплителни системи и районните охладителни системи, в съответствие с член 7, параграф 4, буква в) от Директива 2012/27/ЕС;
 - iii) обем на икономии на енергия [в ktоe] от индивидуални действия, осъществени след 31 декември 2008 г., чието влияние продължава да е налице и през 2020 г. и след това, в съответствие с член 7, параграф 4, буква г) от Директива 2012/27/ЕС;
 - iv) обем на икономии на енергия [в ktоe], които произтичат от мерки на политиката, при условие че може да се докаже, че тези мерки на политиката водят до отделни действия, предприети от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2020 г., в резултат на които се стига до икономии след 31 декември 2020 г., в съответствие с член 7, параграф 4, буква д) от Директива 2012/27/ЕС;
 - v) обем на произведената енергия [в ktоe], върху или в сгради за собствено ползване като следствие от мерки на политики за насърчване на нови инсталации на технологии за възобновяема енергия в съответствие с член 7, параграф 4, буква е) от Директива 2012/27/ЕС;
 - vi) обем на икономии на енергия [в ktоe], които надхвърлят изискваните кумулативни икономии на енергия за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г., които държавите членки включват към периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. в съответствие с член 7, параграф 4, буква ж) от Директива 2012/27/ЕС;
 - д) обща кумулативната сума на икономии на енергия (след прилагане на вариантите, посочени в член 7, параграф 4, букви б) — ж) от Директива 2012/27/ЕС.

3. Мерки на политиките с оглед на постигането на изискванията за икономии, посочени в член 7, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС:
- 3.1. Схеми за задължения за енергийна ефективност, посочени в член 7а от Директива 2012/27:
- а) описание на схемата за задължения за енергийна ефективност;
 - б) очакван натрупан годишен размер на икономии и продължителност на периода(-ите) на задължения;
 - в) задължени страни и техните отговорности;
 - г) целеви сектори;
 - д) отговарящи на условията действия, предвидени съгласно мярката;
 - е) информация за прилагането на следните разпоредби от Директива 2012/27/ЕС:
 - i) когато е приложимо, конкретни действия, дял от икономии, които трябва да се постигнат в домакинствата, засегнати от енергийна бедност, в съответствие с член 7, параграф 11;
 - ii) икономии, постигнати от доставчици на енергийни услуги или други трети страни в съответствие с член 7а, параграф 6, буква а);
 - iii) „банкирането и заемането на средства“ в съответствие с член 7а, параграф 6, буква б);
 - ж) по целесъобразност информация за търговията с икономии на енергия.
- 3.2. Алтернативни мерки, посочени в член 7б и член 20, параграф 6 от Директива 2012/27/ЕС (с изключение на данъчното облагане):
- а) вид на мярката на политиката;
 - б) кратко описание на мярката на политиката, включително характеристиките на всяка нотифицирана мярка на политиката;
 - в) очаквана обща кумулативна и годишна сума на икономии за всяка мярка и/или сума на икономии през евентуални междинни периоди;
 - г) изпълнителни публични органи, участващи или изпълняващи страни и техните отговорности за изпълнение на мярката/мерките на политиката;
 - д) целеви сектори;
 - е) отговарящи на условията действия, предвидени съгласно мярката;
 - ж) когато е приложимо, конкретни мерки на политиката или индивидуални действия срещу енергийната бедност.
- 3.3. Информация за данъчните мерки:
- а) кратко описание на данъчните мерки;
 - б) срок на действие на данъчната мярка;
 - в) изпълнителен публичен орган;
 - г) очаквана кумулативна и годишна сума на икономии за всяка мярка;
 - д) целеви сектори и сегмент на данъкоплатците;
 - е) методология на изчисляване, включително кои еластичности на цени са използвани и как те са определени, в съответствие с точка 4 от приложение V към Директива 2012/27/ЕС.
4. Методология за изчисляване на мерките, нотифицирани съгласно членове 7а и 7б и член 20, параграф 6 от Директива 2012/27/ЕС (с изключение на данъчните мерки):
- а) използваните методи за измерване, посочени в точка 1 от приложение V към Директива 2012/27/ЕС;
 - б) методи за изразяване на икономии на енергия (първичните или крайните икономии на енергия);
 - в) продължителност на мерките, темп на намаляване на икономии на енергия с течение на времето и подходи, които се използват да се вземе предвид продължителността на икономии;
 - г) кратко описание на методологията на изчисляване, включително как се гарантира допълнителността и реалното съществуване на икономии, както и кои методики и референтни стойности са използвани за приетите и пропорционално оценените икономии;

- д) информация как се действа в случай на припокриване между мерките и индивидуалните действия, за да се избегне двойно отчитане на икономии на енергия;
- е) по целесъобразност промени във връзка с климата и използвания подход.

5. Мониторинг и проверка

- а) кратко описание на системата за наблюдение и проверка и на процеса на проверка;
 - б) изпълнителен публичен орган и основните му функции в системата на наблюдение и проверка във връзка със схемата за задължения за енергийна ефективност или алтернативни мерки;
 - в) независимост на наблюдението и проверката от задължените, участващите или изпълняващите страни;
 - г) статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност и дял и критерии, използвани за определяне и подбор на представителна извадка;
 - д) задължения за докладване на задължените страни (икономии на енергия, постигнати от всяка задължена страна или всяка подкатегория от задължените страни, както и обща сума на икономии на енергия в рамките на схемата);
 - е) публикуване на постигнатите (всяка година) икономии на енергия в рамките на схемата за енергийна ефективност, както и на алтернативните мерки;
 - ж) информация относно правото на държавите членки относно санкциите, които следва да бъдат налагани в случай на неспазване;
 - з) информация за мерките на политики, предвидени в случай, че напредъкът не е задоволителен.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ОБЩА РАМКА ЗА ДЪЛГОСРОЧНИ СТРАТЕГИИ

1. ПРЕГЛЕД И ПРОЦЕС НА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СТРАТЕГИИТЕ

- 1.1. Резюме
- 1.2. Правен и политически контекст
- 1.3. Обществена консултация

2. СЪДЪРЖАНИЕ

2.1. ОБЩО НАМАЛЯВАНЕ НА ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ И ЗАСИЛВАНЕ НА ПОГЛЪЩАНИЯТА ОТ ПОГЛЪТТЕЛИ

- 2.1.1. Прогнозно намаляване на емисиите и засилване на поглъщанията до 2015 г.
- 2.1.2. Национална цел за 2030 г. и след това, ако е налична, и индикативни етапни цели за 2040 и 2050 г.
- 2.1.3. Политики и мерки за адаптиране

2.2. ЕНЕРГИЯ ОТ ВЪЗОБНОВЯЕМИ ИЗТОЧНИЦИ

- 2.2.1. Доколкото е възможно, изчисленият вероятен дял на възобновяемите енергийни източници в крайното енергийно потребление до 2050 г.

2.3. ЕНЕРГИЙНА ЕФЕКТИВНОСТ

- 2.3.1. Доколкото е възможно, изчисленото вероятно крайно енергийно потребление до 2050 г.

2.4. СВЪРЗАНО СПЕЦИФИЧНО ЗА ОТДЕЛНИТЕ СЕКТОРИ СЪДЪРЖАНИЕ

2.4.1. Енергийна система

- 2.4.1.1. Криви или обхват на целените или на вероятните бъдещи емисии
- 2.4.1.2. Общо описание на основните движещи сили на енергийната ефективност, гъвкавостта на търсенето и потреблението на енергия, както и тяхното развитие от 2021 г. нататък

2.4.2. Промишленост

- 2.4.2.1. Очаквани намаления на емисиите по сектори и търсене на енергия
- 2.4.2.2. Общ преглед на политиките, съществуващите политики и мерки за декарбонизация, както е описано в приложение I, част 1, раздел A, точка 2.1

2.4.3. Транспорт

- 2.4.3.1. Очаквани емисии и източници на енергия по вид транспорт (например леки автомобили и микробуси, тежкотоварен пътен транспорт, морски транспорт, въздушен транспорт, железопътен транспорт)
- 2.4.3.2. Варианти за декарбонизация

2.4.4. Селско стопанство и земеползване, промени в земеползването и горско стопанство (ЗПЗГС)

- 2.4.4.1. Доколкото е възможно, очаквани емисии по източници и отделни парникови газове
- 2.4.4.2. Предвидени варианти за намаляване на емисиите
- 2.4.4.3. Връзки с политиките в областта на селското стопанство и развитието на селските райони

3. ФИНАНСИРАНЕ

- 3.1. Прогнози по отношение на необходимите инвестиции
- 3.2. Политики и мерки за свързани научни изследвания, развойна дейност и иновации

4. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА СОЦИАЛНО-ИКОНОМИЧЕСКИТЕ АСПЕКТИ

5. ПРИЛОЖЕНИЯ (ако е необходимо)

5.1. Подробности за моделирането (включително предположения) и/или анализ, показатели и други.

—

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ИНВЕНТАРИЗАЦИИТЕ НА ПАРНИКОВИТЕ ГАЗОВЕ

Част 1

Информация, която да бъде включена в докладите, посочени в член 26, параграф 3:

- а) антропогенните емисии на парникови газове, посочени в част 2 от настоящото приложение, и антропогенните емисии на парникови газове, посочени в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/842 за годината X-2;
- б) данните за антропогенните емисии на въглероден моноксид (CO), серен диоксид (SO₂), азотни оксиди (NO_x) и летливи органични съединения, които са съгласувани с вече докладваните данни съгласно член 8 от Директива (ЕС) 2016/2284 за годината X-2;
- в) антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията на CO₂ от поглъщатели в резултат на ЗПЗГ за годината X-2 в съответствие с методологиите, посочени в част 3 от настоящото приложение. Тези данни също така трябва да бъдат от значение за доклада за съответствие съгласно член 14 от Регламент (ЕС) 2018/841;
- г) всякакви промени в информацията, посочена в букви а), б) и в) за годините между съответната базова година или период и годината X-3, като се посочват причините за тези промени;
- д) информацията относно показателите, както са изложени в част 4 от настоящото приложение, за годината X-2;
- е) обобщена информация за извършените прехвърляния съгласно член 5 от Регламент (ЕС) 2018/842 и членове 12 и 13 от Регламент (ЕС) 2018/841 за годината X-1;
- ж) информация за стъпките, предприети за подобряване на оценките при инвентаризациите, по-специално в областите, които са подлежали на корекция или за които е имало препоръки след експертните прегледи;
- з) действителното или прогнозното разпределение на верифицирани емисии, докладвани по оператори на инсталации съгласно Директива 2003/87/ЕО, по категории източници от националните инвентаризации на парниковите газове, и съотношението на тези верифицирани емисии към общите докладвани емисии на парникови газове за тези категории източници за годината X-2;
- и) по целесъобразност резултатите от проверките за съгласуваност на докладваните при инвентаризациите на парниковите газове емисии за годината X-2 с проверените емисии, докладвани съгласно Директива 2003/87/ЕО;
- й) по целесъобразност резултатите от проверките за съгласуваност на използваните данни за оценка на емисиите при инвентаризациите на парниковите газове за годината X-2 с:
 - i) данните, използвани при инвентаризациите на замърсителите на въздуха съгласно Директива (ЕС) 2016/2284;
 - ii) данните, докладвани съгласно член 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 517/2014 и приложение VII към него;
 - iii) данните за Енергийния сектор, докладвани съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и приложение Б към него;
- к) описание на промените в националната система за инвентаризация, ако има такива;
- л) описание на промените в националния регистър, ако има такива;
- м) информация за плановете им за осигуряване и контрол на качеството, обща оценка за неопределеност, обща оценка за пълнота и други елементи от доклада за националната инвентаризация на парниковите газове, необходими за изготвяне на доклада за инвентаризацията на парниковите газове в Съюза;
- н) информация за намеренията на държавата членка да се възползва от гъвкавостта в член 5, параграф 4 и параграф 5 и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/842, както и от използването на приходи по член 5, параграф 6 от посочения регламент.

Дадена държава членка може да поиска разрешение от Комисията за дерогация от буква в) от първия параграф, за да приложи методология, различна от посочената в част 3 от настоящото приложение, когато изискваното подобрене на методологията не може да бъде постигнато навреме, така че да бъде взето предвид в инвентаризациите на парниковите газове за периода 2021 — 2030 г., или когато разходите за подобряване на методологията биха били несъразмерно високи в сравнение с ползите от прилагането на такава методология за подобряване на отчитането на емисиите и поглъщанията в резултат на слабо значение на емисиите и поглъщанията от съответните въглеродни депа. Държави членки, които желаят да се възползват от дерогацията, подават мотивирано искане до Комисията в срок до 31 декември 2020 г., като посочват срока, до който подобрието на методологията може да бъде въведено, предложена алтернативна методология или и двете заедно, както и оценка на потенциалните въздействия върху точността на отчитането. Комисията може да изиска представянето на допълнителна информация в определен разумен срок. Ако Комисията счете, че искането е обосновано, тя предоставя дерогацията. Ако Комисията отхвърли искането, тя излага мотиви за своето решение.

Част 2

Обхванатите парникови газове са:

Въглероден диоксид (CO₂)

Метан (CH₄)

Двуазотен оксид (N₂O)

Серен хексафлуорид (SF₆)

Азотен трифлуорид (NF₃)

Хидрофлуоровъглероди (HFC):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHFCF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCNFCF₂CF₃ или (C₅H₂F₁₀)

Перфлуоровъглероди (PFC):

— PFC-14, перфлуорметан, CF₄

— PFC-116, перфлуоретан, C₂F₆

— PFC-218, перфлуоропропан, C₃F₈

— PFC-318, перфлуоробутан, C₄F₈

— Перфлуороциклопропан, с-C₃F₆

— PFC-3-1-10, перфлуоробутан, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, перфлуоропентан, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, перфлуорохексан, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

Част 3**Методологии за наблюдение и докладване в сектора на ЗПЗГ**

Географски данни за преобразуването на земеползването в съответствие с насоките на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.

Методология от ниво 1 в съответствие с насоките на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.

За емисиите и поглъщанията на въглеродно депо, на което се падат най-малко 25 — 30 % от емисиите или поглъщанията в категория източник или поглъстител, която е приоритна в рамките на националната система за инвентаризация на държавата членка, тъй като оценката за нея оказва значително влияние върху общата инвентаризация на държавата на парниковите газове от гледна точка на абсолютното равнище на емисиите и поглъщанията, тенденцията на емисиите и поглъщанията или неточността по отношение на емисиите и поглъщанията в категориите земеползване – най-малкото методология от ниво 2 в съответствие с ръководствата на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.

Държавите членки се насърчават да прилагат методология от ниво 3 в съответствие с насоките на МКИК от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове.

Част 4

Показатели на инвентаризациите

Наименование на показателя	Показател
ТРАНСФОРМАЦИЯ В0	<p>Специфични емисии на CO₂ от електроцентрали за обществени и собствени нужди, t/TJ</p> <p>Емисии на CO₂ от топлоелектроцентрали за обществени и собствени нужди, изразени като kt, разделени на цялото количество продукти, получени от топлоелектроцентрали за обществени и собствени нужди, PJ</p>
ТРАНСФОРМАЦИЯ Е0	<p>Специфични емисии на CO₂ от електроцентрали за собствени нужди, t/TJ</p> <p>Емисии на CO₂ от топлоелектроцентрали за собствени нужди, изразени като kt, разделени на цялото количество продукти, получени от топлоелектроцентрали за собствени нужди, PJ</p>
ПРОМИШЛЕННОСТ А1.1	<p>Обща интензивност на емисиите на CO₂ – черна металургия, t/млн. евро</p> <p>Общо емисии на CO₂ от черната металургия, kt, разделени на брутната добавена стойност в черната металургия</p>
ПРОМИШЛЕННОСТ А1.2	<p>Свързана с енергията интензивност на емисиите на CO₂ — химическа промишленост, t/млн. евро</p> <p>Свързани с енергията емисии на CO₂ – химическа промишленост, kt, разделени на брутната добавена стойност в химическата промишленост</p>
ПРОМИШЛЕННОСТ А1.3	<p>Свързана с енергията интензивност на CO₂ — производство на стъкло, керамика и строителни материали, t/млн. евро</p> <p>Свързани с енергията емисии на CO₂ в производството на стъкло, керамика и строителни материали, kt, разделени на брутната добавена стойност в производството на стъкло, керамика и строителни материали</p>
ПРОМИШЛЕННОСТ А1.4	<p>Свързан с енергията интензитет на CO₂ – производство на храни, напитки и тютюневи изделия, t/млн. евро</p> <p>Свързани с енергията емисии на CO₂ в производството на храни, напитки и тютюневи изделия, kt, разделени на брутната добавена стойност в производството на храни, напитки и тютюневи изделия (ЕС95)</p>
ПРОМИШЛЕННОСТ А1.5	<p>Свързан с енергията интензитет на CO₂ – в хартиената промишленост и печатарската дейност, t/млн. евро</p> <p>Свързани с енергията емисии на CO₂ в хартиената промишленост и печатарската дейност, kt, разделени на брутната добавена стойност в хартиената промишленост и печатарската дейност, млн. евро (ЕС95)</p>
ДОМАКИНСТВА А0	<p>Специфични емисии на CO₂ при битово отопление, t/m²</p> <p>Емисии на CO₂ от домакинствата при битово отопление, разделени на площта на постоянно заетите жилища, изразена в милиони m²</p>
УСЛУГИ В0	<p>Специфични емисии на CO₂ от търговския и институционалния сектор за отопление на сгради, kg/m²</p> <p>Емисии на CO₂ от търговския и институционалния сектор за отопление на сгради, kt, разделени на площта на сградите в сектора на услугите, изразена в милиони m²</p>
ТРАНСПОРТ В0	Специфични емисии на CO ₂ от дизелови пътнически автомобили, g/100 km
ТРАНСПОРТ В0	Специфични емисии на CO ₂ от бензинови пътнически автомобили, g/100 km

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПОЛИТИКИТЕ И МЕРКИТЕ В ОБЛАСТТА ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ

Информация, която да бъде включена в докладите, посочени в член 18:

- a) описание на националните системи за докладване относно политиките и мерките или групите мерки, както и за докладване на прогнозите за антропогенните емисии на парникови газове по източници и поглъщанията от поглъщители съгласно член 39, параграф 1 или информация за всякакви промени, внесени в тези системи, когато посоченото описание вече е предоставено;
- b) актуална информация за дългосрочните стратегии, посочени в член 15, както и за напредъка в изпълнението на тези стратегии;
- в) информация за националните политики и мерки или групи от мерки и за прилагането на политики и мерки или групи от мерки на Съюза, които водят до ограничаване или намаляване на емисиите на парникови газове по източници или до повишаване на поглъщанията от поглъщители, представени по сектори и организирани по видове газове или групи от газове (HFC и PFC), посочени в част 2 от приложение V. Тази информация се отнася до приложимите и имащи отношение национални политики и политики на Съюза и включва:
 - i) целта на политиката или мярката и кратко описание на политиката или мярката;
 - ii) вида на инструмента на политиката;
 - iii) състоянието на изпълнението на политиката или мярката, или групата от мерки;
 - iv) показатели, използвани за контрол и оценка на напредъка във времето;
 - v) ако са налични, количествените оценки на въздействието върху емисиите по източници и поглъщанията от поглъщители за парниковите газове с разбивка на:
 - резултатите от предварителната оценка на въздействието на отделните политики и мерки или групите от тях върху смекчаването на изменението на климата. Оценка се извършват за четири поредни бъдещи години, при които годината, непосредствено след годината на докладване завършва на 0 или 5 и които започват да се броят веднага, като се разграничават емисиите на парникови газове, включени в обхвата на Директива 2003/87/ЕО, и онези, които са включени в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/842 и на Регламент (ЕС) 2018/841;
 - резултатите от последващите оценки на въздействието на отделните политики и мерки или групите от тях върху смекчаването на изменението на климата, когато са налични, като се разграничават емисиите на парникови газове, включени в обхвата на Директива 2003/87/ЕО, и онези, които са включени в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/842 и на Регламент (ЕС) 2018/841;
 - vi) наличните оценки на прогнозираните разходи и ползи от политиките и мерките, както и оценките на направените разходи и постигнатите ползи от политиките и мерките;
 - vii) всички съществуващи позовавания на оценки на разходите и въздействието на националните политики и мерки, на информация за прилагането на политиките и мерките на Съюза, с които се постига ограничаване или намаляване на емисиите на парникови газове по източници или за повишаване на поглъщанията от поглъщители, и към техническите доклади, на които се основават посочените оценки;
 - viii) оценка на приноса на политиката или мярката за осъществяването на дългосрочната стратегия, посочена в член 15;
- г) информация относно планираните допълнителни национални политики и мерки или групи мерки, предвидени с оглед на ограничаване на емисиите на парникови газове над техните ангажименти по силата на Регламент (ЕС) 2018/842 и на Регламент (ЕС) 2018/841;
- д) информация за връзките между различните политики и мерки или групи мерки, докладвани съгласно буква в), и начина, по който те съдействат за реализацията на различните прогнозни сценарии.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ПРОГНОЗНА ИНФОРМАЦИЯ В ОБЛАСТТА ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ

Информация, която да бъде включена в докладите, посочени в член 18:

- а) прогнози без отчитане на мерките, ако такива са налични, прогнози с отчитане на мерките и прогнози с отчитане на допълнителните мерки, ако такива са налични;
 - б) прогнози за общите количества парникови газове и отделни оценки за очакваните емисии на парникови газове за източниците на емисии, включени в обхвата на Директива 2003/87/ЕО, и за онези, които са включени в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/842, както и за очакваните емисии по източници и поглъщанията от поглъщители, които са включени в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/841;
 - в) въздействието на политиките и мерките, установени съгласно член 18, параграф 1, буква а). Когато тези политики и мерки не са включени, това изрично се посочва и разяснява;
 - г) резултати от анализа на чувствителността, извършен за изготвяне на прогнозите и информация за използваните модели и параметри;
 - д) всички имащи отношение позовавания на оценката и техническите доклади, на които се основават прогнозите, посочени в член 18, параграф 4.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО НАЦИОНАЛНИТЕ ДЕЙСТВИЯ ЗА АДАПТИРАНЕ КЪМ ИЗМЕНЕНИЕТО НА КЛИМАТА, ФИНАНСОВАТА И ТЕХНОЛОГИЧНАТА ПОМОЩ, ОКАЗВАНА НА РАЗВИВАЩИТЕ СЕ СТРАНИ И ПРИХОДИ ОТ ТЪРГОВЕ НА КВОТИ**Част 1****Доклади за дейностите по адаптиране**

Информация, която да бъде включена в докладите, посочени в член 19, параграф 1:

- а) основни цели и институционална рамка за адаптиране;
- б) прогнози за изменението на климата, включително екстремните метеорологични явления, въздействия на изменението на климата, оценка на уязвимостта по отношение на климата, на рисковете и на основни климатични опасности;
- в) капацитет за адаптиране;
- г) планове и стратегии за адаптиране;
- д) рамка за наблюдение и оценка;
- е) постигнат напредък в прилагането, включително добри практики и промени в управлението.

Част 2**Докладване за предоставената помощ на развиващите се страни**

Информация, която да бъде включена в докладите, посочени в член 19, параграф 3:

- а) информация за финансовата помощ, за която е поет ангажимент и която е оказана на развиващите се страни за година X-1, в това число:
 - i) количествена информация относно публичните и мобилизираните финансови ресурси от държавата членка. Информацията за финансовите потоци трябва да се основава на т.нар. „показатели от Рио де Жанейро“ за помощта във връзка със смекчаването на изменението на климата и с помощта за адаптацията към изменението на климата и други системи за проследяване, въведени от Комитета за подпомагане на развитието на ОИРС;
 - ii) качествена методологическа информация, разясняваща метода, използван за изчисляване на количествената информация, която включва и обяснение на методологията за количествено определяне на данните, и по целесъобразност друга информация за определенията и методологиите, които са използвани за определяне на цифрови данни, и по-специално за информацията, докладвана за мобилизираните финансови потоци;
 - iii) налична информация за дейностите на държавите членки във връзка с финансираните с публични средства проекти за трансфер на технологии и за изграждане на капацитет за развиващите се страни съгласно РКООНИК, включително дали прехвърлените технологии или проектите за изграждане на капацитет са използвани за смекчаване на последиците от изменението на климата или адаптиране към последиците от изменението на климата, държава реципиент, по възможност обема на предоставената помощ, както и вида на прехвърлената технология или проект за изграждане на капацитет;
- б) налична информация за година X и следващите години за планираното предоставяне на помощ, включително информация за планираните дейности във връзка с финансираните с публични средства проекти за трансфер на технологии и проекти за изграждане на капацитет за развиващите се страни съгласно РКООНИК и за технологиите, които са обект на трансфера и за проектите за изграждане на капацитет, включително дали прехвърлените технологии или проектите за изграждане на капацитет са предвидени за смекчаване на въздействието върху климата или адаптиране към неговото изменение, държава реципиент, по възможност размера на подпомагането, което ще бъде предоставено, както и вида на прехвърлената технология или проект за изграждане на капацитет

Част 3**Докладване на приходи от търгове за квоти за емисии**

Информация, която да бъде включена в докладите, посочени в член 19, параграф 2:

- а) информация за използването през годината X-1 на приходите, генерирани от дадена държава членка чрез тръжна продажба на квоти за емисии съгласно член 10, параграф 1 от Директива 2003/87/ЕО, включително информация за тези приходи, която е използвана за една или повече от целите, посочени в член 10, параграф 3 от същата директива, или финансовата равностойност на тези приходи, както и предприетите действия съгласно посочения член;

- б) информация за определеното от дадена държава членка използване на всички приходи, генерирани от нея чрез продажба на търг на квоти за въздухоплаването съгласно член 3г, параграф 1 или 2 от Директива 2003/87/ЕО, която се предоставя в съответствие с член 3г, параграф 4 от същата директива;

Приходите от търгове, които не са изплатени към момента на представяне на доклада от държавата членка на Комисията съгласно член 19, параграф 2, се остойностяват количествено и се отчитат в докладите за следващите години.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ДОКЛАДВАНЕ

Част 1

Допълнителни задължения за докладване в областта на енергията от възобновяеми източници

Освен ако е посочено друго, се докладва следната допълнителна информация съгласно член 20, буква в):

- а) функционирането на системата от гаранции за произход на електрическа енергия, газ, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници, нивата на издаване и отмяна на гаранциите за произход и полученото в резултат от това годишно национално потребление на енергия от възобновяеми източници, както и взетите мерки за осигуряване на надеждност и защита на системата срещу измами;
- б) количества биогорива, биогаз, възобновяемите транспортни горива от небиологичен произход, рециклирани въглеродни горива и възобновяема електрическа енергия, използвана в транспортния сектор, и по целесъобразност характеристиките им за икономии на емисии на парникови газове, като се прави разграничение между горива, произведени от различни видове хранителни и фуражни култури и всеки вид суровини, изброени в приложение IX към Директива (ЕС) 2018/2001;
- в) развитието в областта на наличието, произхода и използването на биомаса за енергийни цели;
- г) промените в цените на стоките и земеползването в държавите членки, настъпили във връзка с увеличеното използване на биомаса и на други видове енергия от възобновяеми източници;
- д) очакваното свръхпроизводство на енергия от възобновяеми източници, което може да бъде прехвърлено към други държави членки, така че те да се съобразят с член 3, параграф 3 от Директива (ЕС) 2018/2001 и да постигнат националните приноси и криви, посочени в член 4, буква а), точка 2 от настоящия регламент;
- е) когато е приложимо, очакваното търсене на енергия от възобновяеми източници, което трябва да се задоволи от източници, различни от собствено производство до 2030 г., включително внесени суровини от биомаса;
- ж) технологичното разработване и използването на биогорива, произвеждани от суровини, изброени в приложение IX към Директива (ЕС) 2018/2001;
- з) когато е налично, очакваното въздействие на производството или използването на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса върху биоразнообразието, водните ресурси, наличието и качеството на водата, качеството на почвите и въздуха в рамките на държавата членка;
- и) наблюдаваните случаи на измама във веригата на доставка на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса;
- й) информация за това как е била направена прогноза за дела на биоразградимите отпадъци в отпадъците, използвани за производство на енергия, както и какви стъпки са предприети за подобряване и проверка на прогнозите;
- к) производство на електрическа енергия и топлинна енергия от възобновяеми енергийни източници в сградите, включително отделни данни относно произведената, потребената и подадена към мрежата енергия от слънчеви фотоволтаични системи, слънчеви топлинни системи, биомаса, термопомпи, геотермални системи, както и от други децентрализирани възобновяеми източници);
- л) когато е приложимо, делът на възобновяемите енергийни източници в районните отоплителни системи, както и енергията от възобновяеми източници, произведена от градовете и общностите за възобновяема енергия;
- м) първични доставки на твърда биомаса (в 1 000 m³, освен по отношение на точка 1), буква б), подточка iii), където се посочват в тонове);
 - 1) горскостопанска биомаса, използвана за производство на електрическа енергия (вътрешно производство и внос);
 - а) първична биомаса от горите, използвана пряко за производството на енергия
 - i) когато са налични, клони и вършина (доброволно докладване);
 - ii) когато са налични, пънове (доброволно докладване);
 - iii) обла дървесина (разделена на промишлена обла дървесина и дърва за огрев);
 - б) когато е приложимо, продукти с горскостопански произход, използвани пряко за производство на енергия
 - i) когато е приложимо, кори;
 - ii) дървесни трески, стърготини и други дървесни частици;
 - iii) когато е приложимо, черна луга и сурово талово масло;

- в) когато е приложимо, дървесина втора употреба, използвана пряко за производство на енергия;
- г) преработено гориво въз основа на дървесина, получено от суровини, споменати в точка 1, буква а), буква б) или буква в):
 - i) когато е приложимо, дървени въглища;
 - ii) дървесни пелети и дървесни брикети;
- 2) когато е приложимо, биомаса от селското стопанство, използвана за производство на електрическа енергия (вътрешно производство, внос и износ)
 - а) енергийни култури за електрическа енергия или топлинна енергия (включително дървесни култури с кратък цикъл на ротация);
 - б) остатъци от земеделски култури за електрическа енергия или топлинна енергия;
- 3) когато е приложимо, биомаса от органични отпадъци, използвана за производство на енергия (вътрешно производство, внос и износ)
 - а) органична фракция в промишлени отпадъци;
 - б) органична фракция в общински отпадъци;
 - в) отпадъчни утайки;
- н) крайно енергийно потребление от твърда биомаса (общо количество на твърдата биомаса, използвана за производство на енергия в следните сектори):
 - 1) енергиен сектор
 - а) електрическа енергия;
 - б) комбинирано производство на топлинна енергия и електрическа енергия;
 - в) топлинна енергия;
 - 2) енергия в рамките на промишлеността (потребена и произведена за собствено потребление електрическа енергия, комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия и топлинна енергия)
 - 3) пряко крайно потребление в жилищния сектор
 - 4) други

Част 2

Допълнителни задължения за докладване в областта на енергийната ефективност

В съответствие с член 21, буква в) в областта на енергийната ефективност се включва и следната допълнителна информация:

- а) основни законодателни и незаконодателни политики и мерки, финансови мерки и програми, изпълнени през годините X-2 и X-1 (като X е годината, през която трябва да се представи докладът) с оглед на постигането на целите, предвидени съгласно член 4, буква б), с които се насърчават пазарите за енергийни услуги, подобряват се енергийните характеристики на сградите, мерки за използване на потенциала за енергийна ефективност на газовата и електрическата инфраструктура и при отопление и охлаждане, за подобряване на информираността и повишаване на квалификацията, други мерки за насърчаване на енергийната ефективност;
- б) кумулативната сума на икономии на енергия, постигнати с помощта на член 7 от Директива 2012/27/ЕС през години X-3 и X-2;
- в) сумата на икономии, постигнати чрез политически мерки, насочени към намаляване на енергийната бедност в съответствие с член 7, параграф 11 от Директива 2012/27/ЕС;
- г) когато е приложимо, сумата на икономии, постигнати в съответствие с член 7, параграф 4, буква в) от Директива 2012/27/ЕС;
- д) напредъкът във всеки сектор и причините, поради които енергийното потребление е останало без промяна или е нараснало през години X-3 и X-2 в секторите на крайното енергийно потребление;
- е) сумарната разгъната застроена площ на сградите с разгъната използваема разгъната застроена площ над 250 m², притежавани и ползвани от централната администрация на държавата членка, които към 1 януари на години X-2 и X-1 не отговарят на изискванията за енергийните характеристики по член 5, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС;
- ж) сумарната разгъната застроена площ на отопляваните и/или охлаждащите сгради, притежавани и ползвани от централната администрация на държавите членки, които са били санирани през години X-3 и X-2 съгласно член 5, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС, или размерът на икономии на енергия в отговарящите на условията сгради, ползвани и притежавани от централната администрация, съгласно член 5, параграф 6 от Директива 2012/27/ЕС;
- з) броят на енергийните обследвания, които извършени през години X-3 и X-2. освен това общият прогнозен брой на големите дружества на територията на съответната държава членка, към които се прилага член 8, параграф 4 от Директива 2012/27/ЕС, и броят на енергийните обследвания, извършени в тези предприятия през години X-3 и X-2;

- и) приложен национален коефициент на първичната енергия при производството на електрическа енергия и обособка, ако той се различава от приетия коефициент, посочен в бележка под линия (3) от приложение IV към Директива 2012/27/ЕС;
 - й) броят и разгърнатата застроена площ на новите и санираните сгради с близко до нулево потребление на енергия през годините X-2 и X-1 съгласно предвиденото член 9 от Директива 2010/31/ЕС, когато е необходимо — въз основа на статистически извадки;
 - к) връзка в интернет към уебсайта, на който е достъпен списъкът или интерфейсът на доставчиците на енергийни услуги, посочени в буква в) от член 18, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ X

ДОКЛАД НА СЪЮЗА ЗА УСТОЙЧИВОСТТА НА БИОЕНЕРГИЯТА

Докладът на ЕС за устойчивостта на биоенергията, произведена от биомаса, се приема веднъж на две години от Комисията заедно с доклада за състоянието на Енергийния съюз в съответствие с член 35, параграф 2, буква г) и съдържа най-малко следната информация:

- а) относителните ползи за околната среда и разходи за различните биогорива, течни горива от биомаса и газообразните и твърди горива от биомаса, влиянието на политиката на внос на Съюза върху тези ползи и разходи, последиците за сигурността на доставките и начините за поддръжане на баланс между вътрешното производство и вноса;
- б) въздействието на производството и използването на биомаса върху устойчивостта в Съюза и в трети страни, включително последиците за биоразнообразието;
- в) данни и анализ на съществуващите и предвижданите устойчиви предлагане и търсене на биомаса, включително въздействието на увеличеното търсене на биомаса върху секторите, използващи биомаса;
- г) технологичното развитие и използването на биогорива, произвеждани от суровини, изброени в приложение IX към Директива (ЕС) 2018/2001, и оценка на наличието на изходни суровини и на конкуренцията по отношение на ресурсите, като се вземат предвид принципите на кръговата икономика и йерархията на отпадъците, установена в Директива 2008/98/ЕО;
- д) информация относно и анализ на наличните резултати от научните изследвания на непреките промени в земеползването във връзка с всички начини за производство, придружени от оценка дали установеният диапазон на неопределеност в анализа, който е в основата на преценките за емисиите вследствие на непреки промени в земеползването, може да бъде стеснен и дали може да се отчете евентуалното въздействие на политиките на Съюза, например политиките в областта на околната среда, климата и селското стопанство;
- е) по отношение на трети държави и държави членки, които са значителен източник на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които са обект на потребление в рамките на Съюза — информация за националните мерки, предприети за спазване на критериите за устойчивост и критериите за намаляване на емисиите на парникови газове, предвидени в член 29, параграфи 2 — 7 и параграф 10 от Директива (ЕС) 2018/2001, по отношение на защитата на почвата, водата и въздуха; както и
- ж) групирана информация от базата данни, посочена в член 28, параграф 2 от Директива (ЕС) 2018/2001.

При докладване на намалението на емисии на парникови газове в резултат на използването на биомаса Комисията използва стойностите, докладвани от държавите членки в съответствие с приложение IX, част 1, буква б) към настоящия регламент, включително временните средни стойности на предвижданите количества емисии вследствие на непреки промени в земеползването и съответния диапазон, базирани на анализа на чувствителността, посочени в приложение VIII към Директива (ЕС) 2018/2001. Комисията осигурява публичен достъп до данните относно временните средни стойности на предвижданите количества емисии вследствие на непреки промени в земеползването и съответния диапазон, базирани на анализа на чувствителността. Освен това Комисията оценява доколко и как биха се изменили предвижданите данни за преки намаления на емисиите, ако при използване на метода на заместването бъдат отчетени страничните продукти.

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

**ДОБРОВОЛНИ СХЕМИ, ПО ОТНОШЕНИЕ НА КОИТО КОМИСИЯТА Е ПРИЕЛА РЕШЕНИЕ СЪГЛАСНО
ЧЛЕН 30, ПАРАГРАФ 4 ОТ ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/2001**

Докладът относно доброволните схеми, по отношение на които Комисията е приела решение съгласно член 30, параграф 4 от Директива (ЕС) 2018/2001, който трябва да се приема от Комисията веднъж на две години заедно с доклада за състоянието на Енергийния съюз в съответствие с член 35, параграф 2, буква д) от настоящия регламент, съдържа оценката на Комисията по отношение най-малко на следното:

- а) независимостта, условията и реда и честотата на одитите, както във връзка с отразеното в това отношение в документацията по схемата към момента, в който съответната схема е била одобрена от Комисията, така и във връзка с най-добрите промишлени практики;
- б) наличността на методи за установяване на неизпълнение и действия при неизпълнение и опита и прозрачността при прилагането им, като се обръща особено внимание на случаите или твърденията за сериозни закононарушения от страна на членовете на схемата;
- в) прозрачността, по-специално във връзка с достъпността на схемата, наличието на преводи на приложимите езици на държавите и регионите, от които произхождат суровините, достъпността на списъка на сертифицираните оператори и съответните сертификати, както и на одиторските доклади;
- г) участието на заинтересованите лица, по-специално консултациите с местните общности, преди да се вземе решение, по време на изготвянето на проекта за схемата и нейното преразглеждане, както и при извършването на одити и при действията в отговор на техните препоръки;
- д) общата стабилност на схемата, по-специално с оглед на правилата относно акредитацията, квалификацията и независимостта на одиторите и на съответните органи по схемата;
- е) когато са налични, пазарните актуализации на схемата, броя на сертифицираните суровини и биогорива, посочени по държава на произход и по вид, броя на участниците;
- ж) доколко лесно и ефективно е въвеждането на система, която проследява доказателствата за спазване на критериите за устойчивост, които схемата дава на своя член (своите членове), като целта на такава система е да служи за предотвратяване на измами, по-специално по отношение на разкриването, третирането и последващите действия във връзка със съмненията за измама и други нередности, и при целесъобразност броя случаи на разкрити нередности или измами;
- з) възможността субектите да бъдат оправомощени да признават и да упражняват мониторинг над сертифициращите органи;
- и) критериите за признаване или акредитация на сертифициращите органи;
- й) правилата за начина на упражняване на мониторинг над сертифициращите органи;
- к) начините за улесняване или подобряване на насърчаването на най-добри практики.

ПРИЛОЖЕНИЕ XII

НАЦИОНАЛНИ СИСТЕМИ ЗА ИНВЕНТАРИЗАЦИЯ

Информацията, посочена в член 37, включва следното:

- а) данните и методите, докладвани за дейностите и инсталациите съгласно Директива 2003/87/ЕО за целите на националните инвентаризации на парниковите газове с цел да се гарантира съгласуваност на докладваните данни за емисиите на парникови газове в рамките на СТЕ на ЕС и в рамките на националните инвентаризации на парниковите газове;
 - б) данните, събирани чрез системите за докладване на флуорираните газове за относимите сектори, установени съгласно член 20 от Регламент (ЕО) № 517/2014 за целите на националните инвентаризации на парниковите газове;
 - в) емисиите, основните данни и методологиите, докладвани по инсталации съгласно Регламент (ЕО) № 166/2006 за целите на националните инвентаризации на парниковите газове;
 - г) данните, докладвани съгласно Регламент (ЕО) № 1099/2008;
 - д) данните, събирани чрез географско проследяване на площи в контекста на съществуващите програми и проучвания на Съюза и държавите членки, включително LUCAS (Рамково изследване на земеползването/земното покритие) и програмата „Коперник“.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ XIII

Таблица на съответствието

Регламент (ЕС) № 525/2013	Настоящият регламент
Член 1	Член 1, параграф 1
Член 2	—
Член 3	—
Член 4	Член 15
Член 5	Член 37, параграфи 1, 2 и 6; приложение XII
Член 6	Член 37, параграфи 3 и 7;
Член 7	Член 26, параграфи 3, 4, 6 и 7; приложение V
Член 8	Член 26, параграфи 2 и 7
Член 9	Член 37, параграфи 4 и 5
Член 10	Член 40
Член 11	—
Член 12	Член 39
Член 13	Член 18, параграф 1, буква а) и член 18, параграфи 3 и 4; приложение VI
Член 14	член 18, параграф 1, буква б) и член 18, параграфи 2, 3 и 4; приложение VII
Член 15	Член 19, параграф 1; приложение VIII, част 1
Член 16	Член 19, параграф 3 и приложение VIII, част 2
Член 17	Член 19, параграфи 2, 4 и 5; приложение VIII, част 3
Член 18	Член 17, параграф 2, втората алинея
Член 19	—
Член 20	—
Член 21	Член 29, параграф 1, буква в) и член 29, параграфи 5 и 7
Член 22	—
Член 23	Член 41, параграф 1, букви г), д), е), ж) и з)
Член 24	Член 42
Член 25	—
Член 26	Член 44, параграф 1, буква а) и член 44, параграфи 2, 3 и 6
Член 27	—
Член 28	Член 57
Член 29	—

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/2000 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 12 декември 2018 година****за изменение на Регламент (ЕС) № 516/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на повторното заделяне на оставащите суми, заделени за подпомагане на изпълнението на решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601 на Съвета, или разпределянето на тези суми към други действия по националните програми**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2 и член 79, параграфи 2 и 4 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Целта на настоящия регламент е да бъде направено възможно повторното заделяне на оставащите суми, заделени за подпомагане на изпълнението на решения (ЕС) 2015/1523 ⁽²⁾ и (ЕС) 2015/1601 ⁽³⁾ на Съвета и предвидени съгласно Регламент (ЕС) № 516/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, или разпределянето на тези суми към други действия по националните програми в съответствие с приоритетите на Съюза и нуждите на държавите членки в специфичните области на предоставянето на убежище и миграцията. Следва също така да се гарантира, че такова повторно заделяне или разпределяне се извършва по прозрачен начин.
- (2) Комисията задели финансиране за националните програми на държавите членки по линия на фонд „Убежище, миграция и интеграция“ с цел подпомагане на изпълнението на решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601. Решение (ЕС) 2015/1601 беше изменено с Решение (ЕС) 2016/1754 на Съвета ⁽⁵⁾. Посочените решения вече не се прилагат.
- (3) Част от финансирането, отпуснато съгласно решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601 през 2016 г. и в някои случаи през 2017 г., остава налично в националните програми на държавите членки.
- (4) Държавите членки следва да имат възможността да използват оставащите суми, за да продължат да изпълняват премествания, като ги заделят повторно за същото действие по националните програми. Държавите членки следва да заделят повторно или да прехвърлят най-малко 20 % от тези суми за действия в националните програми, за прехвърлянето на кандидати за международна закрила или на лица, на които е предоставена международна закрила, за презаселване или друг вид *ad hoc* приемане по хуманитарни съображения, както и за подготвителни мерки за прехвърлянето на кандидати за международна закрила след тяхното пристигане в Съюза, включително по море, или за прехвърлянето на лица, на които е предоставена международна закрила. Тези мерки следва да включват само мерките, посочени в член 5, параграф 1, втора алинея, букви а), б), д) и е) от Регламент (ЕС) № 516/2014.
- (5) Когато е надлежно обосновано в преразгледаните национални програми, следва да бъде възможно за държавите членки да използват до 80 % от тези суми за справяне с други предизвикателства в областите на убежището и миграцията в съответствие с Регламент (ЕС) № 516/2014. Нуждите на държавите членки в тези области продължават да са значителни. Повторното заделяне на оставащите суми за същото действие или тяхното прехвърляне към други действия по националната програма следва да бъдат възможни само веднъж и с

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 11 декември 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 11 декември 2018 г.

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета от 14 септември 2015 г. за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и на Гърция (ОВ L 239, 15.9.2015 г., стр. 146).

⁽³⁾ Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 г. за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 80).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 516/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за създаване на фонд „Убежище, миграция и интеграция“ и за изменение на Решение 2008/381/ЕО на Съвета и отмяна на решения № 573/2007/ЕО и № 575/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Решение 2007/435/ЕО на Съвета (ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 168).

⁽⁵⁾ Решение (ЕС) 2016/1754 на Съвета от 29 септември 2016 г. за изменение на Решение (ЕС) 2015/1601 за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (ОВ L 268, 1.10.2016 г., стр. 82).

одобрението на Комисията. Държавите членки следва да гарантират, че разпределението на средствата се извършва при пълно зачитане на принципите, определени в Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, по-специално на принципите за ефикасност и прозрачност.

- (6) Целевата група, отговаряща на условията за прехвърляне, както и броят на държавите членки, от които се извършва прехвърлянето, следва да бъде разширена, за да се предостави по-голяма гъвкавост на държавите членки при осъществяването на прехвърлянията, като се вземат предвид специфичните нужди на непридружените малолетни и непълнолетни лица или други уязвими кандидати, както и специфичното положение на членовете на семействата на лицата, на които е предоставена международна закрила. Това разширение следва да бъде отразено в специалните разпоредби относно еднократните суми за преселване и прехвърляне на лица, на които е предоставена международна закрила, от една държава членка в друга.
- (7) Държавите членки и Комисията следва да разполагат с достатъчно време за преразглеждане на националните програми, така че да отразят съответните промени, предвидени в настоящия регламент. Поради това следва да се приложи дерогация от член 50, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 514/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ по отношение на оставащите суми, заделени за подпомагане на изпълнението на решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601 на Съвета, като крайният срок за отмяна се удължи с шест месеца с цел да приключи процедурата за преразглеждане на националните програми, посочена в член 14 от Регламент (ЕС) № 514/2014.
- (8) Държавите членки следва също така да разполагат с достатъчно време, за да използват сумите, заделени повторно за същото действие или прехвърлени към други действия, преди отмяната на тези суми. По тази причина, когато тези повторни заделения или прехвърляния на суми по националните програми са одобрени от Комисията, съответните суми следва да се считат за заделени в годината на преразглеждането на националната програма, с което се одобрява съответното повторно заделяне или прехвърляне.
- (9) Комисията следва ежегодно да докладва на Европейския парламент и на Съвета по отношение на използването на средствата за прехвърляне на кандидати за международна закрила и на лица, на които е предоставена международна закрила, по-специално по отношение на прехвърлянето на суми към други действия по националната програма, както е предвидено в настоящия регламент.
- (10) Настоящият регламент не засяга наличното финансиране по член 17 от Регламент (ЕС) № 516/2014.
- (11) Целите на настоящия регламент се преследват без това да се отразява на текущите преговори относно реформата на Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.
- (12) В съответствие с членове 1 и 2 и с член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и без да се засяга член 4 от посочения протокол Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (13) В съответствие с член 3 и с член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия, с писмо от 7 декември 2018 г., е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (14) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (15) С оглед на необходимостта да се избегне отмяна на оставащите средства, заделени за подпомагане на изпълнението на решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601, настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 514/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за определяне на общи разпоредби за фонд „Убежище, миграция и интеграция“ и за инструмента за финансово подпомагане на полицейското сътрудничество, предотвратяването и борбата с престъпността и управлението на кризи (ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 112).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 31).

- (16) Ако Регламент (ЕС) № 516/2014 не бъде изменен преди края на 2018 г. съответното финансиране вече няма да бъде на разположение за използване от държавите членки в рамките на националните програми, подпомагани от фонд „Убежище, миграция и интеграция“. Предвид неотложната необходимост от изменение на Регламент (ЕС) № 516/2014, е уместно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към ДЕС, ДФЕС и Договора за създаването на Европейската общност за атомна енергия.
- (17) Поради това Регламент (ЕС) № 516/2014 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 516/2014 се изменя, както следва:

1) Член 18 се изменя, както следва:

а) Заглавието се заменя със следното:

„Средства за прехвърлянето на кандидати за международна закрила или на лица, на които е предоставена международна закрила“;

б) в параграф 1 думите „за всяко прехвърлено от друга държава членка лице, на което е предоставена международна закрила“ се заменят с думите „за всеки прехвърлен от друга държава членка кандидат за международна закрила или за всяко прехвърлено от друга държава членка лице, на което е предоставена международна закрила“.

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Допълнителните суми, посочени в параграф 1 от настоящия член, се отпускат на държавите членки, като първия път това се прави с индивидуалните решения за финансиране, с които се одобряват националните им програми, в съответствие с процедурата, предвидена в член 14 от Регламент (ЕС) № 514/2014 г., а по-късно — с решение за финансиране, което се прилага към решението за одобряване на националната програма. Повторното заделяне на тези суми за същото действие по националната програма или прехвърляне на тези суми към други действия по националната програма са възможни, когато това е надлежно обосновано при преразглеждането на съответната национална програма. Повторното заделяне или прехвърлянето на сума може да бъде извършено само веднъж. Комисията одобрява повторното заделяне или прехвърлянето посредством преразглеждането на националните програми.

По отношение на суми, произтичащи от временните мерки, установени с решения (ЕС) 2015/1523 (*) и (ЕС) 2015/1601 (**) на Съвета, с оглед укрепване на солидарността и в съответствие с член 80 от ДФЕС държавите членки разпределят най-малко 20 % от тези суми за действия по националните програми за прехвърлянето на кандидати за международна закрила или на лица, на които е предоставена международна закрила, за презаселване или друг вид *ad hoc* приемане по хуманитарни съображения, както и за подготвителни мерки за прехвърлянето на кандидати за международна закрила след тяхното пристигане в Съюза, включително по море, или за прехвърлянето на лица, на които е предоставена международна закрила. Тези мерки не включват мерки, свързани със задържане. Когато дадена държава членка задели повторно или прехвърли средства под този минимален процент, не е възможно да се прехвърли разликата между повторно заделената или прехвърлената сума и минималния процент към други действия по националната програма.;

(*) Решение (ЕС) 2015/1523 на Съвета от 14 септември 2015 г. за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и на Гърция (ОВ L 239, 15.9.2015 г., стр. 146).

(**) Решение (ЕС) 2015/1601 на Съвета от 22 септември 2015 г. за установяване на временни мерки в областта на международната закрила в полза на Италия и Гърция (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 80).“;

г) вмъкват се следните параграфи:

„3а. За целите на член 50, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 514/2014, когато суми, произтичащи от временните мерки, установени с решения (ЕС) 2015/1523 и (ЕС) 2015/1601, бъдат повторно заделени за същото действие по националната програма или прехвърлени към други действия по националната програма в съответствие с параграф 3 от настоящия член, съответните суми се считат за заделени в годината на преразглеждането на националната програма, с което се одобрява въпросното повторно заделяне или прехвърляне.

3б. Чрез дерогация от член 50, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 514/2014 срокът за отмяна на сумите, посочени в параграф 3а от настоящия член, се удължава с шест месеца.

3в. Комисията докладва ежегодно на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на настоящия член.“;

д) параграф 4 се заменя със следното:

„4. С оглед ефективно преследване на целите за солидарност и справедливо разпределение на отговорностите между държавите членки, посочени в член 80 от ДФЕС, и в рамките на наличните средства, на Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 26 от настоящия регламент във връзка с коригирането на еднократната сума, посочена в параграф 1 от настоящия член, като се взема предвид по-специално актуалното равнище на инфлацията, съответното развитие в областта на прехвърлянето на кандидати за международна закрила и на лица, на които е предоставена международна закрила, от една държава членка в друга и в областта на презаселването и друг вид *ad hoc* приемане по хуманитарни съображения, както и факторите, които биха могли да оптимизират използването на финансовите стимули, произтичащи от еднократните суми.“;

2) В заглавието и в уводните думи на член 25 думите „лица, на които е предоставена международна закрила“ се заменят с думите „кандидати за международна закрила или лица, на които е предоставена международна закрила“.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург 12 декември 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

J. BOGNER-STRAUSS

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/2001 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 декември 2018 година

за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници

(преработен текст)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ е била неколкратно и съществено изменена ⁽⁵⁾. Поради предстоящите допълнителни изменения и с оглед постигане на яснота, посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) В съответствие с член 194, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския Съюз (ДФЕС), насърчаването на възобновяемите видове енергия е една от целите на енергийната политика на Съюза. Това е целта, която преследва настоящата директива. Увеличеното използване на енергия от възобновяеми източници или „възобновяема енергия“ представлява важна част от пакета от мерки, необходими за намаляване на емисиите на парникови газове и за съобразяване с ангажимента на Съюза съгласно Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата след 21-вата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (наричано по-долу „Парижкото споразумение“), както и с рамката за политиките на Съюза в областта на климата и енергетиката в периода до 2030 г., включително обвързващата цел на Съюза за намаление до 2030 г. на емисиите в Съюза с поне 40 % в сравнение с количествата от 1990 г. Обвързващата цел на Съюза за 2030 г. в областта на възобновяемата енергия и приносът на държавите членки за тази цел, включително техните базови дялове във връзка с техните общи национални цели за 2020 г., са сред основните елементи, които имат първостепенно значение за политиката на Съюза в областта на енергетиката и околната среда. Други такива елементи са включени в рамката, предвидена в настоящата директива, например за развитието на отоплението и охлаждането с възобновяема енергия, както и за развитието на възобновяемите транспортни горива.
- (3) Увеличеното използване на енергия от възобновяеми източници също играе основна роля за подобряване на сигурността на енергийните доставки, за устойчива енергия на достъпни цени, за технологичното развитие и иновациите, както и за технологично и индустриално лидерство, като създава екологични, социални и здравни ползи, както и големи възможности за заетост и регионално развитие, особено в селски и изолирани зони, в райони и територии с малка гъстота на населението или които са в процес на частична деиндустриализация.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 28.7.2017 г., стр. 55.

⁽²⁾ ОВ С 342, 12.10.2017 г., стр. 79.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 ноември 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 4 декември 2018 г.

⁽⁴⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16).

⁽⁵⁾ Вж. приложение XI, част А.

- (4) По-специално намаляването на потреблението на енергия, увеличаващите се технологични подобрения, разрастването на обществения транспорт, използването на енергоефективни технологии и насърчаването на използването на възобновяема енергия в сектора за електрическа енергия, в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, както и в транспортния сектор са ефективни инструменти, наред с мерките за енергийна ефективност за намаляване на емисиите на парникови газове в Съюза и на енергийната зависимост на Съюза.
- (5) С Директива 2009/28/ЕО бе определена регулаторна рамка за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници, с която бяха зададени обвързващи национални цели за дела на възобновяемата енергия в потреблението на енергия и в транспортния сектор, които да бъдат постигнати до 2020 г. Със съобщението на Комисията от 22 януари 2014 г., озаглавено „Рамка за политиките в областта на климата и енергетиката през периода 2020—2030 г.“ бе определена рамка за бъдещите политики на Съюза в областта на климата и енергетиката и бе препоръчано общо разбиране за начина, по който да се развият тези политики в периода след 2020 г. Комисията предложи целта на Съюза за 2030 г. относно дела на възобновяемата енергия в потреблението на енергия в Съюза да възлиза поне на 27 %, Това предложение беше одобрено в заключенията на Европейския съвет от 23 и 24 октомври 2014 г., в които се посочи, че държавите членки следва да могат да определят свои по-амбициозни национални цели, за да могат да осъществят планирания си принос към целта на Съюза за 2030 г. и да го преизпълнят.
- (6) В резолюцията си от 5 февруари 2014 г., озаглавена „Рамка за 2030 г. за политиките в областта на климата и енергетиката“, както и от 23 юни 2016 г., озаглавена „Доклад за напредъка в областта на възобновяемата енергия“, Европейският парламент стигна по-далеч от предложението на Комисията и заключенията на Европейския съвет, като подчерта, че в контекста на Парижкото споразумение и неотдавнашното намаляване на технологичните разходи, свързани с възобновяемата енергия, е било желателно целта да бъде значително по-амбициозна.
- (7) Следователно следва да се вземат предвид амбициозната цел, установена в Парижкото споразумение, както и технологичните развития, включително намаляването на разходите за инвестиции във възобновяема енергия.
- (8) Поради това е уместно да се определи обвързваща цел на Съюза за поне 32 % дял на възобновяемата енергия. Освен това, Комисията следва да прецени дали тази цел следва да се преразгледа във възходяща посока с оглед на значителното намаляване на разходите, свързани с производството на възобновяема енергия, международните ангажменти на Съюза за декарбонизация или в случай на значително намаляване на потреблението на енергия в Съюза. Държавите членки следва да определят своите приноси за постигането на тази цел като част от своите интегрирани национални планове в областта на климата и енергетиката съгласно процеса на управление, определен в Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (9) Определянето на обвързваща цел на Съюза за 2030 г. по отношение на възобновяема енергията би продължило да насърчава развитието на технологии за производство на възобновяема енергия и да дава сигурност на инвеститорите. Определянето на цел на равнището на Съюза би предоставило по-голяма гъвкавост за държавите членки да постигнат своите цели за намаляване на емисиите на парникови газове по най-разходоэффективен начин в съответствие с техните специфични обстоятелства, енергийния микс и възможности за производство на възобновяема енергия.
- (10) С цел да се гарантира консолидирането на постигнатите резултати по Директива 2009/28/ЕО, установените за 2020 г. национални цели следва да представляват минималните стойности на приноса на държавите членки за новата рамка за периода до 2030 г. При никакви обстоятелства националните дялове на възобновяемата енергия не следва да падат под този принос. Ако това се случи съответните държави членки следва да предприемат подходящи мерки съгласно предвиденото в Регламент (ЕС) 2018/1999, за да се гарантира възстановяването на основния базов дял. Ако дадена държава членка не поддържа своя базов дял в продължение на дванадесет месечен период, тя следва, до една година след края на този период, да предприеме допълнителни мерки, за да възстанови този базов дял. Когато дадена държава членка действително е взела тези необходими мерки и е изпълнила задължението си за възстановяване на базовия дял, следва да се смята, че тя е изпълнила задължителните изисквания за базовия дял съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) 2018/1999 за целия съответен период. Поради това не може да се смята, че въпросната държава членка не е изпълнила задължението си за спазване на своя базов дял за периода, в който е възникнала разликата. И двете рамки — за 2020 г. и за 2030 г., служат на екологичните и енергийните политически цели на Съюза.
- (11) В случай че делът на възобновяемата енергия на равнището на Съюза не съответства на зададената крива за неговото нарастване в Съюза като цяло, водеща до постигането на целта за поне 32-процентов дял на възобновяемата енергия, държавите членки следва да предприемат допълнителни мерки. Съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999, Комисията може да предприеме мерки на равнището на Съюза за осигуряване на постигането на целта ако при оценяването на интегрираните национални планове в областта на енергетиката и климата Комисията

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник).

установи недостиг на амбициозност. Ако при оценяването на интегрираните национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата Комисията установи недостатъчност на постигнатите резултати, държавите членки следва да приложат мерките, посочени в Регламент (ЕС) 2018/1999, за преодоляване на това положение.

- (12) С оглед да се подпомагат амбициозните приноси на държавите членки за постигане на целта на Съюза, следва да бъде създадена финансова рамка за улесняване на инвестициите в проекти за възобновяема енергия в тези държави членки, включително чрез използване на финансови инструменти.
- (13) Комисията следва да насочва предоставянето на финансови средства към намаляването на капиталовите разходи за проекти за възобновяема енергия, което има осезаемо въздействие върху разходите за проекти за възобновяема енергия и върху тяхната конкурентоспособност, както и към развитието на основни инфраструктури за засилено технически осъществимо и икономически достъпно внедряване на възобновяема енергия, като например мрежовата инфраструктура за пренос и разпределение, интелигентните мрежи и междусистемните връзки.
- (14) Комисията следва да улеснява обмена на добри практики между компетентните национални или областни власти или органи, например чрез периодични срещи, с цел намиране на общ подход за насърчване на по-голямо разпространение на разходоэффективни проекти за възобновяема енергия. Комисията следва също така да насърчава инвестициите в нови, гъвкави и чисти технологии, и да формира адекватна стратегия за управление на извеждането от експлоатация на технологии, които не допринасят за намаляване на емисиите или не осигуряват достатъчна гъвкавост, въз основа на прозрачни критерии и надеждни пазарни ценови сигнали.
- (15) С Регламент (ЕС) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, директиви 2001/77/ЕО⁽²⁾ и 2003/30/ЕО⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета, и Директива 2009/28/ЕО, бяха установени определения за различни видове възобновяема енергия. Правото на Съюза за вътрешния енергиен пазар установява определения за сектора на електрическата енергия като цяло. В интерес на яснотата и правната сигурност е уместно тези определения да се приложат и в настоящата директива.
- (16) Схемите за подпомагане на електрическата енергия от възобновяеми източници или „възобновяемата електрическа енергия“ се доказаха като ефективно средство за поощряване на развитието на възобновяемата електрическа енергия. Ако и когато държавите членки решават да прилагат схеми за подпомагане, това подпомагане следва да бъде предоставяно под форма, която възможно най-малко да нарушава функционирането на електроенергийните пазари. За тази цел все повече държави членки предоставят подпомагане под форма, при която то е в добавка към пазарните приходи и въвеждат пазарни системи за определяне на необходимата степен на подкрепа. Заедно със стъпките, целящи да пригледат пазара към нарастващия дял на възобновяемата енергия, това подпомагане е ключов елемент от нарастващото пазарно интегриране на възобновяемата електрическа енергия, като същевременно се отчитат различните възможности на малките и големите производители да реагират на пазарните сигнали.
- (17) Малките инсталации могат да бъдат от голяма полза за повишаване на общественото одобрение и за да се гарантира осъществяването на проекти за възобновяема енергия, особено на местно равнище. За да се гарантира участието на такива малки инсталации, може да се окаже необходимо и предвиждането на специални условия, включително преференциални тарифи, с цел осигуряване на положително съотношение между разходите и ползите, в съответствие с правото на Съюза в областта на пазара на електрическа енергия. Определението за малки инсталации за целите на получаване на такава помощ е важно, за да се осигури правна сигурност за инвеститорите. Правилата за държавните помощи съдържат определения за малки инсталации.
- (18) Съгласно член 108 ДФЕС Комисията има изключителна компетентност да оценява съвместимостта с вътрешния пазар на мерките за предоставяне на държавна помощ, които държавите членки могат да въведат за развитието на енергията от възобновяеми източници. Тази оценка се извършва въз основа на член 107, параграф 3 ДФЕС и в съответствие с всички приложими разпоредби и насоки, които Комисията може да приеме за тази цел. Настоящата директива не засяга изключителната компетентност на Комисията, предоставена от ДФЕС.
- (19) Електрическата енергия от възобновяеми източници следва да бъде доставяна при възможно най-ниска цена за потребителите и данъкоплатците. При разработването на схемите за подпомагане и при предоставянето на помощ държавите членки следва да се стремят да свеждат до минимум общите системни разходи във връзка с разпространението заедно с декарбонизацията с оглед на постигането на целта за 2050 г. за нисковъглеродна икономика.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор (ОВ L 304, 14.11.2008 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 г. за насърчване производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар (ОВ L 283, 27.10.2001 г., стр. 33).

⁽³⁾ Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 г. за насърчване на използването на биогорива или други възобновяеми горива за транспорт (ОВ L 123, 17.5.2003 г., стр. 42).

Пазарните механизми, като например тържните процедури, са доказали в много случаи, че действително намаляват разходите за подкрепа на конкурентните пазари. Въпреки това, в особени случаи тържните процедури може и да не доведат непременно до ефикасно ценообразуване. Поради това може да е необходимо да се разгледа въвеждането на балансиран дерогации с оглед на осигуряването на разходна ефективност и свеждането до минимум на общите разходи за подпомагане. По-специално, държавите членки следва да имат право да предоставят освобождаване от тържни процедури и пряко предлагане на пазара на малки инсталации и демонстрационни проекти, за да се вземат предвид техните по-ограничени възможности. Тъй като Комисията преценява съвместимостта на подпомагането за възобновяемата енергия с вътрешния пазар въз основа на всеки отделен случай, такива освобождавания следва да бъдат съобразени със съответните прагове, определени в последните насоки на Комисията относно държавната помощ за опазването на околната среда и за енергетиката. В насоките за периода 2014—2020 г. тези прагове са определени на 1 MW (и 6 MW или 6 производствени единици за вятърната енергия) и 500 kW (и 3 MW или 3 производствени единици за вятърната енергия) по отношение на освобождаването съответно от тържни процедури и пряко предлагане на пазара. За да се повиши ефективността на тържните процедури с цел свеждане до минимум на общите разходи за подкрепа, тържните процедури следва по принцип да бъдат открити за всички производители на електрическа енергия от възобновяеми източници на недискриминационна основа. Когато държавите членки разработват своите схеми за подпомагане, те могат да ограничат тържните процедури до конкретни технологии, когато това е необходимо, за да се избегнат неоптималните резултати по отношение на мрежовите ограничения и стабилността на мрежите, разходите за системно интегриране, диверсифицирането на енергийния микс и дългосрочния потенциал на технологиите.

- (20) В заключенията си от 23 и 24 октомври 2014 г. относно „Рамката за политиките в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г.“ Европейският съвет подчерта значението на по-голямата взаимосвързаност на вътрешния енергиен пазар и необходимостта от достатъчна подкрепа за интегрирането на непрекъснато нарастващия дял на променлива възобновяема енергия и по този начин да се позволи на Съюза да изпълни амбициите си за водеща роля по отношение на енергийния преход. Поради това е важно спешно да се увеличи степента на взаимосвързаност и да се постигне напредък по отношение на целите на Европейския съвет, с цел максимално да се оползотвори целият потенциал на енергийния съюз.
- (21) При разработването на схеми за подпомагане за възобновяемите източници на енергия държавите членки следва да вземат под внимание наличната устойчива доставка на биомаса и надлежно да отчитат принципите на кръговата икономика и йерархията на отпадъците, установена в Директива № 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, за да бъдат избегнати ненужни нарушения на функционирането на пазарите на суровини. Предотвратяването и рециклирането на отпадъците следва да бъде приоритетен вариант. Държавите членки следва да избягват създаването на схеми за подпомагане, които биха противоречили на целите за третиране на отпадъците и които биха довели до неефективно използване на подлежащи на рециклиране отпадъци.
- (22) Държавите членки имат различен потенциал по отношение на възобновяемата енергия на национално равнище и прилагат различни схеми за подпомагане в областта на възобновяемата енергия. Повечето държави членки прилагат схеми за подпомагане, които осигуряват предимства единствено за произведената на тяхна територия енергия от възобновяеми източници. За правилното функциониране на националните схеми за подпомагане, е изключително важно държавите членки да продължат да са в състояние да контролират ефекта и разходите на националните схеми за подпомагане в зависимост от техния различен потенциал. Едно от важните средства за постигане на целта на настоящата директива продължава да бъде гарантирането на правилното функциониране на националните схеми за подпомагане, съгласно Директива 2001/77/ЕО и Директива 2009/28/ЕО, за да се поддържа доверието на инвеститорите и да се даде възможност на държавите членки да разработят ефективни национални мерки с оглед на техния съответен принос към целта на Съюза за 2030 г. във връзка с възобновяемата енергия и всяка цел в национален план, която са си поставили. Настоящата директива следва да улесни трансграничното подпомагане на използването на възобновяема енергия, без да се засягат националните схеми за подпомагане по непропорционален начин.
- (23) Отварянето на схемите за подпомагане за трансгранично участие ограничава отрицателните въздействия върху вътрешния енергиен пазар и може, при известни условия, да помогне на държавите членки да постигнат целта на Съюза по по-ефективен начин. Освен това трансграничното участие е естествена последица от развитието на политиката на Съюза в областта на възобновяемата енергия, при което укрепването на конвергенцията и сътрудничеството допринася за обвързващата цел на Съюза. Поради това е уместно държавите членки да бъдат насърчени да отворят схемите за подпомагане по отношение на проекти, разположени в други държави членки, и да дефинират редица начини, по които може да бъде прилагано такова постепенно отваряне, като в същото време осигуряват спазване на ДФЕС, по специално членове 30, 34 и 110 от него. Тъй като електрическите потоци не могат да бъдат проследени, е уместно да бъде обвързано отварянето на схемите за подпомагане за трансгранично участие по отношение на дялове, чрез които се търси действително определена степен на физически междусистемни връзки, и да се даде възможност на държавите членки да ограничат своите отворени схеми за подпомагане до онези държави членки, с които имат пряка мрежова връзка, като практически способ за демонстриране наличието на физически потоци между държавите членки. Това обаче не следва по никакъв начин да се отразява на междузоновото или трансграничното функциониране на електроенергийните пазари.

(¹) Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).

- (24) За да се гарантира, че отварянето на схемите за подпомагане е реципрочно и взаимноизгодно, между участващите държави членки следва да се подпише споразумение за сътрудничество. Държавите членки следва да запазят контрола си върху темпото на развитие на възобновяеми електрически мощности на тяхна територия, по-специално за да бъдат отчетени свързаните с това разходи за интегриране и необходимите инвестиции в мрежата. Ето защо на държавите членки следва да бъде разрешено да ограничат участието на инсталации, разположени на тяхна територия, за търгове, открити за тях от други държави членки. Тези споразумения за сътрудничество следва да обхващат достатъчно подробно всички важни аспекти, например начина на отчитане на разходите по проекти, осъществявани от една държава членка на територията на друга, включително разходите за укрепване на мрежите, прехвърляне на енергия, капацитет за съхранение и резервен капацитет, както и за евентуални преговаряния на мрежата. При тези споразумения държавите членки следва да вземат надлежно под внимание всички мерки, които дават възможност за разходоэффективно интегриране на тези допълнителни възобновяеми електрически мощности, независимо дали става дума за регулаторни мерки (например свързани с модела на пазара) или да предвидят допълнителни инвестиции в различни източници на гъвкавост (например междусистемни връзки, съхранение, оптимизация на потреблението или гъвкаво производство на енергия).
- (25) Държавите членки следва да избягват нарушаващи функционирането ситуации, които водят до разширен внос на ресурси от трети държави. В тази връзка следва да се предвиди и да се насърчава подход, основаващ се на целия жизнен цикъл.
- (26) Държавите членки следва да гарантират, че общностите за възобновяема енергия могат да участват в наличните схеми за подпомагане на равни начала с големи участници. За целта държавите членки следва да могат да предприемат мерки, като предоставяне на информация, предоставяне на техническа и финансова подкрепа, намаляване на административните изисквания, включване на насочени към общностите тържни критерии, създаване на специално адаптирани периоди за офериране за възобновяема енергия или позволяване на общностите за възобновяема енергия да получат възнаграждение чрез директно подпомагане, когато отговарят на изискванията за малките инсталации.
- (27) При планирането на инфраструктурата, необходима за генерирането на електрическа енергия от възобновяеми източници, следва да се вземат предвид политиките, свързани с участието на засегнатите от проектите, особено местното население.
- (28) На потребителите следва да се предоставя всеобхватна информация, включително информация относно енергийните характеристики на отоплителните и охладителните системи и намаляването на текущите разходи за електрическите превозни средства, която да им позволява да направят личен потребителски избор по отношение на възобновяемата енергия и да избегнат технологична зависимост.
- (29) Без да се засягат членове 107 и 108 ДФЕС, политиките за насърчване на използването на възобновяема енергия следва да са предвидими и стабилни и следва да избягват чести промени или промени с обратна сила. Липсата на предвидимост и стабилност на политиката има пряко въздействие върху цената на финансирането на капиталовложенията, разходите за разработване на проекти и по този начин и върху размера на общите разходи за разпространение на възобновяемата енергия в Съюза. Държавите членки следва да не допускат при преразглеждане на каквато и да е помощ, предоставена на проекти за възобновяема енергия, то да има отрицателно въздействие върху тяхната икономическа жизнеспособност. В този контекст, държавите членки следва да въвеждат разходоэффективни насърчителни политики и да осигуряват тяхната финансова устойчивост. Освен това следва да се публикува дългосрочен ориентировъчен график, който да обхваща основните аспекти на очакваното подпомагане, без да се засяга възможността държавите членки да вземат решения относно разпределението на бюджета в годините, обхванати от графика.
- (30) Задълженията на държавите членки за съставяне на планове за действие и доклади за напредъка в областта на възобновяемата енергията, както и задължението на Комисията да докладва за напредъка на държавите членки, са от съществено значение за увеличаване на прозрачността, осигуряване на яснота за инвеститорите и потребителите и създаване на възможност за ефективен мониторинг. С Регламент (ЕС) 2018/1999, тези задължения се интегрират в системата за управление на енергийния съюз, в чиито рамки се рационализират задълженията за планиране, докладване и мониторинг в областта на енергетиката и климата. Платформата за прозрачност в областта на възобновяемата енергия също се интегрира в по-широкообхватната електронна платформа, която се създава съгласно посочения регламент.
- (31) Необходимо е да бъдат предвидени прозрачни и недвусмислени правила за изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници и за определяне кои са тези източници.
- (32) При изчисляване на дела на водноелектрическа и вятърна енергия за целите на настоящата директива последиците от климатичните колебания следва да бъдат изглаждани чрез използване на правило за нормализация. В допълнение електрическата енергия, произведена в помпеноакумулиращи водноелектрически централи от предварително изпомпвана на горното ниво вода, не следва да се счита за възобновяема електрическа енергия.

- (33) За да функционират, термопомпите, които позволяват използването на енергия от околната среда и геотермална енергия на полезно температурно ниво, или системите за охлаждане се нуждаят от електрическа енергия или друга спомагателна енергия за функционирането си. Следователно енергията, използвана за функционирането на тези системи, следва да бъде приспадната от общата използвана енергия или енергията, изтеглена от този район. Следва да се вземат предвид само такива отоплителни и охладителни системи, при които общото производство или енергията, изтеглена от даден район, значително надхвърлят първичната енергия, необходима за тяхното функциониране. Охладителните системи допринасят за енергопотреблението в държавите членки, поради което е целесъобразно методите за изчисляване да отчитат дела на възобновяема енергия, използван от тези системи във всички сектори на крайното потребление.
- (34) Пасивните енергийни системи използват конструкцията на сградите за улавяне на енергия. Това се разглежда като спестена енергия. Следователно, за избягване на двойно отчитане, уловената по този начин енергия не следва да се отчита за целите на настоящата директива.
- (35) Някои държави членки имат голям дял на въздухоплаването в своето брутно крайно потребление на енергия. Поради това, с оглед на съществуващите технологични и регулаторни ограничения, които пречат за търговското използване на биогорива във въздухоплаването, е подходящо да се предвиди частично освобождаване за тези държави членки, като от изчислението на брутното крайно потребление на енергия в националния въздушен транспорт бъде изключено количеството, което надхвърля един път и половина средните стойности за Съюза за брутното крайно потребление на енергия във въздухоплаването през 2005 г. според оценките на Евростат, което възлиза на 6,18 %. Поради техния островен и периферен характер Кипър и Малта разчитат особено на въздухоплаването като начин на транспорт, който е абсолютно необходим за техните граждани и тяхната икономика. В резултат на това Кипър и Малта имат брутно крайно потребление на енергия в националния въздушен транспорт, което е непропорционално високо, а именно над три пъти средното за Съюза през 2005 г. По този начин те са засегнати по непропорционален начин от настоящите технологични и регулаторни ограничения. Поради това за тези държави членки е подходящо да се предвиди освобождаване, което да включва сумата, с която те надхвърлят средното за Съюза брутно крайно потребление на енергия във въздушния транспорт през 2005 г., според оценките на Евростат, а именно 4,12 %.
- (36) В съобщението на Комисията от 20 юли 2016 г., озаглавено „Европейска стратегия за мобилност с ниски емисии“, се изтъква особената важност в средносрочен план на биогоривата от нови поколения и възобновяемите течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход за въздухоплаването.
- (37) С цел да се гарантира, че в списъка на суровините за производство на биогорива от нови поколения, други биогорива и биогаз, посочен в приложение към настоящата директива се вземат предвид принципите за йерархичен приоритетен ред на третирането на отпадъците, посочени в Директива 2008/98/ЕО, установените в Съюза критерии за устойчивост и необходимостта да се гарантира, че това приложение не поражда допълнително търсене на земни площи, като в същото време се насърчава използването на отпадъци и остатъци, Комисията, в рамките на редовния преглед на това приложение, следва да разглежда възможността за включването в него на допълнителни суровини, в случай че това не води до значително нарушаване на функционирането на пазарите за странични продукти, отпадъци или остатъци.
- (38) С оглед на създаване на възможности за намаляване на разходите за постигане на целите на Съюза, предвидени в настоящата директива, и за да се осигури на държавите членки гъвкавост при спазването на тяхното задължение в периода след 2020 г. да не се връщат до стойности, които са под техните национални цели за 2020 г., е уместно както да бъде улеснено потреблението в държавите членки на енергия, произведена от възобновяеми източници в други държави членки, така също и да се даде възможност на държавите членки да отчитат енергията от възобновяеми източници, употребена в други държави членки за постигането на собствения им дял на възобновяема енергия. Поради тази причина Комисията следва да създаде платформа на Европейския съюз за развитие на възобновяемата енергия (наричана по-долу „URDP“), която ще даде възможност за търговия с дялове на възобновяема енергия между държавите членки в допълнение към двустранните споразумения за сътрудничество. URDP е предназначена да допълва доброволното отваряне на схемите за подпомагане по отношение на проекти, разположени в други държави членки. Споразуменията между държавите членки включват статистически прехвърляния, съвместни проекти между държави членки или съвместни схеми за подпомагане.
- (39) Държавите членки следва бъдат насърчавани да използват всички подходящи форми на сътрудничество във връзка с целите, определени в настоящата директива, и да информират гражданите за ползите от прилагането на механизмите за сътрудничество. Такова сътрудничество може да се осъществява на всички равнища, двустранно или многостранно. Освен механизмите, които оказват въздействие върху изчислението на дела на възобновяемата енергия и постигането на целта, които са предвидени изключително в настоящата директива, а именно статистически прехвърляния между държави членки, които се извършват на двустранна основа или чрез URDP, съвместни проекти и съвместни схеми за подпомагане, сътрудничеството може също така да приема формата например на обмен на информация и най-добри практики, съгласно предвиденото по-специално в електронната платформа, създадена с Регламент (ЕС) 2018/1999 и на друга доброволна координация между всички видове схеми за подпомагане.

- (40) Следва да е възможно вносната електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници извън Съюза, да се отчита в дяловете на енергията от възобновяеми източници на държавите членки. За да се гарантира необходимият резултат от заместването на невъзобновяеми източници с възобновяема енергия в Съюза, а също и в трети държави, е подходящо да се осигури надеждно проследяване и отчитане на подобен внос. Ще бъде обмислено сключването на споразумения с трети държави, относно организацията на такава търговия с възобновяема електрическа енергия. Ако по силата на решение за тази цел, взето съгласно Договора за енергийна общност ⁽¹⁾, договарящите страни по този договор са обвързани от съответните разпоредби на настоящата директива, предвидените в нея мерки за сътрудничество между държавите членки следва да бъдат приложими за тях.
- (41) Когато държавите членки предприемат съвместни проекти с една или повече трети държави относно производството на възобновяема електрическа енергия, е подходящо тези съвместни проекти да се отнасят единствено до новопостроени инсталации или инсталации с новоувеличена мощност. Това ще спомогне да се гарантира, че делът на енергията от възобновяеми източници в общото потребление на енергия на третата държава не се намалява поради вноса в Съюза на енергия от възобновяеми източници.
- (42) В допълнение към създаването на рамка на Съюза за насърчване на енергията от възобновяеми източници, настоящата директива допринася също така за потенциалното положително въздействие, което Съюзът и държавите членки могат да имат в стимулирането на развитието на сектора на възобновяемата енергия в трети държави. Съюзът и държавите членки следва да насърчват научните изследвания, развитието и инвестициите в производството на възобновяема енергия в развиващите се и в други партньорски държави при пълно зачитане на международното право, като по този начин се засилва тяхната екологична и икономическа устойчивост и капацитетът им за износ на възобновяема енергия.
- (43) При прилагането на правилата за конкретни проекти процедурата, използвана за разрешаването, сертифицирането и лицензирането на централи за енергия от възобновяеми източници, следва да е обективна, прозрачна, недискриминационна и пропорционална. По-специално е уместно да се избягва ненужната тежест, която би могла да произтече от класифицирането на проекти в областта на възобновяемата енергия като инсталации, които представляват голям риск за здравето.
- (44) За целите на бързото разпространение на енергия от възобновяеми източници и с оглед на нейното като цяло много благотворно въздействие по отношение на устойчивото развитие и околната среда държавите членки следва, когато прилагат административни правила или структури за планиране и законодателство, които са изготвени за лицензиране на инсталации по отношение на намалението и контрола на замърсяването от промишлени предприятия, борбата със замърсяването на въздуха и предотвратяването или намаляването до минимум на изпускането на опасни вещества в околната среда, да вземат предвид приноса на енергията от възобновяеми източници за изпълнението на целите в областта на околната среда и изменението на климата, особено в сравнение с инсталации за невъзобновяема енергия.
- (45) Следва да се осигури съгласуваност между целите на настоящата директива и правото на Съюза в областта на околната среда. По-специално при процедурите по оценка, планиране и лицензиране на инсталации за енергия от възобновяеми източници държавите членки следва да отчитат цялото право на Съюза в областта на околната среда и приноса на енергията от възобновяеми източници за изпълнението на целите в областта на околната среда и изменението на климата, по-специално в сравнение с инсталациите за невъзобновяема енергия.
- (46) Геотермалната енергия е важен местен възобновяем енергиен източник, който обикновено отделя по-малко емисии отколкото изкопаемите горива, а някои видове геотермални централи произвеждат почти нулеви емисии. В зависимост обаче от геоложките характеристики на дадена област производството на геотермална енергия може да доведе до отделяне на парникови газове и други вещества от подземни флуиди и други подземни геоложки образувания, които са вредни за здравето и околната среда. Ето защо Комисията следва да улеснява единствено използването на геотермална енергия, която има ниска степен на въздействие върху околната среда и води до по-малко емисии на парникови газове в сравнение с невъзобновяемите източници.
- (47) Правилата и задълженията на национално, регионално и, където е приложимо, на местно равнище за минималните изисквания за използване на енергия от възобновяеми източници в нови или ремонтирани сгради доведоха до чувствително увеличение на използването на енергия от възобновяеми източници. Тези мерки следва да бъдат окуражени в по-широк съюзен контекст, като в същото време бъде насърчено използването на повече енергийно ефективни приложения на енергия от възобновяеми източници, съчетани с мерки за енергоспестяване и енергийна ефективност в строителните наредби и правилници.

⁽¹⁾ OBL 198, 20.7.2006 г., стр. 18.

- (48) За да се улесни и ускори определянето на минимални равнища за използването на енергия от възобновяеми източници в сградите, изчисляването на тези минимални равнища в нови и съществуващи сгради, които подлежат на значително саниране, следва да даде достатъчно данни, въз основа на които да се прецени дали включването на минимални равнища на възобновяема енергия е технически, функционално и икономически осъществимо. За да изпълнят тези изисквания, държавите членки следва, наред с другото, да позволят използването на ефективни районни отоплителни и охладителни системи, както и на друга енергийна инфраструктура, когато няма районни отоплителни и охладителни системи.
- (49) За да се гарантира, че националните мерки за развитие на отоплението и охлаждането с възобновяема енергия се базират на цялостно картографиране и анализ на националния потенциал за енергия от възобновяеми източници и отпадъци и че тези мерки дават възможност за по-голямо интегриране на възобновяемата енергия, като подпомагат, наред с другото, иновативните технологии като термомпомпи, технологии за геотермална и слънчева енергия, и източниците на отпадна топлина и студ, уместно е да се изисква държавите членки да направят оценка на своя национален потенциал за енергия от възобновяеми източници и за използване на отпадна топлина и студ в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, по-специално за насърчаване на енергията от възобновяеми източници в отоплителни и охладителни инсталации и за насърчаване на конкурентоспособни и ефективни районни отоплителни и охладителни системи. За да се осигури съответствие с изискванията за енергийна ефективност при отопление и охлаждане и за да се намали административната тежест, тази оценка следва да бъде включена във всеобхватните оценки, които се извършват и нотифицират съгласно член 14 от Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (50) Установено бе, че липсата на прозрачни правила и на съгласуваност между различните разрешаващи органи пречат развитието на енергия от възобновяеми източници. С предоставянето на насоки на заявителите по време на целия процес на кандидатстване за разрешение и издаване на административно разрешение чрез единно административно звено за контакти се цели да се намали сложността за разработчиците на проекти и да подобри ефективността и прозрачността, включително за потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и общностите за възобновяема енергия. Тези насоки трябва да се предоставят на подходящо равнище на управление, като се вземат предвид особеностите на държавите членки. Единните звена за контакт следва да бъдат в състояние да упътват заявителя и да го улесняват по време на цялата административна процедура, така, че заявителят да не е необходимо да се свързва с други административни органи, за да осъществи процеса на издаване на разрешение, освен ако самият той не предпочете да направи това.
- (51) Продължителните административни процедури представляват значително административно препятствие и са скъпи. Опростяването на административните пропеси на издаване на разрешение и определянето на ясен срок за вземането на решение от компетентни органи по издаване на разрешителното за инсталация за производство на електрическа енергия въз основа на попълнено заявление следва да стимулира по-ефективното протичане на процедурите и по този начин да намали административните разходи. На разработчиците на проекти и гражданите, желаещи да инвестират във възобновяема енергия, следва да се предостави процедурен наръчник, който да улеснява разбирането на процедурите. За да се насърчава използването на възобновяема енергия от микро, малки и средни предприятия (МСП) и от отделните граждани в съответствие с целите, определени в настоящата директива, за малките проекти за възобновяема енергия, включително децентрализираните проекти, например покривните слънчеви инсталации, следва да се въведе процедура чрез обикновено уведомяване за свързване към мрежата до компетентния орган. За да се отговори на все по-голямата необходимост от модернизирани на съществуващи централи на възобновяеми източници, следва да бъдат въведени опростени процедури за издаване на разрешения. Настоящата директива, особено разпоредбите относно организацията и продължителността на процеса на издаване на разрешения, следва да се прилага без да се засягат разпоредбите на международното право и правото на Съюза, включително разпоредбите за опазване на околната среда и здравето. В случай на надлежно обосновани извънредни обстоятелства първоначалните срокове следва да могат да бъдат удължени най-много с една година.
- (52) Следва да бъдат запълнени празнините по отношение на информацията и обучението, особено в сектор за топлинна енергия и енергия за охлаждане, за да се насърчи ползването на енергия от възобновяеми източници.
- (53) Дюколкото достъпът и упражняването на професията монтажник са регулирани, предпоставките за признаването на професионалните квалификации са установени в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Настоящата директива се прилага, без да се засяга Директива 2005/36/ЕО.

⁽¹⁾ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

- (54) Доколкото в Директива 2005/36/ЕО се предвиждат изисквания за взаимно признаване на професионалните квалификации, включително на архитектите, съществува допълнителна необходимост да се гарантира, че проектантите и архитектите правилно отчитат в своите планове и проекти оптималното съчетание от възобновяема енергия и високоэффективни технологии. Държавите членки следва да предоставят ясни указания в това отношение. Това следва да бъде направено, без да се засяга посочената директива, и по-специално на членове 46 и 49 от нея.
- (55) Гаранциите за произход, издадени за целите на настоящата директива, служат единствено като средство да се удостовери пред крайния клиент, че определен дял или количество енергия е произведено от възобновяеми източници. Гаранцията за произход може да се прехвърля от един притежател на друг независимо от енергията, за която се отнася. Въпреки това, за да се гарантира, че единица възобновяема енергия може да се предостави само веднъж на съответния клиент, следва да се избягват двойно отчитане и двойно предоставяне на гаранции за произход. Енергия от възобновяеми източници, чиято гаранция за произход е продадена от производителя отделно, не следва да се предоставя или продава на крайния клиент като енергия, произведена от възобновяеми източници. Важно е да се направи разграничение между зелените сертификати, използвани за схемите за подпомагане, и гаранциите за произход.
- (56) Уместно е да се даде възможност потребителският пазар на възобновяема електрическа енергия да допринесе за развитието в областта на енергията от възобновяеми източници. По тази причина държавите членки следва да изискват доставчиците на електрическа енергия, които предоставят информация за своя енергиен микс на крайните клиенти съгласно правото на Съюза в областта на вътрешния пазар на електрическа енергия, или които предлагат енергия на потребители с посочване на потребление на енергия от възобновяеми източници, да използват гаранции за произход от инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници.
- (57) Важно е да се предоставя информация за начините, по които електрическата енергия, която е обект на подпомагане, се разпределя на крайните клиенти. За да се подобри качеството на тази информация, предназначена за потребителите, държавите членки следва да гарантират, че се издават гаранции за произход за всички произведени единици възобновяема енергия, с изключение на случаите, когато решат да не издават гаранции за произход на производителите, които получават и финансово подпомагане. Ако държавите членки решат да издават гаранции за произход на производители, които също получават финансово подпомагане или да не издават гаранции за произход директно на производителите, те следва да имат възможност да избират с какви средства и механизми да се отчита пазарната стойност на гаранциите за произход. Когато производителите на възобновяема енергия получават и финансово подпомагане, в съответната схема за подпомагане в подходяща степен следва да се вземе предвид пазарната стойност на гаранциите за произход за същото производство.
- (58) Директива 2012/27/ЕС предвижда гаранции за произход като доказателство за произхода на електрическата енергия, произведена от високоэффективни електрически централи за комбинирано производство. Не е посочено обаче предназначението на такива гаранции за произход, така че използването им може също да бъде осигурено като възможност, когато се предоставя използване на енергия от високоэффективно комбинирано производство.
- (59) Обхватът на гаранциите за произход, които понастоящем съществуват за възобновяема електрическа енергия, следва да се разшири, така че да включва и газ от възобновяеми източници. На държавите членки следва да се даде възможност за разширяване на обхвата на системата за гаранции за произход, така че да се включи енергия от невъзобновяемите източници. Това би осигурило надеждно средство за доказване пред крайните клиенти на произхода на газ от възобновяеми източници, например на биометан, и би улеснило по-голяма трансгранична търговия с такъв газ. Също така, това би дало възможност и за създаване на гаранции за произход на друг газ, получен на база възобновяеми източници, например водород.
- (60) Налице е необходимост да се окаже подкрепа за интегрирането на енергията от възобновяеми източници в преносната и разпределителната мрежа и използването на системи за съхранение на енергия с оглед постигане на интегрирано променливо производство на енергия от възобновяеми източници, по-специално във връзка с правилата за диспечерско управление и достъп до мрежата. Нормативната рамка за интегрирането на възобновяемата електрическа енергия е предвидена в друг акт на правото на Съюза в областта на вътрешния пазар на електрическа енергия. В тази рамка обаче не са включени разпоредби относно интегрирането на газ от възобновяеми източници в газовата мрежа. Поради това е необходимо такива разпоредби да бъдат включени в настоящата директива.
- (61) Възможностите за постигане на икономически растеж чрез иновации и устойчива и конкурентна енергийна политика са признати. Производството на енергия от възобновяеми източници често зависи от местни или регионални МСП. От голямо значение са възможностите за развитие на местните предприятия, устойчив растеж и висококачествена заетост, които се създават в държавите членки и техните региони от инвестициите в регионално и местно производство на енергия от възобновяеми източници. Следователно Комисията и държавите членки следва да стимулират и подкрепят националните и регионалните мерки за развитие в тези области, да насърчват обмена на най-добри практики в производството на енергия от възобновяеми източници между местни и регионални инициативи за развитие и да увеличат предоставянето на техническа помощ и програми за обучение и

укрепване на регулаторния, техническия и финансовия експертен опит и за по-добро познаване на наличните възможности за финансиране, включително по-целенасоченото използване на фондовете на Съюза, като например използването на финансиране по линия на политиката на сближаване в тази област.

- (62) Регионалните и местните органи в много случаи определят по-амбициозни цели по отношение на възобновяемата енергия в допълнение към националните цели. Регионалните и местните ангажменти за стимулиране на разработването на възобновяема енергия и на енергийната ефективност понастоящем се подпомагат чрез мрежи, като например Конвента на кметовете, инициативите за интелигентни градове или интелигентни общности, както и чрез разработването на плановете за действие в областта на устойчивата енергия. Тези мрежи са от основна важност и следва да бъдат разширени, тъй като те повишават осведомеността и улесняват обмена на добри практики и наличното финансово подпомагане. В този контекст, Комисията следва да подкрепи заинтересованите иновативни региони и местни органи да работят през границите, като помага при създаването на механизми за сътрудничество, като например Европейската група за териториално сътрудничество, която дава възможност на публичните органи на различни държави членки да си сътрудничат и да осъществяват съвместни услуги и проекти, без да е необходимо подписването и ратифицирането на предварително международно споразумение от националните парламенти. Следва също така да бъдат обмислени и други иновативни мерки за привличане на повече инвестиции в нови технологии като договори с гарантиран резултат и стандартизационни процеси в публичното финансиране.
- (63) При насърчване на развитието на пазара на енергия от възобновяеми източници е необходимо да се отчете положителното въздействие върху възможностите за регионално и местно развитие, перспективите за износ, социалното сближаване и възможностите за заетост, особено що се отнася до МСП и независимите производители на енергия, включително потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и общностите за възобновяема енергия.
- (64) Специфичните особености на най-отдалечените региони са признати в член 349 ДФЕС. Енергийният сектор в най-отдалечените региони често се характеризира с изолираност, ограничени доставки и зависимост от изкопаеми горива, като в същото време тези региони разполагат със значителни местни възобновяеми енергийни източници. При това положение най-отдалечените региони биха могли да служат за пример за прилагане на новаторски за Съюза енергийни технологии. Поради това е необходимо да се насърчават разпространението на възобновяемата енергия, така че да се постигне по-голяма степен на енергийна автономност на тези региони и да се отчетат техните специфични особености по отношение на потенциала им за възобновяема енергия и потребностите им от публична помощ. Следва да бъде предвидена възможност за дерогация с ограничено местно въздействие, която да позволява на държавите членки да приемат специфични критерии, за да се гарантира съответствие на условията за финансово подпомагане за потреблението на определени газообразни и твърди горива от биомаса. Държавите членки следва да могат да приемат такива специфични критерии за инсталациите, използващи газообразни и твърди горива от биомаса и разположени в най-отдалечен регион, както се посочва в член 349 ДФЕС, както и за биомасата, която се използва като гориво в посочените инсталации и която не съответства на хармонизираните критерии за устойчивост, енергийна ефективност и намаление на емисиите на парникови газове, посочени в настоящата директива. Такива специфични критерии за газообразни и твърди горива от биомаса следва да се прилагат независимо дали мястото на произход на биомасата е в дадена държава членка или в трета държава. Нещо повече, всички специфични критерии следва да бъдат обективно обосновани от съображения за енергийна независимост на съответния най-отдалечен регион, както и да се осигури в този най-отдалечен регион плавен преход към критериите за устойчивост, енергийна ефективност и намаление на емисиите на парникови газове за газообразните и твърдите горива от биомаса, посочени в настоящата директива.

Като се има предвид, че енергийният микс за производство на електрическа енергия за най-отдалечените региони в голяма степен се състои от течни горива, е необходимо да се даде възможност за подходящо отчитане на критериите за намаление на емисиите на парникови газове в тези региони. Следователно би било целесъобразно да се осигури специфично сравнително изкопаемо гориво за електрическата енергия, произведена в най-отдалечените региони. Държавите членки следва да гарантират ефективното спазване на специфичните критерии, приети от тях. И на последно място, без да се засяга подпомагането, предоставено в съответствие със схемите за подпомагане в съответствие с настоящата директива, държавите членки следва да не отказват да вземат предвид, по други съображения във връзка с устойчивостта, биогоривата и течните горива от биомаса, получени в съответствие с настоящата директива. Тази забрана е предназначена да гарантира, че биогоривата и течните горива от биомаса, които са в съответствие с хармонизираните критерии по настоящата директива, продължават да се ползват от улесняването на търговията, като цел на настоящата директива, включително по отношение на съответните най-отдалечени региони.

- (65) Подходящо е да се осигури възможност за разработване на децентрализирани технологии за възобновяема енергия и съхранение на такава енергия при недискриминационни условия и без да се възпрепятства финансирането на инфраструктурните инвестиции. Преминването към децентрализирано производство на енергия носи редица ползи, включително използването на местни източници на енергия, по-голяма сигурност на енергийните доставки на местно равнище, по-къси транспортни разстояния и намалени загуби на енергия при пренос. Такова децентрализиране също така насърчава развитието и сближаването чрез предоставяне на източници на приходи и разкриване на работни места на местно равнище.

- (66) С увеличаването на значението на потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници се появява необходимост от дефиниране на „потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и на “съвместно действащите потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници“. Появява се необходимостта също така и от регулаторна рамка, която би дала права на потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници да произвеждат, консумират, акумулират, и продават електрическа енергия без да са изправени пред непропорционални административни тежести. Гражданите, живеещи в апартаменти например, следва да могат да ползват правата за такова потребление в същата степен както домакинствата в еднофамилни къщи. Въпреки това държавите членки следва да имат право да правят разграничение между отделните потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и съвместно действащите потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници поради различните им характеристики, доколкото такова разграничаване е пропорционално и надлежно обосновано.
- (67) Осигуряването на повече възможности за съвместно действащите потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници също така позволява на общностите за възобновяема енергия да увеличат енергийната ефективност на ниво домакинство и да подпомогнат борбата с енергийната бедност чрез намаляване на потреблението и по-ниски тарифи за доставка. Държавите членки следва да се възползват по подходящ начин от тази възможност чрез, наред с другото, оценяване на възможността за допускане на участието на домакинствата, които иначе може да не са в състояние да участват, включително уязвимите потребители и наематели.
- (68) На потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници не следва да се налагат дискриминационни или непропорционални тежести или разходи и те не следва да се облагат с неоправдани такси. Следва да се отчита приносът им за изпълнението на целта в областта на климата и енергетиката, както и свързаните с тях разходи и ползи за цялостната енергийна система. Поради това държавите членки като цяло следва да не налагат такси за електрическа енергия, произведена и използвана в рамките на един и същ обект от потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници. Държавите членки обаче следва да имат възможност да прилагат недискриминационни и пропорционални такси за тази електрическа енергия, ако е необходимо да се гарантира финансовата устойчивост на електроенергийната система, да ограничат подпомагането до обективно необходимото и ефективно да използват схемите си за подпомагане. Същевременно държавите членки следва да гарантират, че потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници допринасят по балансиран и подходящ начин за цялостната система за споделяне на разходите за производство, разпределение и потребление на електрическа енергия, когато мрежата се захранва с електрическа енергия.
- (69) За тази цел държавите членки следва като общо правило да не налагат такси за електрическа енергия, която е самостоятелно произведена и използвана от потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници в рамките на един и същ обект. Въпреки това, с цел да се предотврати опасността този стимул да засегне финансовата стабилност на схемите за подпомагане за възобновяема енергия, този стимул би могъл да бъде ограничен до малки инсталации с електрическа мощност от 30 kW или по-малко. В някои случаи държавите членки следва да имат възможност да налагат такси на потребителите за потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, в случай че те използват ефективно схемите им за подпомагане, и да осигурят недискриминационен и ефективен достъп до схемите си за подпомагане. Държавите членки също така следва да могат да прилагат частично освобождаване от такси, налози или комбинация от тях и подпомагане до равнището, което е необходимо за осигуряване на икономическата жизнеспособност на такива проекти.
- (70) Участието на местното население и местните органи в проекти за възобновяема енергия чрез общности за възобновяема енергия доведе до значителна добавена стойност, изразяваща се в положително възприемане на възобновяема енергията на местно равнище и достъп до допълнителен частен капитал, което води до инвестиции на местно равнище, по-голям избор за потребителите и по-активно участие на гражданите в енергийния преход. Такова местно ангажиране има решаващо значение за увеличаване на мощностите за възобновяема енергия. Мерките, даващи възможност на общностите за възобновяема енергия да влязат в равнопоставена конкуренция с други производители, имат за цел и да повишат гражданското участие на местно ниво в проектите за възобновяема енергия, като по този начин допринесат за по-положителното възприемане на възобновяемата енергия.
- (71) Специфичните характеристики на местните общности за възобновяема енергия по отношение на размер, структура на собствеността и брой на проектите могат да препятстват тяхното конкуриране при равнопоставени условия с големи предприятия, по-специално с конкуренти с по-големи проекти или портфолия. Ето защо следва да е възможно държавите членки да изберат всякаква правна форма за общностите за възобновяема енергия, стига да може, действайки от свое име, да упражнява права и да бъде носител на задължения. За да се избегне злоупотреба и да се гарантира широко участие, общностите за възобновяема енергия следва да могат да остават автономни спрямо отделните членове и други традиционни участници на пазара, които участват в общността като членове или акционери или сътрудничат чрез други средства, например инвестиции. Участието в проекти за производство на възобновяема енергия следва да бъде отворено за всички потенциални местни членове въз основа на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии. Мерките за компенсиране на слабостите, свързани със специфичните характеристики на местните общности за възобновяема енергия по отношение на размер, структура на собствеността и брой на проектите включват осигуряването на възможност за общностите за възобновяема енергия да оперират в енергийната система и улесняването на тяхното интегриране на пазара. Общностите за възобновяема енергия следва да могат да споделят помежду си енергията, произведена от притежаваните от тях инсталации.

Същевременно членовете на общностите не следва да бъдат освободени от съответните такси, данъци и налози, които биха били наложени на крайните потребители, които не са членове на общността, на производителите, намиращи се в подобно положение или когато инфраструктура на обществената мрежа се използва за тези трансфери.

- (72) Битовите потребители и общностите, участващи в потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, следва да запазят правата си на потребители, включително правото да сключват договор с доставчик по техен избор и да сменят доставчика си.
- (73) Секторът за топлинна енергия и енергия за охлаждане, представляващ около половината от крайното потребление на енергия в Съюза, се смята за сектор с ключово значение за ускоряване на декарбонизацията на енергийната система. Също така, това е стратегически сектор и във връзка със сигурността на енергийните доставки, тъй като се предвижда, че около 40 % от потреблението на възобновяема енергия през 2030 г. следва да е в областта на отоплението и охлаждането с възобновяема енергия. Въпреки това, към настоящия момент отсъствието на хармонизирана стратегия на равнището на Съюза, липсата на интернализация на външните разходи и фрагментацията на пазарите за отопление и охлаждане са довели до сравнително слаб напредък в сектора.
- (74) Редица държави членки приложиха мерки в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане с оглед да постигнат своите цели за 2020 г. за дела на възобновяемата енергия. В отсъствието обаче на обвързващи национални цели за периода след 2020 г. е възможно оставащите национални стимули да не са достатъчни за постигането на дългосрочните цели за декарбонизация съответно за 2030 г. и 2050 г. За да се достигнат тези цели, да се укрепи увереността от страна на инвеститорите и да се съдейства за изграждането на равнището на целия Съюз на пазар в областта отоплението и охлаждането с възобновяема енергия, като в същото време се спазва принципът за поставяне на енергийната ефективност на първо място, уместно е да бъдат насърчени усилията на държавите членки за постигане на постепенно увеличение на дела на отоплението и охлаждането с възобновяема енергия. Като се има предвид фрагментираният характер на някои пазари за отопление и охлаждане, от първостепенно значение е да се осигури гъвкавост при планирането на такива усилия. Важно е също да се гарантира, че потенциалното разпространение на отопление и охлаждане с възобновяема енергия няма да има вредни странични ефекти върху околната среда и няма да породи непропорционални общи разходи. За да бъде сведен до минимум този риск, при увеличаването на дела на възобновяемата енергия, използвана в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, следва да се вземе предвид положението на онези държави членки, в които този дял вече е много висок, или в които не се използва отпадна топлина и студ като в Кипър и в Малта.
- (75) Районните отоплителни и охладителни системи понастоящем представляват около 10 % от потреблението на топлинна енергия в Съюза, като се наблюдават чувствителни разлики между държавите членки. В стратегията на Комисията в областта на отоплението и охлаждането е отчетен потенциалът за декарбонизация на топлоснабдяването посредством увеличение на енергийната ефективност и разпространение на възобновяема енергия.
- (76) В Стратегията за енергиен съюз е отчетена също ролята на гражданите за постигането на енергиен преход, така че гражданите да станат собственици на енергийния преход, да намаляват енергийните си сметки чрез ползване на нови технологии и активно да участват в енергийния пазар.
- (77) Следва да бъде обърнато особено внимание на потенциалните синергии между усилията за по-голямо прилагане на отопление и охлаждане с възобновяема енергия и съществуващите схеми съгласно Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и Директива 2012/27/ЕС. Държавите членки следва да могат, доколкото е възможно, да използват съществуващите административни структури за прилагането на такива усилия, с оглед намаляване на административната тежест.
- (78) Поради това в областта на районните отоплителни системи е от решаващо значение да се осигури възможност за замяна на използваните горива с преминаване към енергия от възобновяеми източници и да се предотврати регулаторната предопределеност и несменяемост на технологии и съответно изключването на технологии — посредством засилване на правата на производителите и крайните потребители на възобновяема енергия, както и да се предоставят на крайните потребители инструменти, които да улесняват техния избор между решенията с най-добри енергийни показатели, като се вземат предвид бъдещите потребности за отопление и охлаждане в съответствие с очакваните критерии за енергийни характеристики на сградите. На крайния потребител следва да бъде предоставена прозрачна и достоверна информация за ефективността на районни отоплителни и охладителни системи и дела на енергията от възобновяемите източници в конкретните доставки на топлинна енергия или енергия за охлаждане.
- (79) С цел защита на потребителите на неефективни районни отоплителни и охладителни системи и за да им се предостави възможност да произвеждат собствена топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници със значително по-добри енергийни характеристики, потребителите следва да имат право да се отделят и по този начин да прекъснат отоплителните или охладителните услуги от неефективни районни отоплителни и охладителни системи на равнището на цялата сграда, чрез прекратяване на договора си или, когато договорът обхваща няколко сгради, чрез изменение на договора с оператора по топлоснабдяването или охлаждането.

⁽¹⁾ Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13).

- (80) За да се подготви преходът към биогорива от нови поколения и да бъде сведено до минимум цялостното въздействие, предизвикващо преки и непреки промени в земеползването, е целесъобразно да се ограничи количеството на биогорива и течни горива от биомаса, произвеждани от зърнени и други богати на скорбяла култури, захарни и маслодайни култури, които могат да се отчитат за постигането на поставените в настоящата директива цели, без да се ограничава като цяло възможността за използване на тези биогорива и течни горива от биомаса. Въвеждането на пределна стойност на равнището на Съюза не следва да възпрепятства държавите членки да задават по-ниски пределни стойности за количеството биогорива и течни горива от биомаса, произвеждани от зърнени и други богати на скорбяла култури, маслодайни и захарни култури, които могат да се отчитат на национално равнище за постигането на поставените в настоящата директива цели, без да се ограничава като цяло възможността за използване на тези биогорива и течни горива от биомаса.
- (81) Директива 2009/28/ЕО въвежда набор от критерии за устойчивост, включително критерии за защита на земите с висока степен на биоразнообразие и земите с големи въглеродни запаси, но не урежда въпроса за непреките промени в земеползването. Непреки промени в земеползването има, когато отглеждането на култури за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса измества традиционното производство на култури за храни и фуражи. Това допълнително потребление може да увеличи натиска върху земята и може да доведе до разширяване на обработваемите земи, така че да се обхванат райони с високи въглеродни запаси като гори, влажни зони и торфища, което да доведе до допълнителни емисии на парникови газове. Директива (ЕС) 2015/1513 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ признава, че мащабът на непреките промени в земеползването, свързани с емисиите на парникови газове, може да неутрализира отчасти или изцяло намалението на тези емисии вследствие на използването на биогорива, течни горива от биомаса или газообразни и твърди горива от биомаса. Въпреки че съществуват рискове, произтичащи от непреките промени в земеползването, проучванията показват, че мащабът на въздействие зависи от различни фактори, включително от вида на суровините, използвани за производството на горива, равнището на търсене на допълнителни суровини, предизвикано от използването на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, и степента, до която земите с високо съдържание на въглерод, са защитени в целия свят.

Въпреки че нивото на емисиите на парникови газове, причинени от непреки промени в земеползването, не може еднозначно да се определи с точността, необходима за целите на методологията за изчисляване на емисиите на парникови газове, най-високи рискове от непреките промени в земеползването са установени за биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, произведени от суровини, по отношение на които се наблюдава значително разширяване на производствения район, така че да обхване земи с големи въглеродни запаси. Поради това по принцип е подходящо да се ограничат биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса на основата на хранителни и фуражни култури, насърчавани съгласно настоящата директива като цяло, и наред с това от държавите членки да се изисква да определят конкретна и постепенно намаляваща пределна стойност за биогоривата, течни горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, произведени от хранителни и фуражни култури, за които се наблюдава значително разширяване на производствения район, така че да обхване земи с големи въглеродни запаси. Спрямо биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването, не следва да се прилага конкретната и постепенно намаляваща пределна стойност.

- (82) Увеличаването на добива в селскостопанския сектор чрез подобряване на земеделските практики, инвестиции в по-добра техника и трансфер на знания над нивата, които биха преобладавали при липсата на схеми за подпомагане на увеличаването на производителността за биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса на основата на хранителни и фуражни култури, както и отглеждането на култури на земя, която преди това не е била използвана за отглеждането на култури, може да допринесе за ограничаване на непреките промени в земеползването. Когато съществуват доказателства, че такива мерки са довели до увеличаване на производството над очакваното увеличение на производителността, биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, произведени от подобни допълнителни суровини, следва да се считат за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването. В този контекст следва да бъдат отчетени годишните колебания в добива.
- (83) С Директива (ЕС) 2015/1513 Комисията бе призована незабавно да представи цялостно предложение за разходо-ефективна и неутрална по отношение на технологиите политика за периода след 2020 г. с оглед да се създаде дългосрочна перспектива за инвестиране в устойчиво произвеждани биогорива при малък риск от предизвикване на непреки промени в земеползването с основна цел декарбонизиране на транспортния сектор. Въвеждането на задължение за държавите членки да изискват от доставчиците на горива да доставят общ дял горива от възобновяеми източници може да даде сигурност на инвеститорите и да насърчи продължаващо развитие на алтернативни възобновяеми транспортни горива, включително биогорива от нови поколения, възобновяеми течни

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/1513 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г. за изменение на Директива 98/70/ЕО относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 239, 15.9.2015 г., стр. 1).

и газообразни транспортни горива от небиологичен произход и използване на възобновяема електрическа енергия в транспортния сектор. Тъй като е възможно не всички доставчици на горива да имат свободен или разходо-ефективен достъп до възобновяеми алтернативи, целесъобразно е държавите членки да могат да правят разграничение между тях и при необходимост да освобождават от това задължение някои категории доставчици. Тъй като транспортните горива се търгуват лесно, доставчиците на горива в държави членки с ниски запаси от съответните ресурси вероятно лесно могат да си набавят възобновяеми горива от други източници.

- (84) Следва да се създаде база данни на Съюза, която да гарантира прозрачност и проследимост на възобновяемите горива. Следва да се даде възможност на държавите членки да продължат да използват или създават национални бази данни, които национални бази данни следва да са свързани с базата данни на Съюза, за да се осигури незабавен трансфер на данни и хармонизиране на потоците от данни.
- (85) Биогоривата от нови поколения, както и другите биогорива и биогазове, произведени от суровини, посочени в приложение към настоящата директива, възобновяемите течни и газообразни горива от небиологичен произход и използваната в транспортния сектор възобновяема електрическа енергия могат да допринесат за постигане на ниски въглеродни емисии, да стимулират декарбонизирането по разходо-ефективен начин на транспортния сектор в Съюза и да подобрят, наред с другото, енергийната диверсификация на транспортния сектор, насърчавайки същевременно иновациите, икономическия растеж и създаването на работни места в икономиката на Съюза и намалявайки зависимостта от внос на енергия. Въвеждането на задължение за държавите членки да изискват от доставчиците на горива да доставят минимален дял биогорива от нови поколения и някои биогазове цели да насърчава непрекъснатото разработване на горива от нови поколения, включително биогорива. Важно е да се гарантира, че това задължение стимулира също подобрения в показателите във връзка с парниковите газове на горивата, доставяни в изпълнение на това задължение. Комисията следва да оценява показателите във връзка с парниковите газове, техническата иновативност и устойчивостта на производството на тези горива.
- (86) Относно интелигентния транспорт е важно да се засилят развитието и прилагането на електрическата мобилност в автомобилния сектор, както и да се ускори интеграцията на съвременни технологии в иновативния железопътен сектор.
- (87) Очаква се електрическата мобилност да представлява значителна част от възобновяемата енергия в транспортния сектор до 2030 г. Следва да бъдат предоставени допълнителни стимули, като се има предвид бързото развитие на електрическата мобилност и потенциала на този сектор от гледна точка на растежа и работните места в Съюз. Следва да се прилагат мултипликационни коефициенти за възобновяемата електрическа енергия в транспортния сектор, за да се насърчава използването на възобновяема електрическа енергия в транспортния сектор и да се намали неблагоприятното от сравнителна гледна точка положение в статистиката на енергийния сектор. Тъй като не е възможно да се отчете в статистиката цялото количество електрическа енергия, която се доставя за пътни превозни средства чрез специфично измерване като зареждане в домашни условия, с оглед на надлежното отчитане на положителните въздействия на електрифицирания транспорт, използващ възобновяема енергия, следва да се използват мултипликационни коефициенти. Следва да се проучат възможности за гарантиране, че в отговор на новото търсене на електрическа енергия в транспортния сектор е налице допълнителен капацитет за производство на енергия от възобновяеми източници.
- (88) Поради климатични особености, ограничаващи възможностите за използване на някои видове биогорива от екологични, технически или здравни съображения, и поради размера и структурата на техните пазари на горива е целесъобразно да се разреши на Кипър и Малта да вземат предвид тези присъщи ограничения за целите на доказване на спазването на наложените на доставчиците на горива национални задължения по отношение на възобновяемата енергия.
- (89) Поощряването на рециклираните въглеродни горива може да допринесе за постигането на целите на политиката за енергийна диверсификация и декарбонизация на транспортния сектор, когато те удовлетворяват съответните минимални прагове за намаление на емисиите на парникови газове. Поради това е уместно тези горива да се включат в задължението, наложено на доставчиците на горива, като се даде възможност на държавите членки да не ги вземат предвид в рамките на задължението, ако не желаят. Тъй като тези горива не са възобновяеми, те не следва да се отчетат към общата цел на Съюза за енергия от възобновяеми източници.
- (90) Възобновяемите течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход са важни за увеличаване на дела на възобновяемата енергия в секторите, които се очаква да разчитат на течните горива в дългосрочен план. За да се гарантира, че възобновяемите горива от небиологичен произход спомогат за намаляване на парниковите газове, електрическата енергия, използвана за производството на горива, следва да е от възобновяеми източници. Комисията следва да разработи посредством делегирани актове надеждна методология на Съюза, която да бъде прилагана когато такава електрическа енергия е използвана от мрежата. Тази методология следва да гарантира, че е налице времева и географска корелация между съоръжението за производство на електрическа енергия, с което производителят има двустранен договор за закупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, и производството на горива. Така например възобновяемите горива от небиологичен произход не могат да се считат за изцяло възобновяеми, ако се произвеждат, когато съоръжението за производство на възобновяема енергия, с което е сключен договор, не произвежда електрическа енергия. Друг пример е случаят на претоварване на електроенергийната мрежа, при който горивата могат да се считат за изцяло възобновяеми, единствено когато

както инсталацията за производство на електрическа енергия, така и тази за производство на горива, са разположени на една и съща страна по отношение на претоварването. Освен това трябва да е налице елемент на допълняемост, което означава, че производителят на гориво дава принос за използването на енергията от възобновяеми източници или за финансирането на възобновяемата енергия.

- (91) Суровините за производството на биогорива, чиито въздействия, водещи до непреки промени в земеползването, са малки, следва да се насърчават заради техния принос за декарбонизация на икономиката. Особено суровините за биогорива от нови поколения и биогаз за транспорт, при които технологията е по-иновативна и не толкова зряла и поради това се нуждаят от по-голяма степен на подпомагане, следва да бъдат включени в приложение към настоящата директива За да се гарантира, че е актуализирано в съответствие с най-новите технологични развития и същевременно да се избягват нежелани отрицателни ефекти, Комисията следва да преразгледа това приложение, за да прецени дали следва да бъдат добавени нови суровини.
- (92) Разходите за свързването към газовите мрежи на нови производители на газ от възобновяеми източници следва да се основават на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като следва надлежно да се отчита ползата, която присъединените местни производители на газ от възобновяеми източници осигуряват за газовите мрежи.
- (93) За да използват пълния потенциал на биомасата, което не включва торф или материали, представляващи част от геоложки образувания и/или превърнали се във вкаменелости, да допринасят за декарбонизация на икономиката посредством ползването на материали и енергия от биомаса, Съюзът и държавите членки следва да насърчават по-широко устойчиво развито използване на съществуващите дървесни и селскостопански ресурси и развитието на нови производствени системи в областта на горското и селското стопанство, при условие че са спазени критериите за устойчивост и намаляване на емисиите от парникови газове.
- (94) Поради това биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса следва винаги да се произвеждат по устойчиво развит начин. Биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, които се използват за постигане на съответствие с целта на Съюза, установена в настоящата директива, както и тези, които ползват схеми за подпомагане, следва задължително да отговарят на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове. Хармонизирането на тези критерии за биогоривата и за течните горива от биомаса е от основно значение за постигането на целите на енергийната политика на Съюза, посочени в член 194, параграф 1 ДФЕС. Това хармонизиране гарантира функционирането на вътрешния енергиен пазар и по този начин улеснява търговията между държавите членки с отговарящи на изискванията биогорива и течни горива от биомаса, особено като се има предвид задължението на държавите членки да не отказват да вземат предвид, по други съображения, свързани с устойчивостта, биогоривата и течните горива от биомаса, получени в съответствие с настоящата директива. Положителното въздействие на хармонизирането на тези критерии върху доброто функциониране на вътрешния енергиен пазар и избягването на нарушения на конкуренцията в Съюза не бива да бъде възпрепятствано. За газообразни и твърди горива от биомаса на държавите членки следва да се даде възможност да установят допълнителни критерии за устойчивост и за намаляване на емисиите на парникови газове.
- (95) Съюзът следва да предприема подходящи стъпки в контекста на настоящата директива, включително чрез налагане на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове за биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса.
- (96) Добивът на селскостопански суровини за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса и предвидените в настоящата директива стимули за тяхното използване с цел насърчаването на тяхната употреба, не следва да водят до поощряване на разрушаването на зони на биоразнообразие. Подобни изчерпаеми ресурси, признати в различни международни правни инструменти като ценни за човечеството, следва да бъдат запазени. Поради това е необходимо да се установят критерии за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, които да гарантират, че биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса съответстват на условията за стимулиране само ако е гарантирано, че съответната селскостопанска суровина не произхожда от зони на биоразнообразие, или в случаите на зони, които са определени за цели за опазване на природата или за опазване на редки, застрашени или изчезващи екосистеми или видове — ако съответният компетентен орган докаже, че производството на селскостопанската суровина не засяга подобни цели.
- (97) Горите следва да се смятат за биоразнообразни съгласно критериите за устойчивост, когато те са девствени гори в съответствие с определението, използвано от Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) в нейната оценка на световните горски ресурси, или когато те са защитени с национални закони за опазване на природата. За биоразнообразни следва да се считат и гори, в които се събират недървесни горски продукти, при условие че човешкото въздействие е слабо. Другите видове гори съгласно определението на ФАО, като променени естествени гори, полустествени гори и насаждения, не следва да се смятат за девствени гори. Освен това, като се има предвид високата степен на биоразнообразие на някои затревени зони както в умерения, така и в тропичния пояс,

включително саваните, степите, районите с ниска храстовидна растителност и прериите, биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, произведени от селскостопански суровини с произход от такива земи, следва да не могат да се ползват от предвидените в настоящата директива стимули. За да установи подходящи критерии за определянето на затревените зони с висока степен на биоразнообразие съгласно наличните най-подходящи научни данни и приложимите международни стандарти, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия.

- (98) Не следва земи да бъдат преобразувани, за да се позволи производството на селскостопански суровини за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, ако намалението на въглеродните им запаси в резултат на тяхното преобразуване не би могло — в разумен срок, предвид неотложната необходимост от противодействие на изменението на климата — да бъде компенсирано с намаление на емисиите на парникови газове, произтичащи от производството и употребата на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса. По този начин би могло да се избегне ненужното натоварване на икономическите оператори с обременителни проучвания, както и преобразуването на земи с високи въглеродни запаси, които са се проявили като неподходящи за отглеждане на селскостопански суровини за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса. Инвентаризациите на въглеродните запаси в почвите в целия свят показват, че в тази категория следва да бъдат включени мочурливите и трайно залесените зони с покритие на короните над 30 %.
- (99) За да могат да получават пряко подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика, земеделските стопани в Съюза следва да спазват широкообхватен набор от екологични изисквания. Спазването на тези изисквания може най-ефективно да се проверява в контекста на селскостопанската политика. Не е подходящо да се включат тези изисквания в схемата за устойчивост, тъй като критериите за устойчивост на енергията от биомаса следва да служат за определянето на правила, които да са обективни и да се прилагат глобално. Проверянето в рамките на настоящата директива на спазването на тези екологични изисквания също така би довело до риск от пораждаване на излишна административна тежест.
- (100) Селскостопанските суровини за производството на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса следва да се произвеждат чрез използване на практики, които са в съответствие с опазването на качеството на почвите и органичния въглерод в почвата. Поради това качеството на почвите и въглерода в почвата следва да бъдат включени в системите за наблюдение на операторите или националните органи.
- (101) Уместно е да бъдат въведени обхващащи целия Съюз критерии за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове за газообразните и твърдите горива от биомаса, използвани в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане и в сектора за електрическа енергия, с оглед да се гарантират и занапред големи намаления на емисиите на парникови газове в сравнение с алтернативите на база изкопаеми горива, да се избягват нежелани въздействия върху устойчивостта и да насърчава вътрешния пазар. Най-отдалечените региони следва да могат да използват потенциала на своите ресурси, за да увеличат производството на възобновяема енергия и енергийната си независимост.
- (102) За да се гарантира, че въпреки нарастващото търсене на горскостопанска биомаса, дърводобивът се провежда по устойчиво развит начин в гори с осигурено възпроизводство, както и че се обръща специално внимание на зоните, изрично определени за опазване на биоразнообразие, ландшафт и специфични природни дадености, че се опазват ресурсите на биоразнообразие и се проследяват въглеродните запаси, дървесните суровини следва да произхождат само от гори, в които дърводобивът се провежда в съответствие с принципите за устойчиво управление на горите, разработени в рамките на международни горскостопански инициативи като например Forest Europe и прилагани посредством национални закони или съблюдаване на най-добрите горскостопански практики на равнището на район на снабдяване. Операторите следва да предприемат необходимите стъпки за свеждане до минимум на риска от използване на неустойчиво добита горскостопанска биомаса за производството на енергия от биомаса. За тази цел операторите следва да въведат прилагането на базиран на риска подход. В този контекст е уместно Комисията да разработи, посредством актове за изпълнение, оперативни указания относно проверката на спазването на базирания на риска подход, след консултация с Комитета по устойчивост на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса.
- (103) Дърводобивът за енергийни цели е нараснал и се очаква да продължи да расте, което води до по-голям внос на суровини от трети държави, както и до увеличаване на производството на тези суровини в рамките на Съюза. Следва да се гарантира, че дърводобивът е устойчив.
- (104) С цел да бъде сведена до минимум административната тежест, критериите на Съюза за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове следва да се прилагат само за такава електрическа енергия и топлинна енергия от газообразните и твърдите горива от биомаса, която е произведена в инсталации с обща номинална топлинна мощност равна на или надвишаваща 20 MW.

- (105) Газообразните и твърдите горива от биомаса следва да се преобразуват в електрическа енергия и топлинна енергия по ефективен начин, с оглед да се постигнат максимална сигурност на енергийните доставки и максимални намаления на емисиите на парникови газове, както и да се ограничат емисиите на замърсители на въздуха и да се сведе до минимум натискът върху ограничените ресурси от биомаса.
- (106) Следва да бъде увеличен минималният праг за намаление на емисиите на парникови газове за биогорива, течни горива от биомаса и биогаз за транспорт, произведени в нови инсталации, с оглед да се подобри техният цялостен баланс на парниковите газове, както и да не се насърчават допълнителни инвестиции в инсталации с ниски показатели относно намалението на емисиите на парникови газове. Това увеличение дава предпазни гаранции по отношение на инвестирането в производствени мощности за биогорива, течни горива от биомаса и биогаз за транспорт.
- (107) Въз основа на опита от практическото прилагане на критериите на Съюза за устойчивост, уместно е да се засили ролята на доброволни международни и национални сертификационни схеми за проверяване на спазването на критериите за устойчивост по хармонизиран начин.
- (108) В интерес на Съюза е да се насърчава разработването на доброволни международни и национални схеми, задаващи стандарти за производство по устойчив начин на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса както и за удостоверяване, че производството на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса съответства на тези стандарти. За тази цел следва да бъдат въведени разпоредби, за да се признават такива схеми като предоставящи надеждни доказателства и данни, в случаите, при които схемите съответстват на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране. С цел да се гарантира, че спазването на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове се проверява по солиден и хармонизиран начин и по-специално с цел да се предотвратяват измами, на Комисията следва да се предостави правомощието да приеме подробни правила за прилагане, включително адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране, които да се прилагат от доброволните схеми.
- (109) Доброволните схеми играят все по-важна роля за осигуряването на доказателства за спазване на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, отнасящи се за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса. Поради това е уместно Комисията да изисква от доброволните схеми, включително от вече признатите от Комисията схеми, редовно да докладват за своята дейност. Тези доклади следва да се публикуват, за да се увеличи прозрачността и да се подобри надзорът от страна на Комисията. Също така, тези доклади биха осигурявали на Комисията необходимата информация за докладване относно дейността на доброволните схеми, с оглед идентифициране на най-добра практика и представяне, ако е уместно, на предложение за допълнително насърчаване на такава най-добра практика.
- (110) За да се улесни функционирането на вътрешния пазар, доказателствата относно критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, отнасящи се за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, добити в съответствие с призната от Комисията доброволна схема, следва да се приемат във всички държави членки. Държавите членки следва да допринасят за осигуряването на правилно прилагане на принципите за сертифициране на доброволни схеми като упражняват надзор върху дейността на сертифициращите органи, акредитирани от националния акредитационен орган, и като информират доброволните схеми за съответните си наблюдения.
- (111) За да се избегне непропорционалната административна тежест, следва да бъде изготвен списък от приети стойности за най-често срещаните начини на производство на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса и този списък следва да бъде актуализиран и разширяван при наличието на допълнителни надеждни данни. Икономическите оператори следва винаги да имат право да им бъде признавано установеното по този списък ниво на намаление на емисиите на парникови газове по отношение на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса. Когато приетата стойност на намалението на емисиите на парникови газове за даден начин на производство е по-ниска от минималното ниво, от производителите, желаещи да докажат, че спазват това минимално ниво, следва да се изисква да докажат, че действителните емисии на парникови газове при техния производствен процес са по-ниски от използваните при изчисление на приетите стойности.
- (112) Необходимо е да бъдат определени ясни правила, основани на обективни и недискриминационни критерии, за изчисляването на намалението на емисиите на парникови газове при използването на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, както и при използването на сравняваните с тях изкопаеми горива.
- (113) В съответствие с настоящите технически и научни знания, методиката за отчитане на емисиите на парникови газове следва да взема предвид преобразуването в крайна енергия на твърдите и газообразни горива от биомаса, за да бъде тя в съответствие с изчислението на възобновяемата енергия за целите на нейното отчитане за изпълнението на целта на Съюза, определена в настоящата директива. Разпределянето на емисиите на парникови газове по отношение на съвместно произведените продукти, които са различни от отпадъци и остатъци, също следва да бъде преразгледано в случаите, при които се генерират електрическа енергия или топлинна енергия и енергия за охлаждане в когенерационни или мултигенерационни централи.

- (114) Ако за отглеждането на суровини за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива биомаса е преобразувана земя с високи запаси на въглерод в почвата или в растителността, част от натрупания въглерод се отделя в атмосферата, което води до образуване на въглероден диоксид (CO₂). Произтичащото от това отрицателно въздействие върху емисиите на парниковите газове може да компенсира положителното въздействие върху емисиите на парниковите газове на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, в някои случаи до значителна степен. Поради това следва да се вземат предвид цялостните въглеродни ефекти от такова преобразуване на земи при изчислението на намалението на емисиите на парникови газове при използването на конкретни биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса. Това е необходимо за да се гарантира, че при изчислението на намалението на емисиите се вземат предвид всички въглеродни ефекти от използването на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса.
- (115) При изчислението на въздействието на преобразуването на земя върху емисиите на парникови газове, икономическите оператори следва да могат да използват действителните стойности на въглеродните запаси в почвата при съответното съществуващо земеползване и земеползването след преобразуването. Те следва също да могат да използват стандартни стойности. Подходящата база за такива стандартни стойности е методиката на междуправителствения комитет по изменението на климата (IPCC). Тази разработка понастоящем не е изразена във вид, който да е непосредствено приложим от икономическите оператори. Поради това Комисията следва да преразгледа своите указания от 10 юни 2010 г. относно изчислението на земните запаси на въглерод за целите на правилата за изчисляване на въздействието върху емисиите на парникови газове на биогоривата, течните горива от биомаса и техните сравнителни стойности за изкопаеми горива, установени в приложение към настоящата директива, като в същото време осигури съгласуваност с Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (116) При изчисляването на емисиите на парникови газове трябва да се отчетат съвместно произвежданите продукти при производството и използването на горивата. Методът на заместването е подходящ за анализ на енергийната политика, но не и за регулирането на отделни икономически оператори и на отделни партии горива. В такива случаи най-подходящ е методът на разпределението по видове енергия, тъй като е лесен за прилагане, дава предвидими във времето резултати, свежда до минимум контрапродуктивните стимули и дава резултати, които в общи линии са сравними с резултатите, получени по метода на заместването. За целите на анализа на енергийната политика, при своето докладване Комисията следва да представя също и резултати, получени по метода на заместването.
- (117) Съвместно произвежданите продукти са различни от остатъците и селскостопанските остатъци, тъй като те представляват основна цел на производствения процес. Поради това е уместно да се изясни, че остатъците от селскостопански култури са остатъци, а не съвместно произвеждани продукти. Това няма последствия за съществуващата методика, но изяснява съществуващите разпоредби.
- (118) Установеният метод за разпределение по видове енергия като правило за разделяне на емисиите на парникови газове между съвместно произвежданите продукти работи добре и следва да продължи да се използва. Уместно е да се съгласува тази методика за изчисляване на емисиите на парникови газове, дължащи се на комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия (КПТЕ) когато се използва КПТЕ при обработването на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса с методиката, прилагана когато КПТЕ е крайното приложение.
- (119) Методиката отчита намалението на емисиите, дължащо се на използването на КПТЕ, в сравнение с използването на електрически централи или на централи за самостоятелно производство на топлинна енергия, като взема предвид полезността на топлинната енергия в сравнение с електрическата енергия и полезността на топлинната енергия при различни температури. Следователно на високотемпературната топлинна енергия следва да се заделя по-голяма част от общите емисии на парникови газове в сравнение с нискотемпературна топлинна енергия, когато топлинната енергия се произвежда съвместно с електрическа енергия. Методиката взема под внимание целия път до крайната енергия, включително преобразуването в топлинна енергия или електрическа енергия.
- (120) Уместно е данните, използвани за изчисление на приетите стойности, да се получават от независими научни експертни източници и да се актуализират в съответствие с напредъка на работата на тези източници. Комисията следва да насърчава тези източници, когато те актуализират работата си, да разгледат и емисиите при отглеждането на културите, последиците от регионалните и климатичните условия, последиците от отглеждането на култури чрез използване на методи на устойчиво и екологично чисто селскостопанско производство, както и научния принос на производителите в Съюза и от трети държави, а също и на гражданското общество.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно механизъм за мониторинг и докладване на емисиите на парникови газове и за докладване на друга информация, свързана с изменението на климата, на национално равнище и на равнището на Съюза, и за отмяна на Решение № 280/2004/ЕО (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 13).

- (121) Търсенето на селскостопански продукти се увеличава в световен план. Част от отговора на това растящо търсене вероятно ще бъде увеличаването на площта на земеделските земи. Възстановяването на земи със силно влошено качество, които поради това не могат да се използват за селскостопански цели по друг начин, е един от начините да се увеличат площите за отглеждане. Тъй като насърчаването на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса ще увеличи търсенето на селскостопански продукти, в схемата за устойчивост следва да се насърчава използването на възстановени земи.
- (122) За да се осигури хармонизираното прилагане на методиката за изчисление на емисиите на парникови газове и за нейното съгласуване с най-новите научни данни на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да адаптира методичните принципи и стойности, необходими за да се прецени дали са изпълнени критериите за намаление на емисиите на парникови газове, както и да преценява дали докладите, подадени от държавите членки и трети държави, съдържат точни данни относно емисиите при отглеждането на суровини.
- (123) Европейските газови мрежи стават все по-интегрирани. Насърчаването на производството и използването на биоетан, подаването му в мрежата за природен газ и трансграничната търговия създават необходимост да се гарантира правилното отчитане на възобновяемата енергия, както и да се избягват двойните стимули, произтичащи от схеми за подпомагане в различните държави членки. Системата за масов баланс, свързана с проверката на биоенергийната устойчивост и новата база данни на Съюза, целят да допринесат за справянето с тези проблеми.
- (124) За постигането на целите на настоящата директива е необходимо Съюзът и държавите членки да посветят значителни по своя размер финансови средства за научноизследователска и развойна дейност по отношение на технологии за възобновяема енергия. По-специално Европейският институт за иновации и технологии следва да отреди приоритетно място на научните изследвания и разработването на технологии за възобновяема енергия.
- (125) При изпълнението на настоящата директива следва да се отчита, където е приложимо, Конвенцията за достъп до информация, обществено участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда, по-специално така, както са въведени чрез Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾.
- (126) За да могат да бъдат изменени или допълвани несъществени елементи от настоящата директива, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема в съответствие с член 290 ДФЕС актове относно установяването на методология за изчисляване на количеството възобновяема енергия, използвана за охлаждане и централно охлаждане и за изменение на методологията за изчисляване на енергията от термопомпи; относно създаването на URDP и определянето на условия за завършване на сделките за статистическо прехвърляне между държави членки посредством URDP; относно установяването на подходящите минимални прагове за намаление на емисиите на парникови газове от рециклирани въглеродни горива; относно приемането и, при целесъобразност, изменението на критериите за сертифициране на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването, и за определяне на суровините с висок риск от непреки промени в земеползването, по отношение на които се наблюдава значително разширяване на производствения район, така че да се обхванат земи с големи въглеродни запаси, и постепенното намаляване на приноса им за целите, установени в настоящата директива; относно адаптирането на енергийното съдържание на транспортните горива към научно-техническия прогрес; относно установяване на методология на Съюза за определяне на правилата, съгласно които икономическите оператори трябва да спазват изискванията за разглеждане на електрическата енергия като произведена от напълно възобновяеми енергийни източници, когато се използва за производство на възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход или когато е взета от мрежата; относно посочването на методологията за определяне на дела на биогоривото и биогаза за транспорта, получаван при обработка на биомаса с изкопаеми горива в общ процес и методологията за оценка на намаленията на емисиите на парникови газове от възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход и рециклираните въглеродни горива, за да се гарантира, че кредити за намаления на емисиите на парникови газове се предоставят само веднъж; относно изменението, посредством допълване на, а не изваждане от, списъка на суровините за производството на биогорива от нови поколения и други биогорива и биогаз; както и относно допълването или изменението на правилата за изчисляването на въздействието върху емисиите на парникови газове на биогоривата, течните горива от биомаса и съответни сравнителни стойности за изкопаеми горива. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи

(¹) Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕО на Съвета (ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26).

консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, посочени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават системно достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

- (127) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾.
- (128) Доколкото целите на настоящата директива, а именно постигане до 2030 г. на поне 32-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия на Съюза не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба на действието могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (129) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г.⁽³⁾ на държавите членки и Комисията, държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (130) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да се ограничи до разпоредбите, които представляват съществено изменение в сравнение с Директива 2009/28/ЕО. Задължението за транспониране на разпоредби, които са непроменени, произтича от посочената директива.
- (131) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки по отношение на сроковете за транспониране в националното право на Директива 2013/18/ЕС на Съвета⁽⁴⁾ и Директива (ЕС) 2015/1513,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

Настоящата директива установява обща рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници. С нея се задава обвързваща цел на Съюза за общия дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия на Съюза през 2030 г. Тя също така установява правила относно финансовото подпомагане за електрическата енергия от възобновяеми източници, за потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и за използването на енергия от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане и в транспортния сектор, за регионалното сътрудничество между държавите членки и между държавите членки и трети държави, за гаранциите за произход, за административните процедури и за информацията и обучението. В нея са установени и критерии за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове за биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат относимите определения в Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽³⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

⁽⁴⁾ Директива 2013/18/ЕС на Съвета от 13 май 2013 г. за адаптиране на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници поради присъединяването на Република Хърватия (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 230).

⁽⁵⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55).

Прилагат се и следните определения:

- 1) „енергия от възобновяеми източници“ или „възобновяема енергия“ означава енергия от възобновяеми неизкопаеми източници, а именно вятърна, слънчева (слънчева термична и слънчева фотоволтаична) и геотермална енергия, енергия от околната среда, енергия от приливите и отливите, от вълните и друга океанска енергия, водноелектрическа енергия, биомаса, сметишен газ, газ от пречиствателни инсталации за отпадъчни води и биогазове;
- 2) „енергия от околната среда“ означава естествена топлинна енергия и енергия, натрупана в околната среда в определени граници, която може да се съдържа в околния въздух, с изключение на изходящия въздух, в повърхностни води или в отпадъчни води;
- 3) „геотермална енергия“ означава енергия, съхранявана под формата на топлина под твърда почвена повърхност;
- 4) „брутно крайно потребление на енергия“ означава енергийните продукти, доставяни за енергийни цели на промишлеността, транспорта, домакинствата, услугите, включително обществените услуги, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство, потреблението на електрическа енергия и топлинна енергия от енергийния сектор за целите на производството на електрическа енергия, топлинна енергия и транспортни горива и загубите при разпределението и преноса на електрическа енергия и топлинна енергия;
- 5) „схема за подпомагане“ означава всеки инструмент, схема или механизъм, прилагани от държава членка или група държави членки, който насърчава използването на енергия от възобновяеми източници чрез намаляване на себестойността на тази енергия, увеличаване на цената, на която може да бъде продадена, или увеличаване, посредством задължение за енергия от възобновяеми източници или по друг начин, на обема на покупките на такава енергия, включително, но без да се ограничава до инвестиционни помощи, данъчни облекчения или намаления, връщане на платени данъци, насърчителни схеми, включващи задължения за енергия от възобновяеми източници, включително тези, при които се използват зелени сертификати, и схеми за пряко ценово подпомагане, включително преференциални тарифи и променливи или фиксирани плащания на премии;
- 6) „задължение за енергия от възобновяеми източници“ означава схема за подпомагане, изискваща от производителите на енергия да включат определен дял енергия от възобновяеми източници в своето производство, изискваща от доставчиците на енергия да включат в своите доставки определен дял енергия от възобновяеми източници или изискваща от потребителите на енергия да включат определен дял енергия от възобновяеми източници в своето потребление, включително схеми, съгласно които такива изисквания могат да бъдат изпълнени чрез използване на зелени сертификати;
- 7) „финансов инструмент“ означава финансов инструмент съгласно определението в член 2, точка 29) от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
- 8) „МСП“ означава микро-, малко или средно предприятие съгласно определението в член 2 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията ⁽²⁾;
- 9) „отпадна топлина и студ“ означава неизбежна топлина или студ, генерирани като страничен продукт в промишлена или електроенергийна инсталация, или в сектора на услугите, които биха се разпръснали неизползвани в атмосферата или във воден басейн без достъп до отоплителна или охладителна система, когато е бил използван или ще бъде използван процес на комбинирано производство на енергия или когато комбинираното производство не е осъществимо;
- 10) „модернизиране“ („rewiring“) означава обновяване на електрически централи, произвеждащи възобновяема енергия, включително с цялостна или частична замяна на инсталации или работни системи и съоръжения, за целите на замяната на генериращи мощности или подобряване на ефективността или капацитета на инсталацията;
- 11) „оператор на разпределителна система“ означава оператор съгласно определението в член 2, точка 6 от Директива 2009/72/ЕО и в член 2, точка 6 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾;
- 12) „гаранция за произход“ означава електронен документ, който служи единствено като доказателство пред краен потребител, че определен дял или количество енергия е произведено от възобновяеми източници;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

⁽²⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определенията за микро, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

⁽³⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 94).

- 13) „остатъчен енергиен микс“ означава общия годишен енергиен микс на дадена държава членка, без да се включва делът, обхванат от отменени гаранции за произход;
- 14) „потребител на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници“ означава краен потребител, извършващ дейност в свои помещения, разположени в определени граници или, когато това е разрешено от държава членка, в други помещения, които произвежда възобновяема електрическа енергия за собствено потребление и който може да съхранява или продава собствено произведената възобновяема електрическа енергия, при условие че за небитовите потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници тези дейности не представляват основната им търговска или професионална дейност;
- 15) „съвместно действащи потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници“ означава група от най-малко двама съвместно действащи потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници в съответствие с точка 14, които са разположени в една и съща сграда или в многофамилна жилищна сграда;
- 16) „общност за възобновяема енергия“ означава правен субект:
 - а) който съгласно приложимото национално право, се основава на открито и доброволно участие, който е независим и е ефективно контролиран от акционери или членове, разположени в близост до проекти за възобновяема енергия, притежавани и разработвани от тази общност;
 - б) чиито акционери или членове са физически лица, МСП или местни органи, включително общини;
 - в) чиято основна цел е да осигурява не толкова финансови, колкото екологични, икономически или социални ползи на своите членове или на районите, в които оперира;
- 17) „споразумение за закупуване на възобновяема електрическа енергия“ означава договор, с който физическо или юридическо лице се съгласява да закупува възобновяема електрическа енергия пряко от производител на електрическа енергия;
- 18) „търговия между партньори“ на възобновяема енергия означава продажбата на възобновяема енергия между участниците на пазара по силата на договор с предварително определени условия за автоматизирано изпълнение и приключване на сделката или пряко между участниците на пазара, или непряко посредством сертифицирана трета страна, която е участник на пазара, например доставчик на агрегирани услуги. Правото да се извършва търговия между партньори не засяга правата и задълженията на страните, участващи като крайни потребители, производители, доставчици или доставчици на агрегирани услуги;
- 19) „районни отоплителни системи“ или „районни охладителни системи“ означава разпределението на топлинна енергия под формата на пара, гореща вода или охладени течности от централни или децентрализирани източници на производството по мрежа до множество сгради или обекти, за използване за отопление или охлаждане на сгради или за технологични процеси;
- 20) „ефективни районни отоплителни и охладителни системи“ означава ефективни районни отоплителни и охладителни системи съгласно определението в член 2, точка 41 от Директива 2012/27/ЕС;
- 21) „високоэффективно комбинирано производство на енергия“ означава високоэффективно комбинирано производство на енергия съгласно определението в член 2, точка 34 от Директива 2012/27/ЕС;
- 22) „сертификат за енергийните характеристики“ означава сертификат за енергийните характеристики съгласно определението в член 2, точка 12 от Директива 2010/31/ЕС;
- 23) „отпадък“ означава отпадък съгласно определението в член 3, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО с изключение на вещества, които са били умишлено изменени или замърсени, за да отговарят на това определение;
- 24) „биомаса“ означава биоразградимата част на продукти, отпадъци и остатъци от биологичен произход от селското стопанство (включително растителни и животински вещества), от горското стопанство и свързаните с тях промишлености, включително рибното стопанство и аквакултурите, както и биоразградимата фракция на отпадъци, включително на промишлени и битови отпадъци от биологичен произход;
- 25) „селскостопанска биомаса“ означава биомаса, добита в селското стопанство;
- 26) „горскостопанска биомаса“ означава биомаса, добита в горското стопанство;
- 27) „газообразни и твърди горива от биомаса“ означава газообразни и твърди горива, произведени от биомаса;
- 28) „биогаз“ означава газообразни горива, произведени от биомаса;

- 29) „биологичен отпадък“ означава биологичен отпадък съгласно определението в член 3, точка 4 от Директива 2008/98/ЕО;
- 30) „район на снабдяване“ означава географски определен район, от който е добита горскостопанската биомаса, за който съществува надеждна и независима информация и където условията са достатъчно хомогенни, за да се прецени рискът във връзка с характеристиките по отношение на устойчивостта и законността на горскостопанската биомаса;
- 31) „възобновяване на гора“ означава възстановяване на горско насаждение посредством естествени или изкуствени средства след отстраняването на предишно насаждение чрез дърводобив или в резултат от естествени причини, включително пожар или буря;
- 32) „течни горива от биомаса“ означава течни горива за енергийни цели различни от транспортните цели, включително за електрическа енергия за отопление и охлаждане, произведени от биомаса;
- 33) „биогорива“ означава течни горива в транспорта, произведени от биомаса;
- 34) „биогорива от нови поколения“ означава биогорива, произведени от суровини, включени в списъка в част А от приложение IX;
- 35) „рециклирани въглеродни горива“ означава течни и газообразни горива, които се произвеждат от течни или твърди отпадъчни потоци, произхождащи от невъзобновяеми суровини, които не са подходящи за оползотворяване на материалите в съответствие с член 4 от Директива 2008/98/ЕО, или от газ от отпадъчен процес и отработен газ от невъзобновяеми източници, които се произвеждат като неизбежна и неволна последица от производствения процес в промишлени инсталации;
- 36) „възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход“ означава течни или газообразни горива, използвани в транспортния сектор, различни от биогорива или биогаз, чието енергийно съдържание се извлича от възобновяеми източници, различни от биомаса;
- 37) „биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването“ означава биогорива, течни горива от биомаса и твърди и газообразни горива от биомаса, от суровина произведена в рамките на схеми, които избягват ефектите на изместване на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса на основата на хранителни и фуражни култури чрез подобрени земеделски практики, както и чрез отглеждането на култури в райони, които преди това не са били използвани за тази цел, и които са произведени в съответствие с критериите за устойчивост за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, предвидени в член 29;
- 38) „доставчик на гориво“ означава субект, доставящ на пазара гориво, който носи отговорност за преминаването на горивото през акцизен склад, или — при електрическата енергия, или когато не се дължи акциз, или когато е надлежно обосновано, — всеки друг съответен субект, посочен като доставчик на гориво от дадена държава членка;
- 39) „богати на скорбяла култури“ означава култури, включващи основно зърнени култури, независимо дали се използват само зърната или се използва цялото растение, като например при силажната царевица, грудки и кореноплодни, като картофи, земни ябълки, сладки батати, маниока и игнам и грудколуковици, като таро и маланга;
- 40) „хранителни и фуражни култури“ означава богати на скорбяла култури, захарни култури или маслодайни култури, отгледани върху селскостопанска земя като основна култура, без да се включват остатъци, отпадъци, или лигноцелулозен материал и преходни култури, като междинните и защитните култури, при условие че употребата на такива преходни култури не води до търсене на допълнителна земя;
- 41) „лигноцелулозни материали“ означава материали, състоящи се от лигнин, целулоза и хемицелулоза, например биомаса от горите, дървесни енергийни култури и остатъци и отпадъци от горското стопанство и свързаните с него промишлени отрасли;
- 42) „нехранителни целулозни материали“ означава суровини, изградени основно от целулоза и хемицелулоза, които имат по-ниско съдържание на лигнин от лигноцелулозните материали, включително остатъци от хранителни и фуражни култури като слама, стъбла, шушулки и черупки, тревисти енергийни култури с ниско съдържание на скорбяла като райграс, стрелковицна трева, слонска трева, гигантска тръстика, култури за защита и подобряване на почвата преди и след основните култури; ливадни култури; промишлени остатъци, включително от хранителни и фуражни култури след извличането на растителните масла, захарите, скорбялата и протеина и материали от биологични отпадъци като ливадните и защитните култури се считат за временни, краткосрочно засети пасища със смеси от житни и бобови култури с ниско съдържание на скорбяла за фураж за добитъка и за подобряване на плодородието на почвите с цел получаване на по-високи добиви от основни култури;
- 43) „остатък“ означава вещество, което не е търсеният пряко краен продукт/крайни продукти от даден процес на производство; то не е основната цел на производствения процес и процесът не е модифициран специално, така че то да бъде произведено;

- 44) „остатъци от селското стопанство, аквакултурите, рибарството и горското стопанство“ означава остатъци, които се произвеждат пряко от селското стопанство, аквакултурите, рибарството и горското стопанство и които не включват остатъци от свързаната с тези отрасли промишленост или преработване;
- 45) „действителна стойност“ означава намалението на емисии на парникови газове на някои или всички етапи на конкретен процес на производство на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, изчислено според методологията, установена в приложение V, част B или приложение VI, част B;
- 46) „типична стойност“ означава оценка за емисиите и намалението на емисиите на парникови газове за конкретен начин на производство на биогориво, течно гориво от биомаса или твърдо или газообразно гориво от биомаса, която е представителна за съответното потребление в Съюза;
- 47) „приета стойност“ означава стойност, получена от типична стойност чрез прилагане на предварително определени коефициенти, която при определени в настоящата директива обстоятелства може да бъде използвана вместо действителна стойност.

Член 3

Обвързваща обща цел на Съюза за 2030 г.

1. Държавите членки колективно осигуряват постигането през 2030 г. на поне 32-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия в Съюза. Комисията извършва оценка на тази цел с оглед до 2023 г. да представи законодателно предложение за нейното увеличение, когато е налице допълнително съществено намаляване на разходите за производство на възобновяема енергия, когато е необходимо, за да се изпълнят международните ангажименти на Съюза за декарбонизация, или когато това увеличение е обосновано от значително намаляване на потреблението на енергия в Съюза.

2. Държавите членки определят национален принос за колективното постигане на обвързващата обща цел на Съюза, установена в параграф 1 от настоящия член в рамките на своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата в съответствие с членове 3—5 и членове 9—14 от Регламент (ЕС) 2018/1999. При изготвянето на проектите за интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата държавите членки могат да вземат предвид формулата, посочена в приложение II към посочения регламент.

Ако, въз основа на оценката на проектите за интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, представени съгласно член 9 от Регламент (ЕС) 2018/1999, Комисията заключи, че националният принос на държавите членки е недостатъчен за колективното постигане на обвързващата обща цел на Съюза, тя следва процедурата, установена в членове 9 и 31 от посочения регламент.

3. Държавите членки правят необходимото националните им политики, включително задълженията, произтичащи от членове 25—28 от настоящата директива и от техните схеми за подпомагане, да бъдат разработени при надлежно спазване на йерархията на отпадъците, предвидена в член 4 на Директива 2008/98/ЕО, за да се избегне неправомерното нарушаване на функционирането на пазарите на суровини. Държавите членки не предоставят подкрепа за енергията от възобновяеми източници, произведена от изгаряне на отпадъци, ако не са спазени задълженията за разделно събиране, установени в посочената директива.

4. От 1 януари 2021 г. дялът на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия на всяка държава членка трябва да е не по-малък от базовия дял, посочен в третата колона на таблицата в част А от приложение I към настоящата директива. Държавите членки предприемат необходимите мерки за спазването на този базов дял. Ако дадена държава членка не спази своя базов дял, измерен за всеки период от една година, се прилага член 32, параграф 4, първа и втора алинея от Регламент (ЕС) 2018/1999.

5. Комисията подкрепя високоамбициозните начинания на държавите членки чрез благоприятна рамка, включваща засиленото използване на фондовете на Съюза, включително допълнителни средства за улесняване на справедлив преход на въглеродно интензивните региони към увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници, по-специално финансови инструменти, особено за следните цели:

- a) намаляване на цената на капитала за проекти за енергия от възобновяеми източници;
- b) разработване на проекти и програми за интегриране на възобновяеми енергийни източници в енергийната система, които водят до повишаване на гъвкавостта на енергийната система, поддържане на стабилността на мрежата и за управление на претоварването на мрежата;
- в) развитие на електроенергийната мрежова инфраструктура за пренос и разпределение, на интелигентните мрежи, на съоръженията за съхранение и на междусистемните връзки с оглед на постигането на целта от 15 % по отношение на междусистемните връзки за електрическа енергия за 2030 г., с цел увеличаване на технически и икономически постижимото равнище на възобновяема енергия в електроенергийната система;

- г) засилено регионално сътрудничество между държавите членки и между държавите членки и трети държави посредством съвместни проекти, съвместни схеми за подпомагане и отваряне на схеми за подпомагане на възобновяемата електрическа енергия по отношение на производители, разположени в други държави членки.
6. Комисията създава подпомагача платформа с оглед да подкрепи държавите членки, които използват механизми за сътрудничество, за да допринесат към обвързващата обща цел на Съюза, установена в параграф 1.

Член 4

Схеми за подпомагане за енергията от възобновяеми източници

1. С оглед да се постигне или преизпълни целта на Съюза, установена в член 3, параграф 1, и приносът на всяка държава членка за тази цел, определен на национално равнище за разгръщането на енергията от възобновяеми източници, държавите членки могат да прилагат схеми за подпомагане.
2. Схемите за подпомагане за електрическата енергия от възобновяеми източници стимулират интегрирането на електрическата енергия от възобновяеми източници на пазара на електрическа енергия по начин, основан и съобразен с пазара, като същевременно се избягват ненужните смущения на електроенергийните пазари и като се вземат предвид възможните разходи за интегриране на системата и стабилността на мрежата.
3. Схемите за подпомагане за електрическа енергия от възобновяеми източници трябва да бъде устроено по такъв начин, че да увеличи до максимум интегрирането на електрическата енергия от възобновяеми източници в електроенергийния пазар и да се гарантира, че производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници реагират на ценови сигнали на пазара и максимизират своите пазарни приходи.

За тази цел по отношение на схемите за пряко ценово подпомагане, подпомагането се предоставя под формата на пазарна премия, която би могла да бъде, наред с другото, променлива или фиксирана.

Държавите членки могат да предвидят освобождаване от приложението на настоящия параграф за малки инсталации и демонстрационни проекти, без да се засяга приложимото право на Съюза относно вътрешния пазар на електрическа енергия.

4. Държавите членки гарантират, че подпомагането за възобновяема електрическа енергия се предоставя по открит, прозрачен, конкурентен, недискриминационен и разходоэффективен начин.

Държавите членки могат да предвидят освобождаване на малки инсталации и демонстрационни проекти от участие в тържни процедури.

Освен това държавите членки могат да разгледат възможността за създаване на механизми за гарантиране на регионална диверсификация на разгръщането на електрическа енергия от възобновяемите източници, по-специално за осигуряване на разходоэффективна системна интеграция.

5. Държавите членки могат да ограничат тържните процедури до конкретни технологии, когато отварянето на схемите за подпомагане за всички производители на електрическа енергия от възобновяеми източници не би довело до най-добрия резултат, с оглед на:

- а) дългосрочния потенциал на дадена технология;
- б) необходимостта да се постигне диверсификация;
- в) разходите за интегриране в мрежата;
- г) мрежови ограничения и стабилност на мрежите;
- д) за биомаса, необходимостта да се избягват нарушенията на функционирането на пазарите на суровини.

6. Когато подпомагането за електрическа енергия от възобновяеми източници се предоставя чрез тържна процедура, държавите членки, с цел гарантиране на висок процент на реализиране на проектите:

- а) установяват и публикуват недискриминационни и прозрачни критерии за участие в тържните процедури и определят ясни срокове и правила за осъществяването на проекта;
- б) предоставят информация за предишните тържни процедури, включително за процента на реализиране на проектите.

7. С цел увеличаване на производството на енергия от възобновяеми източници в най-отдалечените региони и малките острови държавите членки могат да адаптират схемите за финансово подпомагане за проектите на територията на тези региони, така че да се отчитат производствените разходи, свързани с техните специфични условия на изолация и зависимост от външните доставки.

8. До 31 декември 2021 г. и на всеки три години след това Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно резултатите от подпомагането за електрическа енергия от възобновяеми източници, предоставяно чрез тръжни процедури в Съюза, като анализира по-специално способността на тръжните процедури да:

- а) постигнат понижаване на разходите;
- б) постигнат технологични подобрения;
- в) постигнат висок процент на реализиране;
- г) осигурят недискриминационни условия за участие на малките участници и, когато е приложимо, местните органи;
- д) ограничат екологичното въздействие;
- е) осигурят приемливост на местно равнище;
- ж) гарантират сигурност на доставките и интеграция в мрежата.

9. Настоящият член се прилага, без да се засягат членове 107 и 108 ДФЕС.

Член 5

Отваряне на схемите за подпомагане за електрическа енергия от възобновяеми източници

1. Държавите членки имат право да решават, в съответствие с членове 7 — 13 от настоящата директива, до каква степен да подпомагат електрическата енергия от възобновяеми източници, произведена в друга държава членка. Държавите членки обаче могат да отворят участието в схемите за подпомагането в областта на електрическа енергия от възобновяеми източници и за производители, установени в други държави членки, в съответствие с посочените в настоящия член условия.

Когато отворят участието в схемите за подпомагане в областта на електрическата енергия от възобновяеми източници, държавите членки могат да предвидят, че подкрепата за ориентировъчен дял от новоподпомаганите мощности, или от бюджета, предназначен за тях, всяка година, е отворена за производители, намиращи се в други държави членки.

Тези ориентировъчни дялове могат да възлизат, за всяка година, на най-малко 5 % в периода между 2023 г. и 2026 г. и най-малко 10 % в периода между 2027 г. и 2030 г., или, ако е по-ниско, на равнището на взаимосвързаност на съответната държава членка за дадена година.

За да придобият допълнителен опит в изпълнението, държавите членки могат да организират една или повече пилотни схеми, при които подкрепата е отворена за производители, намиращи се в други държави членки.

2. Държавите членки могат да поискат доказателство, че се извършва физически внос на електрическа енергия от възобновяеми източници. За тази цел държавите членки могат да ограничат участието в техните схеми за подпомагане за производители, намиращи се в държави членки, до които има пряка връзка посредством междусистемни връзки. Държавите членки обаче не променят, нито по друг начин влияят върху междузонавите графици и разпределението на капацитета по причина на производители, които участват в трансгранични схеми за подпомагане. Трансграничният пренос на електрическа енергия се определя единствено от резултата от разпределянето на капацитета съгласно правото на Съюза за вътрешния пазар на електрическа енергия.

3. Ако държава членка реши да отвори участието в схеми за подпомагане за производители, намиращи се в други държави членки, съответните държави членки се договарят за принципите на такова участие. Тези споразумения обхващат най-малко принципите за разпределение на възобновяемата електрическа енергия, която се ползва от трансгранично подпомагане.

4. При поискване от съответните държави членки Комисията подпомага държавите членки през целия процес на преговори и при изготвянето на споразумения за сътрудничество, като предоставя информация и анализи, включително количествени и качествени данни за преките и непреките разходи и ползи от сътрудничеството, както и насоки и технически експертен опит в хода на процеса. Комисията може да насърчава или улеснява обмена на най-добри практики и да разработва модели за споразумения за сътрудничество, улесняващи процеса. До 2025 г. Комисията извършва оценка на разходите и ползите от развитието на електрическата енергия от възобновяеми източници в Съюза съгласно настоящия член.

5. До 2023 г. Комисията извършва оценка на прилагането на настоящия член. Тя включва оценка на необходимостта от въвеждане на задължение за държавите членки за частично отваряне на схемите им за подпомагане за производителни електрическа енергия от възобновяеми източници, установени в други държави членки, с оглед до 2025 г. да е налице отваряне от 5 %, а до 2030 г. — отваряне от 10 %.

Член 6

Стабилност на финансовото подпомагане

1. Без да се засягат адаптациите, необходими за съобразяване с членове 107 и 108 ДФЕС, държавите членки гарантират, че равнището на подпомагане и съответните условия, свързани с подпомагането, предоставено на проекти за енергия от възобновяеми източници, не се преразглеждат по начин, който да оказва отрицателно въздействие върху предоставените по това подпомагане права и да подкопава икономическата жизнеспособност на подпомаганите проекти.
2. Държавите членки могат да коригират равнището на подпомагане съобразно обективни критерии, стига тези критерии да са установени в първоначалното съставяне на схемата за подпомагане.
3. Държавите членки публикуват дългосрочен график по отношение на очакваното предоставяне на подпомагане, който обхваща най-малко следващите пет години или, в случай на бюджетни ограничения при планирането, три години като референтен показател и включва ориентировъчния график, в това число по целесъобразност честотата на търговете, където е подходящо, очакваните мощности и бюджета или максималното подпомагане за единица, което се очаква да бъде предоставено, както и очакваните допустими технологии, ако е приложимо. Този график се актуализира ежегодно или при необходимост, за да бъдат отразени последните развития на пазара или очакваното разпределение на подпомагането.
4. Най-малко веднъж на всеки пет години държавите членки оценяват ефективността на схемите им за подпомагане за електрическа енергия от възобновяеми източници и тяхното голямо разпределително въздействие върху различните групи потребители и върху инвестициите. В оценката следва също да се вземе под внимание и въздействието на евентуалните промени на схемите за подпомагане. При ориентировъчното дългосрочно планиране, което ръководи решенията за подпомагането и разработването на ново подпомагане, се вземат предвид резултатите от тази оценка. Държавите членки включват оценката в съответните актуализации на своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и в докладите за напредъка в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999.

Член 7

Изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници

1. Брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници във всяка държава членка се изчислява като сбор от:
 - а) брутното крайно потребление на електрическа енергия от възобновяеми източници;
 - б) брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане; и
 - в) крайното потребление на енергия от възобновяеми източници в транспорта.

По отношение на първа алинея, буква а), б) или в) газ, електрическа енергия и водород от възобновяеми източници се считат само веднъж за целите на изчисление на дела на брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници.

При условията на член 29, параграф 1, втора алинея, не се считат биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които не отговарят на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, посочени в член 29 параграфи 2 — 7 и параграф 10.

2. За целите на параграф 1, първа алинея, буква а) брутното крайно потребление на електрическа енергия от възобновяеми източници се изчислява като количеството електрическа енергия, произведено в съответната държава членка от възобновяеми източници, включително производството на електрическа енергия от потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и от общности за възобновяема енергия, с изключение на електрическата енергия от помпеноакмулиращи водноелектрически централи, произведена от предварително изпомпана на горното ниво вода.

По отношение на централите с няколко вида горива, които използват както възобновяеми, така и невъзобновяеми източници на енергия, се взема предвид само електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници. За целите на това изчисление приносът на всеки източник на енергия се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание.

Електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи и съоръжения за вятърна енергия, се счита в съответствие с правилата за нормализация, посочени в приложение II.

3. За целите на параграф 1, първа алинея, буква б) брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане се изчислява като количеството енергия за районни отоплителни и охладителни системи, произведено в съответната държава членка от възобновяеми източници, плюс потреблението на друга енергия от възобновяеми източници в промишлеността, домакинствата, услугите, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство, за отопление, охлаждане и технологични цели.

По отношение на централите с няколко вида горива, които използват възобновяеми и невъзобновяеми източници на енергия, се отчита само топлинната енергия и енергията за охлаждане, произведена от възобновяеми източници. За целите на това изчисление приносът на всеки източник на енергия се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание.

Енергията от околната среда и геотермалната енергия, използвана за отопление и охлаждане посредством термopомпи и районни охладителни системи, се отчита за целите на параграф 1, първа алинея, буква б), при условие че крайното производство на енергия значително надхвърля вложената първична енергия, необходима за задвижване на термopомпите. Количеството топлина или студ, което се счита за енергия от възобновяеми източници за целите на настоящата директива, се изчислява в съответствие с методиката, посочена в приложение VII, и като се вземе предвид енергията, използвана във всички сектори на крайното потребление.

Топлинната енергия, генерирана от пасивни енергийни системи, благодарение на които се постига по-малко енергийно потребление по пасивен път, чрез конструкцията на сградата или в резултат на топлинна енергия, генерирана от невъзобновяеми източници, не се отчита за целите на параграф 1, първа алинея, буква б).

До 31 декември 2021 г. Комисията приема делегирани актове съгласно член 35 за допълване на настоящата директива чрез определяне на методология за изчисляване на количеството енергия от възобновяеми източници, използвана за охлаждане и районни охладителни системи, и за изменение на приложение VII.

За термopомпите, работещи в реверсивен режим, тази методология трябва да съдържа фактори за минимално сезонно действие.

4. За целите на параграф 1, първа алинея, буква в) се прилагат следните изисквания:

а) Крайното потребление на енергия от възобновяеми източници в транспортния сектор се изчислява като сбор от всички биогорива, газообразни и твърди горива от биомаса и възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход, консумирани в транспортния сектор. Възобновяемите течни и газообразни горива от небиологичен произход обаче, които са произведени с използване на възобновяема електрическа енергия, се считат за част от изчисленията по параграф 1, първа алинея, буква а) само при изчисляването на количеството на електрическата енергия, произведено в съответната държава членка от възобновяеми източници.

б) За изчисляването на крайното потребление на енергия в транспортния сектор се използват стойностите за енергийното съдържание на транспортните горива, посочени в приложение III. За определянето на енергийното съдържание на транспортни горива, които не са включени в приложение III, държавите членки трябва да използват съответните стандарти на Европейската организация за стандартизация (ESO) за определяне на топлината на изгаряне на горивата. Ако не са приети ESO за тази цел, държавите членки използват съответните стандарти на Международната организация за стандартизация (ISO).

5. Делът на енергията от възобновяеми източници се изчислява, като брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници се раздели на брутното крайно потребление на енергия от всички източници и резултатът се изрази в проценти.

За целите на първа алинея от настоящия параграф сборът, посочен в параграф 1, първа алинея от настоящия член, се коригира в съответствие с разпоредбите на членове 8, 10, 12 и 13.

При изчисляване на брутното крайно потребление на енергия на държава членка с оглед измерване на спазването на целите и индикативната крива, установени в настоящата директива, се счита, че делът на потребеното във въздухоплаването количество енергия не надхвърля 6,18 % от брутното крайно потребление на енергия за съответната държава членка. За Кипър и Малта се счита, че делът на потребеното във въздухоплаването количество енергия не надхвърля 4,12 % от брутното крайно потребление на енергия на тези държави членки.

6. При изчислението на дела на енергията от възобновяеми източници се използват методиката и определенията, предвидени в Регламент (ЕО) № 1099/2008.

Държавите членки гарантират, че статистическите данни, използвани при изчисляването на тези отрасли и общи дялове, съответстват на статистическите данни, докладвани на Комисията съгласно посочения регламент.

Член 8

Платформа на Съюза за развитие на възобновяемата енергия и статистически прехвърляния между държавите членки

1. Държавите членки могат да се споразумеят за статистическото прехвърляне на конкретно количество енергия от възобновяеми източници от една държава членка към друга. Прехвърленото количество:

- a) се изважда от количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита при изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници в държавата членка, която извършва прехвърлянето за целите на настоящата директива; и
- б) се прибавя към количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита при изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници в държавата членка, която приема прехвърлянето за целите на настоящата директива.

2. С цел улесняване на постигането на целта на Съюза, установена в член 3, параграф 1 от настоящата директива и приноса на всяка държава членка за тази цел, в съответствие с член 3, параграф 2 от настоящата директива, и за да се улеснят статистическите прехвърляния съгласно параграф 1 от настоящия член, Комисията създава Платформа на Съюза за развитие на възобновяемата енергия („URDP“). На доброволни начала държавите членки могат да публикуват на тази платформа годишни данни за техния национален принос за тази цел на Съюза или за всички критерии, установени по отношение на мониторинга на напредъка в (ЕС) 2018/1999, включително количеството, с което те очакват, че техният принос няма да бъде изпълнен или че същият ще бъде преизпълнен, както и индикации за цената, на която те биха приели да прехвърлят евентуални излишъци на енергия от възобновяеми източници от или на друга държава членка. Цената на тези прехвърляния се определя за всеки отделен случай въз основа на механизъм в рамките на URDP за постигане на баланс между търсенето и предлагането.

3. Комисията гарантира, че URDP е в състояние да постигне баланс между търсенето и предлагането на количествата енергия от възобновяеми източници, които се вземат предвид при изчисляването на дела на възобновяема енергия на дадена държава членка въз основа на цените или други критерии, посочени от държавата членка, която приема прехвърлянето.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 за създаването на URDP и определянето на условията за завършване на прехвърлянията, съгласно посоченото в параграф 5 от настоящия член.

4. Договореностите, посочени в параграфи 1 и 2, могат да имат срок на действие от една или няколко години. За тези договорености между държавите членки се нотифицира Комисията или те се завършват на URDP не по-късно от 12 месеца след края на всяка година, през която са действали. Изпратената до Комисията информация включва количеството и цената на въпросната енергия. При прехвърляне, довършено на URDP, се осигурява публичен достъп до информацията за участващите страни и за конкретното прехвърляне.

5. Прехвърлянето поражда действие, след като всички участващи в прехвърлянето държави членки нотифицират Комисията или след като всички условия за сделката бъдат изпълнени на URDP.

Член 9

Съвместни проекти между държавите членки

1. Две или повече държави членки може да си сътрудничат по всички видове съвместни проекти, касаещи производството на електрическа енергия, отопление и охлаждане с енергия от възобновяеми източници. В това сътрудничество може да участват частни оператори.

2. Държавите членки нотифицират до Комисията дела или количеството на електрическата енергия, топлинната енергия или енергията за охлаждане от възобновяеми източници, произведена по съвместен проект на тяхна територия, който е въведен в експлоатация след 25 юни 2009 г., или чрез увеличена мощност на инсталация, която е била реконструирана след тази дата, който дял или количество следва да се разглежда като част от дела на възобновяема енергия на друга държава членка за целите на настоящата директива.

3. В нотификацията, посочена в параграф 2:

- a) се описва планираната инсталация или се посочва реконструираната инсталация;

- б) се уточнява делът или количеството електрическа енергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведена от инсталацията, който следва да се разглежда като част от дела на възобновяема енергията от възобновяеми източници на другата държава членка;
 - в) се посочва държавата членка, в полза на която се прави нотификацията; и
 - г) се уточнява периодът, в цели календарни години, през който електрическата енергия или топлинната енергия, или енергията за охлаждане, произведени от инсталации с възобновяеми източници, следва да се разглежда като част от дела на възобновяема енергия на другата държава членка.
4. Даден съвместен проект, съгласно посоченото в настоящия член може да продължи след 2030 г.
 5. Направената съгласно настоящия член нотификация не се променя или оттегля без общото съгласие на държавата членка, която извършва нотификацията, и държавата членка, посочена в съответствие с параграф 3, буква в).
 6. При поискване от заинтересованите държави членки Комисията улеснява създаването на съвместни проекти между държавите членки, по-специално чрез специализирана техническа помощ и помощ за разработване на проекти.

Член 10

Последици от съвместни проекти между държавите членки

1. В срок до три месеца след края на всяка година, попадаща в периода, посочен в член 9, параграф 3, буква г), държавата членка, която е направила нотификацията по член 9, изготвя уведомително писмо, в което посочва:
 - а) общото количество електрическа енергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведено през годината от възобновяеми източници от инсталацията, за която се отнася нотификацията по член 9; и
 - б) общото количество електрическа енергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведено през годината от възобновяеми източници от същата инсталация, което следва да се разглежда като част от дела на възобновяема енергия от възобновяеми източници на друга държава членка в съответствие с посоченото в нотификацията.
2. Нотифициращата държава членка представя уведомителното писмо до държавата членка, в полза на която е направена нотификацията, и до Комисията.
3. За целите на настоящата директива, количеството електрическа енергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, за което се отнася нотификацията в съответствие с параграф 1, буква б):
 - а) се изважда от количеството електрическа енергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, което се отчита, за да се изчисли делът на енергията от възобновяеми източници на държавата членка, изготвила уведомлението съгласно параграф 1; и
 - б) се прибавя към количеството електрическа енергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, което се отчита, за да се изчисли делът на енергията от възобновяеми източници на държавата членка, получила уведомителното писмо съгласно параграф 2.

Член 11

Съвместни проекти между държавите членки и трети държави

1. Една или повече държави членки може да си сътрудничат с една или повече трети държави по всички видове съвместни проекти относно производството на електрическа енергия от възобновяеми източници. В такова сътрудничество може да участват частни оператори и то се осъществява при пълно зачитане на международното право.
2. Електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена в трета държава, се отчита единствено с цел да се изчислят дяловете на възобновяема енергия на държавите членки, ако са спазени следните условия:
 - а) електрическата енергия се консумира в Съюза. Това изискване се счита за изпълнено, когато:
 - и) количество електрическа енергия, еквивалентно на отчетеното количество, е надлежно заявено за предоставения междусистемен преносен капацитет от всички отговорни оператори на преносни системи в държавата по произход, държавата по местоназначение и, ако е уместно, всяка транзитна трета държава;

- ii) количество електрическа енергия, еквивалентно на отчетеното количество, е надлежно регистрирано в балансовия график от отговорния оператор на преносна система, разположена откъм страната на Съюза на съответната междусистемна връзка; и
 - iii) заявеният преносен капацитет и произведеното количество електрическа енергия от възобновяеми източници от инсталацията, съответстваща на посоченото в буква б), се отнасят за същия период от време;
- б) електрическата енергия е произведена от инсталация, която е въведена в експлоатация след 25 юни 2009 г., или от допълнително реализирано увеличение на мощността на инсталация, която е била реконструирана след тази дата, в рамките на съвместен проект съгласно параграф 1;
- в) количеството на произведената и изнесена електрическа енергия не е било обект на подпомагане по схема за подпомагане на трета държава, различно от инвестиционна помощ, предоставена за инсталацията; и
- г) електрическата енергия е била произведена в съответствие с международното право, в трета държава, която е страна по Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа или други международни конвенции или договори в областта на правата на човека.
3. За целите на параграф 4, държавите членки могат да поискат от Комисията да се отчете електрическата енергия от възобновяеми източници, произведена и потребена в трета държава, в контекста на изграждането на междусистемна връзка с много продължителен период на изпълнение между държава членка и трета държава, когато са изпълнени следните условия:
- а) изграждането на междусистемната връзка е започнало до 31 декември 2026 г.;
 - б) не е възможно междусистемната връзка да бъде въведена в експлоатация до 31 декември 2030 г.;
 - в) възможно е междусистемната връзка да бъде въведена в експлоатация до 31 декември 2032 г.;
 - г) след нейното въвеждане в експлоатация междусистемната връзка ще се използва за износ в Съюза, в съответствие с параграф 2, на електрическа енергия от възобновяеми източници;
 - д) това искане се отнася до съвместен проект, който отговаря на критериите, посочени в параграф 2, букви б) и в), и ще използва междусистемната връзка след нейното въвеждане в експлоатация, както и за количество електрическа енергия, което не е по-голямо от количеството, което ще се изнася за Съюза след въвеждането в експлоатация на междусистемната връзка.
4. Делът или количеството електрическа енергия, произведена от инсталация на територията на трета държава, който дял или количество следва да се разглежда като част от дела на възобновяема енергия на една или повече държави членки за целите на настоящата директива, се нотифицира до Комисията. Когато е засегната повече от една държава членка, на Комисията се нотифицира разпределянето на този дял или количество между държавите членки. Делът или количеството не трябва да надвишава дела или количеството, което реално е изнесено за Съюза и е потребено в него, като трябва да отговаря на количеството, посочено в параграф 2, буква а), подточки i) и ii), и на условията, определени в буква а) от посочения параграф. Нотификацията се извършва от всяка една държава членка, към чиято обща национална цел следва да се причисли делът или количеството електрическа енергия.
5. В нотификацията, посочена в параграф 4:
- а) се описва планираната инсталация или се посочва реконструираната инсталация;
 - б) се уточнява делът или количеството електрическа енергия, произведена от инсталацията, които следва да се разглеждат като част от дела на възобновяема енергия на дадената държава членка, както и съответните финансови договорености, при спазване на изискванията за поверителност;
 - в) се уточнява периодът, в цели календарни години, през който електрическата енергия следва да се разглежда като част от дела на възобновяема енергия на държавата членка; и
 - г) се включва писмено потвърждение по букви б) и в) от третата държава, на чиято територия ще се експлоатира инсталацията, като се посочва делът или количеството електрическа енергия, произведени от инсталацията, които ще се използват за вътрешни цели от тази трета държава.
6. Даден съвместен проект може да продължи след 2030 г. съгласно посоченото в настоящия член.
7. Нотификация, направена съгласно настоящия член, се променя или оттегля единствено с взаимното съгласие на държавата членка, която извършва нотификацията, и третата държава, която е потвърдила съвместния проект в съответствие с параграф 5, буква г).

8. Държавите членки и Съюзът насърчават съответните органи на Енергийната общност да предприемат, в съответствие с Договора за създаване на Енергийна общност, мерките, които са необходими, за да могат договарящите страни да прилагат разпоредбите относно сътрудничеството между държавите членки, които са предвидени в настоящата директива.

Член 12

Последици от съвместните проекти между държавите членки и трети държави

1. В срок до 12 месеца от края на всяка година, попадаща в периода, посочен в член 11, параграф 5, буква в), нотифициращата държавата членка изготвя уведомително писмо, в което посочва:
 - а) общото количество електрическа енергия, произведена през годината от възобновяеми източници от инсталацията, предмет на нотификацията по член 11;
 - б) количеството електрическа енергия, произведено през същата година от възобновяеми източници от същата инсталация, което следва да се разглежда като част от дела на възобновяема енергия на държавата членка съгласно условията на нотификацията по член 11; и
 - в) доказателство, че условията, установени в член 11, параграф 2, са изпълнени.
2. Посочената в параграф 1 държава членка представя уведомителното писмо на Комисията и на третата държава, която е потвърдила проекта в съответствие с член 11, параграф 5, буква г).
3. За целите на изчисляването на дяловете на възобновяема енергия съгласно настоящата директива, количеството електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, посочено в съответствие с параграф 1, буква б), се добавя към количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита при изчисляване на дяловете на енергията от възобновяеми източници на държавата членка, която изпраща нотификацията.

Член 13

Съвместни схеми за подпомагане

1. Без да се засягат задълженията на държавите членки по член 5, две или повече държави членки може да решат на доброволни начала да обединят или частично да координират своите национални схеми за подпомагане. В такива случаи определено количество енергия от възобновяеми източници, произведено на територията на участващите държави членки, може да се разглежда като част от дела на енергията от възобновяеми източници на друга участваща държава членка, ако съответните държави членки:
 - а) извършат статистическо прехвърляне на определени количества енергия от възобновяеми източници от една държава членка към друга, в съответствие с член 8; или
 - б) определят правило за разпределението, одобрено от участващите държави членки, въз основа на което се разпределят количества енергия от възобновяеми източници между участващите държави членки.
- Посоченото в първа алинея, буква б) правило за разпределение се нотифицира до Комисията не по-късно от три месеца след края на първата година, през която то поражда действие.
2. В срок до три месеца от края на всяка година всяка държава членка, направила нотификация по параграф 1, втора алинея изготвя уведомително писмо, в което посочва общото количество електрическа енергия, топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, произведено през годината, за която ще се приложи правилото за разпределение.
 3. За целите на изчисляването на дяловете на възобновяема енергията от възобновяеми източници по настоящата директива, количеството електрическа енергия, топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, нотифицирано в съответствие с параграф 2, се преразпределя между съответните държави членки в съответствие с нотифицираното правило за разпределение.
 4. Комисията разпространява насоки и най-добри практики и, при поискване от заинтересованите държави членки, улеснява създаването на съвместни схеми за подпомагане между държавите членки.

Член 14

Увеличения на мощността

За целите на член 9 параграф 2 и член 11, параграф 2, буква б) единиците енергия от възобновяеми източници, произведени в резултат на увеличение на мощността на дадена инсталация, се разглеждат като произведени от отделна инсталация, въведена в експлоатация в момента на настъпването на увеличението на мощността.

Член 15

Административни процедури, наредби и правилници

1. Държавите членки гарантират, че националните правила относно разрешителните, сертификационните и лицензионните процедури, прилагани по отношение на централите, както и свързаните с тях преносни и разпределителни мрежи, за производство на електрическа енергия, топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, както и по отношение на процеса на преобразуване на биомаса в биогорива, течни горива от биомаса, газообразни и твърди горива от биомаса или други енергийни продукти, а също и по отношение на възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход, са пропорционални и необходими и допринасят за спазването на принципа за поставяне на енергийната ефективност на първо място.

По-специално държавите членки предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че:

- а) административните процедури са рационализирани и се провеждат в срок на съответното административно равнище и че са установени предвидими срокове за посочените в първа алинея процедури;
- б) правилата за разрешаване, сертифициране и лицензиране са обективни, прозрачни и пропорционални, не поражда дискриминация между кандидатите и изцяло отчитат особеностите на отделните технологии за енергия от възобновяеми източници;
- в) административните такси, плащани от потребители, проектанти, архитекти, строители, монтажници и доставчици на оборудване и системи, са прозрачни и се обуславят от разходите; и
- г) за децентрализираните устройства и за производството и съхранението на енергия от възобновяеми източници са установени опростени и облекчени процедури за получаване на разрешение, включително процедура чрез обикновено уведомяване.

2. Държавите членки трябва ясно да определят всички технически спецификации, които трябва да бъдат спазени от съоръженията и системите за енергия от възобновяеми източници, за да се ползват от схемите за подпомагане. Когато съществуват европейски стандарти, включително екологични етикети, енергийни етикети и други технически референтни системи, установени от европейските стандартизационни служби, тези национални технически спецификации са изразени при съобразяване с тези стандарти. Такива технически спецификации не трябва да предписват къде съоръженията и системите да бъдат сертифицирани и не трябва да пречат за правилното функциониране на вътрешния пазар.

3. Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи на национално, областно и местно равнище включват разпоредби за интегриране и съответно разпространение на енергия от възобновяеми източници, включително за потребление на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници или в рамките на общности за енергия от възобновяеми източници, както и за оползотворяване на безусловно отпадна топлина и студ при планирането, включително ранното пространствено планиране, проектирането, изграждането и модернизиранието на селищна инфраструктура, промишлени, търговски или жилищни зони и енергийна инфраструктура, включително електроенергийни мрежи, районни отоплителни и охладителни мрежи, газови мрежи, както и мрежи за алтернативни горива. По-конкретно държавите членки насърчват местните и регионалните административни органи да включват топлинната енергия и енергията за охлаждане от възобновяеми източници при планирането на градската инфраструктура, когато това е целесъобразно, и да се консултират с мрежовите оператори с цел да се отрази въздействието на енергийната ефективност и програмите за оптимизация на потреблението, както и на специфичните разпоредби относно потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и общностите за възобновяема енергия, върху планове за развитие на инфраструктурата на операторите.

4. Държавите членки въвеждат в своите строителни наредби и правилници подходящи мерки за увеличаване на дела на всички видове енергия от възобновяеми източници в строителния сектор.

При приемането на такива мерки или в своите схеми за подпомагане държавите членки могат да вземат предвид, където е приложимо, националните мерки, отнасящи се до съществено увеличаване на потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, на съхранението на енергия на местно равнище и на енергийната ефективност, и свързани с комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, както и със сгради, които са проектирани да улавят пасивно енергия или да са с ниско или нулево потребление на енергия.

Държавите членки изискват в своите строителни наредби и правилници или чрез други средства с равностоен ефект използването на минимални нива на енергия от възобновяеми източници в нови сгради и в съществуващи такива, които са подложени на основно саниране, доколкото това е технически, функционално и икономически осъществимо, отразява резултатите от изчислението за оптимизиране по отношение на разходите, извършено в съответствие с член 5, параграф 2 от Директива 2010/31/ЕС, и доколкото това не влияе отрицателно върху качеството на въздуха в помещенията. Държавите членки разрешават тези минимални равнища да бъдат достигнати, наред с другото, чрез ефективни районни отоплителни и охладителни системи, като се използва значителен дял енергия от възобновяеми източници и отпадна топлина и студ.

Изискванията по първа алинея се прилагат за въоръжените сили само доколкото прилагането им не е в противоречие с естеството и основната цел на дейността на въоръжените сили и с изключение на материалите, които се използват изключително за военни цели.

5. Държавите членки гарантират, че считано от 1 януари 2012 г. новите обществени сгради, както и съществуващите обществени сгради, които са подложени на значително саниране на национално, областно и местно равнище, изпълняват роля на образец в контекста на настоящата директива. Държавите членки могат, наред с другото, да позволят това задължение да бъде изпълнявано чрез спазване на разпоредбите за сгради с почти нулево потребление на енергия, както се изисква в Директива 2010/31/ЕС или чрез осигуряване на използването на покривите на обществени или смесени публично-частни сгради от трети страни за инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници.

6. Чрез своите строителни наредби и правилници държавите членки насърчават използването на такива отоплителни и охладителни системи и съоръжения на базата на енергия от възобновяеми източници, които постигат значително намаление на потреблението на енергия. За тази цел държавите членки използват енергийни етикети, екомаркировки или други подходящи сертификати или стандарти, разработени на национално равнище или на равнището на Съюза, когато подобни инструменти съществуват, и осигуряват предоставянето на подходяща информация и консултации относно алтернативи, които се основават на възобновяеми енергийни източници и са с висока енергийна ефективност, както и относно евентуални финансови инструменти и стимули, налични в случай на замяна, с цел насърчаване на по-висок темп на замяна на старите отоплителни системи и нарастващо преминаване към решения, основани на възобновяема енергия в съответствие с Директива 2010/31/ЕС.

7. Държавите членки оценяват своя потенциал за енергия от възобновяеми източници и за оползотворяване на отпадна топлина и студ в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане. За пръв път такава оценка, която съдържа, където е целесъобразно, пространствен анализ на районите, подходящи за разпространение с нисък екологичен риск, както и на потенциала за малки проекти в рамките на домакинствата, се включва във втората всеобхватна оценка съгласно член 14, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС, със срок до 31 декември 2020 г., и в последващите актуализации на всеобхватните оценки.

8. Държавите членки оценяват регулаторните и административните препятствия пред дългосрочните корпоративни споразумения за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници и отстраняват неоснователните препятствия и улесняват оползотворяването на подобни споразумения. Държавите членки гарантират, че тези споразумения не са обвързани с непропорционални или дискриминационни процедури и такси.

Държавите членки описват политиките и мерките за улесняване на оползотворяването на споразуменията за изкупуване на електрическа енергия в техните интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и докладите за напредъка съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999.

Член 16

Организация и продължителност на процеса на издаване на разрешения

1. Държавите членки създават или определят едно или повече звена за контакт. По искане на заявителя тези звена за контакт предоставят напътствия и улесняват целия административен процес на кандидатстване за разрешение и издаване на разрешение. През целия процес от заявителя не се изисква да контактува с повече от едно звено за контакт. Процесът на издаване на разрешение обхваща съответните административни разрешения за строеж, модернизиране и експлоатация на централи за производство на енергия от възобновяеми източници и активите, необходими за тяхното свързване към мрежата. Процесът на издаване на разрешение включва всички процедури – от потвърдението за получаването на заявлението до съобщението за резултата от процедурата, както е посочено в параграф 2.

2. Звеното за контакт напътства заявителя в административния процес на кандидатстване за разрешение по прозрачен начин до обявяването на едно или повече решения на отговорните органи в края на процеса, предоставя му цялата необходима информация и, когато е уместно, включва в процеса други административни органи. Заявителите имат право да представят съответните документи и в цифров формат.

3. Звеното за контакт осигурява наръчник за процедурите, предназначен за разработчиците на проекти за производство на възобновяема енергия, и предоставя тази информация също онлайн, като отделно се занимава и с проекти с малък мащаб и проекти на потребители на собствена енергия от възобновяеми източници. Онлайн информацията посочва звеното за контакт, което има отношение към молбата за кандидатстване на заявителя. Ако дадена държава членка има повече от едно звено за контакт, онлайн информацията посочва звеното за контакт, което има отношение към молбата за кандидатстване на заявителя.

4. Без да се засяга параграф 7, процесът на издаване на разрешение, посочен в параграф 1, не надвишава две години за електрическите централи, включително всички относими процедури на компетентни органи. Когато това е надлежно обосновано поради изключителни обстоятелства, срокът от две години може да бъде удължен с най-много една година.

5. Без да се засяга параграф 7, процесът на издаване на разрешение не надвишава една година за инсталациите с електрогенерираща мощност под 150kW. Когато това е надлежно обосновано поради изключителни обстоятелства, срокът от една година може да бъде удължен с най-много една година.

Държавите членки гарантират, че заявителите имат достъп до прости и достъпни процедури за уреждане на спорове във връзка с процеса на издаване на разрешения и издаването на разрешения за строеж и експлоатация на централи за производство на възобновяема енергия, включително, където е приложимо, алтернативни механизми за разрешаване на спорове.

6. Държавите членки улесняват модернизирването на съществуващи централи за енергия от възобновяеми източници посредством осигуряването на опростен и бърз процес на издаване на разрешения. Продължителността на този процес не надвишава една година.

Когато това е надлежно обосновано поради изключителни обстоятелства, като например по съображения за безопасност от първостепенна важност, когато проектите за модернизирване оказват значително въздействие върху мрежата или върху първоначалния капацитет, размера или производителността на инсталацията, този срок от една година може да бъде удължен с най-много една година.

7. Сроковете, установени в настоящия член, се прилагат без да се засягат задълженията съгласно действащото право на Съюза в областта на околната среда, обжалването по съдебен ред, правните средства за защита и другите производства пред съд или правораздавателен орган, както и алтернативни механизми за разрешаване на спорове, включително процедури за жалби, извънсъдебно обжалване и средства за защита, и могат да бъдат удължавани за продължителността на тези процедури.

8. Държавите членки могат да установят процедури чрез обикновено уведомяване за свързване към мрежата за проектите за модернизирване, посочени в член 17, параграф 1. Когато държавите членки направят това, модернизирването се разрешава след нотификация на съответния орган, когато не се очакват значителни отрицателни екологични или социални последици. В срок от шест месеца от получаването на нотификацията този орган взема решение дали това е достатъчно.

Когато съответният компетентен орган реши, че нотификацията е достатъчна, той автоматично издава разрешението. Когато същият компетентен орган реши, че нотификацията не е достатъчна, е необходимо да се подаде заявление за ново разрешение и се прилагат сроковете, посочени в параграф 6.

Член 17

Процедури чрез обикновено уведомяване за свързване към мрежата

1. Държавите членки установяват процедура чрез обикновено уведомяване за свързване към мрежата, според която инсталациите или агрегираните производствени единици на потребителите на собствена енергия от възобновяеми източници и на демонстрационните проекти с електрическа мощност от 10,8 kW, по-малка или еквивалентна за свързване, различно от трифазна връзка, трябва да се свързват към мрежата след нотификация на оператора на разпределителната система.

В рамките на ограничен период след нотификацията операторът на разпределителната система може да реши да отхвърли искането или да предложи алтернативна точка за свързване към мрежата въз основа на основателни опасения във връзка с безопасността или техническата несъвместимост на компонентите на системата. В случай на положително решение от страна на оператора на разпределителната мрежа или при липса на решение от негова страна в едномесечния срок от нотификацията, инсталацията или агрегираните производствени единици могат да бъдат свързани.

2. Държавите членки могат да разрешат процедура чрез обикновено уведомяване и за инсталации или агрегирани производствени единици с електрическа мощност по-голяма от 10,8 kW и до максимум 50kW, ако стабилността, надеждността и безопасността на мрежата бъдат запазени.

Член 18

Информация и обучение

1. Държавите членки гарантират, че информацията относно мерките за подпомагане се предоставя на всички заинтересовани лица, като например потребители, включително уязвими потребители с ниски доходи, потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, общности за възобновяема енергия, строители, монтажници, архитекти, доставчици на отоплително, охладително и електрическо оборудване и системи, както и доставчици на автомобили, при които е съвместимо използването на възобновяема енергия, и на интелигентни транспортни системи.
2. Държавите членки гарантират предоставянето на информация от доставчиците на оборудване и системи или от компетентните органи относно чистата печалба, разходите и енергийната ефективност на оборудването и системите за използване на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници.
3. Държавите членки гарантират наличието на сертификационни схеми или еквивалентни квалификационни схеми за монтажници на малки котли и печки за биомаса, слънчеви фотоволтаични и слънчеви топлинни системи, геотермални системи с малка дълбочина и термопомпи. Тези схеми може да вземат под внимание съществуващи схеми и структури, в зависимост от случая, и се основават на критериите, установени в приложение IV. Всяка държава членка признава сертифицирането, извършено от други държави членки в съответствие с тези критерии.
4. Държавите членки осигуряват публичен достъп до информацията относно сертификационните схеми или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в параграф 3. Държавите членки могат също да осигурят публичен достъп до списъка с монтажници, които са квалифицирани или сертифицирани в съответствие с параграф 3.
5. Държавите членки гарантират, че на всички заинтересовани участници, по-специално на проектантите и архитекти, се предоставят указания, така че те да могат по подходящ начин да разглеждат възможностите за оптимално съчетаване на енергия от възобновяеми източници, високоефективни технологии и районни отоплителни и охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и обновяването на промишлени, търговски или жилищни райони.
6. Когато е целесъобразно, държавите членки, с участието на местни и областни органи, разработват подходящи информационни, осведомителни, насочващи и/или обучителни програми с цел да информират гражданите за това как да упражняват правата си като активни потребители и за ползите и практическите особености, включително техническите и финансовите аспекти, на развитието и използването на енергия от възобновяеми източници, включително чрез потребление на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници или в рамките на общности за възобновяема енергия.

Член 19

Гаранции за произход на енергията от възобновяеми източници

1. За удостоверяването пред крайните потребители на дела или количеството енергия от възобновяеми източници в енергийния микс на даден доставчик на енергия, както и в енергията, доставяна на потребителите по договори, предлагани като включващи енергия от възобновяеми източници, държавите членки трябва да направят необходимото за да може произходът на енергията от възобновяеми източници, да се гарантира като такъв по смисъла на настоящата директива в съответствие с обективни, прозрачни и недискриминационни критерии.
2. За тази цел държавите членки осигуряват издаването на гаранция за произход в отговор на заявка от страна на производител на енергия от възобновяеми източници, освен ако за целите на отчитането за пазарната стойност на гаранцията за произход държавите членки не решат да не издават такава гаранция за произход на производители, които получават финансова помощ от схема за подпомагане. Държавите членки може да предвидят издаването на гаранции за произход за енергия от невъзобновяеми източници. Издаването на гаранции за произход може да се обвърже с изискване за минимален лимит на мощността. Гаранцията за произход е за стандартно количество енергия от 1 MWh. За всяка единица произведена енергия може да бъде издадена само една гаранция за произход.

Държавите членки гарантират, че една и съща единица енергия от възобновяеми източници се отчита само веднъж.

Държавите членки гарантират, че когато производител получава финансово подпомагане от схема за подпомагане за производство на енергия от възобновяеми източници, в съответната схема за подпомагане в подходяща степен се взема предвид пазарната стойност на гаранцията за произход за същото производство.

Приема се, че пазарната стойност на гаранцията за произход е взета предвид в подходяща степен във всеки от следните случаи:

- а) когато финансовото подпомагане се предоставя посредством тръжна процедура или система за търгуемни зелени сертификати;
- б) когато пазарната стойност на гаранциите за произход се отчита административно в размера на финансовото подпомагане; или
- в) когато гаранциите за произход не се издават пряко на производителя, а на доставчик или потребител, който изкупува енергията от възобновяеми източници в условия на конкуренция или в рамките на дългосрочно споразумение за изкупуване на енергия от възобновяеми източници.

За да се вземе предвид пазарната стойност на гаранцията за произход, държавите членки могат, наред с другото, да решат да издадат гаранция за произход на производителя и незабавно да я отменят.

Гаранцията за произход не е от значение за спазването на член 3 от съответната държава членка. Прехвърлянията на гаранции за произход, отделно или заедно с физическия пренос на енергия, не засягат решението на държавите членки да използват статистически прехвърляния, съвместни проекти или съвместни схеми за подпомагане за спазване на член 3 или за изчисляване на брутно крайно потребление на енергия от възобновяеми източници в съответствие с член 7.

3. За целите на параграф 1, гаранциите за произход са валидни за срок от 12 месеца след производството на съответната енергийна единица. Държавите членки гарантират, че валидността на всички неотменени гаранции за произход изтича най-късно 18 месеца след производството на съответната енергийна единица. Държавите членки включват изтеклите гаранции за произход в изчислението на остатъчния им енергиен микс.

4. За целите на предоставянето, посочено в параграфи 8 и 13, държавите членки гарантират, че гаранциите за произход се отменят от енергийните дружества най-късно 6 месеца след края на тяхната валидност.

5. Държавите членки или определените компетентни органи упражняват надзор над издаването, прехвърлянето и отменянето на тези гаранции за произход. Определените компетентни органи нямат отговорности с различен географски обхват и са независими от дейностите по производство, търговия и доставка.

6. Държавите членки или определените компетентни органи създават подходящи механизми, за да осигурят, че гаранциите за произход се издават, прехвърлят и отменят по електронен път и са точни, надеждни и защитени от злоупотреби. Държавите членки и определените компетентни органи гарантират, че изискванията, които налагат са в съответствие със стандарт CEN - EN 16325.

7. Всяка гаранция за произход съдържа най-малко следните данни:

- а) енергийния източник, използван за производство на енергията, и началната и крайната дата на производство;
- б) информация дали се отнася за:
 - i) електрическа енергия;
 - ii) газ, включително водород; или
 - iii) топлинна енергия или енергия за охлаждане;
- в) наименованието, местоположението, вида и мощността на инсталацията, където енергията е била произведена;
- г) дали инсталацията се е ползвала от инвестиционна помощ и дали единицата енергия се е ползвала по друг начин от национална схема за подпомагане, както и вида схема за подпомагане;
- д) датата, на която инсталацията е въведена в експлоатация; и
- е) датата и държавата на издаване и уникален идентификационен номер.

При гаранциите за произход на енергия от инсталации с по-малко от 50 kW посочената информация може да бъде в опростен вид.

8. Когато се изисква от доставчик на електрическа енергия да удостовери дела или количеството енергия от възобновяеми източници в неговия енергиен микс за целите на член 3, параграф 9, буква а) от Директива 2009/72/ЕО, това може да бъде направено като се използват гаранции за произход, с изключение на

- а) дела в неговия енергиен микс, съответстващ на недокументирани търговски оферти, ако има такива, за които доставчикът може да използва остатъчния микс; или
- б) когато дадена държава членка реши да не издава гаранции за произход на производител, който получава финансово подпомагане от схема за подпомагане.

Когато държавите членки са предвидили гаранции за произход за други видове енергия, доставчиците винаги трябва да използват за предоставяне същия вид гаранции за произход като за доставяната енергия. Аналогично за изпълнението на всяко изискване за удостоверяване на количеството на електрическа енергия, генерирана при високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, може да се използват гаранции за произход, издадени съгласно член 14, параграф 10 от Директива 2012/27/ЕС. За целите на параграф 2 от настоящия член, когато електрическата енергия се произвежда посредством високоефективно комбинирано производство с използването на възобновяеми енергийни източници, може да бъде издадена само една гаранция за произход, в която се посочват и двете характеристики.

9. Държавите членки признават гаранциите за произход, издадени в друга държава членка в съответствие с настоящата директива, само като доказателство за елементите, посочени в параграф 1 и параграф 7, първа алинея, букви а) — е). Държава членка може да откаже да признае гаранция за произход само ако има добре обосновани съмнения за нейната точност, надеждност или достоверност. Държавата членка нотифицира Комисията за всеки такъв отказ и за основанията за него.

10. Ако Комисията установи, че няма основания за съответния отказ на признаването на гаранция за произход, Комисията може да приеме решение, изискващо от съответната държава членка да я признае.

11. Държавите членки не трябва да признават гаранции за произход, издадени от трета държава, освен ако Съюзът е сключил с тази трета държава споразумение за съвместно признаване на гаранции за произход, издадени съответно в Съюза и от съпоставими системи в тази трета държава, и само в случаите на пряк внос или износ на енергия.

12. Държава членка може да въведе, в съответствие с правото на Съюза, обективни, прозрачни и недискриминационни критерии за използването на гаранции за произход в съответствие със задълженията, предвидени в член 3, параграф 9 от Директива 2009/72/ЕО.

13. Комисията приема доклад, в който оценява вариантите за създаване на екомаркировка за целия Съюз с цел насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници, произведена в нови инсталации. Доставчиците използват информацията, съдържаща се в гаранциите за произход, за да удостоверят спазването на изискванията за такава маркировка.

Член 20

Достъп до и експлоатация на мрежите

1. Когато е приложимо, държавите членки извършват оценка на необходимостта от разширяване на съществуващата газопроводна инфраструктура за улесняване на включването на газ от възобновяеми енергийни източници.

2. Когато е приложимо, държавите членки изискват от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи на тяхната територия да публикуват технически правила в съответствие с член 8 от Директива 2009/73/ЕО, по-специално по отношение на правилата за свързване, включващи изисквания за качество, ароматизиране и налягане на газа. Държавите членки изискват също от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи да публикуват тарифите за свързване на газ от възобновяеми източници въз основа на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии.

3. В зависимост от своята оценка, включена в интегрираните национални планове в областта на климата и енергетиката в съответствие с приложение I към Регламент (ЕС) 2018/1999, отнасяща се за необходимостта от изграждане на нова инфраструктура за районни отоплителни и охладителни системи от възобновяеми източници с оглед да се постигне целта на Съюза, посочена в член 3, параграф 1 от настоящата директива, държавите членки предприемат, по целесъобразност, необходимите стъпки с оглед разработване на инфраструктура за районни отоплителни и охладителни системи, за да се даде възможност за развитие на топлинна енергия и енергия за охлаждане от централи на база биомаса, инсталации за слънчева енергия, енергия от околната среда, геотермална енергия и от отпадна топлина и студ.

Член 21

Потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници

1. Държавите членки гарантират, че потребителите имат право да станат потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, при спазване на настоящия член.
2. Държавите членки гарантират, че потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, индивидуално или чрез доставчици на агрегирани услуги имат право:
 - а) да произвеждат възобновяема енергия, включително за собствено потребление, да акумулират и да продават своите излишъци от тази електрическа енергия от възобновяеми източници, включително чрез споразумения за закупуване на възобновяема електрическа енергия, доставчици на електрическа енергия и търговски споразумения между партньори, без да бъдат подлагани на:
 - и) дискриминационни или непропорционални процедури и такси, както и такси за мрежата, които не отразяват разходите, по отношение на електрическата енергия която потребяват от мрежата или с която захранват мрежата;
 - ii) дискриминационни или непропорционални процедури и каквито и да е такси по отношение на произведената от самите тях електрическа енергия от възобновяеми източници, която остава в рамките на техните помещения;
 - б) да инсталират и да експлоатират системи за съхранение на електрическа енергия в съчетание с инсталации за производство на възобновяема електрическа енергия за собствено потребление, без да са задължени да плащат каквито и да е двойни такси, включително такси за мрежата за съхраняване на електрическа енергия в рамките на техните помещения;
 - в) да запазят своите права и задължения на крайни потребители;
 - г) да получат заплащане, включително където е приложимо чрез схеми за подпомагане, за подадената към мрежата произведена от тях възобновяема електрическа енергия, което отразява пазарната цена и което може да отчита дългосрочната стойност на подадената към мрежата електрическа енергия и аспектите на околната среда и обществото.
3. Държавите членки могат да прилагат недискриминационни и пропорционални такси и такси за потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници по отношение на произведената от самите потребители възобновяема електрическа енергия, която остава в техните помещения, в един или повече от следните случаи:
 - а) ако собствено произведената електрическа енергия от възобновяеми източници, се подпомага ефективно чрез схеми за подпомагане само до степен, че да не се нарушават икономическата жизнеспособност на проекта и стимулиращият ефект на тази помощ;
 - б) от 1 декември 2026 г. нататък, ако общият дял на инсталации за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници за собствено потребление надвишава 8 % от общата инсталирана електрогенерираща мощност в държава членка, националният регулаторен орган може да извърши анализ на разходите и ползите чрез открит и прозрачен процес с широко участие и ако резултатът от този анализ покаже, че разпоредбата на параграф 2, буква а), подточка ii) е довела до значителна несъразмерна тежест върху дългосрочната финансова устойчивост на електроенергийната система или създава стимул, надвишаващ обективно необходимото за постигане на разходоефективно използване на енергията от възобновяеми източници, и че това въздействие не може да бъде сведено до минимум чрез предприемане на други подходящи действия; или
 - в) ако възобновяемата електрическа енергия е произведена в инсталации с над 30 kW обща инсталирана електрическа мощност.
4. Държавите членки гарантират, че потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, намиращи се в една и съща сграда, включително многофамилни жилищни сгради, имат право да участват съвместно в посочените в параграф 2 дейности и че им е позволено да организират споделянето помежду си на енергията от възобновяеми източници, произведена в техния производствен обект или обекти, без да се засягат таксите за мрежата и другите съответни такси, данъци и налози, приложими към всеки потребител на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници. Държавите членки могат да правят разграничение между отделните потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници и съвместно действащите потребители на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници. Всяко такова разграничение трябва да бъде пропорционално и надлежно обосновано.
5. Инсталацията на потребител на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници може да се притежава или управлява от трета страна по отношение на монтажа, експлоатацията, включително измерването на електрическата енергия, и поддръжката, при условие, че третата страна пропължава да бъде обвързана от указанията на потребителя на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници. Самата трета страна не се счита за потребител на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници.

6. Държавите членки въвеждат благоприятна рамка за насърчаване и улесняване на развитието на потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници въз основа на оценка на съществуващите неоснователни пречки и на потенциала на потреблението на собствена електрическа енергия на тяхната територия и в техните енергийни мрежи. Тази благоприятна рамка, наред с другото:

- а) урежда достъпността на потреблението на възобновяема собствена електрическа енергия за всички крайни потребители, включително за тези с ниски доходи или за уязвимите домакинства;
- б) урежда въпроса за неоснователните пречки пред финансирането на проекти на пазара и мерките за улесняване на достъпа до финансиране;
- в) разглежда други неоснователни регулаторни пречки за потреблението на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, включително за наемателите;
- г) предвижда стимули за собствениците на сгради да създават възможности за потребление на възобновяема собствена електрическа енергия, включително за наемателите;
- д) предоставя на потребителите на собствена електрическа енергия от възобновяеми източници, за електрическата енергия, която подават към мрежата, недискриминационен достъп до съответните съществуващи схеми за подпомагане, както и до всички сегменти от пазара на електрическа енергия;
- е) гарантира, че потребителите на собствена електрическа енергия допринасят по балансиран и подходящ начин за цялостното споделяне на разходите за системата, когато мрежата се захранва с електрическа енергия.

Държавите членки включват обобщение на политиките и мерките по линия на тази благоприятна рамка и оценка на прилагането им съответно в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата и в своите доклади за напредъка съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999.

7. Настоящият член се прилага, без да се засягат членове 107 и 108 ДФЕС.

Член 22

Общности за възобновяема енергия

1. Държавите членки гарантират, че крайните потребители, и в частност битовите потребители, имат право да участват в общност за възобновяема енергия, без да губят своите права или задължения като крайни потребители и без да трябва да изпльняват необосновани или дискриминационни условия или процедури, които биха възпрепятствали участието им в общност за възобновяема енергия, при условие че в случая на частните предприятия тяхното участие не представлява основната им търговска или професионална дейност.

2. Държавите членки гарантират, че общностите за възобновяема енергия имат право:

- а) да произвеждат, потребяват, акумулират и продават енергия от възобновяеми източници, включително чрез споразумения за закупуване на електрическа енергия;
- б) да споделят в рамките на общността за възобновяемата енергия, възобновяемата енергия, произведена от производствени единици, притежавани от общността за възобновяема енергия, при спазване на другите условия, предвидени в настоящия член и при зачитане на правата и задълженията на членовете на общността за възобновяема енергия като потребители;
- в) да имат достъп по недискриминационен начин до всички подходящи пазари на енергия както пряко, така и чрез агрегиране.

3. Държавите членки извършват оценка на съществуващите препятствия и на потенциала за развитие на общностите за възобновяема енергия на тяхна територия.

4. Държавите членки осигуряват рамка, благоприятстваща насърчаването и улесняването на развитието на общностите за възобновяема енергия. Наред с другото рамката гарантира, че:

- а) необоснованите регулаторни и административни пречки пред общностите за възобновяема енергия са премахнати;
- б) по отношение на общностите за възобновяема енергия, които предлагат енергия или агрегиране или други търговски енергийни услуги, се прилагат разпоредбите, отнасящи се за тези дейности;

- в) съответният оператор на разпределителна система си сътрудничи с общностите за възобновяема енергия с цел улесняване преноса на енергия в рамките на общностите за възобновяема енергия;
 - г) за общностите за възобновяема енергия се прилагат справедливи, пропорционални и прозрачни процедури, включително регистрация и лицензиране, както и отразяващи разходите такси за мрежата и съответните такси, налози и данъци, като се гарантира, че те допринасят по адекватен, справедлив и балансиран начин за разпределянето на общите разходи за системата в съответствие с прозрачен анализ на разходите и ползите на разпределените енергийни ресурси, направен от националните компетентни органи;
 - д) общностите за възобновяема енергия са обект на недискриминационно третиране във връзка със своите дейности, права и задължения като крайни потребители, производители, доставчици, оператори на разпределителни системи или като други участници на пазара;
 - е) общностите за възобновяема енергия са достъпни за участие на всички потребители, включително домакинствата с ниски доходи или уязвимите домакинства;
 - ж) има на разположение инструменти за улесняване на достъпа до финансиране и информация;
 - з) се предоставя регулаторна подкрепа и помощ за изграждане на капацитет на публичните органи при улесняването и създаването на общности за възобновяема енергия и при улесняването на прякото участие на органите;
 - и) са въведени правила, за да се гарантира еднаквото и недискриминационно третиране на потребителите, които участват в общността за възобновяема енергия.
5. Основните принципи на благоприятната рамка и нейното прилагане са част от докладите за напредъка и актуализациите на интегрираните национални планове на държавите членки в областта на енергетиката и климата в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999.
6. Държавите членки могат да предвидят, че общностите за възобновяема енергия са отворени за трансгранично участие.
7. Без да се засягат членове 107 и 108 ДФЕС, при проектирането на схеми за подпомагане държавите членки вземат под внимание особеностите на общностите за възобновяема енергия, за да им дадат възможност да се конкурират за подкрепа при равни условия с други участници на пазара.

Член 23

Увеличаване на използването на енергия от възобновяеми източници в отоплителните и охладителните инсталации

1. С оглед да се насърчи използването на енергията от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, всяка държава членка трябва да положи усилия за увеличаване на дела на възобновяема енергия в този сектор, ориентировъчно с 1,3 процентни пункта средно за година, изчислено за периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г., като се започне от дела на възобновяема енергия сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане през 2020 г., изразено като национален дял от крайното потребление на енергия и изчислено съгласно методологията, предвидено в член 7, без да се засяга параграф 2 от настоящия член. Това увеличение е ограничено до ориентировъчно 1,1 процентни пункта за тези държави членки, в които не се използва отпадна топлина и студ. Държавите членки дават приоритет според случая на най-добрите налични технологии.
2. За целите на параграф 1 при изчисляването на дела им на възобновяема енергия в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане и неговото годишно увеличение, в съответствие с параграф 1, държавите членки:
- а) могат да приспадат отпадната топлина и студ от годишното увеличение по параграф 1, като се прилага ограничение от 40 % от годишното увеличение;
 - б) Държавите членки с дял на енергията от възобновяеми източници в отоплението и охлаждането над 60 % могат да смятат този дял като отговарящ на условията за годишно увеличение, посочен в първа алинея;
 - в) Държавите членки с дял на енергията от възобновяеми източници в отоплението и охлаждането над 50 % и до 60 % могат да смятат този дял за съответстващ на половината годишно увеличение, посочено в първа алинея.

При вземането на решения относно мерките, които да приемат за целите на използването на енергия от възобновяеми енергийни източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане, държавите членки могат да вземат предвид разходната ефективност, отразяваща структурните пречки, свързани с високия дял на природния газ, или на охлаждането, или от разпокъсаната структура на заселване с ниска гъстота на населението.

Когато тези мерки водят до по-ниско средно годишно увеличение, посочено в параграф 1, държавите членки оповестяват това публично, например посредством своите национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата в съответствие с член 20 от Регламент (ЕС) 2018/1999, и предоставят на Комисията обосновка, включително избора на мерки, както е посочено във втора алинея от настоящия параграф.

3. Въз основа на обективни и недискриминационни критерии държавите членки могат да съставят и да публикуват списък от мерки и могат да определят и да публикуват списъка на съответните прилагани субекти, като например доставчици на горива, публични или професионални органи, които да допринесат за постигане на увеличението по параграф 1.

4. Държавите членки могат да приложат средното годишно увеличение, посочено в параграф 1, наред с другото, чрез прилагане на една или повече от следните възможности:

- а) физическо включване на енергия от възобновяеми източници или отпадна топлина и студ в енергията и горивата, доставяни за отопление и охлаждане;
- б) преки мерки за смекчаване на въздействието върху климата, като например инсталиране на високоефективни отоплителни и охладителни инсталации с енергия от възобновяеми източници в сгради или използване на енергия от възобновяеми източници или на отпадна топлина и студ за промишлени нагревателни или охладителни процеси;
- в) непреки мерки за смекчаване на въздействието върху климата, попадащи в обхвата на търгуеми сертификати, които доказват спазване на задължението чрез подпомагане на непреки мерки, изпълнени от друг икономически оператор, като например независим монтажник на технология за възобновяеми енергийни източници или компания за енергийни услуги (ESCO), изпълняваща услуги за инсталиране на инсталации за енергия от възобновяеми източници;
- г) други мерки на политики с равностоен ефект за постигане на годишното увеличение по параграф 1, включително фискални мерки или други финансови стимули.

При вземането на решение относно мерките, посочени в първа алинея, или тяхното прилагане държавите членки се стремят те да са достъпни за всички потребители, по-специално домакинствата с ниски доходи или уязвимите домакинства, които е възможно да не притежават достатъчен начален капитал, за да могат да се възползват от предимствата.

5. За изпълнението и мониторинга на мерките, посочени в параграф 3 от настоящия член, държавите членки могат да използват структурите, създадени във връзка с националните схеми за задължения за икономии на енергия по член 7 от Директива 2012/27/ЕС.

6. Когато стопанските субекти са определени съгласно параграф 3, държавите членки гарантират, че техният принос е измерим и проверим и че определените стопански субекти докладват ежегодно за:

- а) общото количество доставена енергия за отопление и охлаждане;
- б) общото количество доставена енергия от възобновяеми източници за отопление и охлаждане;
- в) количеството доставена отпадна топлина и студ за отопление и охлаждане;
- г) дела на енергията от възобновяеми източници и на отпадната топлина и студ в общото количество доставена енергия за отопление и охлаждане; и
- д) вида на възобновяемите енергийни източници.

Член 24

Районни отоплителни и охладителни системи

1. Държавите членки гарантират, че информация за енергийните характеристики и за дела на възобновяема енергията в техните районни отоплителни и охладителни системи се предоставя на крайните потребители по леснодостъпен начин, като например на уебсайтовете на доставчиците, в сметките или при поискване.

2. Държавите членки въвеждат необходимите мерки и условия, даващи възможност на клиентите на районни отоплителни или охладителни системи, които не са ефективни районни отоплителни и охладителни системи или няма да станат такива системи до 31 декември 2025 г. въз основа на одобрен от компетентния орган план за отделянето им чрез прекратяване или изменение на техния договор с цел самите те да осигуряват отопление или охлаждане от възобновяеми източници.

Когато прекратяването на договора е свързано с физическо отделяне, то може да бъде обвързано с условие за обезщетение за разходите, пряко произтичащи от физическото изключване от системата, и неамортизираната част от активите, необходима за осигуряването на топлина или охлаждане за въпросния клиент.

3. Държавите членки могат да ограничат правото на отделяне чрез прекратяване или изменение на договора в съответствие с параграф 2 за клиенти, които могат да докажат, че планираното алтернативно решение за снабдяване с топлинна енергия или енергия за охлаждане води до значително по-добри енергийни характеристики. Оценката на енергийните характеристики при алтернативното решение за снабдяване може да се основава на съответния сертификат за енергийни характеристики.

4. Държавите членки определят необходимите мерки, за да гарантират, че районните отоплителни и охладителни системи допринасят за увеличението, посочено в член 23 параграф 1 от настоящата директива, чрез прилагането на поне една от следните две възможности:

а) стремеж за увеличаване дела на енергията от възобновяеми източници и от отпадна топлина и студ в районните отоплителни и охладителни системи с поне един процентен пункт средно за година, изчислено за периодите 2021—2025 г. и 2026—2030 г., като се започне от дела на енергията от възобновяеми източници и от отпадна топлина и студ в районните отоплителни и охладителни системи през 2020 г., изразено като дял от крайното потребление на енергия в районните отоплителни и охладителни системи, чрез прилагане на мерки, за които може да се очаква да действат това средногодишно увеличение през годините с нормални климатични условия.

Държавите членки с дял на енергията от възобновяеми източници и отпадна топлина и студ в районните отоплителни и охладителни системи над 60 % могат да смятат този дял като изпълняващ условията за годишно увеличение, посочено в първа алинея от настоящата точка.

Държавите членки предвиждат необходимите мерки за реализиране на средногодишно увеличение, посочено в параграф 4, първа алинея, в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата в съответствие с приложение I към Регламент (ЕС) 2018/1999;

б) гаранции, че операторите на районни отоплителни и охладителни системи са задължени да свързват доставчиците на енергия от възобновяеми източници и отпадна топлина и студ или са задължени да предлагат свързване и закупуване на топлина и студ, произведени от възобновяеми източници, и отпадна топлина и студ от доставчици от трети страни въз основа на недискриминационни критерии, установени от компетентния орган на съответната държава членка, когато им се налага да извършат една или повече от следните дейности:

- i) да задоволят потребностите на нови клиенти;
- ii) да подменят съществуващата мощност за производство на топлинна енергия или енергия за охлаждане;
- iii) да разширят съществуващата мощност за производство на топлинна енергия или енергия за охлаждане.

5. Когато дадена държава членка използва възможността, посочена в параграф 4, буква б), оператор на отоплителна или охладителна система може да откаже да свърже и да закупи топлинна енергия или енергия за охлаждане от доставчик от трета страна, когато:

- а) системата не разполага с необходимия капацитет поради наличието на други доставки на отпадна топлина и студ, на топлина или студ от възобновяеми източници или на топлина или студ, генерирани чрез високоефективно комбинирано производство;
- б) топлинната или охладителната енергия от доставчика от трета страна, не отговаря на техническите параметри, необходими за свързване и гарантиране на надеждната и безопасна експлоатация на районните отоплителни и охладителни системи; или
- в) операторът може да докаже, че предоставянето на достъп би довело до прекомерно увеличение на цената на топлинната или охладителната енергия за крайните потребители в сравнение с цената за използване на основния местен източник на снабдяване с топлинна енергия или енергия за охлаждане, с която възобновяемият източник или отпадната топлина и студ ще се конкурира.

Държавите членки гарантират, че когато оператор на районна отоплителна и охладителна система откаже да свърже доставчик на топлинна енергия или енергия за охлаждане съгласно първа алинея, той информира компетентния орган съгласно параграф 9 за причините за отказа, както и за условията и мерките, които би трябвало да бъдат приложени в системата, за да стане възможно свързването.

6. Когато държава членка използва възможността, посочена в параграф 4, буква б), тя може да освободи операторите на следните районни отоплителни и охладителни системи от прилагането на посочената буква:

- а) ефективни районни отоплителни и охладителни системи;
- б) ефективни районни отоплителни и охладителни системи, които използват високоефективно комбинирано производство;

- в) районните отоплителни и охладителни системи, които, въз основа на план, одобрен от компетентния орган, стават районни отоплителни и охладителни системи до 31 декември 2025 г.;
- г) районните отоплителни и охладителни системи с обща номинална топлинна мощност под 20 MW.
7. Правото на отделяне чрез прекратяване или изменение на договор в съответствие с параграф 2 може да бъде упражнявано от индивидуални клиенти, съвместни предприятия, образувани от клиенти или от страни, действащи от името на клиенти. За многофамилните жилищни сгради такова отделяне може да бъде извършено само на равнището на цялата сграда в съответствие с приложимото право в областта на жилищното настаняване.
8. Държавите членки изискват от операторите на електроразпределителни системи да оценяват поне веднъж на всеки четири години, в сътрудничество с операторите на отоплителни или охладителни системи в съответните им райони, потенциала на отоплителните или охладителните системи да осигуряват балансиране и други системни услуги, включително оптимизация на потреблението и акумулиране на излишъка от електрическа енергия от възобновяеми източници, както и да оценяват дали използването на констатирания потенциал би било ресурсно и разходно по-ефективно в сравнение с алтернативни решения.
9. Държавите членки гарантират, че правата на потребителите и правилата за опериране на отоплителни и охладителните системи в съответствие с настоящия член са ясно определени и се прилагат от компетентния орган.
10. Не се изисква от дадена държава членка да прилага параграфи 2—9 от настоящия член когато:
- а) делът ѝ в районната отоплителна и охладителна система е по-малък или равен на 2 % от общото потребление на електрическа енергия в районните отоплителни и охладителни системи към 24 декември 2018 г.;
- б) делът ѝ в районните отоплителни и охладителни системи е увеличен над 2 % чрез разработване на нови ефективни районни отоплителни и охладителни системи въз основа на интегрирания ѝ национален план в областта на енергетиката и климата, съгласно приложение I към Регламент (ЕС) 2018/1999 или оценката по член 15, параграф 7 от настоящата директива; или
- в) делът ѝ в системите, посочени в параграф 6 от настоящия член, представлява над 90 % от общите продажби на районните отоплителни и охладителни системи.

Член 25

Увеличаване на използването на възобновяема енергия в транспортния сектор

1. С цел да се увеличи използването на възобновяема енергия в транспортния сектор, всяка държава членка въвежда задължение за доставчиците на горива да гарантират, че делът на възобновяема енергията, в рамките на крайното потребление на енергия в транспортния сектор, е най-малко 14 % до 2030 г. (минимален дял), в съответствие с индикативната крива, определена от държавата членка, и изчислена съгласно методиката, посочена в настоящия член и в членове 26 и 27. Комисията извършва оценка на това задължение с оглед до 2023 г. да представи законодателно предложение за увеличаването му в случай на допълнително съществено намаляване на разходите за производство на възобновяема енергия, когато е необходимо, за да се изпълнят международните ангажименти на Съюза по отношение на декарбонизацията, или когато това е обосновано от значително намаляване на потреблението на енергия в Съюза.

При въвеждането на задължението за доставчици на горива държавите членки могат да освободят определени доставчици на горива и енергоносители или да направят разграничение между тях, като гарантират, че се отчитат различните нива на технологична зрялост и разходите за различните технологии.

За изчислението на минималния дял, посочен в първата алинея държавите членки:

- а) вземат предвид и възобновяемите течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход, когато те се използват като междинни продукти за производството на конвенционални горива; и
- б) могат да вземат предвид рециклирани въглеродни горива.

В рамките на минималния дял, посочен в първата алинея, приносят на биогоривата от ново поколение и на биогаза, произведени от суровините, посочени в приложение IX, част А като дял от крайното потребление на енергия в транспортния сектор, е най-малко 0,2 % през 2022 г., най-малко 1 % през 2025 г. и най-малко 3,5 % през 2030 г.

Държавите членки освобождават доставчиците на горива, които доставят горива под формата на електрическа енергия или възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход, от изискването да спазват минималния дял на биогорива от ново поколение и биогаз, произведени от суровините, изброени в приложение IX, част А по отношение на тези горива.

Когато определят задължението, посочено в първа и четвърта алинея с цел да се гарантира достигане на посочения дял, държавите членки могат да го определят, наред с другото, посредством мерки по отношение на обемите, енергийното съдържание или емисиите на парникови газове, при условие че се докаже, че минималните дялове, посочени в първа и четвърта алинея са достигнати.

2. Намалението на емисиите на парникови газове при използване на възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход е най-малко 70 %, считано от 1 януари 2021 г.

До 1 януари 2021 г. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 35 за допълване на настоящата директива, като установява подходящи минимални прагове за намаления на емисиите на парникови газове на рециклирани въглеродни горива чрез оценка на жизнения цикъл, която взема предвид особеностите на всяко гориво.

Член 26

Специфични правила за биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от хранителни и фуражни култури

1. За целите на изчисляването за дадена държава членка на брутно крайно потребление на енергия от възобновяеми източници, посочено в член 7, и на минималния дял, посочен в член 25, параграф 1, първа алинея, дялът на биогорива и течни горива от биомаса, както и на консумирани за транспортни цели газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от хранителни и фуражни култури, не надхвърля с повече от един процентен пункт дела на тези горива в крайното потребление на енергия в секторите на пътния и железопътния транспорт през 2020 г. в дадената държава членка, с максимално 7 % от крайното потребление на енергия в секторите на пътния и железопътния транспорт на тази държава членка.

Когато в дадена държава членка този дял е под 1 %, той може да бъде увеличен до най-много 2 % от крайното потребление на енергия в секторите на пътния и железопътния транспорт.

Държавите членки могат да определят по-ниска пределна стойност и да правят разграничение за целите на член 29, параграф 1 между различните видове биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от хранителни и фуражни култури, като вземат предвид най-добрите налични данни относно непреките промени в земеползването. Държавите членки могат например да определят по-ниска пределна стойност за дела на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, произведени от маслодайни култури.

Когато в дадена държава членка дялът на биогоривата, течните горива от биомаса и на консумирани за транспортни цели газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от хранителни или фуражни култури, е ограничен до дял, по-нисък от 7 %, или държавата членка реши да ограничи допълнително дела, тази държава членка може да намали съответно минималния дял, посочен в член 25, параграф 1, първа алинея, с най-много 7 процентни пункта.

2. За целите на изчисляването за дадена държава членка на брутно крайно потребление на енергия от възобновяеми източници, посочено в член 7, и на минималния дял, посочен в член 25, параграф 1, първа алинея, дялът на биогорива, течни горива от биомаса или газообразни и твърди горива от биомаса, произведени от хранителни и фуражни култури с висок риск от непреки промени в земеползването, за които се наблюдава значително разширяване на производствения район в терени с високи въглеродни запаси, не надвишава равнището на потребление на такива горива в тази държава членка през 2019 г., освен ако те са сертифицирани като биогорива, течни горива от биомаса или газообразни и твърди горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването, съгласно настоящия параграф.

Считано от 31 декември 2023 г. до най-късно до 31 декември 2030 г., този праг се намалява постепенно до 0 %.

До 1 февруари 2019 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно състоянието на разширяването на производството на съответните хранителни и фуражни култури по света.

До 1 февруари 2019 г. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 35 за допълване на настоящата директива като определя критерии за сертифицирането на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването, и за определяне на суровините с висок риск от непреки промени в земеползването и за които се наблюдава значително разширяване на производствения район в терени с високи въглеродни запаси. Докладът и съгътстващият го делегиран акт се основават на най-добрите налични научни данни.

До 1 септември 2023 г. Комисията прави преглед на критериите, установени в делегирания акт, посочен в четвърта алинея, въз основа на най-добрите налични научни данни и приема делегирани актове в съответствие с член 35 за изменение на тези критерии, когато е уместно, и за включване на графика за постепенното намаляване на приноса за изпълнението на целта на Съюза, посочена в член 3, параграф 1 и минималния дял, посочен в член 25, параграф 1, първа алинея относно биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса с висок риск от непреки промени в земеползването, произведени от суровини, за които се наблюдава значително разширяване на производствения район в терени с високи въглеродни запаси.

Член 27

Правила за изчисляване по отношение на минималните дялове на възобновяема енергия в транспортния сектор

1. За целите на изчисляването на минималните дялове, посочени в първа и четвърта алинея от член 25, параграф 1, се прилагат следните разпоредби:

- a) за изчисляването на знаменателя, изразяващ енергийното съдържание на горивата за пътен и железопътен транспорт, доставени на пазара за потребление или използване, се вземат предвид бензинът, дизеловото гориво, природният газ, биогоривата, биогазът, възобновяемите течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход, рециклирани въглеродни горива и електрическата енергия, доставяна за сектора на пътния и железопътния транспорт;
- б) за изчисляването на числителя, а именно количеството енергия от възобновяеми източници, потребявана в транспортния сектор за целите на член 25, параграф 1, първа алинея, се взема предвид енергийното съдържание на всички видове енергия от възобновяеми източници, доставяна на всички транспортни сектори, включително възобновяемата електрическа енергия, доставяна за секторите на пътния и железопътния транспорт. Държавите членки могат да вземат предвид и рециклираните въглеродни горива.

При изчисляването на числителя дялът на биогоривата и биогаза, произведени от суровини, посочени в част Б от приложение IX, с изключение на Кипър и Малта, се ограничава до максимум 1,7 % от енергийното съдържание на транспортните горива, доставени на пазара за потребление или използване. Държавите членки могат, ако това е оправдано, да изменят това ограничение, като вземат под внимание наличността на суровини. Всяко подобно изменение подлежи на одобрение от Комисията;

- в) при изчисляването и на числителя, и на знаменателя се използват стойностите за енергийното съдържание на транспортните горива, посочени в приложение III. За определянето на енергийното съдържание на транспортни горива, които не са включени в приложение III, държавите членки трябва да използват съответните стандарти на европейските стандартизационни организации за определяне на топлината на изгаряне на горивата. Ако липсват стандарти за тази цел на европейските стандартизационни организации се използват съответните стандарти на ISO. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 за изменение на настоящата директива като адаптира енергийното съдържание на транспортните горива, посочено в приложение III към научно-техническия прогрес.

2. За да се докаже, че се спазват минималните дялове, посочени в член 25, параграф 1:

- a) дялът на биогоривата и на биогаза за транспорт, произведени от суровини, посочени в приложение IX може да се равнява на неговото енергийно съдържание, умножено по две;
- б) дялът на възобновяемата електрическа енергия се счита за равен на енергийното ѝ съдържание, умножено по четири, когато се доставя за пътни превозни средства и може да се счита за равен на енергийното съдържание, умножено по 1,5, когато се доставя за железопътния транспорт;
- в) С изключение на горивата, произведени от хранителни и фуражни култури, дялът на горивата, доставяни в секторите на въздухоплаването и на мореплаването, се счита за равен на енергийното им съдържание, умножено по 1,2.

3. При изчисляването на дела на възобновяемата електрическа енергия в електрическата енергия доставяна за пътните и железопътните превозни средства за целите на параграф 1 от настоящия член държавите членки следва да вземат предвид двугодишния период преди годината, в която електрическата енергия е доставена на тяхна територия.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, за да се определи дялът на електрическата енергия за целите на параграф 1 от настоящия член в случай на електрическа енергия, която е получена чрез пряка връзка с инсталация, произвеждаща възобновяема електрическа енергия, и която се доставя на пътни превозни средства, тази електрическа енергия се отчита изцяло като възобновяема.

За да се гарантира, че очакваното увеличение на потреблението на електрическа енергия в транспортния сектор извън настоящия базов дял се осигурява чрез допълнителни мощности за генериране на възобновяема енергия, Комисията разработва рамка за допълняемост в транспортния сектор и разработва различни варианти за определянето на базовия дял на държавите членки и измерването на допълняемостта.

За целите на настоящия параграф когато се използва електрическа енергия за производството на възобновяеми течни и газообразни горива от небιологичен произход, било пряко или за производството на междинни продукти, за определянето на дела на възобновяемата енергия може да се използва средният дял на електрическата енергия от възобновяеми източници в страната производител на горивото, както съответният дял е измерен две години преди разглежданата година.

Въпреки това, електрическата енергия от пряка връзка с инсталация, произвеждаща възобновяема електрическа енергия, може изцяло да се отчете като възобновяема електрическа енергия, използвана за производството на възобновяеми течни или газообразни транспортни горива от небιологичен произход, при условие, че инсталацията:

- а) е влязла в експлоатация след или по същото време на влизането в експлоатация на инсталацията за производство на възобновяеми течни или газообразни транспортни горива от небιологичен произход; и
- б) не е свързана с мрежата или е свързана с мрежата, но може да се докаже, че съответната електрическа енергия е доставена, без да се използва електрическа енергия от мрежата.

Взетата от мрежата електрическа енергия може изцяло да се отчете като електрическа енергия от възобновяеми източници, при условие, че електрическата енергия се произвежда изключително от възобновяеми източници и са доказани възобновяемите свойства и изпълнението на други подходящи критерии, като се гарантира, че възобновяемите свойства на тази електрическа енергия се обявяват само веднъж и единствено в сектора на крайното потребление.

До 31 декември 2021 г. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 35 за допълване на настоящата директива като установява методология на Съюза за определяне на подробни правила, посредством които икономическите оператори да могат да се съобразят с изискванията, установени в пета и шеста алинея от настоящия параграф.

Член 28

Други разпоредби относно възобновяемата енергия в транспортния сектор

1. С цел да се сведе до минимум рискът от многократно отчитане в Съюза на отделни партии горива, държавите членки и Комисията ще засилят сътрудничеството между националните системи, както и между националните системи и установените съгласно член 30 доброволни схеми и проверители, включително когато е уместно чрез обмен на данни. Когато компетентния орган на дадена държава членка се усъмни или установи измама, той уведомява при необходимост останалите държави членки.

2. Комисията гарантира създаването на база данни на Съюза, която позволява да се проследят течните и газообразните транспортни горива, които съответстват на условията за отчитане в числителя, посочен в член 27, параграф 1, буква б), или са отчетени за целите, посочени в член 29, параграф 1, алинея първа, букви а), б) и в). Държавите членки изискват от съответните икономически оператори да въвеждат в тази база данни информация за сделките и за характеристиките за устойчивост на тези горива, включително за техните емисии на парникови газове в рамките на цялостния им жизнен цикъл, като се започне от момента на тяхното производство и се стигне до доставчика на горива, който ги пуска на пазара. Държава членка може да създаде национална база данни, свързана с базата данни на Съюза, като гарантира, че въвежданата информация се препраща незабавно между базите данни.

Доставчиците на горива въвеждат в съответната база данни информацията, необходима, за да се провери спазването на изискванията, посочени в член 25, параграф 1, първа и четвърта алинея.

3. До 31 декември 2021 г. държавите членки предприемат мерки, за да гарантират наличието на горива от възобновяеми източници за транспорт, включително мерки относно публично достъпни зарядни точки с голяма мощност и друга инфраструктура за зареждане, съгласно предвиденото в техните национални рамки за политиката в съответствие с Директива 2014/94/ЕС.

4. Държавите членки имат достъп до базата данни на Съюза, посочена в параграф 2 от настоящия член. Те вземат необходимите мерки, за да гарантират, че икономическите оператори въвеждат точна информация в съответната базата данни. Комисията изисква схемите, които са предмет на решение съгласно член 30, параграф 4 от настоящата директива, да проверяват и спазването на това изискване при проверката на съответствието с критериите за устойчивост за биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса. На всеки две години тя публикува обобщена информация от базата данни на Съюза, в съответствие с приложение VIII към Регламент (ЕС) 2018/1999.

5. До 31 декември 2021 г. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 35 за допълване на настоящата директива, като уточнява методиката за определяне на дела на биогоривото и биогаза за транспорта при съвместна обработка в общ процес на биомаса с изкопаеми горива и уточнява методиката за оценяване на намаленията на емисиите на парникови газове от възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход и от рециклирани въглеродни горива, които да гарантират, че не се дават кредити за избегнати емисии на CO₂, за чието улавяне вече е получен кредит съгласно други правни разпоредби.

6. До 25 юни 2019 г. и на всеки две години след това, Комисията прави преглед на списъка на суровините, установен в част А и част Б от приложение IX, с цел да добавя суровини, в съответствие с определените в трета алинея принципи.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 за изменение на списъците на суровините, посочени в част А и част Б от приложение IX, за добавяне, но не и за изваждане на суровини. Суровините, които могат да бъдат обработвани само с технологии от най-ново поколение, се добавят към приложение IX, част А. Суровините, които могат да бъдат преработвани в биогорива или биогаз за транспорта с утвърдени технологии, се добавят към приложение IX, част Б.

Тези делегирани актове се основават на анализ на потенциала на даден материал като суровина за производството на биогорива и биогаз за транспорта, като се вземат предвид всеки от посочените по-долу елементи:

- а) принципите на кръговата икономика и на йерархията на отпадъците, установени в Директива 2008/98/ЕО;
- б) критериите за устойчивост на Съюза, определени в член 29, параграфи 2—7;
- в) необходимостта да се избягва значително нарушаване на функционирането на пазарите за (странични) продукти, отпадъци или остатъци;
- г) потенциалът за значително намаляване на емисиите на парникови газове в сравнение с този на изкопаемите горива въз основа на оценка на жизнения цикъл на емисиите;
- д) необходимостта да се избягват отрицателни въздействия върху околната среда и биологичното разнообразие;
- е) необходимостта да се избягва създаването на допълнително търсене на земни площи.

7. До 31 декември 2025 г., в контекста на провежданата на всеки две години оценка на постигнатия напредък в изпълнение на Регламент (ЕС) 2018/1999, Комисията преценява дали установеното в член 25, параграф 1, четвърта алинея задължение по отношение на биогоривата от нови поколения и биогаз, произведени от суровините, посочени в приложение IX, част А, ефективно стимулира иновацията и гарантира намаления на емисиите на парникови газове в транспортния сектор. В оценката Комисията анализира дали прилагането на настоящия член позволява ефективно да се избегне двойното отчитане на възобновяема енергия.

Ако е уместно, Комисията представя предложение за промяна на задължението по отношение на биогоривата от нови поколения и биогаз, произведени от суровините, посочени в приложение IX, част А., установено в член 25, параграф 1, четвърта алинея.

Член 29

Критерии за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове за биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса

1. Енергията от биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса се взема предвид за целите, посочени в букви а), б) и в) от настоящата алинея, само при условие че отговарят на критериите за устойчивост и на критериите за намаление на емисиите на парникови газове, посочени в параграфи 2—7 и параграф 10:

- а) отчитане като принос за постигане на установената в член 3, параграф 1 цел на Съюза и на дяловете на държавите членки на възобновяема енергия;

- б) определяне на степента на съответствие със задълженията за енергия от възобновяеми източници, включително със задължението, установено в член 25;
- в) съответствие на условията за получаване на финансово подпомагане за потреблението на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса.

Независимо от това биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса произведени от отпадъци и остатъци, различни от остатъците от селското стопанство, аквакултурата, рибното и горското стопанство, е необходимо да отговарят само на критериите за намаление на емисиите на парникови газове установени в параграф 10 за да бъдат взети предвид за целите, посочени в букви а), б) и в) от първа алинея. Настоящата алинея се отнася също за отпадъците и остатъците, които първоначално се обработват за получаването на междинен продукт, преди да бъдат допълнително преработени в биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса.

Критериите за намаление на емисиите на парникови газове, посочени в параграф 10, не се прилагат по отношение на електрическата енергия, топлинната енергия и охладителната енергия, произведени от твърди битови отпадъци.

Газообразните и твърдите горива от биомаса съответстват на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, определени в параграфи 2—7 и параграф 10, ако се използват в инсталации, произвеждащи електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане или горива с обща номинална топлинна мощност, по-голяма или равна на 20 MW за твърдите горива от биомаса, и с обща номинална топлинна мощност, по-голяма или равна на 2 MW за газообразните горива от биомаса. Държавите членки могат да прилагат критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове и за инсталации с по-малка обща номинална топлинна мощност.

Критериите за устойчивост и критериите за намаление на емисиите на парникови газове, формуирани в параграфи 2 — 7 и параграф 10 се прилагат независимо от географския произход на биомасата.

2. Биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, произведени от отпадъци и остатъци не от горски, а от земеделски земи, се вземат предвид за целите, посочени в първа алинея, букви а), б) и в) от параграф 1, първа алинея, само в случаите, в които операторите или националните органи разполагат с планове за наблюдение или управление с цел справяне с последиците за качеството на почвите и тяхното въплеродно съдържание. Информацията за начина, по който се наблюдават и управляват тези последици, се докладва в съответствие с член 30, параграф 3.

3. Биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива, произведени от селскостопанска биомаса които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), не трябва да са произведени от суровини, произхождащи от терени с голямо значение за биоразнообразието, а именно от терени с един от следните статуси през или след януари 2008 г., независимо дали тези терени продължават да имат този статус:

- а) девствени гори или други горски територии, а именно гори и други горски територии с местни видове, където няма ясно видими признаци на човешка дейност и екологичните процеси не са съществено нарушени;
- б) гори с висока степен на биоразнообразие и други залесени земи, които са богати на видове и не са деградирани или са определени от съответния компетентен орган като имащи висока степен на биоразнообразие, освен ако се докаже, че производството на тази суровина не противоречи на тези природозащитни цели;
- в) зони, определени:

- i) със закон или от съответния компетентен орган с оглед защита на природата; или
- ii) зони за защита на редки, под заплахата или застрашени от изчезване екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от междуправителствени организации или Международния съюз за опазване на природата, при условие че са признати в съответствие с член 30, параграф 4, първа алинея,

освен ако не бъдат представени доказателства, че производството на тази суровина не противоречи на тези природозащитни цели;

г) пасища с висока степен на биоразнообразие с площ над един хектар, които са:

- i) естествени, а именно пасища, които биха останали такива при липсата на човешка намеса и които запазват естествения състав на видовете и екологичните характеристики и процеси; или
- ii) изкуствени, а именно пасища, които биха престанали да бъдат такива при липсата на човешка намеса и които са богати на видове и не са деградирани и също така са определени от съответния компетентен орган като имащи висока степен на биоразнообразие, освен ако не се докаже, че добивът на суровини е необходим за запазване на статуса на пасище с висока степен на биоразнообразие.

Комисията може да приема актове за изпълнение за допълнително уточняване на критериите, според които се определя кои пасища попадат в обхвата на първа алинея, буква г) от настоящия параграф. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

4. Произведените от селскостопанска биомаса биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), не трябва да са произведени от суровини, произхождащи от терени с високи въглеродни запаси, а именно от терени, които са имали един от следните статуси през януари 2008 г., но вече нямат този статус:

- а) мочурища, а именно почви, покрити или наситени с вода постоянно или през значителна част от годината;
- б) трайно залесени зони, а именно терени с площ над един хектар, височина на дърветата над пет метра и с покритие от короните над 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място;
- в) терени с площ над един хектар, височина на дърветата над пет метра и с покритие от короните между 10 и 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място, освен ако не бъде предоставено доказателство, че запасите от въглерод на зоната преди и след преобразуването са такива, че при прилагането на методологията, установена в приложение V, част B, биха били изпълнени условията, посочени в параграф 10 от настоящия член.

Настоящият параграф не се прилага, ако по времето, когато суровината е добита, съответният терен е имал същия статус като през януари 2008 г.

5. Произведените от селскостопанска биомаса биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), не трябва да са произведени от суровина, отгледана върху територия, която е била торфище през януари 2008 г., освен ако бъдат представени доказателства, че отглеждането и събирането на тази суровина не е свързано с дренаж на почва, която не е била дренирана преди това.

6. Произведените от горскостопанска биомаса биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, алинея 1, букви а), б) и в), съответстват на следните критерии за свеждане до минимум на риска от използване на горскостопанска биомаса, получена вследствие на неустойчиво производство:

- а) страната, в която е добита горскостопанската биомаса, има съответни закони на национално или поднационално равнище, приложими в района на добива, както и действащи системи за мониторинг и правоприлагане, които гарантират, че:
 - i) дейностите по дърводобива са законосъобразни;
 - ii) горите в районите на дърводобива се възобновяват;
 - iii) зоните, определени съгласно международното или националното право или от съответния компетентен орган за целите на опазването на природата, включително във влажните зони и торфищата, са защитени;
 - iv) дърводобивът се извършва по начин, съобразен със запазването на качеството на почвата и биоразнообразието, с цел да се сведат до минимум отрицателните последици; и
 - v) дърводобивът запазва или подобрява дългосрочния капацитет на гората за дърводобив;
- б) когато липсват посочените в буква а) от настоящия параграф данни, произведените от горскостопанска биомаса биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса се отчитат за целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), ако съществуват системи за управление на равнището на районите за снабдяване с дървен материал, за да се гарантира, че:
 - i) дейностите по дърводобива са законосъобразни;
 - ii) горите в районите на дърводобива се възобновяват;
 - iii) зоните, определени съгласно международното или националното право или от съответния компетентен орган за целите на опазването на природата, включително във влажните зони и торфищата, са защитени, освен в случай че се представят доказателства, че добивът на тези суровини не противоречи на тези цели за опазване на природата;
 - iv) дърводобивът се извършва по начин, съобразен със запазването на качеството на почвата и биоразнообразието с цел намаляване на вредното въздействие; и
 - v) дърводобивът запазва или подобрява дългосрочния капацитет на гората за дърводобив.

7. Произведените от горскостопанска биомаса биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), отговарят на следните критерии във връзка със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГ):

а) държавата или регионалната организация за икономическа интеграция, от която произхожда горскостопанската биомаса:

i) е страна по Парижкото споразумение;

ii) е подала национално определен принос (NDC) в Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата (UNFCCC), обхващащ емисиите и поглъщанията от селското стопанство, горското стопанство и земеползването, който гарантира, че измененията във въглеродните запаси във връзка с добива на биомаса се отчитат спрямо ангажмента на съответната държава да намали или ограничи емисиите на парникови газове, посочени в NDC; или

iii) има закони на национално или поднационално равнище в съответствие с член 5 от Парижкото споразумение, приложими в района на дърводобива, които се отнасят за запазване или подобряване на въглеродните запаси и поглъстителите на въглерод, и от които е видно, че докладваните емисии от ЗПЗГ не надхвърлят поглъщанията;

б) когато липсват посочените в буква а) от настоящия параграф данни, произведените от горскостопанска биомаса биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса се отчитат за целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), ако съществуват системи за управление на равнището на районите за снабдяване с първен материал, гарантиращи запазване или подобряване на нивата на въглеродните запаси и въглеродните поглътителни в дългосрочен план.

8. До 31 януари 2021 г. Комисията приема актове за изпълнение за изготвяне на оперативни насоки относно данните за доказване на спазването на критериите, посочени в параграфи 6 и 7 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

9. До 31 декември 2026 г. Комисията оценява въз основа на наличните данни дали критериите, определени в параграфи 6 и 7, реално водят до намаляване на риска от използване на горскостопанска биомаса, получена вследствие на неустойчиво производство, и до спазване на критериите във връзка със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГ).

Ако е уместно, Комисията представя законодателно предложение за изменение на критериите, определени в параграфи 6 и 7 за периода след 2030 г.

10. Намалението на емисиите на парникови газове в резултат на използването на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, което се отчита за целите на параграф 1, трябва да е:

а) поне 50 % за биогоривата, биогаза, потребяван в транспортния сектор, и течните горива от биомаса, произведени в инсталации, влезли в експлоатация преди или на 5 октомври 2015 г.;

б) поне 60 % за биогоривата, биогаза, потребяван в транспортния сектор, и течните горива от биомаса, произведени в инсталации, влезли в експлоатация от 6 октомври 2015 г. до 31 декември 2020 г.;

в) поне 65 % за биогоривата, биогаза, потребяван в транспортния сектор, и течните горива от биомаса, произведени в инсталации, влезли в експлоатация от 1 януари 2021 г.;

г) поне 70 % за производството на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от газообразни и твърди горива от биомаса, използвани в инсталации, влезли в експлоатация от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2025 г., и съответно 80 % за инсталации, влезли в експлоатация от 1 януари 2026 г.

За дадена инсталация се счита, че е влязла в експлоатация след като е започнало физическо производство на биогорива, биогаз, потребяван в транспортния сектор, и течни горива от биомаса и съответно след като е започнало физическо производство на топлинна енергия и енергия за охлаждане и на електрическа енергия от газообразни и твърди горива от биомаса.

Намалението на емисиите на парникови газове в резултат на използването на биогорива, биогаза, потребяван в транспортния сектор, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса в инсталации, произвеждащи топлинна енергия и енергия за охлаждане и електрическа енергия се изчислява в съответствие с член 31, параграф 1.

11. Електрическата енергия, произведена от газообразни и твърди горива от биомаса, се отчита за целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в) само ако отговаря на едно или повече от следните изисквания:

- а) произведена е в инсталации с обща номинална топлинна мощност под 50 MW;
- б) по отношение на инсталации с обща номинална топлинна мощност от 50 MW до 100 MW, произведена е чрез използване на технология за високоефективно комбинирано производство, или по отношение на инсталации, произвеждащи само електрическа енергия, спазено е нивото на енергийна ефективност, свързано с най-добрите налични техники, както е определено в Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1442 на Комисията ⁽¹⁾;
- в) по отношение на инсталации с обща номинална топлинна мощност над 100 MW, ако е произведена чрез използване на технология за високоефективно комбинирано производство или по отношение на инсталации, произвеждащи само електрическа енергия, ако достигат най-малко 36 % нетен електрически к.п.д..
- г) е произведена като се прилага улавяне и съхранение на CO₂ с произход от биомаса

За целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в) от настоящия член, инсталациите, произвеждащи само електрическа енергия, се вземат предвид само ако те не използват изкопаеми горива като основно гориво и само ако не съществува разходоефективен потенциал за прилагането на високоефективна комбинирана технология за производство на енергия според оценката в съответствие с член 14 от Директива 2012/27/ЕС.

За целите на параграф 1, първа алинея, букви а) и б) от настоящия член, настоящият параграф се прилага само за инсталации, влезли в експлоатация или преобразувани, така че да използват газообразни и твърди горива от биомаса, след 25 декември 2021 г. За целите на параграф 1, първа алинея, буква в) от настоящия член, настоящият параграф не засяга подпомагане, предоставяно по схеми за подпомагане в съответствие с член 4, одобрен до 25 декември 2021 г.

Държавите членки могат да прилагат по-високи изисквания за енергийна ефективност спрямо посочените в първа алинея за инсталации с по-малка номинална топлинна мощност.

Първата алинея не се прилага по отношение на електрическата енергия от инсталации, които са предмет на специфично уведомление от държава членка до Комисията, основаващо се на надлежно обосновани рискове за сигурността на доставките на електрическа енергия. След оценяване на уведомлението Комисията приема решение, като взема под внимание включените в него елементи.

12. За целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в) от настоящия член, и без да се засягат членове 25 и 26, държавите членки не отказват отчитането по други съображения, свързани с устойчивостта, на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които са получени в съответствие с настоящия член. Настоящият параграф не засяга публичната подкрепа, предоставяна по схеми за подпомагане, одобрени преди 24 декември 2018 г.

13. За целите, посочени в параграф 1, първа алинея, буква в) от настоящия член, държавите членки могат да предвидят дерогации за ограничен период от време въз основа на критериите, посочени в параграфи 2—7, 10 и 11 от настоящия член, като приемат различни критерии за:

- а) инсталации, разположени в най-отдалечен регион, както се посочва в член 349 ДФЕС, доколкото в такива съоръжения се произвежда електрическа енергия или топлинна енергия или енергия за охлаждане от газообразни и твърди горива от биомаса; и
- б) газообразни и твърди горива от биомаса, използвани в инсталациите по буква а) от настоящата алинея, независимо от мястото на произход на биомасата, при условие че тези критерии са обективно обосновани въз основа на факта, че тяхната цел е да се осигури в този най-отдалечен регион плавен преход към критериите, посочени в параграфи 2—7, 10 и 11 от настоящия член, като по този начин се стимулира преходът от изкопаеми горива към газообразни и твърди горива от биомаса.

Различните критерии, посочени в настоящия параграф, са предмет на специално уведомление от съответната държава членка до Комисията.

14. За целите, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), държавите членки могат да установят допълнителни критерии за устойчивост за газообразни и твърди горива от биомаса.

До 31 декември 2026 г. Комисията извършва оценка на въздействието, което тези допълнителни критерии могат да окажат върху вътрешния пазар, придружена, при необходимост, от предложение, за да се гарантира тяхното хармонизиране.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1442 на Комисията от 31 юли 2017 г. за формулиране на заключения за най-добри налични техники (НДНТ) за големи горивни инсталации съгласно Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 212, 17.8.2017 г., стр. 1)

Член 30

Проверка на съответствието с критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове

1. Когато биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса или други горива, съответстващи на условията за отчитане в числителя, посочен в член 27, параграф 1, буква б), се отчитат за целите, посочени в членове 23 и 25 и в член 29, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), държавите членки изискват от икономическите оператори да покажат, че са изпълнени установените в член 29, параграфи 2 — 7 и параграф 10 критерии за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове. За тези цели те изискват от икономическите оператори да използват система за масов баланс, която:

- а) позволява смесване на партиди от суровини или горива с различни характеристики за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, например в един и същ контейнер, съоръжение за преработка или логистично съоръжение, преносна и разпределителна инфраструктура или обект;
- б) позволява смесване на партиди от суровини с различно енергийно съдържание за целите на по-нататъшна преработка, при условие че размерът на партидите се уточнява в съответствие с тяхното енергийно съдържание;
- в) изисква информацията за характеристиките за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове и за размера на партидите, посочени в буква а), да остава прикрепена към сместа; и
- г) осигурява сборът от всички партиди, напуснали сместа, да има същите характеристики за устойчивост, каквито има сборът на всички партиди, добавени към сместа и изисква този баланс да се постига в рамките на подходящ времеви период.

Системата за масов баланс гарантира, че в член 7, параграф 1, алинея първа, букви а), б) или в) всяка партида се отчита само веднъж за целите на изчисляването на брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници и че включва информация дали за производството на тази партида е била предоставена подкрепа и ако това е така — вида на схемата за подпомагане.

2. При обработването на дадена партида съответната информация за характеристиките за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове на партидата се уточнява и се прикрепя към изходящия продукт в съответствие със следните правила:

- а) ако обработването на партида от суровина води до получаване на само един изходящ продукт, който е предназначен за производството на биогорива, течни горива от биомаса или газообразни и твърди горива от биомаса, възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход или рециклирани въглеродни горива, размерът на партидата и съответните количествени характеристики за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове се уточняват чрез използване на преобразователен коефициент, изразяващ отношението на масата на изходящия продукт, предназначен за такова производство към масата на постъпващата в процеса суровина;
- б) ако обработването на партида от суровина води до получаването на повече от един изходящ продукт, предназначен за производството на биогорива, течни горива от биомаса или газообразни и твърди горива от биомаса, възобновяеми течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход или рециклирани въглеродни горива, за всеки изходящ продукт се използва отделен преобразователен коефициент и отделен масов баланс.

3. Държавите членки предприемат мерки, за да гарантират, че икономическите оператори подават надеждна информация за спазването на праговете за намаления на емисиите на парникови газове, установени и приети съгласно член 25, параграф 2 и за спазването на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, установени в член 29, параграфи 2—7 и параграф 10, и че икономическите оператори при поискване предоставят на съответната държава членка данните, използвани за съставяне на информацията. Държавите членки изискват от икономическите оператори да организират подходящо независимо одитиране на подаваната от тях информация, както и да представят доказателства за неговото провеждане. За спазването на член 29, параграф 6, буква а) и член 29, параграф 7, буква а) може да се използва одитиране на равнище първата или втората страна до първата точка на събиране на горско-стопанската биомаса. При одитирането се проверява дали използваните от икономическите оператори системи са точни, надеждни и защитени срещу измами, включително проверка, за да се гарантира, че материалите не са променени или изхвърлени умишлено, така че партидата или част от нея да се превърне в отпадък или остатък. Също така при одитирането се проверяват честотата и методиката на вземане на проби и достоверността на данните.

Задълженията, установени в настоящия параграф, се прилагат, независимо дали биогоривата, течните горива от биомаса, газообразните и твърдите горива от биомаса, възобновяемите течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход или рециклираните въглеродни горива са произведени в Съюза, или са внесени. Информацията относно географския произход и вида на използваните суровини по отношение на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса на всеки доставчик на гориво се предоставя на потребителите чрез уебсайтовете на операторите, доставчиците или съответните компетентни органи и се актуализира ежегодно.

Държавите членки представят на Комисията в обобщен вид информацията, посочена в първата алинея от настоящия параграф. Комисията публикува в резюмиран вид тази информация чрез електронната платформа, посочена в член 28 от Регламент (ЕС) 2018/1999, като запазва поверителния характер на информацията с чувствително търговско съдържание.

4. Комисията може да реши, че доброволни национални или международни схеми за установяване на стандарти за производството на биогорива, течни горива от биомаса или газообразни и твърди горива от биомаса или други горива, съответстващи на условията за отчитане в числителя, посочен в член 27, параграф 1, буква б), предоставят точни данни за намалението на емисиите на парникови газове за целите на член 25, параграф 2 и член 29, параграф 10, доказват съответствие с разпоредбите на член 27, параграф 3, и член 28, параграфи 2 и 4 или доказват, че партидите от биогорива, течни горива от биомаса или газообразни и твърди горива от биомаса отговарят на критериите за устойчивост, установени в член 29, параграфи 2—7. При доказването, че са изпълнени критериите, установени в член 29, параграфи 6 и 7, операторите могат да представят изискваните данни пряко на равнище на района за снабдяване. Комисията може да признае зони за защита на редки, застрашени или изчезващи екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от междуправителствени организации или от Международния съюз за опазване на природата, за целите на член 29, параграф 3, първа алинея, буква в), подточка ii).

Комисията може да реши, че тези схеми съдържат точна информация относно предприетите мерки за опазването на почвите, водите и въздуха, възстановяването на деградирани земи, избягването на прекомерно потребление на вода в райони с оскъдни водни ресурси и сертифицирането на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса с нисък риск от непреки промени в земеползването.

5. Комисията приема решения по параграф 4 от настоящия член посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане посочена в член 34, параграф 3. Тези решения имат срок на действие от не повече от пет години.

Комисията изисква всяка доброволна схема, за която е прието решение съгласно параграф 4, да представя до 30 април всяка година доклад до Комисията, който да обхваща всички точки, изброени в приложение IX към Регламент (ЕС) 2018/1999. Докладът се отнася за предходната календарна година. Изискването за представяне на доклад се прилага само за доброволни схеми, които са работили поне 12 месеца.

Комисията осигурява достъп до докладите от доброволните схеми в обобщена форма или когато е целесъобразно в пълния им текст на електронната платформа, посочена в член 28 от Регламент (ЕС) 2018/1999.

6. Държавите членки могат да създават национални схеми с участието на национални компетентни органи, в които спазването на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, установени в член 29, параграфи 2 — 7 и параграф 10, и на изискването за прагове за намаление на емисиите на парникови газове за възобновяемите течни и газообразни транспортни горива от небиологичен произход и рециклираните въглеродни горива, установено и прието съгласно член 25, параграф 2, и в съответствие с член 28, параграф 5, да се проверява по цялата верига на доставките.

Всяка държава членка може да нотифицира Комисията такава национална схема. Комисията отдава приоритет на изготвянето на оценката на тази схема, за да се улесни взаимното двустранно и многостранно признаване на схемите за проверка на съответствието с критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове за биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, и с праговете за намаления на емисиите на парникови газове за други горива, които е допустимо да бъдат отчетени в числителя, посочен в член 27, параграф 1, буква б). Комисията може да реши, посредством актове за изпълнение, дали такава съобщена национална схема съответства на условията, предвидени в настоящата директива. Тези изпълнителни актове се приемат съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

Ако решението е положително, установените в съответствие с настоящия член схеми не могат да отказват взаимно признаване със схемата на въпросната държава членка, по отношение на проверката на съответствието с критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, установени в член 29, параграфи 2—7 и параграф 10, и праговете за намаления на емисиите на парникови газове, установени и приети съгласно член 25, параграф 2.

7. Комисията приема решения съгласно параграф 4 от настоящия член само ако въпросната схема отговаря на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране и дава адекватни гаранции, че няма материали, които са били умишлено модифицирани или превърнати в отпадъци, така че партидата или част от нея да попадне в обхвата на приложение IX. Ако съответните схеми са предназначени за определяне на намаления на емисии на парникови

газове, тези схеми следва също да съответстват на методологическите изисквания, установени в приложение V или приложение VI. За райони с висока степен на биоразнообразие, посочени в член 29, параграф 3, първа алинея, буква в), подточка ii), списъците с такива райони трябва да отговарят на подходящи стандарти за обективност и съгласуваност с международно признатите стандарти и да предвиждат подходящи процедури на обжалване.

Доброволните схеми, посочени в параграф 4, публикуват поне веднъж годишно, списък на своите сертифициращи органи, които се използват за независимо одитиране, като за всеки сертифициращ орган се посочва от кое образование или национален публичен орган е признат и кое образование или национален публичен орган упражнява мониторинг над него.

8. С цел да се гарантира, че спазването на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, както и на разпоредбите относно биогоривата и течните горива от биомаса с нисък или висок риск от преки и непреки промени в земеползването, биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърди горива от биомаса се проверява по ефективен и хармонизиран начин и по-специално с цел предотвратяване на измами, Комисията приема актове за изпълнение, предвиждащи подробни правила за прилагане, включително адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимото одитиране и изисква всички доброволни схеми да спазват тези стандарти. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

В тези актове за изпълнение Комисията трябва да обръща специално внимание на необходимостта от свеждане до минимум на административната тежест. В актовете за изпълнение се определя график, в рамките на който доброволните схеми трябва да спазват стандартите. Комисията може да отменя решения за признаване на доброволни схеми съгласно параграф 4 в случай, че те не успеят да приложат такива стандарти в предвидения срок. Когато държава членка изрази опасения, че дадена доброволна схема не функционира в съответствие със стандартите за надеждност, прозрачност и независимо одитиране, които са залегнали в основата на решенията по параграф 4, Комисията разследва въпроса и предприема необходимите действия.

9. Когато даден икономически оператор представи доказателство или данни, придобити в съответствие със схема, която е била предмет на решение съгласно параграф 4 или параграф 6 от настоящия член, в рамките на това решение, държавата членка не следва да иска от заявителя да представи допълнително доказателство за спазване на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, определени в член 29, параграфи 2—7 и параграф 10.

Компетентните органи на държавите членки упражняват надзор върху дейността на сертифициращите органи, които извършват независимо одитиране в рамките на доброволна схема. По искане на компетентните органи сертифициращите органи предоставят цялата информация, необходима за надзора на тази дейност, включително точната дата, време и място на одитите. Ако държавите членки констатираат случаи на неспазване, те незабавно информират доброволната схема.

10. По искане на държава членка, което може да се основава на искането на икономически оператор, Комисията проверява въз основа на всички налични доказателства дали за даден източник на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса са спазени критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, определени в член 29, параграфи 2—7 и параграф 10, както и праговете за намаления на емисиите на парникови газове, установени и приети съгласно член 25, параграф 2.

В срок от шест месеца от получаването на такова искане и в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3, Комисията решава посредством актове за изпълнение, дали съответната държава членка може:

- a) да отчете биогоривата, течните горива от биомаса, газообразните и твърди горива от биомаса, и другите горива, които е допустимо да бъдат отчетени в числителя, посочен в член 27, параграф 1, буква б) от този източник за целите, посочени в член 29, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в); или
- б) чрез дерогация от параграф 9 от настоящия член, да изиска от доставчиците на източника на биогоривата, течните горива от биомаса, газообразните и твърди горива от биомаса, и другите горива, които е допустимо да бъдат отчетени в числителя, посочен в член 27, параграф 1, буква б) да представят допълнителни доказателства за спазване на критериите за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове и на праговете за намаления на емисиите на парникови газове.

Член 31

Изчисляване на въздействието във връзка с парниковите газове на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса

1. За целите на член 29, параграф 10 намалението на емисиите на парникови газове в резултат на използването на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса се изчислява по един от следните начини:
 - а) когато е посочена приета стойност за намалението на емисиите на парникови газове за начин на производство, съответно в приложение V, част А или част Б за биогорива и течни горива от биомаса и в приложение VI, част А за газообразни и твърди горива от биомаса, когато стойността e_f за тези биогорива или течни горива от биомаса, изчислена в съответствие с приложение V, част В, точка 7 и съответно за тези газообразни и твърди горива от биомаса, изчислена в съответствие с приложение VI, част Б, точка 7, е равна или по-малка от нула, при изчислението се използва тази приета стойност;
 - б) чрез използване на действителната стойност, изчислена в съответствие с методологията, установена в приложение V, част В за биогорива и течни горива от биомаса и в приложение VI, част Б за газообразни и твърди горива от биомаса;
 - в) чрез използване на стойност, изчислена като сбор от величините във формулите, посочени в приложение V, част В, точка 1, където за някои величини могат да бъдат използвани дезагрегирани приети стойности в приложение V, част Г или Д, а действителните стойности, изчислени в съответствие с методологията, установена в приложение V, част В — за всички останали величини;
 - г) чрез използване на стойност, изчислена като сбор от величините във формулите, посочени в приложение VI, част Б, точка 1, където за някои величини могат да бъдат използвани дезагрегирани приети стойности в приложение VI, част В, а действителните стойности, изчислени в съответствие с методологията, установена в приложение VI, част В — за всички останали величини.
2. Държавите членки могат да представят на Комисията доклади, включващи информация относно типичните емисии на парникови газове от отглеждането на селскостопански суровини в териториалните единици на тяхна територия, които са класифицирани на ниво 2 от Номенклатурата на статистическите териториални единици (наричана по-долу „NUTS“) или на по-детайлизирано подниво от NUTS в съответствие с Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Тези доклади се придружават от описание на метода и източниците на данни, използвани за изчисляване на нивата на емисиите. Този метод трябва да отчита почвените характеристики, климата и очакваните добиви на суровини.
3. За територии извън Съюза, на Комисията могат да бъдат представяни доклади, равностойни на посочените в параграф 2 и изготвени от компетентни органи.
4. Комисията може да реши посредством актове за изпълнение, че докладите съгласно параграф 2 и параграф 3 от настоящия член съдържат за целите на член 29, параграф 10 точни данни за определяне на емисиите на парникови газове, свързани с отглеждането на селскостопанска биомаса за суровини във включените в тези доклади райони. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

Данните съгласно такива решения могат да се използват вместо дезагрегираните приети стойности за емисиите при отглеждането, посочени в приложение V, част Г или част Д за биогоривата и течните горива от биомаса и в приложение VI, част В за газообразните и твърдите горива от биомаса.

5. Комисията преразглежда приложения V и VI, с оглед да се добавят или променят, където е оправдано, стойности за начини за производство на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса. При тези преразглеждания се обмисля и промяна на методологията, установена в част В от приложение V и в част Б от приложение VI.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове съгласно член 35, за да изменени, по целесъобразност, приложения V и VI като добавя или преоценява приетите стойности или променя методологията.

В случай на адаптиране или добавка към списъка на приетите стойности в приложения V и VI:

- а) ако приносят на дадена величина към общите емисии е малък или когато е налице ограничено вариране, или когато разходите или трудностите при установяване на действителните стойности са високи, приетите стойности са типичните стойности за нормалните производствени процеси;
- б) във всички останали случаи приетите стойности са занижени в сравнение с нормалните производствени процеси.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (NUTS) (ОВ L 154, 21.6.2003 г., стр. 1).

6. Когато е необходимо, с оглед да се осигури еднакво прилагане на приложение V, част B, и приложение VI, част B, Комисията може да приема актове за изпълнение, с които се въвеждат подробни технически спецификации, включващи определения, коефициенти на преобразуване, изчисляването на годишни емисии от отглеждане на култури или на намаления на емисиите, причинени от изменения в надземния и подземния въглероден запас на вече обработвана земя, изчисляването на намаления на емисии при улавяне на CO₂, заместване на CO₂ и съхранение на CO₂ в геоложки обекти. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

Член 32

Актове за изпълнение

Актовете за изпълнение, посочени в член 29, параграф 3, втора алинея, член 29, параграф 8, член 30, параграф 5, първа алинея, член 30, параграф 6, втора алинея, член 30, параграф 8, първа алинея, член 31, параграф 4, първа алинея и член 31, параграф 6 от настоящата директива, отчитат изцяло разпоредбите във връзка с намаляването на емисии на парникови газове в съответствие с член 7а от Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Член 33

Извършване на мониторинг от Комисията

1. Комисията извършва мониторинг по отношение на произхода на биогоривата на течните горива от биомаса и на газообразните и твърдите горива от биомаса, потребявани в Съюза, както и въздействието на тяхното производство, включително въздействието в резултат на изместване, върху земеползването в Съюза и в тези трети държави, които са основни доставчици. Този мониторинг се основава на интегрираните национални планове в областта енергетиката и климата на държавите членки и съответните доклади за постигнатия напредък, които се изискват съгласно членове 3, 17 и 20 от Регламент (ЕС) 2018/1999, и тези на съответните трети държави, междуправителствени организации, научни проучвания и всякаква друга относима информация. Комисията провежда мониторинг също така по отношение на промените в цените на стоките, свързани с използването на биомаса за производство на енергия, и всякакви положителни и отрицателни въздействия върху сигурността на снабдяването с храни.

2. Комисията поддържа диалог и обменя информация с трети държави и с производители на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, потребителски организации и с гражданското общество относно общото изпълнение на мерките в настоящата директива, отнасящи се до биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса. При това тя обръща специално внимание на евентуалното въздействие на производството на биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса върху цените на хранителните продукти.

3. През 2026 г. Комисията представя, по целесъобразност, законодателно предложение за регулаторната рамка за насърчаване на енергията от възобновяеми източници за периода след 2030 г.

В това предложение трябва да се вземат предвид опитът от изпълнението на настоящата директива, включително на нейните критерии за устойчивост и за намаление на емисиите на парникови газове, и технологичният напредък в областта на производството на енергия от възобновяеми източници.

4. През 2032 г. Комисията публикува доклад за преглед на прилагането на настоящата директива.

Член 34

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета за енергийния съюз, създаден с член 44 от Регламент (ЕС) 2018/1999.

2. Независимо от параграф 1, по въпроси, свързани с устойчивостта на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса, Комисията се подпомага от Комитета по устойчивост на биогоривата, течните горива от биомаса и газообразните и твърдите горива от биомаса. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

⁽¹⁾ Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО на Съвета (ОВ L 350, 28.12.1998 г., стр. 58).

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 35

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 8, параграф 3, втора алинея, член 25, параграфи 2, втора алинея, член 26, параграф 2, четвърта алинея, член 26, параграф 2, пета алинея, член 27, параграф 1, буква в), член 27, параграф 3, седма алинея, член 28, параграф 5, член 28, параграф 6, втора алинея и член 31, параграф 5, втора алинея се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 24 декември 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграф 3, пета алинея, се предоставят на Комисията за срок от две години, считано от 24 декември 2018 г.
4. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, параграф 3, пета алинея, член 8, параграф 3, втора алинея, член 25, параграфи 2, втора алинея, член 26, параграф 2, четвърта алинея, член 26, параграф 2, пета алинея, член 27, параграф 1, буква в), член 27, параграф 3, седма алинея, член 28, параграф 5, член 28, параграф 6, втора алинея и член 31, параграф 5, втора алинея, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
5. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Межуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
6. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
7. Делегиран акт, приет съгласно член 7, параграф 3, пета алинея, член 8, параграф 3, втора алинея, член 25, параграфи 2, втора алинея, член 26, параграф 2, четвърта алинея, член 26, параграф 2, пета алинея, член 27, параграф 1, буква в), член 27, параграф 3, седма алинея, член 28, параграф 5, член 28, параграф 6, втора алинея и член 31, параграф 5, втора алинея, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 36

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 2—13, членове 15—31 и член 37 и приложения II и III и приложения V—IX, най-късно до 30 юни 2021 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, съгласно който позоваванията в действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условиата и редът на позоваване и формулировката на уточнението се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Настоящата директива не засяга прилагането на дерогациите съгласно правото на Съюза относно вътрешния пазар на електрическа енергия.

Член 37

Отмяна

Директива 2009/28/ЕО, изменена с директивите, посочени в приложение X, част А, се отменя, считано от 1 юли 2021 г., без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство на директивите, посочени в приложение X, част Б, и без да се засягат задълженията на държавите членки през 2020 г., установени в член 3, параграф 1 и приложение I, част А към Директива 2009/28/ЕО.

Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието, съдържаща се в приложение XI.

Член 38

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на третия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 39

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 11 декември 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

J. BOGNER-STRAUSS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

НАЦИОНАЛНИ ОБЩИ ЦЕЛИ ЗА ДЕЛА НА ЕНЕРГИЯТА ОТ ВЪЗОБНОВЯЕМИ ИЗТОЧНИЦИ В БРУТНОТО
КРАЙНО ПОТРЕБЛЕНИЕ НА ЕНЕРГИЯ ПРЕЗ 2020 г. (1)

А. Национални общи цели

	Дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, 2005 г. (S ₂₀₀₅)	Дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, 2020 г. (S ₂₀₂₀)
Белгия	2,2 %	13 %
България	9,4 %	16 %
Чешка република	6,1 %	13 %
Дания	17,0 %	30 %
Германия	5,8 %	18 %
Естония	18,0 %	25 %
Ирландия	3,1 %	16 %
Гърция	6,9 %	18 %
Испания	8,7 %	20 %
Франция	10,3 %	23 %
Хърватия	12,6 %	20 %
Италия	5,2 %	17 %
Кипър	2,9 %	13 %
Латвия	32,6 %	40 %
Литва	15,0 %	23 %
Люксембург	0,9 %	11 %
Унгария	4,3 %	13 %
Малта	0,0 %	10 %
Нидерландия	2,4 %	14 %
Австрия	23,3 %	34 %
Полша	7,2 %	15 %
Португалия	20,5 %	31 %
Румъния	17,8 %	24 %
Словения	16,0 %	25 %
Словакия	6,7 %	14 %
Финландия	28,5 %	38 %
Швеция	39,8 %	49 %
Обединено кралство	1,3 %	15 %

(1) Следва да се подчертае, че с оглед на постигането на националните цели, посочени в настоящото приложение, в насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда се отбелязва постоянната необходимост от национални механизми за подпомагане на енергията от възобновяеми източници.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПРАВИЛО ЗА НОРМАЛИЗИРАНЕ ПРИ ОТЧИТАНЕ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКАТА ЕНЕРГИЯ, ГЕНЕРИРАНА ОТ ВОДНОЕЛЕКТРИЧЕСКИ ЦЕНТРАЛИ И ОТ СЪОРЪЖЕНИЯ ЗА ВЯТЪРНА ЕНЕРГИЯ

За целите на отчитането на електрическата енергия, генерирана от водноелектрически централи в дадена държава членка, следва да се използва следното правило:

$(Q_{N(\text{norm})}) / (C_N \cdot [(i/N) \cdot 14] \cdot (Q_i \cdot C_i) \cdot 15)$, където:

N	=	референтната година;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	нормализираното количество електрическа енергия, генерирана от всички водноелектрически централи през годината N , за целите на отчитането;
Q_i	=	количеството електрическа енергия, действително генерирано през годината i от всички водноелектрически централи на държавата членка, изразено в GWh, с изключение на електрическата енергия, произведена от помпено-акумулиращи водноелектрически централи, използващи предварително изпомпвана на горното ниво вода;
C_i	=	общата инсталирана мощност, без помпено-акумулиращите централи, на всички водноелектрически централи на държавата членка в края на годината i , измерена в MW.

При отчитане на електрическата енергия, генерирана от сухоземни съоръжения за вятърна енергия в дадена държава членка, се прилага следното правило:

$(Q_{N(\text{norm})}) / ((C_N \cdot C_{N-1} \cdot 2) \cdot ((i/N) \cdot Q_i) \cdot ((j/N) \cdot (C_j \cdot C_{j-1} \cdot 2)))$ където:

N	=	референтната година;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	нормализираното количество електрическа енергия, генерирана от всички сухоземни съоръжения за вятърна енергия на държавата членка през годината N , което се използва за целите на отчитането;
Q_i	=	количеството електрическа енергия, действително генерирано през годината i от всички сухоземни съоръжения за вятърна енергия на държавата членка, изразено в GWh;
C_j	=	общата инсталирана мощност на всички сухоземни съоръжения за вятърна енергия на държавата членка в края на годината j , изразена в MW;
n	=	4 или броят години, предхождащи годината N , за които се разполага с данни за мощността и производството във въпросната държава членка, като се взема по-ниската от двете стойности.

При отчитане на електрическата енергия, генерирана от съоръжения на вода за вятърна енергия в дадена държава членка, се прилага следното правило:

$(Q_{N(\text{norm})}) / ((C_N \cdot C_{N-1} \cdot 2) \cdot ((i/N) \cdot Q_i) \cdot ((j/N) \cdot (C_j \cdot C_{j-1} \cdot 2)))$ където:

N	=	референтната година;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	нормализираното количество електрическа енергия, генерирана от всички съоръжения на вода за вятърна енергия на държавата членка през годината N , което се използва за целите на отчитането;
Q_i	=	количеството електрическа енергия, действително генерирано през годината i от всички съоръжения на вода за вятърна енергия на държавата членка, изразено в GWh;
C_j	=	общата инсталирана мощност на всички съоръжения на вода за вятърна енергия на държавата членка в края на годината j , изразена в MW;
n	=	4 или броят години, предхождащи годината N , за които се разполага с данни за мощността и производството във въпросната държава членка, като се взема по-ниската от двете стойности.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ЕНЕРГИЙНО СЪДЪРЖАНИЕ НА ГОРИВАТА

Гориво	Тегловно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/kg)	Обемно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/l)
ГОРИВА ОТ БИОМАСА И/ИЛИ ОТ ПРОЦЕСИ НА ПРЕРАБОТКА НА БИОМАСА		
Биопропан	46	24
Чисто растително масло (масло, произведено от маслодайни култури чрез пресоване, екстракция или други подобни процедури, сурово или рафинирано, но без химическо изменение)	37	34
Биодизел — метилови естери на мастни киселини (метилов естери, произведени от масло с произход от биомаса)	37	33
Биодизел — етилови естери на мастни киселини (етилови естери, произведени от масло с произход от биомаса)	38	34
Биогаз, който може да бъде пречистен до качеството на природния газ	50	-
Хидротретирано (термохимично третирано с водород) масло с произход от биомаса, предназначено да се използва за замяна на дизелово гориво	44	34
Хидротретирано (термохимично третирано с водород) масло с произход от биомаса, предназначено да се използва за замяна на бензин	45	30
Хидротретирано (термохимично третирано с водород) масло с произход от биомаса, предназначено да се използва за замяна на гориво за реактивни двигатели	44	34
Хидротретирано (термохимично третирано с водород) масло с произход от биомаса, предназначено да се използва за замяна на втечен нефтен газ	46	24
Съвместно преработено масло (преработено в рафинерия едновременно с изкопаемо гориво) с произход от биомаса или от преминала през пиролиза биомаса, предназначено да се използва за замяна на дизелово гориво	43	36
Съвместно преработено масло (преработено в рафинерия едновременно с изкопаемо гориво) с произход от биомаса или от преминала през пиролиза биомаса, предназначено да се използва за замяна на бензин	44	32
Съвместно преработено масло (преработено в рафинерия едновременно с изкопаемо гориво) с произход от биомаса или от преминала през пиролиза биомаса, предназначено да се използва за замяна на гориво за реактивни двигатели	43	33
Съвместно преработено масло (преработено в рафинерия едновременно с изкопаемо гориво) с произход от биомаса или от преминала през пиролиза биомаса, предназначено да се използва за замяна на втечен нефтен газ	46	23
ВЪЗБНОВЯЕМИ ГОРИВА, КОИТО МОГАТ ДА БЪДАТ ПРОИЗВЕДЕНИ ОТ РАЗЛИЧНИ ВЪЗБНОВЯЕМИ ИЗТОЧНИЦИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОТ БИОМАСА		
Метанол от възобновяеми източници	20	16
Етанол от възобновяеми източници	27	21
Пропанол от възобновяеми източници	31	25
Бутанол от възобновяеми източници	33	27

Гориво	Тегловно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/kg)	Обемно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/l)
Синтетично дизелово гориво, произведено по процеса на Fischer-Tropsch (синтетичен въглеродород или смес от синтетични въглеродороди, произведени от биомаса и предназначени да бъдат използвани за замяна на дизелово гориво)	44	34
Синтетичен бензин, произведен по процеса на Fischer-Tropsch (синтетичен въглеродород или смес от синтетични въглеродороди, произведени от биомаса и предназначени да бъдат използвани за замяна на бензин)	44	33
Синтетично гориво за реактивни двигатели, произведено по процеса на Fischer-Tropsch (синтетичен въглеродород или смес от синтетични въглеродороди, произведени от биомаса и предназначени да бъдат използвани за замяна на гориво за реактивни двигатели)	44	33
Синтетичен втечен нефтен газ, произведен по процеса на Fischer-Tropsch (синтетичен въглеродород или смес от въглеродороди, предназначени да бъдат използвани за замяна на втечен нефтен газ)	46	24
DME (диметилов етер)	28	19
Водород от възобновяеми източници	120	—
ЕТВЕ (трет-бутилетилов етер, произведен на базата на етанол)	36 (от която стойност 37 % са от възобновяеми източници)	27 (от която стойност 37 % са от възобновяеми източници)
МТВЕ (трет-бутилметилов етер, произведен на базата на метанол)	35 (от която стойност 22 % са от възобновяеми източници)	26 (от която стойност 22 % са от възобновяеми източници)
ТАЕЕ (трет-амилетилов етер, произведен на базата на етанол)	38 (от която стойност 29 % са от възобновяеми източници)	29 (от която стойност 29 % са от възобновяеми източници)
ТАМЕ (трет-амилметилов етер, произведен на базата на метанол)	36 (от която стойност 18 % са от възобновяеми източници)	28 (от която стойност 18 % са от възобновяеми източници)
ТНхЕЕ (етил-трет-хексилов етер, произведен на базата на етанол)	38 (от която стойност 25 % са от възобновяеми източници)	30 (от която стойност 25 % са от възобновяеми източници)
ТНхМЕ (метил-трет-хексилов етер, произведен на базата на метанол)	38 (от която стойност 14 % са от възобновяеми източници)	30 (от която стойност 14 % са от възобновяеми източници)
ИЗКОПАЕМИ ГОРИВА		
Бензин	43	32
Дизелово гориво	43	36

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

СЕРТИФИЦИРАНЕ НА МОНТАЖНИЦИ

Сертификационните схеми или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в член 18, параграф 3, се основават на следните критерии:

1. Процесът на сертифициране или получаване на квалификация е прозрачен и ясно определен от държавите членки или от посочения от тях административен орган.
2. Монтажниците на съоръжения за биомаса, термopомпи, повърхностни геотермални и слънчева фотоволтаична и слънчева топлинна енергия следва да бъдат сертифицирани от акредитирана програма за обучение или обучаваща институция.
3. Акредитацията на програмата за обучение или обучаващата институция се извършва от държавите членки или от административния орган, който те определят. Акредитиращият орган гарантира, че програмата за обучение, предлагана от обучаващата институция, е последователна и има областно или национално покритие. Обучаващата институция има адекватни технически средства за осигуряване на практическо обучение, включително лабораторно оборудване или съответни съоръжения за осигуряване на практическо обучение. Също така обучаващата институция предлага, в допълнение към основното обучение, по-кратки опреснителни курсове по актуални въпроси, включително нови технологии, които да дадат възможност за обучение през целия живот в областта на съответните инсталации. Обучаващи институции може да бъдат производителите на оборудване или системи, институти или асоциации.
4. Обучението за сертифициране или получаване на квалификация на монтажник включва както теоретична, така и практическа част. В края на обучението монтажникът трябва да има необходимите умения за инсталиране на съответното оборудване и системи, с оглед на изискванията на клиента за тяхната надеждност и ефективност, да може да влага високо майсторство и да спазва всички действащи правилници и стандарти, включително по отношение на енергийното и екологичното етикетирание.
5. Курсът за обучение приключва с изпит за издаване на сертификат или получаване на квалификация. Изпитът следва да включва практическа оценка на успешен монтаж на котли и печки на биомаса, термopомпи, повърхностни геотермални инсталации, слънчеви фотоволтаични системи или слънчеви топлинни инсталации.
6. Сертификационните схеми или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в член 18, параграф 3, са надлежно съобразени със следните насоки:
 - a) Акредитираните програми за обучение следва да се предлагат на монтажници с практически опит, които са преминали или преминават следните видове обучение:
 - i) за монтажници на котли и печки за биомаса: предварително условие е обучение като водопроводчик, монтажник на тръби, топлотехник или техник по санитарно, отоплително и климатично оборудване;
 - ii) за монтажници на термopомпи: предварително условие е обучение като водопроводчик или хладилен техник, а също и владенето на основни умения от електротехниката и водопроводната техника (рязане на тръби, запояване на тръбни връзки, залепване на тръбни връзки, топлинно изолиране, уплътняване, проби за течове и монтаж на отоплителни и охладителни системи);
 - iii) за монтажници на слънчеви фотоволтаични и на слънчеви топлинни инсталации: предварително условие е обучението като водопроводчик или електротехник, както и наличието на умения в областта на водопроводите, електротехниката и покривните работи, включително умения при запояване на тръбни връзки, залепване на тръбни връзки, уплътняване на фитинги, проби за течове, умения за свързване на електрически кабели, познаване на основните покривни материали, методи за хидроизолация и уплътняване; или
 - iv) схема за професионално обучение, която да осигури на монтажника адекватни умения, отговарящи на тригодишно обучение в областите, посочени в буква а), б) или в), включително обучение едновременно в училищни условия и на работното място.
 - б) Теоретичната част на обучението за монтажник на котли и печки на биомаса следва да дава обща представа за положението на пазара на биомаса и да включва екологични аспекти, горива от биомаса, логистика, противопожарна защита, съответни субсидии, горивна техника, горивни системи, оптимални хидравлични решения, технико-икономически анализ, както и проектиране, монтаж и поддръжка на котли и печки на биомаса. Обучението следва да осигурява също добро познаване на евентуални европейски стандарти за съответната технология и за горива от биомаса, например пелети, както и за свързаното с биомасата национално законодателство и законодателството на Съюза.

- в) Теоретичната част от обучението за монтажник на термopомпи следва да дава обща представа за положението на пазара на термopомпи и да включва температури на геотермалните ресурси и на повърхностните източници в различните региони, определяне на топлопроводността на почвата и скалите, разпоредби относно използването на геотермални ресурси, технико-икономическа ефективност на използването на термopомпи в сгради и определяне на най-подходящата термopомпена система, както и знания относно съответните технически изисквания, правила за безопасност, филтриране на въздуха, свързване с топлинния източник и конфигуриране на системата. Обучението следва да осигурява също добро познаване на всички европейски стандарти за термopомпи, както и на съответното национално право и правото на Съюза. Монтажникът следва да притежава следните ключови умения:
- i) основно разбиране на физическите и работните принципи на термopомпите, включително характеристиките на термopомпения цикъл: въпросите, свързани с възможно по-ниски температури на подаваната топлина и възможно по-високи температури на топлинния източник и влиянието им върху ефективността на системата, определяне на коефициента на преобразуване и на сезонния коефициент на преобразуване (SPF);
 - ii) разбиране на частите на термopомпата и на тяхната роля в термopомпения цикъл, включително компресора, разширителния вентил, изпарителя, кондензатора, крепежните елементи и фитингите, смазочното масло, хладилния агент, прегряването и подохлаждането, както и възможностите за охлаждане с термopомпи; и
 - iii) умение за избор на типоразмера на елементите на термopомпите в типични монтажни ситуации, включително определяне на типичните стойности на топлинния товар на различни сгради, както и за битово горещо водоснабдяване, определяне на мощността на термopомпата на база на топлинния товар за битово горещо водоснабдяване, на база на топлинната инертност на сградата и при прекъсваем режим на снабдяване на електрическа енергия; определяне на буферния резервоар, на неговия обем, както и на вписването му във вторичен отоплителен кръг.
- г) Теоретичната част на обучението за монтажник на слънчеви фотоволтаични и слънчеви топлинни инсталации следва да дава обща представа за пазарната ситуация по отношение на разглежданите съоръжения и сравнения между разходите и приходите, като и да включва екологични аспекти, елементи, характеристики и оразмеряване на системите за слънчева енергия, точен избор на подходящи системи и оразмеряване на елементите, определяне на топлинния товар, противопожарна защита, съответни субсидии, а също и проектиране, монтаж и поддръжка на слънчеви фотоволтаични и слънчеви топлинни инсталации. Обучението следва да осигурява също добро познаване на европейските стандарти за съответната технология, на сертификационни инструменти, като например Solar Keumark, както и на свързаното със слънчевата енергия национално право и правото на Съюза. Монтажникът следва да притежава следните ключови умения:
- i) умения за безопасна работа при използване на необходимите инструменти и оборудване и прилагане на правилниците и стандартите за безопасност, както и за идентифициране на водопроводни, електротехнически и други рискове, свързани със слънчевите инсталации;
 - ii) умения за идентифициране на системите и на специфичните за активните и пасивните системи елементи, включително по проекта на машинната част и определяне на мястото на елементите и разположението и конфигурацията на системата;
 - iii) умения за определяне на необходимата площ за монтажа, на ориентацията и наклона на фотоволтаичните и топлинните слънчеви колектори, като се вземат под внимание засенчването, достъпът до слънчевата радиация, здравината на конструкцията, съответствието на начина на монтаж с особеностите на сградата или климата, както и за идентифициране на различните методи за монтаж, подходящи за видовете покриви и укрепването на необходимите за монтажа съоръжения; и
 - iv) специално за слънчевите фотоволтаични системи са необходими също умения за приспособяване на електротехнически проекти, включително определяне на проектните стойности на големината на тока, избор на подходящи видове проводници и на параметрите на всяка електрическа верига, определяне на подходящия типоразмер, параметри и разположение на всички съответни съоръжения и подсистеми и избор на подходяща точка на свързване.
- д) Сертифицирането на монтажника следва да бъде за ограничен период от време, така че да се изисква опреснителен семинар или обучение за удължаване на срока на сертифицирането.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ПРАВИЛА ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ НА БИОГОРИВАТА, ТЕЧНИТЕ ГОРИВА ОТ БИОМАСА И СЪОТВЕТНИ СРАВНИТЕЛНИ СТОЙНОСТИ ЗА ИЗКОПАЕМИ ГОРИВА

A. ТИПИЧНИ И ПРИЕТИ СТОЙНОСТИ ЗА БИОГОРИВА, АКО СА ПРОИЗВЕДЕНИ БЕЗ НЕТНИ ЕМИСИИ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ ПОРАДИ ПРОМЯНА НА ЗЕМЕПОЛЗВАНЕТО

Начин на производство на биогоривата	Намаление на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаление на емисиите на парникови газове — приета стойност
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	67 %	59 %
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	77 %	73 %
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	73 %	68 %
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	79 %	76 %
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	58 %	47 %
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	71 %	64 %
Етанол от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	48 %	40 %
Етанол от царевица, (с използване при преработката на природен газ в инсталация за КПТЕ (*))	55 %	48 %
Етанол от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	40 %	28 %
Етанол от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	69 %	68 %
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	47 %	38 %
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	53 %	46 %
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	37 %	24 %
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	67 %	67 %

Начин на производство на биогоривата	Намаление на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаление на емисиите на парникови газове — приета стойност
Етанол от захарна тръстика	70 %	70 %
Частта от възобновяеми източници в трет-бутилетилов етер (ЕТВЕ)	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Частта от възобновяеми източници в трет-амилетилов етер (ТАЕЕ)	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Биодизел от рапица	52 %	47 %
Биодизел от слънчоглед	57 %	52 %
Биодизел от соя	55 %	50 %
Биодизел от палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	32 %	19 %
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	51 %	45 %
Биодизел от отпадни готварски мазнини	88 %	84 %
Биодизел от животински мазнини от месопреработка (**)	84 %	78 %
Хидротретирано рапично масло	51 %	47 %
Хидротретирано слънчогледово масло	58 %	54 %
Хидротретирано соево масло	55 %	51 %
Хидротретирано палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	34 %	22 %
Хидротретирано палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	53 %	49 %
Хидротретирано масло от отпадни готварски мазнини	87 %	83 %
Хидротретирано масло, получено от животински мазнини от месопреработка (**)	83 %	77 %
Чисто рапично масло	59 %	57 %
Чисто слънчогледово масло	65 %	64 %
Чисто соево масло	63 %	61 %
Чисто палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	40 %	30 %
Чисто палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	59 %	57 %

Начин на производство на биогоривата	Намаление на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаление на емисиите на парникови газове — приета стойност
Чисто масло, получено от отпадни готварски мазнини	98 %	98 %

(*) Приетите стойности при процес с използване на КПТЕ са валидни само ако цялата топлинна енергия за процеса се осигурява от КПТЕ.

(**) Прилага се само за биогорива, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 1 и 2 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ за които не се отчитат емисиите, свързани с хигиенизацията като част от месопреработката

Б. ПРОГНОЗНИТЕ ТИПИЧНИ И ПРИЕТИ СТОЙНОСТИ НА БЪДЕЩИ ВИДОВЕ ГОРИВА, КОИТО НЕ СА БИЛИ НА ПАЗАРА ИЛИ СА БИЛИ НА ПАЗАРА В НЕЗНАЧИТЕЛНИ КОЛИЧЕСТВА ПРЕЗ 2016 Г., АКО СА ПРОИЗВЕДЕНИ БЕЗ НЕТНИ ЕМИСИИ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ ПОРАДИ ПРОМЯНА НА ЗЕМЕПОЛЗВАНЕТО

Начин на производство на биогоривата	Намаление на емисиите на парникови газове — типична стойност	Прието намаление на емисиите на парникови газове — приета стойност
Етанол от пшенична слама	85 %	83 %
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	85 %	85 %
Биодизел, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	82 %	82 %
Бензин, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	85 %	85 %
Бензин, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	82 %	82 %
Диметилов етер (DME), произведен от дървесни отпадъци в самостоятелна инсталация	86 %	86 %
Диметилов етер (DME) произведен от дървесни култури в самостоятелна инсталация	83 %	83 %
Метанол от дървесни отпадъци, произведен в самостоятелна инсталация	86 %	86 %
Метанол от дървесни култури, произведен в самостоятелна инсталация	83 %	83 %
Дизелово гориво, произведено по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	89 %	89 %
Бензин, произведен по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	89 %	89 %
Диметилов етер (DME) от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	89 %	89 %
Метанол от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	89 %	89 %
Частта от възобновяеми източници в трет-бутилметилол етер (MTBE)	Същите стойности както при използвания начин на производство на метанол	

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).

В. МЕТОДОЛОГИЯ

1. Емисиите на парникови газове от производството и употребата на транспортни горива, биогорива и течни горива от биомаса се изчисляват, както следва:

- a) Емисиите на парникови газове при производството и употребата на биогорива се изчисляват, както следва:

$$E = e_{ec} + e_1 + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

където

E	=	общите емисии от използването на горивото;
e_{ec}	=	емисиите от добива или отглеждането на суровини;
e_1	=	годишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на земеползване;
e_p	=	емисиите от преработката;
e_{td}	=	емисиите от транспорт и разпределение;
e_u	=	емисиите от използването на горивото;
e_{sca}	=	намаленията на емисии в резултат на натрупване на въглерод в почвата вследствие на подобро управление в селското стопанство;
e_{ccs}	=	намаленията на емисии в резултат на улавяне на CO_2 и съхранение в геоложки формации; и
e_{ccs}	=	намаленията на емисии в резултат на улавяне на CO_2 и замяна.

Не се вземат под внимание емисиите от производството на машини и съоръжения.

- б) Емисиите на парникови газове от производството и употребата на течни горива от биомаса се изчисляват както съответните емисии от биогоривата (E), но с необходимата добавка за отразяване на преобразуването на енергия съответно при генерирането на електрическа енергия и/или при отопление и охлаждане, както следва:

- i) За енергийни инсталации, произвеждащи само топлинна енергия:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

- ii) За енергийни инсталации, произвеждащи само електрическа енергия:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

където

$EC_{h,el}$ = общите емисии на парникови газове за крайния енергиен продукт.

E = общите емисии на парникови газове за течното гориво от биомаса преди неговото крайно преобразуване.

η_{el} = електрическият к.п.д., дефиниран като отношение на годишното количество произведена електрическа енергия към годишното количество постъпила енергия с течното гориво от биомаса на база на неговото енергийно съдържание.

η_h = топлинният к.п.д., дефиниран като отношение на годишното количество произведена полезна топлинна енергия към годишното количество постъпила енергия с течното гориво от биомаса на база неговото енергийно съдържание.

- iii) За електрическата енергия или механичната енергия, произхождащи от енергийни инсталации, които в същото време подават и полезна топлинна енергия заедно с електрическата енергия и/или механична енергия:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

- iv) По отношение на полезната топлинна енергия, идваща от инсталации, които произвеждат топлинна енергия заедно с електрическа енергия и/или механична енергия:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

където:

$EC_{h,el}$ = общите емисии на парникови газове за крайния енергиен продукт.

E = общите емисии на парникови газове за течното гориво от биомаса преди неговото крайно преобразуване.

η_{el} = електрическият к.п.д., дефиниран като отношение на годишното количество произведена електрическа енергия към годишното количество постъпила енергия с течното гориво от биомаса на база неговото енергийно съдържание.

η_h = топлинният к.п.д., дефиниран като отношение на годишното количество произведена полезна топлинна енергия към годишното количество постъпила енергия с течното гориво от биомаса на база на неговото енергийно съдържание.

C_{el} = ексергийният дял в електрическата енергия и/или механичната енергия, прието е, че е равен на 100 % ($C_{el} = 1$).

C_h = к.п.д. при идеален процес на Карно (ексергийният дял в полезната топлинна енергия).

К.п.д. при идеален процес на Карно, C_h , за полезната топлинна енергия при различни температури се дефинира като:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

където

T_h = абсолютната температура (в келвини) на полезната топлинна енергия в точката на нейната доставка.

T_0 = абсолютната температура на околната среда (прието, че е 273,15 келвина, което съответства на 0 °C)

Ако допълнителната топлинна енергия се подава за отопление на сгради, при температура под 150 °C (423,15 келвина) C_h може да се дефинира алтернативно, както следва:

C_h = к.п.д. при идеален процес на Карно и температура 150 °C (423,15 келвина), равен на: 0,3546

За целите на това изчисление се прилагат следните определения:

- „когенерация“ означава едновременното производство в един и същ процес на топлинна енергия и на електрическа енергия и/или механична енергия;
- „полезна топлинна енергия“ означава топлинна енергия, произведена за задоволяване на икономически обосновано търсене на топлинна енергия за целите на отопление или охлаждане;
- „икономически обосновано търсене“ означава търсене, което не надхвърля потребностите за отопление или охлаждане и което иначе би било задоволено при пазарни условия. 2009/28/ЕО.

- Емисиите на парникови газове от биогоривата и течните горива от биомаса се изразяват, както следва:

a) емисиите на парникови газове от биогорива, E , се изразяват в грамове CO_2 еквивалент за МJ енергийно съдържание на горивото, $g CO_2eq/MJ$;

b) емисиите на парникови газове от течни горива от биомаса, EC , се изразяват в грамове CO_2 еквивалент за МJ от крайния енергиен продукт (топлинна или електрическа енергия), $g CO_2eq/MJ$.

Ако топлинната и охладителната енергия са когенерирани с електрическа енергия, емисиите се разпределят между топлинната и електрическата енергия (в съответствие с точка 1, буква б), независимо дали топлинната енергия се използва за отопление или охлаждане ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Топлинната енергия или отпадната топлина се използват за генериране на енергия за охлаждане (охладен въздух или вода) посредством абсорбционни охладители. Поради това е уместно да се изчисляват само емисиите във връзка с произведената топлинна енергия за МJ топлинна енергия, независимо дали крайната употреба на топлинната енергия е за отопление или за охлаждане посредством абсорбционни охладители.

В случаите, при които емисиите на парникови газове от добива или отглеждането на суровини e_{cc} са изразени в единицата $g\ CO_2eq/тон$ суха маса от суровината, преобразуването в грамове CO_2 еквивалент за MJ гориво, $g\ CO_2eq/MJ$ се изчислява, както следва ⁽¹⁾:

$$e_{cc,гориво}_a \left[\frac{gCO_2екв.}{MJ\ гориво} \right]_{cc} = \frac{e_{cc,суровина}_a \left[\frac{gCO_2екв.}{t_{сухо}} \right]}{LHV_a \left[\frac{MJ\ суровина}{t\ суха\ маса\ суровина} \right]} \times \text{Коеф. Гориво суровина}_a \times \text{Коеф. на разпр. на гориво}_a$$

където:

$$\text{Коеф. на разпр. на гориво}_a = \left[\frac{\text{Енергия в горивото}}{\text{Енергия в горивото} + \text{Енергия в страничните продукти}} \right]$$

$$\text{Коеф. гориво-суровина}_a = \left[\text{Дял от } MJ\ \text{суровина, необходим за изработване на } 1\ MJ\ \text{гориво} \right]$$

Емисиите за тон суха маса от суровината се изчисляват, както следва:

$$e_{cc,Суровина}_a \left[\frac{gCO_2екв.}{t_{сухо}} \right] = \frac{e_{cc,суровина}_a \left[\frac{gCO_2екв.}{t_{влажно}} \right]}{(1 - \text{съдържание на влага})}$$

3. Намаленията на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива и течни горива от биомаса се изчисляват, както следва:

а) намаления на емисиите на парникови газове от биогорива:

$$SAVING = (E_{F(t)} - E_B)/E_{F(t)},$$

където

E_B	=	общите емисии от биогоривото; и
$E_{F(t)}$	=	общите емисии от използването за сравнение изкопаемо гориво при транспортни приложения

- б) намаление на емисиите на парникови газове при отопление и охлаждане и при генериране на електрическа енергия с течни горива от биомаса:

$$SAVING = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)})/EC_{F(h\&c,el)},$$

където

$EC_{B(h\&c,el)}$ = общите емисии при генерирането на топлинна и електрическа енергия; и

$EC_{F(h\&c,el)}$ = общите емисии при използването за сравнение изкопаемо гориво при генерирането на полезна топлинна енергия или електрическа енергия.

4. Видовете парникови газове, които се отчитат във връзка с точка 1, са CO_2 , N_2O и CH_4 . При изчисляването на CO_2 еквивалента тези газове се отчитат със следните коефициенти:

CO_2	:	1
N_2O	:	298
CH_4	:	25

5. Емисиите от добива или отглеждането на суровини, e_{cc} , включват емисиите от самия процес на добив или отглеждане; от прибирането, сушенето и складирането на суровините; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса (leakages); а също и от производството на химикали или продукти, използвани при добива или отглеждането на суровините. Улавянето на CO_2 в процеса на отглеждане на суровините се изключва от изчисленията. Като алтернативна възможност спрямо използването на действителните стойности на емисиите могат да се направят оценки на емисиите от отглеждането на селскостопанска биомаса — чрез използване на регионални средни стойности за емисии при отглеждането, включени в докладите упоменати в член 31, параграф 4 или в информацията относно дезагрегираните претети стойности на емисиите при отглеждането, включена в настоящото приложение. При

⁽¹⁾ Формулата за изчисляване на емисиите на парникови газове от добива или отглеждането на суровини e_{cc} се отнася до случаите, когато суровината се преобразува в биогорива в един етап. При по-сложни вериги на доставка са необходими корекции за изчисляване на емисиите на парникови газове от добива или отглеждането на суровини e_{cc} за междинните продукти,

отсъствие на съответна информация в тези доклади се допуска да се изчисляват средни стойности на базата на местната селскостопанска практика, например въз основа на данните за група от селски стопанства, като алтернативна възможност на използването на действителните стойности.

6. За целите на изчисляването по точка 1, буква а), намалението на емисиите на парникови газове в резултат от подобро селскостопанско управление e_{sca} , като например преминаване към намалена или нулева обработка на почвата, подобро редуване на културите, използване на защитни култури, включително управление на остатъците от културите, както и използване на органични подобрители на почвата (например компост, естествен тор, ферментационен продукт), се отчита само ако бъдат представени солидни и проверими данни, че въглеродното съдържание на почвата се е увеличило (или има основание да се предполага, че то се е увеличило) през периода на отглеждане на суровини, като са взети под внимание емисиите в случаите, при които подобни практики водят до увеличена употреба на торове и хербициди ⁽¹⁾.
7. Средногодишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на промяна в земеползването, e_1 , се изчисляват чрез разпределяне по равно на общите емисии за период от 20 години. За изчисляване на посочените емисии се прилага следната формула:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \quad (2)$$

където

e_1	=	средногодишните емисии на парникови газове в резултат на промени във въглеродните запаси, дължащи се на промяна в земеползването (изразени като маса (в грамове) CO ₂ еквивалент за единица енергийно съдържание (в мегаджаули) на биогоривото или на течното гориво от биомаса). „Обработваемата земя“ ⁽³⁾ и „трайните насаждения“ ⁽⁴⁾ се разглеждат като един вид земеползване;
CS_R	=	въглеродните запаси на единица площ на база референтно земеползване (изразени като маса (в тонове) на наличния въглерод на единица площ, включително в почвата и в растителността). Като референтно се отчита земеползването през по-късния от следните два момента: през януари 2008 г. или 20 години преди добива на суровината;
CS_A	=	въглеродните запаси на единица площ на база действително земеползване (изразени като маса (в тонове) на наличния въглерод на единица площ, включително в почвата и в растителността). В случаите, когато въглеродните запаси се натрупват в продължение на повече от една година, стойността на CS_A се равнява на предвижданите запаси на единица площ след 20 години, или при достигане на максимална степен на развитие на културите, в зависимост от това кое от двете условия настъпи по-рано;
P	=	производителността на културата (измерена като енергия на биогориво или на течното гориво от биомаса, получено от единица земна площ годишно); и
e_B	=	премия от 29 g CO ₂ eq/MJ за биогоривата или течните горива от биомаса, получена от възстановена деградирала земя, при условията, установени в точка 8.

8. Премията от 29 g CO₂eq/MJ се дава, ако са налице доказателства, че съответната земя:

- а) не е била ползвана за селскостопански или никакви други дейности през януари 2008 г.; и
- б) представлявала е земя със силно влошено качество, включително земя, ползвана в миналото за селскостопански цели.

Премията от 29 g CO₂eq/MJ се прилага за срок до 20 години, считано от датата на преобразуването на земята за селскостопанско ползване, при условие че е осигурено постоянно нарастване на въглеродните запаси и значимо намаляване на ерозията (за земите, попадащи в категория б).

⁽¹⁾ Измерванията на въглерода в почвата може да представляват такова доказателство, например едно първо измерване преди отглеждането и последващи измервания на равни интервали през няколко години. В такъв случай преди да са налице резултатите от второто измерване увеличението на въглерода в почвата може да се пресметне приблизително въз основа на представителни опити или модели на почвата. От второто измерване нататък измерванията ще съставят базата за определяне на наличието на увеличение на въглерода в почвата и неговата стойност.

⁽²⁾ Коефициентът, който се получава, като молекулното тегло на CO₂ (44,010 g/mol) се раздели на атомното тегло на въглерода (12,011 g/mol), е равен на 3,664.

⁽³⁾ Обработваема земя съгласно определението на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC).

⁽⁴⁾ Трайните насаждения се определят като многогодишни култури, чието стъбло не се реколтира ежегодно — например бързооборотни дървесни култури и маслодайни палми.

9. „Земи със силно влошено качество“ означава земи, които за значителен период са били или засолени в значителна степен, или са имали особено ниско съдържание на органични вещества и са силно ерозирали.
10. Комисията преразглежда до 31 декември 2020 г. указанията за изчисляване на земните запаси от въглерод ⁽¹⁾ съгласно „Указанията от 2006 г. на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) за националните инвентаризации на емисиите на парникови газове — том 4“ и в съответствие с Регламент (ЕС) № 525/2013 и Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Указанията на Комисията служат като основа за изчисление на въглеродни земни запаси за целите на настоящата директива.
11. Емисиите от преработка, e_p , включват емисиите от самата преработка; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса (leakages); а също и от производството на химикали и продукти, използвани при преработката, включително емисиите на CO_2 , съответстващи на стойностите на съдържанието на въглерод от изкопаеми суровини, независимо дали действително се изгаря в процеса.

При отчитането на потреблението на електрическа енергия, която не е генерирана от съответната инсталация за производство на гориво, коефициентът на специфични емисии на парникови газове в резултат на производството и разпределението на електрическата енергия ще се приеме за равен на средния коефициент на специфични емисии при производството и разпределението на електрическа енергия в съответния определен регион. Чрез дерогация от това правило производителите на горивото могат да използват средния коефициент на емисии за отделна електрическа централа по отношение на електрическата енергия, произведена от тази централа, ако централата не е свързана към електроенергийната мрежа.

Емисиите от преработка включват в съответните случаи емисиите от сушенето на междинни продукти и материали.

12. Емисиите от транспорт и разпределение, e_{td} , включват емисиите за транспорт на суровините и междинните продукти, както и за складиране и разпределение на крайните продукти. Емисиите от транспорт и разпределение, които се отчитат по точка 5, не са включени в настоящата точка.
13. Емисиите от използване на горивото, e_u , се отчитат като нулеви по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса.
- Емисиите на различните от CO_2 парникови газове (N_2O и CH_4) от използването на горивото се включват в стойността на e_u по отношение на течните горива от биомаса.
14. Намаленията на емисии на CO_2 в резултат на улавяне и съхранение в геоложки формации, e_{ccs} , които още не са отчетени в e_p , се ограничават до избегнатите емисии чрез улавянето и съхранението на CO_2 , които са директно свързани с добива, транспорта, преработването и разпределението на горивото, ако съхранението е в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.

15. Намаленията на емисии на CO_2 в резултат на улавяне и замяна, e_{ss} , трябва да са пряко свързани с производството на биогориво или на течното гориво от биомаса, на което се приписват, и се ограничават до избягването на емисии чрез улавяне на CO_2 , чието въглеродно съдържание произхожда от биомаса и който се използва за замяна на получен от изкопаеми горива CO_2 при производството на търговски продукти и услуги.

16. В случаите, при които когенерационна инсталация — подаваща топлинна енергия и/или електрическа енергия на процес за производство на гориво, чиито емисии се изчисляват — произвежда допълнителна електрическа енергия и/или допълнителна полезна топлинна енергия, емисиите на парникови газове се разпределят между електрическата енергия и полезната топлинна енергия в съответствие с температурата на топлинната енергия (която отразява полезността (ценността) на топлинната енергия. Полезната част на топлинната енергия се извежда чрез умножаване на енергийното ѝ съдържание по к.п.д. при идеален процес на Карно, C_h , изчислен както следва:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

където

T_h = абсолютната температура (в келвини) на полезната топлинна енергия в точката на нейната доставка.

T_0 = Температурата на околната среда (прието е, че е 273,15 келвина, което съответства на 0°C)

⁽¹⁾ Решение 2010/335/ЕС на Комисията от 10 юни 2010 г. относно указания за изчисляване на земните запаси от въглерод за целите на приложение V към Директива 2009/28/ЕО (ОВ L 151, 17.6.2010 г., стр. 19).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации и за изменение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114).

Ако допълнителната топлинна енергия се изнася за отопление на сгради, при температура под 150 °C (423,15 келвина), C_h може да се дефинира алтернативно, както следва:

C_h = к.п.д. при идеален процес на Карно и температура 150 °C (423,15 келвина), равен на: 0,3546

За целите на това изчисление се използват действителните стойности на к.п.д., дефинирани като отношение съответно на годишната произведена механична енергия, електрическа енергия и топлинна енергия към годишната постъпила енергия.

За целите на това изчисление се прилагат следните определения:

- a) „когенерация“ означава едновременното производство в един и същ процес на топлинна енергия и на електрическа енергия и/или механична енергия;
- б) „полезна топлинна енергия“ означава топлинна енергия, произведена за задоволяване на икономически обосновано търсене на топлинна енергия за целите на отопление или охлаждане;
- в) „икономически обосновано търсене“ означава търсене, което не надхвърля потребностите за отопление или охлаждане и което иначе би било задоволено при пазарни условия.

17. Ако при производствения процес на горивото се произвежда съвместно както горивото, чиито емисии се изчисляват, така също и един или повече други продукти („съвместни продукти“), емисиите на парникови газове следва да се разпределят между горивото или съответния междинен продукт при производството му и останалите съвместни продукти, пропорционално на тяхното съответно енергийно съдържание (определено на база долната топлина на изгаряне — за съвместните продукти, различни от електрическа енергия и топлинна енергия). Интензивността по отношение на парниковите газове на допълнителната топлинна енергия или допълнителната електрическа енергия, е същата като съответната интензивност по отношение на парниковите газове на топлинната енергия или електрическата енергия, подадени към процеса за горивното производство и се определя чрез изчисляване на интензивността по отношение на парниковите газове на всички входящи продукти и емисии, включително на суровините, както и на емисиите на CH_4 и N_2O , съответно във и от когенерационната инсталация, котела или друго съоръжение, подаващо топлинна енергия или електрическа енергия към процеса на горивното производство. В случай на когенерация на електрическа енергия и топлинна енергия изчислението се извършва съгласно точка 16.

18. Във връзка с изчисленията, посочени в точка 17, подлежащите на разпределение емисии са $e_{ec} + e_1 + e_{sca}$ + тези части от e_p , e_{id} , e_{ccs} , и e_{ccr} които се пораждат до този етап включително от процеса, когато завършва производството на съответния съвместен продукт. Ако е станало прехвърляне на емисии към съвместни продукти на по-ранен технологичен етап от жизнения цикъл, то това прехвърляне следва да засяга само тази част от емисиите, която на завършващия етап от производството е разпределена за междинния горивен продукт, а не всички емисии от производството.

В случая на биогорива и на течни горива от биомаса за целите на изчислението се вземат предвид всички съвместни продукти. На отпадъците и остатъците не се разпределят емисии. За целите на изчислението, за съвместните продукти с отрицателно енергийно съдържание се приема, че енергийното им съдържание е нулево.

За отпадъците и остатъците, включително за вършината и клоните, сламата, люспите, какалашките и ореховите черупки, както и остатъците от преработката, включително суровия глицерин (глицерин, който не е рафиниран) и багасата (остатъци от захарна тръстика) се приема, че имат нулеви емисии на парникови газове в рамките на цялостния жизнен цикъл до процеса на събиране на тези материали, независимо дали се преработват до междинни продукти преди да бъдат трансформирани в съответния краен продукт.

В случая на горива, които се произвеждат в рафинерии, различни от комбинацията на преработващи инсталации с котли или с когенерационни инсталации, подаващи на преработващата инсталация топлинна енергия и/или електрическа енергия, анализираната единица за целите на изчислението по точка 17 следва да е съответната рафинерия. 2009/28/ЕО (адаптиран)

19. По отношение на биогоривата, за целите на посочените в точка 3 изчисления, стойността $E_{F(t)}$ за сравняване с ископаемо гориво е 94 g CO_2 eq/MJ.

По отношение на течните горива от биомаса, използвани за производство на електрическа енергия, във връзка с посочените в точка 3 изчисления сравнителната стойност $EC_{F(e)}$ за ископаемо гориво е 183 g CO_2 eq/MJ.

По отношение на течните горива от биомаса, използвани за производство на полезна топлинна енергия, както и за осигуряване на отопление и/или охлаждане, във връзка с посочените в точка 3 изчисления сравнителната стойност за ископаемо гориво $EC_{F(h\&c)}$ е 80 g CO_2 eq/MJ.

Г. ДЕЗАГРЕГИРАНИ ПРИЕТИ СТОЙНОСТИ ЗА БИОГОРИВА И ТЕЧНИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА

Деагрегирани приети стойности във връзка с отглеждането на селскостопански култури: „e_{ec}“ съгласно определението в част В от настоящото приложение, включително с отчитане и на емисиите на N₂O от почвата

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от захарно цвекло	9,6	9,6
Етанол от царевица	25,5	25,5
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица	27,0	27,0
Етанол от захарна тръстика	17,1	17,1
Частта от възобновяеми източници в ЕТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Частта от възобновяеми източници в ТАЕЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Биодизел от рапица	32,0	32,0
Биодизел от слънчоглед	26,1	26,1
Биодизел от соя	21,2	21,2
Биодизел от палмово масло	26,2	26,2
Биодизел от отпадни готварски мазнини	0	0
Биодизел от животински мазнини от месопреработка (**)	0	0
Хидротретирано рапично масло	33,4	33,4
Хидротретирано слънчогледово масло	26,9	26,9
Хидротретирано соево масло	22,1	22,1
Хидротретирано палмово масло	27,4	27,4
Хидротретирано масло от отпадни готварски мазнини	0	0
Хидротретирано масло, получено от животински мазнини от месопреработка (**)	0	0
Чисто рапично масло	33,4	33,4
Чисто слънчогледово масло	27,2	27,2
Чисто соево масло	22,2	22,2
Чисто палмово масло	27,1	27,1
Чисто масло, получено от отпадни готварски мазнини	0	0

(**) Прилага се само за биогорива, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 1 и 2 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009, за които не се отчитат емисиите, свързани с хигиенизацията като част от месопреработката.

Деагрегирани приети стойности във връзка с отглеждането на селскостопански култури: „e_{ec}“ — само за емисиите на N₂O от почвата (тези стойности са вече включени в деагрегираните стойности във връзка с отглеждането на селскостопански култури, посочени в таблицата за „e_{ec}“)

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от захарно цвекло	4,9	4,9
Етанол от царевица	13,7	13,7
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица	14,1	14,1
Етанол от захарна тръстика	2,1	2,1
Частта от възобновяеми източници в ЕТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Частта от възобновяеми източници в ТАЕЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Биодизел от рапица	17,6	17,6
Биодизел от слънчоглед	12,2	12,2
Биодизел от соя	13,4	13,4
Биодизел от палмово масло	16,5	16,5
Биодизел от отпадни готварски мазнини	0	0
Биодизел от животински мазнини от месопреработка (**)	0	0
Хидротретирано рапично масло	18,0	18,0
Хидротретирано слънчогледово масло	12,5	12,5
Хидротретирано соево масло	13,7	13,7
Хидротретирано палмово масло	16,9	16,9
Хидротретирано масло от отпадни готварски мазнини	0	0
Хидротретирано масло, получено от животински мазнини от месопреработка (**)	0	0
Чисто рапично масло	17,6	17,6
Чисто слънчогледово масло	12,2	12,2
Чисто соево масло	13,4	13,4
Чисто палмово масло	16,5	16,5
Чисто масло, получено от отпадни готварски мазнини	0	0

(**) Бележка: прилага се само за биогорива, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 1 и 2 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009, за които не се отчитат емисиите, свързани с хигиенизацията като част от месопреработката.

Деагрегирани приети стойности във връзка с преработката: „e_p“ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	18,8	26,3
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	9,7	13,6
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	13,2	18,5
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	7,6	10,6
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	27,4	38,3
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	15,7	22,0
Етанол от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	20,8	29,1
Етанол от царевица, (с използване при преработката на природен газ в инсталация за КПТЕ (*))	14,8	20,8
Етанол от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	28,6	40,1
Етанол от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,8	2,6
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	21,0	29,3
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	15,1	21,1
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	30,3	42,5
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,5	2,2
Етанол от захарна тръстика	1,3	1,8
Частта от възобновяеми източници в ЕТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Частта от възобновяеми източници в ТАЕЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Биодизел от рапица	11,7	16,3
Биодизел от слънчоглед	11,8	16,5
Биодизел от соя	12,1	16,9
Биодизел от палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	30,4	42,6
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	13,2	18,5
Биодизел от отпадни готварски мазнини	9,3	13,0
Биодизел от животински мазнини от месопреработка (**)	13,6	19,1
Хидротретирано рапично масло	10,7	15,0
Хидротретирано слънчогледово масло	10,5	14,7
Хидротретирано соево масло	10,9	15,2
Хидротретирано палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	27,8	38,9
Хидротретирано палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	9,7	13,6
Хидротретирано масло от отпадни готварски мазнини	10,2	14,3
Хидротретирано масло, получено от животински мазнини от месопреработка (**)	14,5	20,3
Чисто рапично масло	3,7	5,2
Чисто слънчогледово масло	3,8	5,4
Чисто соево масло	4,2	5,9
Чисто палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	22,6	31,7
Чисто палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	4,7	6,5
Чисто масло, получено от отпадни готварски мазнини	0,6	0,8

(*) Приетите стойности при процес с използване на КПТЕ са валидни само ако цялата топлинна енергия за процеса се осигурява от КПТЕ.

(**) Бележка: прилага се само за биогорива, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 1 и 2 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009, за които не се отчитат емисиите, свързани с хигиенизацията като част от месопреработката.

Деагрегирани приети стойности във връзка само с пресоването (извличането) на масла (тези стойности са вече включени в деагрегираните стойности във връзка с емисиите при преработката в таблицата за стойностите на „e_p“)

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Биодизел от рапица	3,0	4,2
Биодизел от слънчоглед	2,9	4,0
Биодизел от соя	3,2	4,4
Биодизел от палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	20,9	29,2
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	3,7	5,1
Биодизел от отпадни готварски мазнини	0	0
Биодизел от животински мазнини от месопреработка (**)	4,3	6,1
Хидротретирано рапично масло	3,1	4,4
Хидротретирано слънчогледово масло	3,0	4,1
Хидротретирано соево масло	3,3	4,6
Хидротретирано палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	21,9	30,7
Хидротретирано палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	3,8	5,4
Хидротретирано масло от отпадни готварски мазнини	0	0
Хидротретирано масло, получено от животински мазнини от месопреработка (**)	4,3	6,0
Чисто рапично масло	3,1	4,4
Чисто слънчогледово масло	3,0	4,2
Чисто соево масло	3,4	4,7
Чисто палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	21,8	30,5
Чисто палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	3,8	5,3
Чисто масло, получено от отпадни готварски мазнини	0	0

(**) Бележка: прилага се само за биогорива, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 1 и 2 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009, за които не се отчитат емисиите, свързани с хигиенизацията като част от месопреработката.

Дезагрегирани приети стойности във връзка с транспорта и разпределението: „e_{td}“ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	2,3	2,3
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	2,3	2,3
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,3	2,3
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,3	2,3
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,3	2,3
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,3	2,3
Етанол от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,2	2,2
Етанол от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	2,2	2,2
Етанол от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,2	2,2
Етанол от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,2	2,2
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	2,2	2,2
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,2	2,2
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,2	2,2
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	2,2	2,2
Етанол от захарна тръстика	9,7	9,7
Частта от възобновяеми източници в ЕТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Частта от възобновяеми източници в ТАЕЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Биодизел от рапица	1,8	1,8
Биодизел от слънчоглед	2,1	2,1
Биодизел от соя	8,9	8,9
Биодизел от палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	6,9	6,9
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	6,9	6,9
Биодизел от отпадни готварски мазнини	1,9	1,9
Биодизел от животински мазнини от месопреработка (**)	1,7	1,7
Хидротретирано рапично масло	1,7	1,7
Хидротретирано слънчогледово масло	2,0	2,0
Хидротретирано соево масло	9,2	9,2
Хидротретирано палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	7,0	7,0
Хидротретирано палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	7,0	7,0
Хидротретирано масло от отпадни готварски мазнини	1,7	1,7
Хидротретирано масло, получено от животински мазнини от месопреработка (**)	1,5	1,5
Чисто рапично масло	1,4	1,4
Чисто слънчогледово масло	1,7	1,7
Чисто соево масло	8,8	8,8
Чисто палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	6,7	6,7
Чисто палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	6,7	6,7
Чисто масло, получено от отпадни готварски мазнини	1,4	1,4

(*) Приетите стойности при процес с използване на КПТЕ са валидни само ако цялата топлинна енергия за процеса се осигурява от КПТЕ.

(**) Бележка: прилага се само за биогорива, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 1 и 2 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009, за които не се отчитат емисиите, свързани с хигиенизацията като част от месопреработката.

Дезагрегирани приети стойности, отнасящи се за транспорта и разпределението само на крайните горива. Те са вече включени в таблицата за „емисиите при транспорта и разпределението e_{id} “, дефинирани в част В от настоящото приложение, но посочените по-долу стойности са полезни, ако даден стопански оператор желае да декларира действителните емисии при транспорта само на селскостопанските култури или на горивата).

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	1,6	1,6
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	1,6	1,6
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	1,6	1,6
Етанол от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	1,6	1,6
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	1,6	1,6
Етанол от захарна тръстика	6,0	6,0
Частта от трет-бутилетилов етер (ЕТВЕ), произхождаща от възобновяем етанол	Същите стойности както при използвания начин за производство на етанола	

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Частта от трет-амилетилов етер (ТАЕЕ), произхождаща от възобновяем етанол	Същите стойности както при използвания начин за производство на етанола	
Биодизел от рапица	1,3	1,3
Биодизел от слънчоглед	1,3	1,3
Биодизел от соя	1,3	1,3
Биодизел от палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	1,3	1,3
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	1,3	1,3
Биодизел от отпадни готварски мазнини	1,3	1,3
Биодизел от животински мазнини от месопреработка (**)	1,3	1,3
Хидротретирано рапично масло	1,2	1,2
Хидротретирано слънчогледово масло	1,2	1,2
Хидротретирано соево масло	1,2	1,2
Хидротретирано палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	1,2	1,2
Хидротретирано палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	1,2	1,2
Хидротретирано масло от отпадни готварски мазнини	1,2	1,2
Хидротретирано масло, получено от животински мазнини от месопреработка (**)	1,2	1,2
Чисто рапично масло	0,8	0,8
Чисто слънчогледово масло	0,8	0,8
Чисто соево масло	0,8	0,8
Чисто палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	0,8	0,8
Чисто палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	0,8	0,8
Чисто масло, получено от отпадни готварски мазнини	0,8	0,8

(*) Приетите стойности при процес с използване на КПТЕ са валидни само ако цялата топлинна енергия за процеса се осигурява от КПТЕ.

(**) Бележка: прилага се само за биогорива, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 1 и 2 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009, за които не се отчитат емисиите, свързани с хигиенизацията като част от месопреработката.

Общи стойности за отглеждането, преработката, транспорта и разпределението

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	30,7	38,2
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	21,6	25,5
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	25,1	30,4
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	19,5	22,5
Етанол от захарно цвекло (без биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	39,3	50,2
Етанол от захарно цвекло (с биогаз от отпадната каша, с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	27,6	33,9
Етанол от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	48,5	56,8
Етанол от царевица, (с използване при преработката на природен газ в инсталация за КПТЕ (*))	42,5	48,5
Етанол от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	56,3	67,8
Етанол от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	29,5	30,3
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в конвенционален котел)	50,2	58,5
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на природен газ като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	44,3	50,3
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на лигнитни въглища като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	59,5	71,7
Етанол от други зърнени култури, различни от царевица (с използване при преработката на горскостопански остатъци като гориво в инсталация за КПТЕ (*))	30,7	31,4
Етанол от захарна тръстика	28,1	28,6
Частта от възобновяеми източници в ЕТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	
Частта от възобновяеми източници в ТАЕЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на етанола	

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Биодизел от рапица	45,5	50,1
Биодизел от слънчоглед	40,0	44,7
Биодизел от соя	42,2	47,0
Биодизел от палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	63,5	75,7
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	46,3	51,6
Биодизел от отпадни готварски мазнини	11,2	14,9
Биодизел от животински мазнини от месопреработка (**)	15,3	20,8
Хидротретирано рапично масло	45,8	50,1
Хидротретирано слънчогледово масло	39,4	43,6
Хидротретирано соево масло	42,2	46,5
Хидротретирано палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	62,2	73,3
Хидротретирано палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	44,1	48,0
Хидротретирано масло от отпадни готварски мазнини	11,9	16,0
Хидротретирано масло, получено от животински мазнини от месопреработка (**)	16,0	21,8
Чисто рапично масло	38,5	40,0
Чисто слънчогледово масло	32,7	34,3
Чисто соево масло	35,2	36,9
Чисто палмово масло (при открит басейн за течните отпадъци)	56,3	65,4
Чисто палмово масло (при технология с улавяне на метан от пресовъчната инсталация)	38,4	57,2
Чисто масло, получено от отпадни готварски мазнини	2,0	2,2

(*) Приетите стойности при процес с използване на КПТЕ са валидни само ако цялата топлинна енергия за процеса се осигурява от КПТЕ.

(**) Бележка: прилага се само за биогорива, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 1 и 2 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009, за които не се отчитат емисиите, свързани с хигиенизацията като част от месопреработката.

Д. ПРОГНОЗНИ ДЕЗАГРЕГИРАНИ ПРИЕТИ СТОЙНОСТИ ЗА БЪДЕЩИ ВИДОВЕ БИОГОРИВА И ТЕЧНИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА, КОИТО ПРЕЗ 2016 г. НЕ СА БИЛИ НА ПАЗАРА ИЛИ СА БИЛИ НА ПАЗАРА В НЕЗНАЧИТЕЛНИ КОЛИЧЕСТВА

Деагрегирани приети стойности във връзка с отглеждането на селскостопански култури: „e_{cc}“ съгласно определението в част В от настоящото приложение включително с емисиите на N₂O (в това число при производството на трески от дървесни отпадъци или дървесни култури)

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от пшенична слама	1,8	1,8
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	3,3	3,3
Биодизел, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	8,2	8,2
Бензин, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	8,2	8,2
Бензин, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	12,4	12,4
Диметил етер (DME), произведен от дървесни отпадъци в самостоятелна инсталация	3,1	3,1
Диметил етер (DME) произведен от дървесни култури в самостоятелна инсталация	7,6	7,6
Метанол от дървесни отпадъци, произведен в самостоятелна инсталация	3,1	3,1
Метанол от дървесни култури, произведен в самостоятелна инсталация	7,6	7,6
Дизелово гориво, произведено по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	2,5	2,5
Бензин, произведен по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	2,5	2,5
Диметил етер (DME) от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	2,5	2,5
Метанол от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	2,5	2,5
Частта от възобновяеми източници на МТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на метанол	

Деагрегирани приети стойности за емисиите на N₂O от почвата (включени в деагрегираните приети стойности за емисиите, дължащи се на отглеждане на култури, посочени в таблицата за „e_{cc}“)

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от пшенична слама	0	0
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	0	0

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Биодизел, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	4,4	4,4
Бензин, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	0	0
Бензин, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	4,4	4,4
Диметилов етер (DME), произведен от дървесни отпадъци в самостоятелна инсталация	0	0
Диметилов етер (DME) произведен от дървесни култури в самостоятелна инсталация	4,1	4,1
Метанол от дървесни отпадъци, произведен в самостоятелна инсталация	0	0
Метанол от дървесни култури, произведен в самостоятелна инсталация	4,1	4,1
Дизелово гориво, произведено по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	0	0
Бензин, произведен по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	0	0
Диметилов етер (DME) от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	0	0
Метанол от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	0	0
Частта от възобновяеми източници на МТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на метанол	

Деагрегирани приети стойности във връзка с преработката: „e_p“ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от пшенична слама	4,8	6,8
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	0,1	0,1
Биодизел, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	0,1	0,1
Бензин, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	0,1	0,1
Бензин, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	0,1	0,1
Диметилов етер (DME), произведен от дървесни отпадъци в самостоятелна инсталация	0	0

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Диметилов етер (DME) произведен от дървесни култури в самостоятелна инсталация	0	0
Метанол от дървесни отпадъци, произведен в самостоятелна инсталация	0	0
Метанол от дървесни култури, произведен в самостоятелна инсталация	0	0
Дизелово гориво, произведено по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	0	0
Бензин, произведен по процеса на Fischer – Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	0	0
Диметилов етер (DME) от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	0	0
Метанол от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	0	0
Частта от възобновяеми източници на МТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на метанол	

Деагрегирани приети стойности във връзка с транспорта и разпределението: „e_{td}“ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове — типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от пшенична слама	7,1	7,1
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	10,3	10,3
Биодизел, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	8,4	8,4
Бензин, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	10,3	10,3
Бензин, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	8,4	8,4
Диметилов етер (DME), произведен от дървесни отпадъци в самостоятелна инсталация	10,4	10,4
Диметилов етер (DME) произведен от дървесни култури в самостоятелна инсталация	8,6	8,6
Метанол от дървесни отпадъци, произведен в самостоятелна инсталация	10,4	10,4
Метанол от дървесни култури, произведен в самостоятелна инсталация	8,6	8,6
Дизелово гориво, произведено по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	7,7	7,7
Бензин, произведен по процеса на Fischer – Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	7,9	7,9
Диметилов етер (DME), произведен от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	7,7	7,7

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове — типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Метанол от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	7,9	7,9
Частта от възобновяеми източници на МТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на метанол	

Дезагрегирани приети стойности, отнасящи се за транспорта и разпределението само на крайните горива. Тези стойности вече са включен в таблицата за емисиите във връзка с транспорта и разпределението „e_{td}“ съгласно определението в част В от настоящото приложение, но посочените по-долу стойности биха били полезни ако даден стопански оператор желае да декларира действителните транспортни емисии във връзка само с транспортирането на суровините).

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от пшенична слама	1,6	1,6
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	1,2	1,2
Биодизел, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	1,2	1,2
Бензин, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	1,2	1,2
Бензин, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	1,2	1,2
Диметил етер (DME), произведен от дървесни отпадъци в самостоятелна инсталация	2,0	2,0
Диметил етер (DME) от дървесни култури, произведен в самостоятелна инсталация	2,0	2,0
Метанол от дървесни отпадъци, произведен в самостоятелна инсталация	2,0	2,0
Метанол от дървесни култури, произведен в самостоятелна инсталация	2,0	2,0
Дизелово гориво, произведено по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	2,0	2,0
Бензин, произведен по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	2,0	2,0
Диметил етер (DME), произведен от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	2,0	2,0

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Метанол от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	2,0	2,0
Частта от възобновяеми източници на МТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на метанол	

Общи стойности за отглеждането, преработката, транспорта и разпределението

Начини на производство на биогорива и на течни горива от биомаса	Емисии на парникови газове – типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове – приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Етанол от пшенична слама	13,7	15,7
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	13,7	13,7
Биодизел, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	16,7	16,7
Бензин, произведен от дървесни отпадъци по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	13,7	13,7
Бензин, произведен от дървесни култури по процеса на Fischer-Tropsch в самостоятелна инсталация	16,7	16,7
Диметил етер (DME), произведен от дървесни отпадъци в самостоятелна инсталация	13,5	13,5
Диметил етер (DME) произведен от дървесни култури в самостоятелна инсталация	16,2	16,2
Метанол от дървесни отпадъци, произведен в самостоятелна инсталация	13,5	13,5
Метанол от дървесни култури, произведен в самостоятелна инсталация	16,2	16,2
Дизелово гориво, произведено по процеса на Fischer-Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	10,2	10,2
Бензин, произведен по процеса на Fischer – Tropsch от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	10,4	10,4
Диметил етер (DME) от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	10,2	10,2
Метанол от продукта от газифициране на черна луга в инсталация, интегрирана в целулозно предприятие	10,4	10,4
Частта от възобновяеми източници на МТВЕ	Същите стойности както при използвания начин на производство на метанол	

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ПРАВИЛА ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ НА ГАЗООБРАЗНИ И ТЪВРДИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА И НА СЪОТВЕТНИТЕ СРАВНИТЕЛНИ ИЗКОПАЕМИ ГОРИВА

A. Типични и приети стойности на намаленията на емисиите на парникови газове в резултат от използването на газообразни и твърди горива от биомаса, ако са произведени без нетни въглеродни емисии във връзка с промени в земеползването

ДЪРВЕСНИ ТРЕСКИ (WOODCHIPS)					
Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност		Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност	
		Топлинна енергия	Електрическа енергия	Топлинна енергия	Електрическа енергия
Трески от горскостопански остатъци	1 до 500 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	500 до 2 500 km	89 %	84 %	87 %	81 %
	2 500 до 10 000 km	82 %	73 %	78 %	67 %
	Над 10 000 km	67 %	51 %	60 %	41 %
Трески от бързооборотни дървесни култури (<i>Eucalyptus</i>)	2 500 до 10 000 km	77 %	65 %	73 %	60 %
Трески от бързооборотни дървесни култури (тополи – с торене)	1 до 500 km	89 %	83 %	87 %	81 %
	500 до 2 500 km	85 %	78 %	84 %	76 %
	2 500 до 10 000 km	78 %	67 %	74 %	62 %
	Над 10 000 km	63 %	45 %	57 %	35 %
Трески от бързооборотни дървесни култури (тополи – без торене)	1 до 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	500 до 2 500 km	88 %	82 %	86 %	79 %
	2 500 до 10 000 km	80 %	70 %	77 %	65 %
	Над 10 000 km	65 %	48 %	59 %	39 %
Трески от стволова дървесина	1 до 500 km	93 %	89 %	92 %	88 %
	500 до 2 500 km	90 %	85 %	88 %	82 %
	2 500 до 10 000 km	82 %	73 %	79 %	68 %
	Над 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
Трески от промишлени дървесни отпадъци	1 до 500 km	94 %	92 %	93 %	90 %
	500 до 2 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	2 500 до 10 000 km	83 %	75 %	80 %	71 %
	Над 10 000 km	69 %	54 %	63 %	44 %

ДЪРВЕСНИ ПЕЛЕТИ (WOOD PELLETS) (*)						
Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса		Транспортни разстояния	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност		Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност	
			Топлинна енергия	Електрическа енергия	Топлинна енергия	Електрическа енергия
Дървесни брикети или пелети от горскостопански остатъци	Случай 1	1 до 500 km	58 %	37 %	49 %	24 %
		500 до 2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 до 10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		Над 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	Случай 2а	1 до 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		500 до 2 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		2 500 до 10 000 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		Над 10 000 km	69 %	54 %	63 %	45 %
	Случай 3а	1 до 500 km	92 %	88 %	90 %	85 %
		500 до 2 500 km	92 %	88 %	90 %	86 %
		2 500 до 10 000 km	90 %	85 %	88 %	81 %
		Над 10 000 km	84 %	76 %	81 %	72 %
Дървесни брикети или пелети от бързооборотн култури (<i>Eucalyptus</i>)	Случай 1	2 500 до 10 000 km	52 %	28 %	43 %	15 %
	Случай 2а	2 500 до 10 000 km	70 %	56 %	66 %	49 %
	Случай 3а	2 500 до 10 000 km	85 %	78 %	83 %	75 %
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни култури (тополи с торене)	Случай 1	1 до 500 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		500 до 10 000 km	52 %	29 %	44 %	16 %
		Над 10 000 km	47 %	21 %	37 %	7 %
	Случай 2а	1 до 500 km	73 %	60 %	69 %	54 %
		500 до 10 000 km	71 %	57 %	67 %	50 %
		Над 10 000 km	66 %	49 %	60 %	41 %
	Случай 3а	1 до 500 km	88 %	82 %	87 %	81 %
		500 до 10 000 km	86 %	79 %	84 %	77 %
		Над 10 000 km	80 %	71 %	78 %	67 %

ДЪРВЕСНИ ПЕЛЕТИ (WOOD PELLETS) (*)						
Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса		Транспортни разстояния	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност		Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност	
			Топлинна енергия	Електрическа енергия	Топлинна енергия	Електрическа енергия
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни култури (тополи – без торене)	Случай 1	1 до 500 km	56 %	35 %	48 %	23 %
		500 до 10 000 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		Над 10 000 km	49 %	24 %	40 %	10 %
	Случай 2а	1 до 500 km	76 %	64 %	72 %	58 %
		500 до 10 000 km	74 %	61 %	69 %	54 %
		Над 10 000 km	68 %	53 %	63 %	45 %
	Случай 3а	1 до 500 km	91 %	86 %	90 %	85 %
		500 до 10 000 km	89 %	83 %	87 %	81 %
		Над 10 000 km	83 %	75 %	81 %	71 %
Стволова дървесина	Случай 1	1 до 500 km	57 %	37 %	49 %	24 %
		500 до 2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 до 10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		Над 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	Случай 2а	1 до 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		500 до 2 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		2 500 до 10 000 km	75 %	63 %	70 %	56 %
		Над 10 000 km	70 %	55 %	64 %	46 %
	Случай 3а	1 до 500 km	92 %	88 %	91 %	86 %
		500 до 2 500 km	92 %	88 %	91 %	87 %
		2 500 до 10 000 km	90 %	85 %	88 %	83 %
		Над 10 000 km	84 %	77 %	82 %	73 %
Дървесни брикети или пелети от остатъци от дървообработващата промишленост	Случай 1	1 до 500 km	75 %	62 %	69 %	55 %
		500 до 2 500 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		2 500 до 10 000 km	72 %	59 %	67 %	51 %
		Над 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
	Случай 2а	1 до 500 km	87 %	80 %	84 %	76 %
		500 до 2 500 km	87 %	80 %	84 %	77 %
		2 500 до 10 000 km	85 %	77 %	82 %	73 %
		Над 10 000 km	79 %	69 %	75 %	63 %

ДЪРВЕСНИ ПЕЛЕТИ (WOOD PELLETS) (*)						
Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса		Транспортни разстояния	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност		Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност	
			Топлинна енергия	Електрическа енергия	Топлинна енергия	Електрическа енергия
Случай 3а		1 до 500 km	95 %	93 %	94 %	91 %
		500 до 2 500 km	95 %	93 %	94 %	92 %
		2 500 до 10 000 km	93 %	90 %	92 %	88 %
		Над 10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %

(*) Случай 1 се отнася за процеси, при които технологичната топлинна енергия за пелетиращата инсталация се осигурява от котел на природен газ. Електрическата енергия за пелетиращата инсталация е от мрежата;

Случай 2а се отнася за процеси, при които за осигуряване на технологичната топлинна енергия се използва котел за дървесни трески, захранван с предварително подсушени трески. Електрическата енергия за пелетиращата инсталация е от мрежата;

Случай 3а се отнася за процеси, при които топлинната енергия и електрическата енергия за пелетиращата инсталация се осигуряват от инсталация за КПТЕ, използваща за гориво предварително подсушени дървесни трески.

ПРОИЗВОДСТВА НА БАЗА СЕЛСКОСТОПАНСКИ СУРОВИНИ						
Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса		Транспортни разстояния	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност		Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност	
			Топлинна енергия	Електрическа енергия	Топлинна енергия	Електрическа енергия
Селскостопански остатъци с плътност < 0,2 t/m ³ (*)		1 до 500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
		500 до 2 500 km	89 %	83 %	86 %	80 %
		2 500 до 10 000 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		Над 10 000 km	57 %	36 %	48 %	23 %
Селскостопански остатъци с плътност > 0,2 t/m ³ (**)		1 до 500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
		500 до 2 500 km	93 %	89 %	92 %	87 %
		2 500 до 10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %
		Над 10 000 km	78 %	68 %	74 %	61 %
Пелети от слама		1 до 500 km	88 %	82 %	85 %	78 %
		500 до 10 000 km	86 %	79 %	83 %	74 %
		Над 10 000 km	80 %	70 %	76 %	64 %
Брикети от багаса		500 до 10 000 km	93 %	89 %	91 %	87 %
		Над 10 000 km	87 %	81 %	85 %	77 %
Кюспе от палмово семе		Над 10 000 km	20 %	-18 %	11 %	-33 %

ПРОИЗВОДСТВА НА БАЗА СЕЛСКОСТОПАНСКИ СУРОВИНИ

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност		Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност	
		Топлинна енергия	Електрическа енергия	Топлинна енергия	Електрическа енергия
Кюспе от палмово семе (без емисии на CH ₄ от пресовъчната инсталация)	Над 10 000 km	46 %	20 %	42 %	14 %

(*) Тази група материали включва селскостопански остатъци с малка насипна плътност и включва материали като например балирана слама, овесени трици, оризови люспи и балирана багаса от захарна тръстика (изброяването не е изчерпателно).

(**) Групата селскостопански остатъци с по-голяма насипна плътност включва материали като царевични какалашки, орехови черупки, соеви люспи, черупки от палмово семе (изброяването не е изчерпателно)

БИОГАЗ, ИЗПОЛЗВАН ЗА ГЕНЕРИРАНЕ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ (*)

Системи за производство на биогаз		Технологичен вариант	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност
Течен тор ⁽¹⁾	Случай 1	Открит остатък от разлагането ⁽²⁾	146 %	94 %
		Затворен остатък от разлагането ⁽³⁾	246 %	240 %
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	136 %	85 %
		Затворен остатък от разлагането	227 %	219 %
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	142 %	86 %
		Затворен остатък от разлагането	243 %	235 %
Царевича, цели растения ⁽⁴⁾	Случай 1	Открит остатък от разлагането	36 %	21 %
		Затворен остатък от разлагането	59 %	53 %
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	34 %	18 %
		Затворен остатък от разлагането	55 %	47 %
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	28 %	10 %
		Затворен остатък от разлагането	52 %	43 %

⁽¹⁾ Стойностите във връзка с производството на биогаз от течен тор включват отрицателни стойности, дължащи се на стопанисването на тора. Взетата предвид стойност на $e_{ска}$ е равна на $-45 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ при тор, използван за анаеробно разлагане

⁽²⁾ Откритото складиране на остатъка от разлагането води до допълнителни емисии на CH₄ и N₂O. Големината на тези емисии зависи от околните условия, типове субстрат и ефективността на разлагането.

⁽³⁾ Затворено складиране означава, че остатъчният продукт от процеса на разлагане се съхранява в неизпускащ газ резервоар и че допълнително отделения биогаз по време на съхранението се смята, че се улавя за допълнително производство на електроенергия или биометан. При този процес не се отчитат допълнителни емисии на парникови газове.

⁽⁴⁾ Цели царевични растения означава царевича, която се реколтира за фураж и се силажира, с оглед на нейното съхранение.

БИОГАЗ, ИЗПОЛЗВАН ЗА ГЕНЕРИРАНЕ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ (*)				
Системи за производство на биогаз		Технологичен вариант	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност
Биоотпадъци	Случай 1	Открит остатък от разлагането	47 %	26 %
		Затворен остатък от разлагането	84 %	78 %
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	43 %	21 %
		Затворен остатък от разлагането	77 %	68 %
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	38 %	14 %
		Затворен остатък от разлагането	76 %	66 %

(*) Случай 1 се отнася за производства, при които необходимите за технологичния процес електрическа и топлинна енергия се осигуряват от самия когенерационен двигател.

Случай 2 се отнася за производства, при които необходимата за процеса електрическа енергия идва от мрежата, а технологичната топлина се осигурява от самия когенерационен двигател. В някои държави членки на операторите не се разрешава да използват брутното производство за субсидии и тогава по-вероятната конфигурация е случай 1.

Случай 3 се отнася за производства, при които необходимата за процеса електрическа енергия идва от мрежата, а технологичната топлинна енергия се осигурява от котел на биогаз. Такъв е случаят при някои инсталации, при които когенерационният двигател не е в същия обект и биогазът се продава (но без да е да е подобрен до биометан).

БИОГАЗ, ИЗПОЛЗВАН ЗА ГЕНЕРИРАНЕ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ И ПОЛУЧЕН ОТ СМЕСИ НА ТОР И ЦАРЕВИЦА				
Системи за производство на биогаз		Технологичен вариант	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност
Смес тор – царевича 80 % - 20 %	Случай 1	Открит остатък от разлагането	72 %	45 %
		Затворен остатък от разлагането	120 %	114 %
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	67 %	40 %
		Затворен остатък от разлагането	111 %	103 %
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	65 %	35 %
		Затворен остатък от разлагането	114 %	106 %
Смес тор – царевича 70 % - 30 %	Случай 1	Открит остатък от разлагането	60 %	37 %
		Затворен остатък от разлагането	100 %	94 %
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	57 %	32 %
		Затворен остатък от разлагането	93 %	85 %
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	53 %	27 %
		Затворен остатък от разлагането	94 %	85 %

БИОГАЗ, ИЗПОЛЗВАН ЗА ГЕНЕРИРАНЕ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ И ПОЛУЧЕН ОТ СМЕСИ НА ТОР И ЦАРЕВИЦА				
Системи за производство на биогаз	Технологичен вариант	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност	
Смес тор – царевича 60 % - 40 %	Случай 1	Открит остатък от разлагането	53 %	32 %
		Затворен остатък от разлагането	88 %	82 %
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	50 %	28 %
		Затворен остатък от разлагането	82 %	73 %
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	46 %	22 %
		Затворен остатък от разлагането	81 %	72 %
БИОМЕТАН ЗА ТРАНСПОРТНИ ЦЕЛИ (*)				
Системи за производство на биометан	Технологични варианти	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност	
Течен тор	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	117 %	72 %	
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	133 %	94 %	
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	190 %	179 %	
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	206 %	202 %	
Царевича, цели растения	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	35 %	17 %	
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	51 %	39 %	
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	52 %	41 %	
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	68 %	63 %	
Биоотпадъци	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	43 %	20 %	
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	59 %	42 %	
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	70 %	58 %	
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	86 %	80 %	

(*) Намаленията на емисиите на парникови газове във връзка с биометана се отнасят само за компресиран биометан, при съответно сравнение с изкопаемо гориво за транспортни цели с емисии 94 g CO₂eq/MJ.

БИОМЕТАН – СМЕСИ ТОР И ЦАРЕВИЦА (*)			
Системи за производство на биометан	Технологични варианти	Намаления на емисиите на парникови газове — типична стойност	Намаления на емисиите на парникови газове — приета стойност
Смес тор – царевица 80 % - 20 %	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ ⁽¹⁾	62 %	35 %
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ ⁽²⁾	78 %	57 %
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	97 %	86 %
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	113 %	108 %
Смес тор – царевица 70 % - 30 %	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	53 %	29 %
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	69 %	51 %
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	83 %	71 %
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	99 %	94 %
Смес тор – царевица 60 % - 40 %	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	48 %	25 %
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	64 %	48 %
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	74 %	62 %
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	90 %	84 %

(*) Намаленията на емисиите на парникови газове във връзка с биометана се отнасят само за компресиран биометан, при съответно сравнение с изкопаемо гориво за транспортни цели с емисии 94 g CO₂eq/MJ.

Б. МЕТОДОЛОГИЯ

1. Емисиите на парникови газове при производството и използването на биогорива се изчисляват, както следва:

а) Емисиите на парникови газове от производството и използването на газообразни и твърди горива от биомаса преди преобразуването им в електрическа енергия и енергия за отопление и охлаждане, се изчисляват, както следва:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

където:

E = общи емисии от производството на горивото преди енергийното преобразуване;

e_{ec} = емисии от добива или отглеждането на суровините;

e_l = осреднени годишни емисии от промените на въглеродните запаси, причинени от промени в земеползването;

e_p = емисии от преработката;

⁽¹⁾ Тази категория включва следните видове технологии за подобряване на биогаз до биометан: адсорбция при повишаване и последващо намаляване на налягането (PSA), водни скрубери под налягане (PWS), мембрани, криогенно разделяне и физично скрубиране с органични разтвори (OPS). Това включва емисии в размер на 0,03 MJ CH₄/MJ biomethane заради емисиите на метан в отделяните при процеса газове.

⁽²⁾ Тази категория включва следните видове технологии за подобряване на биогаз до биометан: водни скрубери под налягане (PWS) с рециклиране на водата, адсорбция при повишаване и последващо намаляване на налягането (PSA), химично скрубиране, физично скрубиране с органични разтворители (OPS), мембрани и криогенно разделяне. При тази категория не се отчитат емисии на метан (защото ако има метан в отделяния при процеса газ, той се изгаря).

- e_{td} = емисии от транспорта и разпределението;
- e_u = емисии при използването на съответното гориво;
- e_{sca} = намаления на емисиите поради натрупване на въглерод в почвата в резултат от подобрена селскостопанска практика;
- e_{ccs} = намаления на емисиите в резултат на улавяне и съхранение на CO_2 в геоложки формации; и
- e_{ccr} = намаления на емисиите в резултат на улавяне на CO_2 и замяна.

Не се вземат под внимание емисиите от производството на машини и съоръжения.

- б) В случай на съвместно разлагане на различни субстрати в биогазова инсталация за производство на биогаз или биометан, типичните и приетите стойности на емисиите на парникови газове се изчисляват, както следва:

$$E = \sum_1^n \cdot E_n$$

където

E = емисии на парникови газове за MJ биогаз или биометан, произведен чрез съвместно разлагане на определената смес от субстрати

S_n = дял на суровината n в енергийното съдържание

E_n = емисии в $g CO_2/MJ$ за начина на производство n , както е посочено в част Г от настоящото приложение (*)

$$S_n = \frac{P_n \cdot W_n}{\sum_1^n \cdot W_n}$$

където

P_n = добита енергия [MJ] за килограм влажна вложена суровина n (**)

W_n = тегловен коефициент за субстрата n , дефиниран както следва:

$$W_n = \frac{I_n}{\sum_1^n I_n} \cdot \left(\frac{1 - AM_n}{1 - SM_n} \right)$$

където:

I_n = годишно постъпило в биореактора количество на субстрата n [тонове свежа маса]

AM_n = средногодишна влажност на субстрата n [kg вода / kg свежа маса]

SM_n = стандартна влажност на субстрата n (***)

(*) Ако за субстрат се използва животински тор се добавя премия в размер на 45 g CO_2eq/MJ тор (-54 kg CO_2eq/t свежа маса) заради подобрена селскостопанска практика и управление на торенето.

(**) За изчисляване на типичните и приетите стойности се използват следните стойности на P_n :

P (царевица): 4,16 [MJ_{биогаз}/kg влажна царевица при 65 % влажност]

P (тор): 0,50 [MJ_{биогаз}/kg течен тор при 90 % влажност]

P (биоотпадъци) 3,41 [MJ_{биогаз}/kg влажни биоотпадъци при 76 % влажност]

(***) За субстрата SM_n се използват следните стойности на стандартната влажност:

SM (царевица): 0,65 [kg вода/kg свежа маса]

SM (тор): 0,90 [kg вода/kg свежа маса]

SM (Биоотпадъци): 0,76 [kg вода/kg свежа маса]

- в) В случай на съвместно разлагане на n субстрати в биогазова инсталация за производство на електрическа енергия или биометан, действителните емисии на парникови газове във връзка с производството на биогаз или биометан се изчисляват, както следва:

$$E = \sum_{i=1}^n S_n \cdot (e_{ec,n} + e_{td,суровина,n} + e_{l,n} - e_{sca,n}) + e_p + e_{td,продукт} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr}$$

където

- E = общите емисии от производството на биогаз или биометан преди енергийното преобразуване;
- S_n = дял на суровината n , изразен като дробна част от постъпващата в биореактора суровина
- $e_{ec,n}$ = емисии от добива или отглеждането на суровината n ;
- $e_{td,суровина,n}$ = емисии от транспорта на суровината n до биореактора;
- $e_{l,n}$ = осреднени годишни емисии от промени във въглеродните запаси, причинени от промени в земеползването, отнасящи се за суровината n ;
- e_{sca} = намаление на емисиите в резултат от подобро селскостопанско управление във връзка със суровината n (*);
- e_p = емисии от преработката;
- $e_{td,продукт}$ = емисии от транспорта и разпределението на биогаза или биометана;
- e_u = емисии при използването на горивото, а именно парникови газове, отделени при горенето;
- e_{ccs} = намаления на емисиите в резултат на улавяне и съхранение на CO_2 в геоложки формации; и
- e_{ccr} = намаления на емисиите в резултат на улавяне на CO_2 и замяна.

(*) За e_{sca} се отчита премия в размер на 45 g CO_2eq/MJ тор заради подобрена селскостопанска практика и управление на торенето, в случай че при производството на биогаз и биометан се използва животински тор.

- г) Емисиите на парникови газове от използването на газообразни и твърди горива от биомаса при производството на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, включващи енергийното преобразуване до електрическа енергия и/или топлинна енергия или енергия за охлаждане, се изчисляват както следва:

- i) За енергийни инсталации, генериращи само топлина:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

- ii) За енергийни инсталации, произвеждащи само електрическа енергия:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

където

$EC_{h,el}$ = общите емисии на парникови газове за окончателния енергиен продукт.

E = общите емисии на парникови газове за горивото преди неговото крайно преобразуване.

η_{el} = електрическият к.п.д., дефиниран като отношение на годишното количество произведена електрическа енергия към годишното количество постъпила енергия с горивото, на база на енергийното съдържание на горивото.

η_h = топлинният к.п.д., дефиниран като отношение на годишното количество произведена полезна топлинна енергия към годишното количество постъпила енергия с горивото, на база на енергийното съдържание на горивото.

- iii) За електрическата енергия или механичната енергия, произхождащи от енергийни инсталации, които в същото време подават и полезна топлинна енергия заедно с електрическата енергия и/или механична енергия:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

- iv) По отношение на полезната топлинна енергия, идваща от инсталации, които произвеждат топлинна енергия заедно с електрическа енергия и/или механична енергия:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

където:

$EC_{h,el}$ = общите емисии на парникови газове за крайния енергиен продукт.

E = общите емисии на парникови газове за горивото преди неговото крайно преобразуване.

η_{el} = електрическият к.п.д., дефиниран като отношение на годишното количество произведена електрическа енергия към годишното количество постъпила енергия с горивото, на база на енергийното съдържание на горивото.

η_h = топлинният к.п.д., дефиниран като отношение на годишното количество произведена полезна топлинна енергия към годишното количество постъпила енергия с горивото, на база на енергийното съдържание на горивото.

C_{el} = ексергийният дял в електрическата енергия и/или механичната енергия, прието е, че е равен на 100 % ($C_{el} = 1$).

C_h = к.п.д. при идеален процес на Карно (ексергийният дял в полезната топлинна енергия).

К.п.д. при идеален процес на Карно, C_h , за полезната топлинна енергия при различни температури се дефинира като:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

където:

T_h = абсолютната температура (в келвини) на полезната топлинна енергия в точката на доставка.

T_0 = абсолютна температура на околната среда, зададена да е 273,15 келвина (равно на 0 °C)

Ако допълнителната топлинна енергия се изнася за отопление на сгради, при температура под 150 °C (423,15 келвина), C_h може да се дефинира алтернативно, както следва:

C_h = к.п.д. при идеален процес на Карно и температура 150 °C (423,15 келвина), равен на: 0,3546

За целите на това изчисление се прилагат следните определения:

- i) „когенерация“ означава едновременното производство в един и същ процес на топлинна енергия и на електрическа енергия и/или механична енергия;
- ii) „полезна топлинна енергия“ означава топлинна енергия, произведена за задоволяване на икономически обосновано търсене на топлинна енергия за целите на отопление или охлаждане;
- iii) „икономически обосновано търсене“ означава търсене, което не надхвърля потребностите за отопление или охлаждане и което иначе би било задоволено при пазарни условия.

2. Емисиите на парникови газове от газообразните и твърдите горива от биомаса се изразяват, както следва:

- a) емисиите на парникови газове от горивата от биомаса, E , се изразяват в грамове CO_2 еквивалент за МJ енергийно съдържание на горивото от биомаса, $g CO_2eq/MJ$;
- b) емисиите на парникови газове от производството на топлинна или електрическа енергия, произведени от газообразни или твърди горива от биомаса, EC , се изразяват в грамове CO_2 еквивалент за МJ от крайния енергиен продукт (топлинна или електрическа енергия), $g CO_2eq/MJ$.

Ако топлинната и охладителната енергия са когенерирани с електрическа енергия, емисиите се разпределят между топлинната и електрическата енергия (в съответствие с точка 1, буква г), независимо дали топлинната енергия се използва за отопление или охлаждане ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Топлинната енергия или отпадната топлина се използват за генериране на енергия за охлаждане (охладен въздух или вода) посредством абсорбционни охладители. Поради това е уместно да се изчисляват само емисиите във връзка с произведената топлинна енергия за МJ топлинна енергия, независимо дали крайната употреба на топлинната енергия е за отопление или за охлаждане посредством абсорбционни охладители.

В случаите, при които емисиите на парникови газове от добива или отглеждането на суровини e_{ec} са изразени в единиците $g\ CO_2eq/тон$ суха маса от суровината, преобразуването в грамове CO_2 еквивалент за MJ гориво, $g\ CO_2eq/MJ$ се изчислява, както следва ⁽¹⁾:

$$e_{ec, \text{Гориво}_a} \left[\frac{gCO_2 \text{ екв.}}{MJ \text{ гориво}} \right]_{ec} = \frac{e_{ec, \text{суровина}_a} \left[\frac{gCO_2 \text{ екв.}}{t_{\text{сухо}}} \right]}{LHV_a \left[\frac{MJ \text{ суровина}}{t \text{ суха маса суровина}} \right]} \cdot \text{Коеф. гориво-суровина}_a \cdot \text{Коеф. на разпр. на гориво}_a$$

където:

$$\text{Коеф. на разпр. на гориво}_a = \left[\frac{\text{Енергия в горивото}}{\text{Енергия в горивото} + \text{Енергия в страничните продукти}} \right]$$

$$\text{Коеф. гориво Суровина}_a = [\text{Дял от MJ суровина, необходим за изработване на 1 MJ гориво}]$$

Емисиите за тон суха маса от суровината се изчисляват, както следва:

$$e_{ec, \text{суровина}_a} \left[\frac{gCO_2 \text{ екв.}}{t_{\text{сухо}}} \right] = \frac{e_{ec, \text{суровина}_a} \left[\frac{gCO_2 \text{ екв.}}{t_{\text{влажно}}} \right]}{(1 - \text{съдържание на влага})}$$

3. Намаленията на емисиите на парникови газове в резултат от използването на газообразни и твърди горива от биомаса се изчисляват, както следва:

- а) намаления на емисиите на парникови газове при използване на газообразни и твърди горива от биомаса, използвани като транспортни горива:

$$SAVING = (E_{F(t)} - E_B) / E_{F(t)}$$

където

E_B = общите емисии от газообразни и твърди горива от биомаса, използвани като транспортни горива; и

$E_{F(t)}$ = общите емисии при използването за сравнение изкопаемо гориво при транспортни приложения;

- б) намаление на емисиите на парникови газове при отопление и охлаждане и при генериране на електрическа енергия с газообразни или твърди горива от биомаса:

$$SAVING = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)}) / EC_{F(h\&c,el)}$$

където

$EC_{B(h\&c,el)}$ = общите емисии при генерирането на топлинна и електрическа енергия;

$EC_{F(h\&c,el)}$ = общите емисии при използването за сравнение изкопаемо гориво при генерирането на полезна топлинна енергия или електрическа енергия.

4. Видовете парникови газове, които се отчитат във връзка с точка 1, са CO_2 , N_2O и CH_4 . При изчисляването на CO_2 еквивалента тези газове се отчитат, както следва:

CO_2 : 1

N_2O : 298

CH_4 : 25

5. Емисиите от добива, реколтирането или отглеждането на суровини, e_{ec} , включват емисиите от самия процес на добив, реколтиране или отглеждане; от прибирането, сушенето и складирането на суровините; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса (leakages); а също и от производството на химикали или продукти, използвани при добива или отглеждането на суровините. Улавянето на CO_2 в процеса на отглеждане на суровините се изключва от изчисленията. Като алтернативна възможност спрямо използването на действителните стойности на емисиите могат да се направят оценки на емисиите от отглеждането на селскостопанска биомаса — чрез използване на регионални средни стойности за емисии при отглеждането, включени в докладите, упоменати в член 31, параграф 4 от настоящата директива, или в информацията относно дезагрегираните приети стойности на емисиите при отглеждането, включена в настоящото приложение. При отсъствие на съответна информация в горепосочените доклади се допуска да се изчислят средни стойности на базата на местната селскостопанска практика, например въз основа на данните за група от селски стопанства, като алтернативна възможност на използването на действителните стойности.

Като алтернативна възможност на използването на действителните стойности могат да се направят оценки за емисиите при отглеждането и добива на горскостопанска биомаса чрез използване на средни стойности за емисиите при отглеждането и дърводобива, изчислени за географски райони и на национално равнище.

⁽¹⁾ Формулата за изчисляване на емисиите на парникови газове от добива или отглеждането на суровини e_{ec} се отнася до случаите, когато суровината се преобразува в биогорива в един етап. При по-сложни вериги на доставка са необходими корекции за изчисляване на емисиите на парникови газове от добива или отглеждането на суровини e_{ec} за междинните продукти.

6. За целите на изчисляването по точка 1, буква а), намалението на емисиите в резултат от подобро селскостопанско управление e_{sca} , като например преминаване към намалена или нулева обработка на почвата, подобро редуване на културите, използване на защитни култури, включително управление на остатъците от културите, както и използване на органични подобрители на почвата (например компост, естествен тор, ферментационен продукт), се отчита само ако бъдат представени солидни и проверими данни, че въглеродното съдържание на почвата се е увеличило (или има основание да се предполага, че то се е увеличило) през периода на отглеждане на суровини, като са взети под внимание емисиите в случаите, при които подобни практики водят до увеличена употреба на торове и хербициди ⁽¹⁾.
7. Средногодишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на промяна в земеползването, e_1 , се изчисляват чрез разпределяне по равно на общите емисии за период от 20 години. За изчисляване на посочените емисии се прилага следната формула:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \quad (2)$$

където

e_1 = средногодишните емисии на парникови газове в резултат на изменение на въглеродните запаси, дължащо се на промени в земеползването (изразени като маса CO_2 еквивалент за единица енергийно съдържание на газообразното или твърдо гориво от биомаса). „Обработваемата земя“ ⁽³⁾ и „трайните насаждения“ ⁽⁴⁾ се разглеждат като един вид земеползване;

CS_R = въглеродните запаси на единица площ на база референтно земеползване (изразени като маса (в тонове) на наличния въглерод на единица площ, включително в почвата и в растителността). Като референтно се отчита земеползването през по-късния от следните два момента: януари 2008 г. или 20 години преди добива на суровината;

CS_A = въглеродните запаси на единица площ на база действително земеползване (изразени като маса (в тонове) на наличния въглерод на единица площ, включително в почвата и в растителността). В случаите, когато въглеродните запаси се натрупват в продължение на повече от една година, стойността на CS_A се равнява на предвижданите запаси на единица площ след 20 години, или при достигане на максимална степен на развитие на културите, в зависимост от това кое от двете условия настъпи по-рано;

P = производителността на културата (изразена като енергията на газообразното или твърдо гориво от биомаса, получена от единица земна площ годишно); и

e_B = премия от 29 g CO_2eq/MJ за газообразните и твърдите горива от биомаса, получена от възстановена деградирала земя, при условията, установени в точка 8.

8. Премията от 29 g CO_2eq/MJ се дава, ако са налице доказателства, че съответната земя:

- не е била ползвана за селскостопански дейности през януари 2008 г. или за каквато и да е друга дейност; и
- представлявала е земя със силно влошено качество, включително земя, ползвана в миналото за селскостопански цели.

Премията от 29 g CO_2eq/MJ се прилага за срок до 20 години, считано от датата на преобразуването на земята за селскостопанско ползване, при условие че е осигурено постоянно нарастване на въглеродните запаси и значимо намаляване на ерозията (за земите, попадащи в категория б).

9. „Земи със силно влошено качество“ означава земи, които за значителен период са били или засолени в значителна степен, или са имали особено ниско съдържание на органични вещества и са силно ерозирали.
10. В съответствие с посоченото в приложение V, част B, точка 10 от настоящата директива, Решение 2009/988/ЕС на Комисията ⁽⁵⁾, в което са предвидени указания за изчисляване на въглеродните земни запаси във връзка с настоящата директива и при използване на „Указанията от 2006 г. на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) за националните инвентаризации на емисиите на парникови газове — том 4“, и в съответствие с регламенти (ЕС) № 525/2013 и (ЕС) 2018/841 служат като основа за изчисляването на въглеродните земни запаси.

⁽¹⁾ Измерванията на въглерода в почвата може да представляват такова доказателство, например едно първо измерване преди отглеждането и последващи измервания на равни интервали през няколко години. В такъв случай преди да са налице резултатите от второто измерване увеличението на въглерода в почвата може да се пресметне приблизително въз основа на представителни опити или модели на почвата. От второто измерване нататък измерванията ще съставят базата за определяне на наличието на увеличение на въглерода в почвата и неговата стойност.

⁽²⁾ Коефициентът, който се получава, като молекулното тегло на CO_2 (44,010 g/mol) се раздели на атомното тегло на въглерода (12,011 g/mol), е равен на 3,664.

⁽³⁾ Обработваема земя съгласно определението на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC).

⁽⁴⁾ Трайните насаждения се определят като многогодишни култури, чието стъбло не се реколтира ежегодно — например бързооборотни дървесни култури и маслодайни палми.

⁽⁵⁾ Решение 2010/335/ЕС на Комисията от 10 юни 2010 г. относно указания за изчисляване на земните запаси от въглерод за целите на приложение V към Директива 2009/28/ЕО (ОВ L 151, 17.6.2010 г., стр. 19).

11. Емисиите от преработка, e_p , включват емисиите от самата преработка; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса (leakages); а също и от производството на химикали и продукти, използвани при преработката, включително емисиите на CO_2 , съответстващи на стойностите на съдържанието на въглерод от изкопаеми суровини, независимо дали действително се изгаря в процеса.

При отчитането на потреблението на електрическа енергия, която не е генерирана от съответната инсталация за производство на твърдо или газообразно гориво от биомаса, коефициентът на специфични емисии на парникови газове в резултат на производството и разпределението на електрическата енергия ще се приеме за равен на средния коефициент на специфични емисии при производството и разпределението на електрическа енергия в съответния определен регион. Чрез дерогация от това правило производителите на горивото могат да използват средния коефициент на емисии за отделна електрическа централа по отношение на електрическата енергия, произведена от тази централа, ако централата не е свързана към електроенергийната мрежа.

Емисиите от преработка включват в съответните случаи емисиите от сушенето на междинни продукти и материали.

12. Емисиите от транспорт и разпределение, e_{id} , включват емисиите за транспорт на суровините и междинните продукти, както и за складиране и разпределение на крайните продукти. Емисиите от транспорт и разпределение, които се отчитат по точка 5, не са включени в настоящата точка.
13. Емисиите на CO_2 в резултат от използването на горивото, e_{it} , се отчитат като нулеви по отношение на газообразните и твърди горива от биомаса. Емисиите на различните от CO_2 парникови газове (N_2O и CH_4) от използването на горивото се включват в стойността на e_{it} .
14. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и съхранение на CO_2 в геоложки формации, e_{ccs} , които още не са отчетени в e_p , се ограничават до избегнатите емисии чрез улавянето и съхранението на CO_2 , които са директно свързани с добива, транспорта, преработването и разпределението на газообразното или твърдо гориво от биомаса, ако съхранението е в съответствие с Директива 2009/31/ЕО.
15. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и замяна на CO_2 , e_{ccr} , трябва да са пряко свързани с производството на газообразното или твърдо гориво от биомаса, на което се приписват, и се ограничават до избягването на емисии чрез улавяне на CO_2 , чието въглеродно съдържание произхожда от биомаса и който се използва за замяна на получен от изкопаеми горива CO_2 при производството на продукти и услуги с търговска цел.
16. В случаите, при които когенерационна инсталация — подаваща топлинна енергия и/или електрическа енергия на процес за производство на гориво, чиито емисии се изчисляват — произвежда допълнителна електрическа енергия и/или допълнителна полезна топлинна енергия, емисиите на парникови газове се разпределят между електрическата енергия и полезната топлинна енергия в съответствие с температурата на топлинната енергия (която отразява полезността (ценността) на топлинната енергия. Полезната част на топлинната енергия се извежда чрез умножаване на енергийното ѝ съдържание по к.п.д. при идеален процес на Карно, C_h , изчислен както следва:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

където

T_h = абсолютната температура (в келвини) на полезната топлинна енергия в точката на доставка.

T_0 = абсолютната температура на околната среда (прието е, че е 273,15 келвина, което съответства на 0 °C)

Ако допълнителната топлинна енергия се изнася за отопление на сгради, при температура под 150 °C (423,15 келвина), C_h може да се дефинира алтернативно, както следва:

C_h = к.п.д. при идеален процес на Карно и температура 150 °C (423,15 келвина), равен на: 0,3546

За целите на това изчисление се използват действителните стойности на к.п.д., дефинирани като отношение съответно на годишната произведена механична енергия, електрическа енергия и топлинна енергия към годишната постъпила енергия.

За целите на това изчисление се прилагат следните определения:

- а) „когенерация“ означава едновременното производство в един и същ процес на топлинна енергия и на електрическа енергия и/или механична енергия;
- б) „полезна топлинна енергия“ означава топлинна енергия, произведена за задоволяване на икономически обосновано търсене на топлинна енергия за целите на отопление или охлаждане;
- в) „икономически обосновано търсене“ означава търсене, което не надхвърля потребностите за отопление или охлаждане и което иначе би било задоволено при пазарни условия.

17. Ако при процеса на производство на газообразно или твърдо гориво от биомаса се произвежда съвместно както горивото, чиито емисии се изчисляват, така също и един или повече други продукти („съвместни продукти“), емисиите на парникови газове следва да се разпределят между горивото или съответния междинен продукт при производството му и останалите съвместни продукти, пропорционално на тяхното съответно енергийно съдържание (определено на база долната топлина на изгаряне — за съвместните продукти, различни от електрическа енергия и топлинна енергия). Интензивността по отношение на парниковите газове на допълнителната топлинна енергия или допълнителната електрическа енергия, е същата като съответната интензивност по отношение на парниковите газове на топлинната енергия или електрическата енергия, подадени към процеса на производство на газообразно или твърдо гориво от биомаса, и се определя чрез изчисляване на интензивността по отношение на парниковите газове на всички входящи продукти и емисии, включително на суровините, както и на емисиите на CH_4 и N_2O , съответно във и от когенерационната инсталация, котела или друго съоръжение, подаващо топлинна енергия или електрическа енергия към процеса на производство на газообразно или твърдо гориво от биомаса. В случай на когенерация на електрическа енергия и топлинна енергия изчислението се извършва съгласно точка 16.
18. За целите на изчисленията, посочени в точка 17, подлежащите на разпределение емисии са $e_{\text{ec}} + e_1 + e_{\text{ca}}$ + тези части от e_p , e_{td} , e_{ccs} и e_{ccr} , които се пораждат до този етап включително от процеса, когато завършва производството на съответния съвместен продукт. Ако е станало прехвърляне на емисии към съвместни продукти на по-ранен технологичен етап от жизнения цикъл, то това прехвърляне засяга само тази част от емисиите, която на завършващия етап от производството е разпределена за междинния горивен продукт, а не всички емисии от производството.

В случая на биогаз и биометан, за целите на изчислението се вземат предвид всички съвместни продукти, които не попадат в обхвата на точка 7. На отпадъците и остатъците не се разпределят емисии. За целите на изчислението, за съвместните продукти с отрицателно енергийно съдържание се приема, че енергийното им съдържание е нулево.

За отпадъците и остатъците, включително за вършината и клоните, сламата, люспите, какалашките и ореховите черупки, както и остатъците от преработката, включително суровия глицерин (глицерин, който не е рафиниран) и багасата (остатъци от захарна тръстика) се приема, че имат нулеви емисии на парникови газове в рамките на цялостния жизнен цикъл до процеса на събиране на тези материали, независимо дали се преработват до междинни продукти преди да бъдат трансформирани в съответния краен продукт.

В случая на газообразни или твърди горива от биомаса, които се произвеждат в рафинерии, различни от комбинацията на преработващи инсталации с котли или с когенерационни инсталации, подаващи на преработващата инсталация топлинна енергия и/или електрическа енергия, анализирания единица за целите на изчислението по точка 17 следва да е съответната рафинерия.

19. По отношение на газообразните и твърдите горива от биомаса, използвани за производството на електрическа енергия, за целите на изчисленията по точка 3 се приема, че стойността $E_{\text{F(ел)}}$ за сравнителното изкопаемо гориво е $183 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ електрическа енергия или $212 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ електрическа енергия за най-отдалечените региони.

По отношение на газообразните и твърдите горива от биомаса, използвани за производство на полезна топлинна енергия, както и за производство на топлинна енергия и/или енергия за охлаждане, за целите на изчисленията по точка 3 се приема, че стойността $E_{\text{F(т)}}$ за използваното за сравнение изкопаемо гориво е $80 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ топлинна енергия.

По отношение на газообразните и твърдите горива от биомаса, използвани за производство на полезна топлинна енергия, за което може да се докаже пряка физическа замяна на въглища, за целите на изчисленията по точка 3 се приема, че стойността на $E_{\text{F(т)}}$ за използваното за сравнение изкопаемо гориво е $124 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ топлинна енергия.

По отношение на газообразните и твърдите горива от биомаса, използвани за транспорт, за целите на изчисленията по точка 3 се приема, че стойността на $E_{\text{F(т)}}$ за използваното за сравнение изкопаемо гориво е $94 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$.

В. ДЕЗАГРЕГИРАНИ ПРИЕТИ СТОЙНОСТИ ЗА ГАЗООБРАЗНИ И ТЪВРДИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА

Дървесни брикети или пелети

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)				Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)			
		Отглеждане	Преработка	Транспорт	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Отглеждане	Преработка	Транспорт	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата
Трески от горскостопански остатъци	1 до 500 km	0,0	1,6	3,0	0,4	0,0	1,9	3,6	0,5
	500 до 2 500 km	0,0	1,6	5,2	0,4	0,0	1,9	6,2	0,5
	2 500 до 10 000 km	0,0	1,6	10,5	0,4	0,0	1,9	12,6	0,5
	Над 10 000 km	0,0	1,6	20,5	0,4	0,0	1,9	24,6	0,5
Трески от бързооборотни култури (<i>Eucalyptus</i>)	2 500 до 10 000 km	4,4	0,0	11,0	0,4	4,4	0,0	13,2	0,5
Трески от бързооборотни култури (тополи – с торене)	1 до 500 km	3,9	0,0	3,5	0,4	3,9	0,0	4,2	0,5
	500 до 2 500 km	3,9	0,0	5,6	0,4	3,9	0,0	6,8	0,5
	2 500 до 10 000 km	3,9	0,0	11,0	0,4	3,9	0,0	13,2	0,5
	Над 10 000 km	3,9	0,0	21,0	0,4	3,9	0,0	25,2	0,5
Трески от бързооборотни култури (тополи – без торене)	1 до 500 km	2,2	0,0	3,5	0,4	2,2	0,0	4,2	0,5
	500 до 2 500 km	2,2	0,0	5,6	0,4	2,2	0,0	6,8	0,5
	2 500 до 10 000 km	2,2	0,0	11,0	0,4	2,2	0,0	13,2	0,5
	Над 10 000 km	2,2	0,0	21,0	0,4	2,2	0,0	25,2	0,5
Трески от стволова дървесина	1 до 500 km	1,1	0,3	3,0	0,4	1,1	0,4	3,6	0,5
	500 до 2 500 km	1,1	0,3	5,2	0,4	1,1	0,4	6,2	0,5
	2 500 до 10 000 km	1,1	0,3	10,5	0,4	1,1	0,4	12,6	0,5
	Над 10 000 km	1,1	0,3	20,5	0,4	1,1	0,4	24,6	0,5

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)				Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)			
		Отглеждане	Преработка	Транспорт	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Отглеждане	Преработка	Транспорт	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата
Трески от остатъци от дървообработка	1 до 500 km	0,0	0,3	3,0	0,4	0,0	0,4	3,6	0,5
	500 до 2 500 km	0,0	0,3	5,2	0,4	0,0	0,4	6,2	0,5
	2 500 до 10 000 km	0,0	0,3	10,5	0,4	0,0	0,4	12,6	0,5
	Над 10 000 km	0,0	0,3	20,5	0,4	0,0	0,4	24,6	0,5

Дървесни брикети или пелети

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)				Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)			
		Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата
Дървесни брикети или пелети от горскостопански остатъци (Случай 1)	1 до 500 km	0,0	25,8	2,9	0,3	0,0	30,9	3,5	0,3
	500 до 2 500 km	0,0	25,8	2,8	0,3	0,0	30,9	3,3	0,3
	2 500 до 10 000 km	0,0	25,8	4,3	0,3	0,0	30,9	5,2	0,3
	Над 10 000 km	0,0	25,8	7,9	0,3	0,0	30,9	9,5	0,3
Дървесни брикети или пелети от горскостопански остатъци (Случай 2а)	1 до 500 km	0,0	12,5	3,0	0,3	0,0	15,0	3,6	0,3
	500 до 2 500 km	0,0	12,5	2,9	0,3	0,0	15,0	3,5	0,3
	2 500 до 10 000 km	0,0	12,5	4,4	0,3	0,0	15,0	5,3	0,3
	Над 10 000 km	0,0	12,5	8,1	0,3	0,0	15,0	9,8	0,3
Дървесни брикети или пелети от горскостопански остатъци (Случай 3а)	1 до 500 km	0,0	2,4	3,0	0,3	0,0	2,8	3,6	0,3
	500 до 2 500 km	0,0	2,4	2,9	0,3	0,0	2,8	3,5	0,3
	2 500 до 10 000 km	0,0	2,4	4,4	0,3	0,0	2,8	5,3	0,3
	Над 10 000 km	0,0	2,4	8,2	0,3	0,0	2,8	9,8	0,3

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)				Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)			
		Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата
Дървесни брикети от бързооборотни култури (<i>Eucalyptus</i> – Случай 1)	2 500 до 10 000 km	3,9	24,5	4,3	0,3	3,9	29,4	5,2	0,3
Дървесни брикети от бързооборотни култури (<i>Eucalyptus</i> – Случай 2a)	2 500 до 10 000 km	5,0	10,6	4,4	0,3	5,0	12,7	5,3	0,3
Дървесни брикети от бързооборотни култури (<i>Eucalyptus</i> – Случай 3a)	2 500 до 10 000 km	5,3	0,3	4,4	0,3	5,3	0,4	5,3	0,3
Дървесни брикети от бързооборотни култури (тополи – с торене – Случай 1)	1 до 500 km	3,4	24,5	2,9	0,3	3,4	29,4	3,5	0,3
	500 до 10 000 km	3,4	24,5	4,3	0,3	3,4	29,4	5,2	0,3
	Над 10 000 km	3,4	24,5	7,9	0,3	3,4	29,4	9,5	0,3
Дървесни брикети от бързооборотни култури (тополи – с торене – Случай 2a)	1 до 500 km	4,4	10,6	3,0	0,3	4,4	12,7	3,6	0,3
	500 до 10 000 km	4,4	10,6	4,4	0,3	4,4	12,7	5,3	0,3
	Над 10 000 km	4,4	10,6	8,1	0,3	4,4	12,7	9,8	0,3
Дървесни брикети от бързооборотни култури (тополи – с торене – Случай 3a)	1 до 500 km	4,6	0,3	3,0	0,3	4,6	0,4	3,6	0,3
	500 до 10 000 km	4,6	0,3	4,4	0,3	4,6	0,4	5,3	0,3
	Над 10 000 km	4,6	0,3	8,2	0,3	4,6	0,4	9,8	0,3
Дървесни брикети от бързооборотни култури (тополи – без торене – Случай 1)	1 до 500 km	2,0	24,5	2,9	0,3	2,0	29,4	3,5	0,3
	500 до 2 500 km	2,0	24,5	4,3	0,3	2,0	29,4	5,2	0,3
	2 500 до 10 000 km	2,0	24,5	7,9	0,3	2,0	29,4	9,5	0,3

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)				Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)			
		Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата
Дървесни брикети от бързооборотни култури (тополи – без торене – Случай 2а)	1 до 500 km	2,5	10,6	3,0	0,3	2,5	12,7	3,6	0,3
	500 до 10 000 km	2,5	10,6	4,4	0,3	2,5	12,7	5,3	0,3
	Над 10 000 km	2,5	10,6	8,1	0,3	2,5	12,7	9,8	0,3
Дървесни брикети от бързооборотни култури (тополи – без торене – Случай 3а)	1 до 500 km	2,6	0,3	3,0	0,3	2,6	0,4	3,6	0,3
	500 до 10 000 km	2,6	0,3	4,4	0,3	2,6	0,4	5,3	0,3
	Над 10 000 km	2,6	0,3	8,2	0,3	2,6	0,4	9,8	0,3
Дървесни брикети или пелети от стволова дървесина (Случай 1)	1 до 500 km	1,1	24,8	2,9	0,3	1,1	29,8	3,5	0,3
	500 до 2 500 km	1,1	24,8	2,8	0,3	1,1	29,8	3,3	0,3
	2 500 до 10 000 km	1,1	24,8	4,3	0,3	1,1	29,8	5,2	0,3
	Над 10 000 km	1,1	24,8	7,9	0,3	1,1	29,8	9,5	0,3
Дървесни брикети или пелети от стволова дървесина (Случай 2а)	1 до 500 km	1,4	11,0	3,0	0,3	1,4	13,2	3,6	0,3
	500 до 2 500 km	1,4	11,0	2,9	0,3	1,4	13,2	3,5	0,3
	2 500 до 10 000 km	1,4	11,0	4,4	0,3	1,4	13,2	5,3	0,3
	Над 10 000 km	1,4	11,0	8,1	0,3	1,4	13,2	9,8	0,3
Дървесни брикети или пелети от стволова дървесина (Случай 3а)	1 до 500 km	1,4	0,8	3,0	0,3	1,4	0,9	3,6	0,3
	500 до 2 500 km	1,4	0,8	2,9	0,3	1,4	0,9	3,5	0,3
	2 500 до 10 000 km	1,4	0,8	4,4	0,3	1,4	0,9	5,3	0,3
	Над 10 000 km	1,4	0,8	8,2	0,3	1,4	0,9	9,8	0,3
Дървесни брикети или пелети от остатъци от дървообработването (Случай 1)	1 до 500 km	0,0	14,3	2,8	0,3	0,0	17,2	3,3	0,3
	500 до 2 500 km	0,0	14,3	2,7	0,3	0,0	17,2	3,2	0,3
	2 500 до 10 000 km	0,0	14,3	4,2	0,3	0,0	17,2	5,0	0,3
	Над 10 000 km	0,0	14,3	7,7	0,3	0,0	17,2	9,2	0,3

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)				Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)			
		Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата
Дървесни брикети или пелети от остатъци от дървообработването (Случай 2a)	1 до 500 km	0,0	6,0	2,8	0,3	0,0	7,2	3,4	0,3
	500 до 2 500 km	0,0	6,0	2,7	0,3	0,0	7,2	3,3	0,3
	2 500 до 10 000 km	0,0	6,0	4,2	0,3	0,0	7,2	5,1	0,3
	Над 10 000 km	0,0	6,0	7,8	0,3	0,0	7,2	9,3	0,3
Дървесни брикети или пелети от остатъци от дървообработването (Случай 3a)	1 до 500 km	0,0	0,2	2,8	0,3	0,0	0,3	3,4	0,3
	500 до 2 500 km	0,0	0,2	2,7	0,3	0,0	0,3	3,3	0,3
	2 500 до 10 000 km	0,0	0,2	4,2	0,3	0,0	0,3	5,1	0,3
	Над 10 000 km	0,0	0,2	7,8	0,3	0,0	0,3	9,3	0,3

Производства на база селскостопански суровини

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)				Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)			
		Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата
Селскостопански остатъци с плътност < 0,2 t/m ³	1 до 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 до 2 500 km	0,0	0,9	6,5	0,2	0,0	1,1	7,8	0,3
	2 500 до 10 000 km	0,0	0,9	14,2	0,2	0,0	1,1	17,0	0,3
	Над 10 000 km	0,0	0,9	28,3	0,2	0,0	1,1	34,0	0,3
Селскостопански остатъци с плътност > 0,2 t/m ³	1 до 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 до 2 500 km	0,0	0,9	3,6	0,2	0,0	1,1	4,4	0,3
	2 500 до 10 000 km	0,0	0,9	7,1	0,2	0,0	1,1	8,5	0,3
	Над 10 000 km	0,0	0,9	13,6	0,2	0,0	1,1	16,3	0,3

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)				Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)			
		Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Отглеждане	Преработка	Транспорт и разпределение	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата
Пелети от слама	1 до 500 km	0,0	5,0	3,0	0,2	0,0	6,0	3,6	0,3
	500 до 10 000 km	0,0	5,0	4,6	0,2	0,0	6,0	5,5	0,3
	Над 10 000 km	0,0	5,0	8,3	0,2	0,0	6,0	10,0	0,3
Брикети от багаса	500 до 10 000 km	0,0	0,3	4,3	0,4	0,0	0,4	5,2	0,5
	Над 10 000 km	0,0	0,3	8,0	0,4	0,0	0,4	9,5	0,5
Кюспе от палмово семе	Над 10 000 km	21,6	21,1	11,2	0,2	21,6	25,4	13,5	0,3
Кюспе от палмово семе (без емисии на CH ₄ от пресовъчната инсталация)	Над 10 000 km	21,6	3,5	11,2	0,2	21,6	4,2	13,5	0,3

Деагрегирани приети стойности за биогаз, използван за производство на електрическа енергия

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Технология	ТИПИЧНА СТОЙНОСТ [g CO ₂ eq/MJ]					ПРИЕТА СТОЙНОСТ [g CO ₂ eq/MJ]					
		Отглеждане	Преработка	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Транспорт	Кредити за торта	Отглеждане	Преработка	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Транспорт	Кредити за торта	
Течен тор ⁽¹⁾	Случай 1	Открит остатък от разлагането	0,0	69,6	8,9	0,8	- 107,3	0,0	97,4	12,5	0,8	- 107,3
		Затворен остатък от разлагането	0,0	0,0	8,9	0,8	- 97,6	0,0	0,0	12,5	0,8	- 97,6
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	0,0	74,1	8,9	0,8	- 107,3	0,0	103,7	12,5	0,8	- 107,3
		Затворен остатък от разлагането	0,0	4,2	8,9	0,8	- 97,6	0,0	5,9	12,5	0,8	- 97,6
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	0,0	83,2	8,9	0,9	- 120,7	0,0	116,4	12,5	0,9	- 120,7
		Затворен остатък от разлагането	0,0	4,6	8,9	0,8	- 108,5	0,0	6,4	12,5	0,8	- 108,5

⁽¹⁾ Стойностите във връзка с производството на биогаз от течен тор включват отрицателни стойности, дължащи се на стопанисването на тора. Взетата предвид стойност на $e_{ска}$ е равна на - 45 g CO₂eq/MJ при тор, използван за анаеробно разлагане.

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса		Технология	ТИПИЧНА СТОЙНОСТ [g CO ₂ eq/MJ]					ПРИЕТА СТОЙНОСТ [g CO ₂ eq/MJ]				
			Отглеждане	Преработка	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Транспорт	Кредити за торта	Отглеждане	Преработка	Различни от CO ₂ емисии при използването на горивата	Транспорт	Кредити за торта
Царевица, цели растения ⁽¹⁾	Случай 1	Открит остатък от разлагането	15,6	13,5	8,9	0.0 ⁽²⁾	—	15,6	18,9	12,5	0,0	—
		Затворен остатък от разлагането	15,2	0,0	8,9	0,0	—	15,2	0,0	12,5	0,0	—
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	15,6	18,8	8,9	0,0	—	15,6	26,3	12,5	0,0	—
		Затворен остатък от разлагането	15,2	5,2	8,9	0,0	—	15,2	7,2	12,5	0,0	—
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	17,5	21,0	8,9	0,0	—	17,5	29,3	12,5	0,0	—
		Затворен остатък от разлагането	17,1	5,7	8,9	0,0	—	17,1	7,9	12,5	0,0	—
Биоотпадъци	Случай 1	Открит остатък от разлагането	0,0	21,8	8,9	0,5	—	0,0	30,6	12,5	0,5	—
		Затворен остатък от разлагането	0,0	0,0	8,9	0,5	—	0,0	0,0	12,5	0,5	—
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	0,0	27,9	8,9	0,5	—	0,0	39,0	12,5	0,5	—
		Затворен остатък от разлагането	0,0	5,9	8,9	0,5	—	0,0	8,3	12,5	0,5	—
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	0,0	31,2	8,9	0,5	—	0,0	43,7	12,5	0,5	—
		Затворен остатък от разлагането	0,0	6,5	8,9	0,5	—	0,0	9,1	12,5	0,5	—

⁽¹⁾ Цели царевични растения означава царевица, която се реколтира за фураж и се силажира, с оглед на нейното съхранение.

⁽²⁾ Съгласно методиката установена в доклада на Комисията относно изискванията за устойчивост при използването на източниците на твърда и газообразна биомаса в електрическата енергия, топлинната енергия и охладителната енергия, транспортът на суровините от биомаса до преработващата инсталация се включва в стойността на емисиите при отглеждането. Стойността на емисиите при транспорта на силажна царевица е 0,4 g CO₂eq/MJ биогаз.

Дезагрегирани стойности за биометан

Системи за производство на биометан	Технологичен вариант		ТИПИЧНА СТОЙНОСТ [g CO ₂ eq/M]					ПРИЕТА СТОЙНОСТ [g CO ₂ eq/M]						
			Отглеждане	Преработка	Подобряване	Транспорт	Компресиране в бензиностанцията	Кредити за торта	Отглеждане	Преработка	Подобряване	Транспорт	Компресиране в бензиностанцията	Кредити за торта
Течен тор	Открит остатък от разлагането	Без изгаряне на отделяния газ	0,0	84,2	19,5	1,0	3,3	- 124,4	0,0	117,9	27,3	1,0	4,6	- 124,4
		С изгаряне на отделяния газ	0,0	84,2	4,5	1,0	3,3	- 124,4	0,0	117,9	6,3	1,0	4,6	- 124,4
	Затворен остатък от разлагането	Без изгаряне на отделяния газ	0,0	3,2	19,5	0,9	3,3	- 111,9	0,0	4,4	27,3	0,9	4,6	- 111,9
		С изгаряне на отделяния газ	0,0	3,2	4,5	0,9	3,3	- 111,9	0,0	4,4	6,3	0,9	4,6	- 111,9
Царевица, цели растения	Открит остатък от разлагането	Без изгаряне на отделяния газ	18,1	20,1	19,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	27,3	0,0	4,6	—
		С изгаряне на отделяния газ	18,1	20,1	4,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	6,3	0,0	4,6	—
	Затворен остатък от разлагането	Без изгаряне на отделяния газ	17,6	4,3	19,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	27,3	0,0	4,6	—
		С изгаряне на отделяния газ	17,6	4,3	4,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	6,3	0,0	4,6	—
Биоотпадъци	Открит остатък от разлагането	Без изгаряне на отделяния газ	0,0	30,6	19,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	27,3	0,6	4,6	—
		С изгаряне на отделяния газ	0,0	30,6	4,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	6,3	0,6	4,6	—
	Затворен остатък от разлагането	Без изгаряне на отделяния газ	0,0	5,1	19,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	27,3	0,5	4,6	—
		С изгаряне на отделяния газ	0,0	5,1	4,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	6,3	0,5	4,6	—

Г. ОБЩИ ТИПИЧНИ И ПРИЕТИ СТОЙНОСТИ ЗА НАЧИНИТЕ НА ПРОИЗВОДСТВО НА ГАЗООБРАЗБИ И ТВЪРДИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)
Трески от горскостопански остатъци	1 до 500 km	5	6
	500 до 2 500 km	7	9
	2 500 до 10 000 km	12	15
	Над 10 000 km	22	27
Трески от бързооборотни дървесни култури (<i>Eucalyptus</i>)	2 500 до 10 000 km	16	18
Трески от бързооборотни дървесни култури (тополи – с торене)	1 до 500 km	8	9
	500 до 2 500 km	10	11
	2 500 до 10 000 km	15	18
	над 10 000 km	25	30
Трески от бързооборотни дървесни култури (тополи – без торене)	1 до 500 km	6	7
	500 до 2 500 km	8	10
	2 500 до 10 000 km	14	16
	над 10 000 km	24	28
Трески от стволова дървесина	1 до 500 km	5	6
	500 до 2 500 km	7	8
	2 500 до 10 000 km	12	15
	над 10 000 km	22	27
Трески от промишлени дървесни отпадъци	1 до 500 km	4	5
	500 до 2 500 km	6	7
	2 500 до 10 000 km	11	13
	Над 10 000 km	21	25
Дървесни брикети или пелети от горскостопански остатъци (Случай 1)	1 до 500 km	29	35
	500 до 2 500 km	29	35
	2 500 до 10 000 km	30	36
	Над 10 000 km	34	41
Дървесни брикети или пелети от горскостопански остатъци (Случай 2а)	1 до 500 km	16	19
	500 до 2 500 km	16	19
	2 500 до 10 000 km	17	21
	Над 10 000 km	21	25

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)
Дървесни брикети или пелети от горскостопански остатъци (Случай 3а)	1 до 500 km	6	7
	500 до 2 500 km	6	7
	2 500 до 10 000 km	7	8
	Над 10 000 km	11	13
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (<i>Eucalyptus</i> – Случай 1)	2 500 до 10 000 km	33	39
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (<i>Eucalyptus</i> – Случай 2а)	2 500 до 10 000 km	20	23
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (<i>Eucalyptus</i> – Случай 3а)	2 500 до 10 000 km	10	11
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (тополи – с торене – Случай 1)	1 до 500 km	31	37
	500 до 10 000 km	32	38
	Над 10 000 km	36	43
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (тополи – с торене – Случай 2а)	1 до 500 km	18	21
	500 до 10 000 km	20	23
	Над 10 000 km	23	27
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (тополи – с торене – Случай 3а)	1 до 500 km	8	9
	500 до 10 000 km	10	11
	Над 10 000 km	13	15
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (тополи – без торене – Случай 1)	1 до 500 km	30	35
	500 до 10 000 km	31	37
	Над 10 000 km	35	41
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (тополи – без торене – Случай 2а)	1 до 500 km	16	19
	500 до 10 000 km	18	21
	Над 10 000 km	21	25
Дървесни брикети или пелети от бързооборотни дървесни култури (тополи – без торене – Случай 3а)	1 до 500 km	6	7
	500 до 10 000 km	8	9
	Над 10 000 km	11	13

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)
Дървесни брикети или пелети от стволова дървесина (Случай 1)	1 до 500 km	29	35
	500 до 2 500 km	29	34
	2 500 до 10 000 km	30	36
	Над 10 000 km	34	41
Дървесни брикети или пелети от стволова дървесина (Случай 2а)	1 до 500 km	16	18
	500 до 2 500 km	15	18
	2 500 до 10 000 km	17	20
	Над 10 000 km	21	25
Дървесни брикети или пелети от стволова дървесина (Случай 3а)	1 до 500 km	5	6
	500 до 2 500 km	5	6
	2 500 до 10 000 km	7	8
	Над 10 000 km	11	12
Дървесни брикети или пелети от остатъци от дървообработването (Случай 1)	1 до 500 km	17	21
	500 до 2 500 km	17	21
	2 500 до 10 000 km	19	23
	Над 10 000 km	22	27
Дървесни брикети или пелети от остатъци от дървообработването (Случай 2а)	1 до 500 km	9	11
	500 до 2 500 km	9	11
	2 500 до 10 000 km	10	13
	Над 10 000 km	14	17
Дървесни брикети или пелети от остатъци от дървообработването (Случай 3а)	1 до 500 km	3	4
	500 до 2 500 km	3	4
	2 500 до 10 000	5	6
	Над 10 000 km	8	10

Случай 1 се отнася за процеси, при които за подаването на технологична топлинна енергия към пелетизиращата инсталация се използва котел на природен газ. Електрическата енергия за технологични нужди се купува от мрежата.

Случай 2а се отнася за процеси, при които за подаването на технологична топлинна енергия към пелетизиращата инсталация се използва котел на дървесни трески. Електрическата енергия за технологични нужди се купува от мрежата.

Случай 3а се отнася за процеси, при които топлинната и електрическата енергия за пелетизиращата инсталация се осигуряват от когенерационна инсталация, използваща за гориво дървесни трески.

Системи за производство на газообразни и твърди горива от биомаса	Транспортни разстояния	Емисии на парникови газове — типични стойности (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приети стойности (g CO ₂ eq/MJ)
Селскостопански остатъци с плътност < 0,2 t/m ³ ⁽¹⁾	1 до 500 km	4	4
	500 до 2 500 km	8	9
	2 500 до 10 000 km	15	18
	Над 10 000 km	29	35
Селскостопански остатъци с плътност > 0,2 t/m ³ ⁽²⁾	1 до 500 km	4	4
	500 до 2 500 km	5	6
	2 500 до 10 000 km	8	10
	Над 10 000 km	15	18
Пелети от слама	1 до 500 km	8	10
	500 до 10 000 km	10	12
	Над 10 000 km	14	16
Брикети от багаса	500 до 10 000 km	5	6
	Над 10 000 km	9	10
Кюспе от палмово семе	Над 10 000 km	54	61
Кюспе от палмово семе (без емисии на CH ₄ от пресовъчната инсталация)	Над 10 000 km	37	40

Типични и приети стойности — биогаз за производство на електрическа енергия

Системи за производство на биогаз	Технологичен вариант		Типична стойност	Приета стойност
			Емисии на парникови газове (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове (g CO ₂ eq/MJ)
Биогаз от течен тор, за електропроизводство	Случай 1	Открит остатък от разлагането ⁽³⁾	- 28	3
		Затворен остатък от разлагането ⁽⁴⁾	- 88	- 84
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	- 23	10
		Затворен остатък от разлагането	- 84	- 78
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	- 28	9
		Затворен остатък от разлагането	- 94	- 89

⁽¹⁾ Тази група материали включва селскостопански остатъци с малка насипна плътност и включва материали като например балирана слама, овесени трици, оризови люспи и балирана багаса от захарна тръстика (изброяването не е изчерпателно).

⁽²⁾ Групата селскостопански остатъци с по-голяма насипна плътност включва материали като царевични какалашки, орехови черупки, соеви люспи, черупки от палмово семе (изброяването не е изчерпателно).

⁽³⁾ Откритото складиране на остатъка от разлагането води до допълнителни емисии на метан, които зависят от климатичните условия, типовете субстрат и ефективността на разлагането. При настоящите изчисления са използвани количества, равни на 0,05 MJ CH₄ / MJ биогаз за тор, 0,035 MJ CH₄ / MJ биогаз за царевича и 0,01 MJ CH₄ / MJ биогаз за биоотпадъци.

⁽⁴⁾ Затворено складиране означава, че остатъчният продукт от процеса на разлагане се съхранява в неизпускащ газ резервоар и за допълнително отделение биогаз по време на съхранението се смята, че се улавя за допълнително производство на електроенергия или биометан.

Системи за производство на биогаз	Технологичен вариант		Типична стойност	Приета стойност
			Емисии на парникови газове (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове (g CO ₂ eq/MJ)
Биогаз от царевица — целите растения, за производство на електрическа енергия	Случай 1	Открит остатък от разлагането	38	47
		Затворен остатък от разлагането	24	28
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	43	54
		Затворен остатък от разлагането	29	35
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	47	59
		Затворен остатък от разлагането	32	38
Биогаз от биоотпадъци, за производство на електрическа енергия	Случай 1	Открит остатък от разлагането	31	44
		Затворен остатък от разлагането	9	13
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	37	52
		Затворен остатък от разлагането	15	21
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	41	57
		Затворен остатък от разлагането	16	22

Типични и приети стойности за биометан

Системи за производство на биометан	Технологичен вариант	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)
Биометан от течен тор	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ ⁽¹⁾	- 20	22
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ ⁽²⁾	- 35	1
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	- 88	- 79
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	- 103	- 100
Биометан от царевица, целите растения	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	58	73
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	43	52
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	41	51
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	26	30

⁽¹⁾ Тази категория включва следните видове технологии за подобряване на биогаз до биометан: адсорбция при повишаване и последващо намаляване на налягането (PSA), водни скрубери под налягане (PWS), мембрани, криогенно разделяне и физично скрубиране с органични разтворители (OPS). Това включва емисии в размер на 0,03 MJ CH₄/MJ биометан заради емисиите на метан в отделяните при процеса газове.

⁽²⁾ Тази категория включва следните видове технологии за подобряване на биогаз до биометан: водни скрубери под налягане (PWS) с рециклиране на водата, адсорбция при повишаване и последващо намаляване на налягането (PSA), химично скрубиране, физично скрубиране с органични разтворители (OPS), мембрани и криогенно разделяне. При тази категория не се отчитат емисии на метан (защото ако има метан в отделяния при процеса газ, той се изгаря).

Системи за производство на биометан	Технологичен вариант	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)
Биометан от биоотпадъци	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	51	71
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	36	50
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	25	35
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	10	14

Типични и приети стойности — биогаз за производство на електрическа енергия — при използване на смеси от тор и царевича: емисии на парникови газове при дялове в сместа, дадени на база свежа маса

Системи за производство на биогаз	Технологични варианти	Емисии на парникови газове — типична стойност (g CO ₂ eq/MJ)	Емисии на парникови газове — приета стойност (g CO ₂ eq/MJ)	
Смес тор – царевича 80 % - 20 %	Случай 1	Открит остатък от разлагането	17	33
		Затворен остатък от разлагането	- 12	- 9
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	22	40
		Затворен остатък от разлагането	- 7	- 2
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	23	43
		Затворен остатък от разлагането	- 9	- 4
Смес тор – царевича 70 % – 30 %	Случай 1	Открит остатък от разлагането	24	37
		Затворен остатък от разлагането	0	3
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	29	45
		Затворен остатък от разлагането	4	10
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	31	48
		Затворен остатък от разлагането	4	10
Смес тор – царевича 60 % – 40 %	Случай 1	Открит остатък от разлагането	28	40
		Затворен остатък от разлагането	7	11
	Случай 2	Открит остатък от разлагането	33	47
		Затворен остатък от разлагането	12	18
	Случай 3	Открит остатък от разлагането	36	52
		Затворен остатък от разлагането	12	18

Забележки:

Случай 1 се отнася за производства, при които необходимите за технологичния процес електрическа и топлинна енергия се осигуряват от самия когенерационен двигател.

Случай 2 се отнася за производства, при които необходимата за процеса електрическа енергия идва от мрежата, а технологичната топлина се осигурява от самия когенерационен двигател. В някои държави членки на операторите не се разрешава да използват брутното производство за субсидии и тогава по-вероятната конфигурация е случай 1.

Случай 3 се отнася за производства, при които необходимата за процеса електрическа енергия идва от мрежата, а технологичната топлинна енергия се осигурява от котел на биогаз. Такъв е случаят при някои инсталации, при които когенерационният двигател не е в същия обект и биогазът се продава (но без да е да е подобрен до биометан).

Типични и приети стойности — биометан — при използване на смеси от тор и царевича: емисии на парникови газове при дялове в сместа, дадени на база свежа маса

Системи за производство на биометан	Технологични варианти	Типична стойност	Приета стойност
		(g CO ₂ eq/MJ)	(g CO ₂ eq/MJ)
Смес тор – царевича 80 % - 20 %	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	32	57
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	17	36
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	- 1	9
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	- 16	- 12
Смес тор – царевича 70 % - 30 %	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	41	62
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	26	41
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	13	22
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	- 2	1
Смес тор – царевича 60 % - 40 %	Открит остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	46	66
	Открит остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	31	45
	Затворен остатък от разлагането, без изгаряне на отделяния газ	22	31
	Затворен остатък от разлагането, с изгаряне на отделяния газ	7	10

Когато биометан се използва във вид на компресиран биометан като транспортно гориво е необходимо да се добави стойност в размер на 3,3 g CO₂eq/MJ биометан към типичните стойности и съответно стойност от 4,6 g CO₂eq/MJ биометан към приетите стойности.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ОТЧИТАНЕ НА ЕНЕРГИЯ ОТ ТЕРМОПОМПИ

Отчитане на енергия от термопомпи Количеството аеротермална, геотермална или хидротермална енергия, уловено от термопомпи, което се счита за енергия от възобновяеми източници за целите на настоящата директива, E_{RES} , се изчислява в съответствие със следната формула:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

където

- Q_{usable} = прогнозната обща използваема топлина, доставена от термопомпи, която отговаря на критериите, посочени в член 7, параграф 4, приложени, както следва: вземат се предвид само термопомпи, за които $SPF > 1,15 * 1/\eta$,
 - SPF = коефициент за прогнозните средни резултати на термопомпите по сезони,
 - η = съотношението между брутното крайно производство на електрическа енергия и първичното енергийно потребление за производство на електрическа енергия и се изчислява като средно за ЕС въз основа на данни от Евростат.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ЧАСТ А. ВРЕМЕННИ ПРЕДВИЖДАНИ КОЛИЧЕСТВА ЕМИСИИ ВСЛЕДСТВИЕ НА НЕПРЕКИ ПРОМЕНИ В ЗЕМЕПОЛЗВАНЕТО, ДЪЛЖАЩИ СЕ НА СУРОВИНИ ЗА БИОГОРИВА, НА ТЕЧНИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА И ГАЗООБРАЗНИ И ТЪВРДИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА (g CO₂eq/MJ) ⁽¹⁾

Група суровини	Средно ⁽²⁾	Междупроцентилен диапазон, получен при анализа на чувствителността ⁽³⁾
Зърнено-житни култури и други култури, богати на скорбяла	12	8 до 16
Захарни култури	13	4 до 17
Маслодайни култури	55	33 до 66

ЧАСТ Б. БИОГОРИВА, ТЕЧНИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА И ГАЗООБРАЗНИ И ТЪВРДИ ГОРИВА ОТ БИОМАСА, ЗА КОИТО ПРЕДВИЖДАНИТЕ КОЛИЧЕСТВА ЕМИСИИ ВСЛЕДСТВИЕ НА НЕПРЕКИ ПРОМЕНИ В ЗЕМЕПОЛЗВАНЕТО СЕ СЧИТАТ ЗА РАВНИ НА НУЛА

За равни на нула ще се считат предвижданите количества емисии вследствие на непреки промени в земеползването, причинени от биогорива, течни горива от биомаса и газообразни и твърди горива от биомаса, които са произведени от следните категории суровини:

- 1) суровини, които не са изброени в част А от настоящото приложение;
- 2) суровини, чието производство е довело до пряка промяна в земеползването, а именно промяна от една от използваните от Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC) категории растителна покривка — горски земи, пасища, влажни зони, селища или друга земя — в обработваема земя или трайни насаждения ⁽⁴⁾. В такъв случай е трябвало да бъде изчислена стойност на емисиите вследствие на преки промени в земеползването (e) в съответствие с приложение V, част B, точка 7.

⁽¹⁾ Посочените тук средни стойности представляват среднопретеглената стойност на индивидуално моделираните стойности на суровините. Величината на стойностите в приложението зависи от редица предположения (например по отношение на третирането на съвместните продукти, измененията на добивите, въглеродните запаси и изместването на производството на други суровини) използвани в икономическите модели, разработени за оценяването на тези стойности. Въпреки че поради тази причина не е възможно да се дефинира изцяло диапазонът на неопределеност на тези прогнозни стойности, бе направен анализ на чувствителността на резултатите въз основа случайно вариране на основните параметри — така нареченият анализ по метода „Монте Карло“.

⁽²⁾ Посочените тук средни стойности представляват среднопретеглената стойност на индивидуално моделираните стойности на суровините.

⁽³⁾ Посоченият тук диапазон отразява 90 % от резултатите, като се използват 5-ият и 95-ият процентил, получени в резултат от анализа. Петият процентил предполага стойност, под която се намират 5 % от отчетените резултати (а именно 5 % от всички използвани данни са показали резултати под 8, 4, и 33 g CO₂eq/MJ). Деведесет и петият процентил предполага стойност, под която се намират 95 % от отчетените резултати (а именно 5 % от всички използвани данни са показали резултати над 16, 17, и 66 g CO₂eq/MJ).

⁽⁴⁾ Трайните насаждения се определят като многогодишни култури, чието стъбло не се реколтира ежегодно — например бързооборотни дървесни култури и маслодайни палми.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Част А. Суровини за производството на биогаз за транспорта и биогорива от нови поколения, чиито минимални дялове, посочени в член 25, параграф 1, първа, втора и четвърта алинея, може да се смятат за два пъти равни на тяхното енергийно съдържание

- а) водорасли, отглеждани на сушата в басейни или фотобиореактори;
- б) фракция на биомасата в смесени битови отпадъци, но не и отделени домакински отпадъци, които подлежат на рециклиране по цели съгласно член 11, параграф 2, буква а) от Директива 2008/98/ЕО;
- в) биологични отпадъци съгласно определението в член 3, точка 4 от Директива 2008/98/ЕО от частни домакинства, които подлежат на разделно събиране съгласно определението в член 3, точка 11 от същата директива;
- г) фракция на биомасата в промишлени отпадъци, които не подлежат на използване във веригата на хранителните продукти или фуражите, включително материали от търговията на едро и на дребно, от агрохранителната промишленост, рибарството и аквакултурата, но без суровините, изброени в част Б от настоящото приложение;
- д) слама;
- е) животински тор и утайка от пречистване на отпадъчни води;
- ж) отпадъчни води от производството на палмово масло и празни гроздове от палмови плодове;
- з) смола от талово масло;
- и) суров глицерин;
- й) багаса;
- к) гроздови джибри и винена утайка;
- л) орехови черупки;
- м) шушулки;
- н) кочани, почистени от царевичните зърна;
- о) фракция на биомасата в отпадъци и остатъчни продукти от горското стопанство и свързаните с него промишлени отрасли като кора, клони, отгледна сеч, листа, иглички, връхчета от дървета, стърготини, талаш, черна луга, кафява луга, съдържащи фибри утайки, лигнин и талово масло;
- п) други нехранителни целулозни материали;
- р) други лигноцелулозни материали с изключение на дървени трупи и фурнирни трупи.

Част Б. Суровини за производството на биогорива и биогаз за транспорта, чиито принос за постигане на минималния дял, посочен в член 25, параграф 1, първа алинея, се ограничава и може да бъде считан за равен на два пъти енергийното им съдържание

- а) използвано олио за готвене;
 - б) животински мазнини, класифицирани в категории 1 и 2 съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ X

ЧАСТ А

**Директива, подлежаща на отмяна на директива със списък на последователните нейни изменения
(съгласно посоченото в член 37)**

Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16)	
Директива на Съвета 2013/18/ЕС (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 230)	
Директива (ЕС) 2015/1513 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 239, 15.9.2015 г., стр. 1)	Само член 2

ЧАСТ Б

**Срокове за транспониране в националното законодателство
(посочени в член 36)**

Директива	Срок за транспониране
2009/28/ЕО	25 юни 2009 г.
2013/18/ЕС	1 юли 2013 г.
(ЕС) 2015/1513	10 септември 2017 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

Таблица на съответствието

Директива 2009/28/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, първа алинея	Член 2, първа алинея
Член 2, втора алинея, уводен текст	Член 2, втора алинея, уводен текст
Член 2, втора алинея, буква а)	Член 2, втора алинея, точка 1
Член 2, втора алинея, буква б)	—
—	Член 2, втора алинея, точка 2
Член 2, втора алинея, буква в)	Член 2, втора алинея, точка 3
Член 2, втора алинея, буква г)	—
—	Член 2
Член 2, втора алинея, букви д), е), ж), з), и), й), к), л), м), н), о), п), р), с), т), у), ф), х) и ц)	Член 2, втора алинея, точки 24, 4, 19, 32, 33, 12, 5, 6, 45, 46, 47, 23, 39, 41, 42, 43, 36, 44 и 37
—	Член 2, втора алинея, точки 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 38 и 40
Член 3	—
—	Член 3
Член 4	—
—	Член 4
—	Член 5
—	Член 6
Член 5, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 5, параграф 2	—
Член 5, параграф 3	Член 7, параграф 2
Член 5, параграф 4, първа, втора, трета и четвърта алинея	Член 7, параграф 3, първа, втора, трета и четвърта алинея
—	Член 7, параграф 3, пета и шеста алинея
—	Член 7, параграф 4
Член 5, параграф 5	Член 27, параграф 1, първа алинея, буква в)
Член 5, параграфи 6 и 7	Член 7, параграфи 5 и 6
Член 6, параграф 1	Член 8, параграф 1
—	Член 8, параграфи 2 и 3
Член 6, параграфи 2 и 3	Член 8, параграфи 4 и 5
Член 7, параграфи 1, 2, 3, 4 и 5	Член 9, параграфи 1, 2, 3, 4 и 5
—	Член 9, параграф 6
Член 8	Член 10
Член 9, параграф 1	Член 11, параграф 1
Член 9, параграф 2, първа алинея, букви а), б), и в)	Член 11, параграф 2, първа алинея, букви а), б), и в)
—	Член 11, параграф 2, първа алинея, буква г)
Член 10	Член 12

Директива 2009/28/ЕО	Настоящата директива
Член 11, параграфи 1, 2 и 3	Член 13, параграфи 1, 2 и 3
—	Член 13, параграф 4
Член 12	Член 14
Член 13, параграф 1, първа алинея	Член 15, параграф 1, първа алинея
Член 13, параграф 1, втора алинея	Член 15, параграф 1, втора алинея
Член 13, параграф 1, втора алинея, букви а) и б)	—
Член 13, параграф 1, втора алинея, букви в), г), д) и е)	Член 15, параграф 1, втора алинея, букви а), б), в) и г)
Член 13, параграфи 2, 3, 4 и 5	Член 15, параграфи 2, 3, 4 и 5
Член 13, параграф 6, първа алинея	Член 15, параграф 6, първа алинея
Член 13, параграф 6, втора, трета, четвърта и пета алинеи	—
—	Член 15, параграфи 7 и 8
—	Член 16
—	Член 17
Член 14	Член 18
Член 15, параграф 1	Член 19, параграф 1
Член 15, параграф 2, първа, втора и трета алинея	Член 19, параграф 2, първа, втора и трета алинея
—	Член 19, параграф 2, четвърта и пета алинея
Член 15, параграф 2, четвърта алинея	Член 19, параграф 2, шеста алинея
Член 15, параграф 3	—
—	Член 19, параграфи 3 и 4
Член 15, параграфи 4 и 5	Член 19, параграфи 5 и 6
Член 15, параграф 6, първа алинея, буква а)	Член 19, параграф 7, първа алинея, буква а)
Член 15, параграф 6, първа алинея, буква б), подточка i)	Член 19, параграф 7, първа алинея, буква б), подточка i)
—	Член 19, параграф 7, първа алинея, буква б), подточка ii)
Член 15, параграф 6, първа алинея, буква б), подточка ii)	Член 19, параграф 7, първа алинея, буква б), подточка iii)
Член 15, параграф 6, първа алинея, букви в), г), д) и е)	Член 19, параграф 7, първа алинея, букви в), г), д) и е)
—	Член 19, параграф 7, втора алинея
Член 15, параграф 7	Член 19, параграф 8
Член 15, параграф 8	—
Член 15, параграфи 9 и 10	Член 19, параграфи 9 и 10
—	Член 19, параграф 11
Член 15, параграфи 11	Член 19, параграф 12
Член 15, параграф 12	—
—	Член 19, параграф 13
Член 16, параграфи 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8	—
Член 16, параграфи 9, 10 и 11	Член 20, параграфи 1, 2 и 3
—	Член 21
—	Член 22
—	Член 23
—	Член 24
—	Член 25

Директива 2009/28/ЕО	Настоящата директива
—	Член 26
—	Член 27
—	Член 28
Член 17, параграф 1, първа и втора алинея	Член 29, параграф 1, първа и втора алинея
—	Член 29, параграф 1, трета, четвърта и пета алинея
—	Член 29, параграф 2
Член 17, параграф 2, първа и втора алинея	—
Член 17, параграф 2, трета алинея	Член 29, параграф 10, трета алинея
Член 17, параграф 3, първа алинея, буква а)	Член 29, параграф 3, първа алинея, буква а)
—	Член 29, параграф 3, първа алинея, буква б)
Член 17, параграф 3, първа алинея, букви б) и в)	Член 29, параграф 3, първа алинея, букви в) и г)
—	Член 29, параграф 3, втора алинея
Член 17, параграф 4	Член 29, параграф 4
Член 17, параграф 5	Член 29, параграф 5
Член 17, параграфи 6 и 7	—
—	Член 29, параграфи 6, 7, 8, 9, 10 и 11
Член 17, параграф 8	Член 29, параграф 12
Член 17, параграф 9	—
—	Член 29, параграфи 13 и 14
Член 18, параграф 1, първа алинея	Член 30, параграф 1, първа алинея
Член 18, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в)	Член 30, параграф 1, първа алинея, букви а), в) и г)
—	Член 30, параграф 1, първа алинея, буква б)
—	Член 30, параграф 1, втора алинея
Член 18, параграф 2	—
—	Член 30, параграф 2
Член 18, параграф 3, първа алинея	Член 30, параграф 3, първа алинея
Член 18, параграф 3, втора и трета алинея	—
Член 18, параграф 3, четвърта и пета алинея	Член 30, параграф 3, втора и трета алинея
Член 18, параграф 4, първа алинея	—
Член 18, параграф 4, втора и трета алинея	Член 30, параграф 4, първа и втора алинея
Член 18, параграф 4, четвърта алинея	—
Член 18, параграф 5, първа и втора алинея	Член 30, параграф 7, първа и втора алинея
Член 18, параграф 5, трета алинея	Член 30, параграф 8, първа и втора алинея
Член 18, параграф 5, четвърта алинея	Член 30, параграф 5, трета алинея
—	Член 30, параграф 6, първа алинея
Член 18, параграф 5, пета алинея	Член 30, параграф 6, втора алинея
Член 18, параграф 6, първа и втора алинея	Член 30, параграф 5, първа и втора алинея
Член 18, параграф 6, трета алинея	—
Член 18, параграф 6, четвърта алинея	Член 30, параграф 6, трета алинея
—	Член 30, параграф 6, четвърта алинея
Член 18, параграф 6, пета алинея	Член 30, параграф 6, пета алинея

Директива 2009/28/ЕО	Настоящата директива
Член 18, параграф 7	Член 30, параграф 9, първа алинея
—	Член 30, параграф 9, втора алинея
Член 18, параграфи 8 и 9	—
—	Член 30, параграф 10
Член 19, параграф 1, първа алинея	Член 31, параграф 1, първа алинея
Член 19, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в)	Член 31, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в)
—	Член 31, параграф 1, първа алинея, буква г)
Член 19, параграфи 2, 3 и 4	Член 31, параграфи 2, 3 и 4
Член 19, параграф 5	—
Член 19, параграф 7, първа алинея	Член 31, параграф 5, първа алинея
Член 19, параграф 7, първа алинея, първо, второ, трето и четвърто тире	—
Член 19, параграф 7, втора и трета алинея	Член 31, параграф 5, втора и трета алинея
Член 19, параграф 8	Член 31, параграф 6
Член 20	Член 32
Член 22	—
Член 23, параграфи 1 и 2	Член 33, параграфи 1 и 2
Член 23, параграфи 3, 4, 5, 6, 7 и 8	—
Член 23, параграф 9	Член 33, параграф 3
Член 23, параграф 10	Член 33, параграф 4
Член 24	—
Член 25, параграф 1	Член 34, параграф 1
Член 25, параграф 2	Член 34, параграф 2
Член 25, параграф 3	Член 34, параграф 3
Член 25а, параграф 1	Член 35, параграф 1
Член 25а, параграф 2	Член 35, параграфи 2 и 3
Член 25а, параграф 3	Член 35, параграф 4
—	Член 35, параграф 5
Член 25а, параграфи 4 и 5	Член 35, параграфи 6 и 7
Член 26	—
Член 27	Член 36
—	Член 37
Член 28	Член 38
Член 29	Член 39
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
Приложение III	Приложение III
Приложение IV	Приложение IV
Приложение V	Приложение V
Приложение VI	—
—	Приложение VI
Приложение VII	Приложение VII
Приложение VIII	Приложение VIII
Приложение IX	Приложение IX
—	Приложение X
—	Приложение XI

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/2002 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 11 декември 2018 година****за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Постигането на по-умерено търсене на енергия е едно от петте измерения на Стратегията за енергиен съюз, установен съобщение на Комисията от 25 февруари 2015 г., озаглавено „Рамкова стратегия за устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата“. Подобриването на енергийната ефективност по цялата енергийна верига, включително производството, преноса, разпределението и крайното потребление, ще е от полза за околната среда, ще подобри качеството на въздуха и общественото здраве, ще намали емисиите на парникови газове, ще подобри енергийната сигурност чрез намаляване на зависимостта от внос на енергия от страни извън Съюза, ще намали разходите за енергия на домакинствата и фирмите, ще допринесе за облекчаване на енергийната бедност и ще доведе до повишаване на конкурентоспособността, до създаване на повече работни места и повишена стопанска активност в цялата икономика, като по този начин ще се повиши качеството на живот на гражданите. Това е в съответствие с ангажиментите на Съюза, поети в рамките на Енергийния съюз и на глобалната програма във връзка с климата, установена с Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата вследствие от 21-вата сесия на Конференцията на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата ⁽⁴⁾ (наричано по-долу „Парижкото споразумение“), с което се поема ангажимент покачването на средната температура в световен мащаб да се задържи доста под 2 °C над равнищата от преиндустриалния период и да се полагат по-нататъшни усилия за ограничаване на покачването на температурата до 1,5 °C над равнището от преиндустриалния период.
- (2) Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ представлява елемент от напредъка към създаването на Енергиен съюз, в който енергийната ефективност трябва да се третира като пълноценен енергиен източник. Принциплът „енергийната ефективност на първо място“ следва да се взема предвид при формулирането на нови правила, ориентирани към предлагането на енергия, както и във връзка с политиките в други области. Комисията следва да гарантира, че енергийната ефективност и мерките, ориентирани към търсенето на енергия, могат да се конкурират при условия на равнопоставеност със създаването на енергогенериращи мощности. Когато се вземат решения, свързани с планиране на енергийни системи или с финансиране, трябва да се разглеждат нуждите от енергийна ефективност. Необходимо е да се реализират подобрения на енергийната ефективност винаги когато те са икономически по-ефективни в сравнение с еквивалентни решения, свързани с предлагането на енергия. Това трябва да допринесе за използване на многобройните преимущества от енергийната ефективност за Съюза, особено за гражданите и за предприятията.
- (3) Енергийната ефективност следва да бъде призната за елемент от решаващо значение и да стане приоритетно съображение при вземането на решения за бъдещи инвестиции във връзка с енергийната инфраструктура на Съюза.
- (4) Постигането на амбициозна цел за енергийна ефективност изисква да бъдат премахнати пречките, за да се улесни инвестирането в мерки за енергийна ефективност. Стъпка в тази посока е разяснението от Евростат от 19 септември 2017 г. относно начина за вписване на договорите за енергоспестяване с гарантиран резултат в националните сметки, което премахва несигурността и улеснява използването на такива договори.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 28.7.2017 г., стр. 42.

⁽²⁾ ОВ С 342, 12.10.2017 г., стр. 119.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 ноември 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 4 декември 2018 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4.

⁽⁵⁾ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕО и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

- (5) Европейският съвет от 23 и 24 октомври 2014 г. подкрепи идеята 27-процентната цел за енергийна ефективност на равнището на Съюза за 2030 г. да бъде преразгледана до 2020 г. като се вземе предвид цел на равнището на Съюза от 30 %. В своята резолюция от 15 декември 2015 г., озаглавена „Към постигане на Европейски енергиен съюз“, Европейският парламент призова Комисията в допълнение да прецени постижимостта на 40-процентна цел за енергийната ефективност за същата времева рамка. Поради това е уместно да се измени Директива 2012/27/ЕС, за да се адаптира към перспективата за 2030 г.
- (6) Необходимостта Съюзът да постигне своите цели в областта на енергийната ефективност на равнището на Съюза в тяхното изражение на база на първичното и/или крайното енергийно потребление, следва да бъде ясно посочена под формата на цел за най-малко 32,5 % за 2030 г. Съгласно прогнозите, направени през 2007 г., първичното енергийно потребление през 2030 г. ще възлиза на 1 887 Мтое, а крайното енергийно потребление на 1 416 Мтое. 32,5-процентно намаляване ще възлиза съответно на 1 273 Мтое и 956 Мтое през 2030 г. Тази цел, която е от същото естество като целта на Съюза за 2020 г., следва да бъде оценена от Комисията с оглед на преразглеждането ѝ в посока нагоре до 2023 г. в случай на съществено намаляване на разходите или ако е необходимо за изпълнението на международните ангажменти на Съюза за декарбонизация. На равнището на държавите членки не съществуват обвързващи цели към перспективите за 2020 г. и 2030 г. и свободата на държавите членки да определят своя национален принос на база или първично или крайно енергийно потребление или първични или крайни икономии на енергия, или на енергийна интензивност, следва да продължи да не бъде ограничавана. При определянето на своя индикативен национален принос за енергийна ефективност държавите членки следва да вземат предвид, че енергийното потребление на Съюза през 2030 г. не трябва да надхвърля 1 273 Мтое първична енергия и/или 956 Мтое крайна енергия. Това означава, че първичното енергийно потребление в Съюза следва да бъде намалено с 26 %, а крайното енергийно потребление — с 20 % спрямо нивата от 2005 г. Необходимо е да се извършва редовна оценка на напредъка за постигане на целите на Съюза за 2030 г. и това е предвидено в Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета (¹).
- (7) Оперативната ефективност на енергийните системи в даден момент се влияе от възможността за плавно и гъвкаво интегриране в мрежата на енергия, произведена от различни източници, която се характеризира с различна степен на инерция и момент на включване. Подобряването на тази ефективност ще създаде възможност за по-доброто използване на енергията от възобновяеми източници.
- (8) Подобряването на енергийната ефективност може да допринесе за по-високи икономически резултати. Държавите членки и Съюзът следва да се стремят към намаляване на енергийното потребление, независимо от равнищата на икономическия растеж.
- (9) Задължението на държавите членки да въведат дългосрочни стратегии за привличане на инвестиции и за улесняване на санирането на своя национален сграден фонд и да нотифицират тези стратегии на Комисията се преразглежда от Директива 2012/27/ЕС и се добавя в Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (²), където това задължение се сччита добре с дългосрочните планове за сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия и за декарбонизация на сградите.
- (10) С оглед на рамката в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г., периодът на действие на задължението за икономии на енергия, установено с Директива 2012/27/ЕС, следва да се удължи след 2020 г. Това удължаване би осигурило по-голяма стабилност за инвеститорите и по този начин ще стимулира дългосрочните инвестиции и дългосрочните мерки за енергийна ефективност, като например основното саниране на сгради с дългосрочната цел да се улесни икономически ефективното преобразуване на съществуващите сгради в сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия. Задължението за икономии на енергия играе важна роля за създаването на растеж и работни места на местно равнище и следва да бъде запазено, за да се гарантира, че Съюзът може да постигне своите цели в областта на енергетиката и климата чрез създаване на допълнителни възможности и за да се прекъсне връзката между потреблението на енергия и растежа. Сътрудничеството с частния сектор е важно, за да се направи оценка на условията, при които могат да бъдат освободени частни инвестиции за проекти за енергийна ефективност и да се развият нови модели на приходи за иновации в областта на енергийната ефективност.
- (11) Мерките за подобрене на енергийната ефективност оказват също положително въздействие върху качеството на въздуха, тъй като по-големият брой енергийно ефективни сгради спомага за намаляване на търсенето на горива за отопление, включително на твърди горива. Следователно мерките за енергийна ефективност допринасят за подобряване на качеството на въздуха на закрито и на открито и спомагат за постигането по икономически ефективен начин на целите на политиката на Съюза в областта на качеството на въздуха, определени по-специално в Директива (ЕС) 2016/2284 на Европейския парламент и на Съвета (³).

(¹) Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (вж. стр. 1 от настоящия брой на Официален вестник).

(²) Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13).

(³) Директива (ЕС) 2016/2284 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. за намаляване на националните емисии на някои атмосферни замърсители, за изменение на Директива 2003/35/ЕО и за отмяна на Директива 2001/81/ЕО (ОВ L 344, 17.12.2016 г., стр. 1).

- (12) От държавите членки се изисква да постигнат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление за целия период на задължения 2021—2030 г., еквивалентни на нови годишни икономии от поне 0,8 % от крайното енергийно потребление. Това изискване може да бъде изпълнено чрез нови мерки на политиката, които да бъдат приети през новия период на задължения от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., или чрез нови отделни действия в резултат на мерки на политиката, приети преди или по време на предходния период, при условие че отделните действия, водещи до икономии на енергия, са въведени през новия период. За тази цел държавите членки следва да могат да използват схема за задължения за енергийна ефективност, алтернативни мерки на политиката, или и двете. Освен това следва да бъдат представени различни варианти, включително дали енергията, използвана за транспорт, е напълно или частично включена в базовото изчисление, за да се даде възможност за гъвкавост на държавите членки по отношение на начина, по който изчисляват стойността на размера на техните икономии на енергия, като същевременно се гарантира, че са постигнати изискваните кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, еквивалентни на нови годишни икономии от поне 0,8 %.
- (13) Налагането на такова изискване спрямо Кипър и Малта обаче би било непропорционално. Пазарът на енергия на тези малки островни държави членки има своите особености, съществено стесняващи спектъра от възможни мерки за изпълнение на задължението за икономии на енергия, като наличието на едно електроразпределително дружество, липсата на мрежи за природен газ и мрежи за районни отоплителни и районни охладителни системи, както и малкия размер на разпределителните дружества за петрол. Тези особености са съчетани с малкия размер на енергийните пазари на тези държави членки. Поради това от Кипър и Малта следва да се изисква единствено да постигнат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, еквивалентни на нови икономии от 0,24 % от крайното енергийно потребление за периода 2021—2030 г.
- (14) Когато използват схема за задължения, държавите членки следва да определят задължените страни измежду енергоразпределителните предприятия, предприятията за продажба на енергия на дребно и предприятията за разпределение на транспортни горива или предприятията за продажба на транспортни горива на дребно въз основа на обективни и недискриминационни критерии. Определянето или освобождаването от определяне на някои категории такива предприятия за разпределение или предприятия за продажба на дребно не следва да се разбира като несъвместимо с принципа за недискриминация. Поради това държавите членки могат да избират дали такива предприятия за разпределение или предприятия за продажба на дребно или само определени категории от тях са определени като задължени страни.
- (15) Мерките на държавите членки за подобряване на енергийната ефективност в транспорта, са допустими за вземане предвид за изпълнението на задължението си за икономии на енергия при крайното потребление. Такива мерки включват политики, които наред с другото са насочени към насърчаване на по-ефективните превозни средства, модалния преход към придвижване с велосипед, пеша и с обществен транспорт или мобилността и градското планиране, което намалява търсенето на транспортни услуги. Освен това схемите, които ускоряват внедряването на нови, по-ефикасни превозни средства или политики, стимулиращи прехода към горива с по-добри характеристики, които намаляват потреблението на енергия на километър, също са допустими, при условие че се спазват правилата за същественост и допълнителност, посочени в приложение V към Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива. Ако е уместно, тези мерки следва да бъдат съгласувани с националните рамки на политиките на държавите членки, установени съгласно Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (16) Мерките, които са предприети от държавите членки съгласно Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и които водят до проверимо, измеримо или оценимо подобрене на енергийната ефективност, могат да се разглеждат като икономически ефективен начин държавите членки да изпълнят задължението си за икономии на енергия съгласно Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива.
- (17) Като алтернатива на изискването задължените страни да постигнат размера на кумулативните икономии на енергия при крайното потребление, изискван съгласно член 7, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива, следва да е възможно държавите членки, в рамките на техните схеми за задължения, да разрешават или да изискват от задължените страни да правят вноски в национален фонд за енергийна ефективност.
- (18) Без да се засягат член 7, параграфи 4 и 5, както са въведени от настоящата директива, държавите членки и задължените страни следва да използват всички налични средства и технологии, за да постигнат изискваните кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, включително чрез насърчаване на устойчиви технологии в ефективни районни отоплителни и охладителни системи, ефективна отоплителна и охладителна инфраструктура и енергийни обследвания или еквивалентни системи за управление, при условие че декларирани

⁽¹⁾ Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 26).

икономии на енергия отговарят на изискванията, установени в член 7 от и приложение V към Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива. Държавите членки следва да се стремят към висока степен на гъвкавост при формулирането и изпълнението на алтернативни мерки на политиката.

- (19) Дългосрочните мерки за енергийна ефективност ще продължат да пораждат икономии на енергия след 2020 г., но за да бъде постигната целта на Съюза за енергийна ефективност за 2030 г., тези мерки следва да пораждат и нови икономии на енергия след 2020 г. От друга страна, постигнатите след 31 декември 2020 г. икономии на енергия не следва да се отчитат в кумулативните икономии на енергия при крайното потребление за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.
- (20) Новите икономии на енергия следва да бъдат допълнителни спрямо обичайната практика, така че икономии, които при всички случаи са шели да бъдат постигнати не следва да се отчитат като част от постигането на изискванията за икономии на енергия. При изчисляване на въздействието на въведените мерки следва да се отчитат само нетните икономии на енергия, изразени като изменение на енергийното потребление, което е пряко породено от съответната мярка за енергийна ефективност. За изчисляването на нетните икономии на енергия държавите членки следва да определят базов сценарий, показващ как би се развивала ситуацията при отсъствие на съответната мярка. Въпросната мярка на политиката следва да се оценява в съпоставка с този базов сценарий. Държавите членки следва да вземат предвид факта, че други мерки на политиката могат да се предприемат в рамките на същия времеви период, които също могат да имат въздействие върху размера на икономии на енергия, така че не всички констатирани промени от момента на въвеждане на оценяваната конкретна мярка могат да бъдат приписани само на тази мярка на политиката. Дейностите на задължената, участващата или изпълняващата страна следва действително да допринасят за постигането на декларираните икономии на енергия, за да се осигури изпълнението на изискването за същественост.
- (21) Важно е да се разгледат, където е уместно, всички етапи от енергийната верига при изчисляването на икономии на енергия, за да се увеличи потенциалът за икономии на енергия при преноса и разпределението на електроенергия.
- (22) Ефективното управление на водите може да допринесе значително за икономии на енергия. На секторите на водоснабдяването и отпадъчните води се дължат 3,5 % от потреблението на електроенергия в Съюза и този дял се очаква да нарасне. Същевременно на течовете се дължат 24 % от общото потребявано количество вода в Съюза, а енергийният сектор е най-големият потребител на вода, чийто дял е 44 % от потреблението. Потенциалът за икономии на енергия чрез използване на интелигентни технологии и процеси следва да бъде обстойно проучен.
- (23) В съответствие с член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз политиките на Съюза в областта на енергийната ефективност следва да са приобщаващи и по този начин следва да осигуряват достъпност до мерките за енергийна ефективност за потребителите, засегнати от енергийна бедност. Подобряването на енергийната ефективност на сградите следва да бъде в полза по-специално на уязвимите домакинства, включително на домакинствата, засегнати от енергийна бедност, и когато е целесъобразно, на живеещите в сгради за социално жилишно настаняване. Държавите членки вече могат да изискват от задължените страни да включват социални цели във връзка с енергийната бедност в своите мерки за икономии на енергия, като тази възможност следва да бъде разширена и по отношение на алтернативните мерки на политиката и националните фондове за енергийна ефективност и следва да се трансформира в задължение, като в същото време на държавите членки се позволи да запазят пълна гъвкавост по отношение на размера, обхвата и съдържанието на тези мерки. Ако дадена схема за задължения за енергийна ефективност не позволява мерки, свързани с индивидуалните потребители на енергия, държавата членка може да вземе мерки за облекчаване на енергийната бедност единствено чрез алтернативни мерки на политиката.
- (24) Около 50 милиона домакинства в Съюза са засегнати от енергийна бедност. Затова мерките за енергийна ефективност трябва да бъдат от основно значение за всяка икономически ефективна стратегия за борба с енергийната бедност и уязвимостта на потребителите и да допълват политиките в областта на социалната сигурност на равнището на държавите членки. С цел да се гарантира, че мерките за енергийна ефективност устойчиво намаляват енергийната бедност на наемателите, следва да се вземат предвид икономическата ефективност на тези мерки, както и икономическата им достъпност за собствениците и наемателите, и да се гарантира подходяща финансова подкрепа за тези мерки на равнището на държавите членки. В дългосрочен план е необходимо сградният фонд в Съюза да се състои от сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия, в съответствие с целите на Парижкото споразумение. Сегашните темпове на саниране на сградите са недостатъчни, като най-трудно е да бъдат обхванати сградите, обитавани от граждани с ниски доходи, които са засегнати от енергийна бедност. Следователно мерките, предвидени в настоящата директива, по отношение на задълженията за икономии на енергия, схемите за задължения за енергийна ефективност и алтернативните мерки на политиката, са от особено значение.
- (25) По-ниски разходи на потребителите на енергия следва да бъдат постигнати чрез подпомагане на потребителите при намаляване на тяхното потребление на енергия посредством намаляване на енергийните нужди на сградите и подобряване на ефективността на уредите, което следва да бъде съчетано с наличието на нискоенергийни видове транспорт, интегрирани с обществен транспорт и придвижването с велосипед.

- (26) От решаващо значение е да се повишава осведомеността на всички граждани на Съюза за ползите от повишената енергийна ефективност и да им се предостави точна информация относно начините, по които тя може да бъде постигната. Повишената енергийна ефективност е изключително важна и за сигурността на енергийните доставки в Съюза чрез намаляване на неговата зависимост от вноса на горива от трети държави.
- (27) Разходите и ползите от всички предприети мерки за енергийна ефективност, включително периодите на възвръщаемост, следва да бъдат напълно прозрачни за потребителите.
- (28) При прилагането на Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива, и при предприемането на други мерки в областта на енергийната ефективност държавите членки следва да обръщат особено внимание на синергиите между мерките за енергийна ефективност и ефективното използване на природните ресурси в съответствие с принципите на кръговата икономика.
- (29) Като се възползват от новите бизнес модели и технологии, държавите членки следва да полагат усилия да насърчават и улесняват внедряването на мерките за енергийна ефективност, включително чрез иновативни енергийни услуги за големи и малки потребители.
- (30) Като част от мерките, установени в съобщението на Комисията от 15 юли 2015 г., озаглавено „Предоставяне на нов търговски механизъм за потребителите на енергия“, в контекста на енергийния съюз и на Стратегията относно отоплението и охлаждането е необходимо да бъдат засилени минималните права на потребителите на точна, надеждна, ясна и навременна информация за тяхното енергийно потребление. Членове 9—11 от Директива 2012/27/ЕС и приложение VII към същата директива следва да се изменят, така че да се предвиди често и по-голямо подаване на обратна информация за енергийното потребление, когато това е технически осъществимо и икономически ефективно с оглед на инсталираните измервателни уреди. Настоящата директива пояснява, че икономическата ефективност на отчитането на разпределението се определя от това дали свързаните с него разходи са пропорционални спрямо потенциалните икономии на енергия. При оценката дали отчитането на разпределението е икономически ефективно може да се вземе предвид въздействието на други конкретни мерки, планирани в дадена сграда, например всяко предстоящо саниране.
- (31) Настоящата директива също пояснява, че правата във връзка с фактурирането и информацията за фактурирането или потреблението следва да са валидни и при обслужването на потребители на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди от централен източник, дори и в случаите при които тези потребители нямат преки индивидуални договорни отношения с доставчика на енергия. Определението на понятието „краен клиент“ може да се тълкува като отнасящо се единствено до физически или юридически лица, които закупуват енергия въз основа на пряк, индивидуален договор с доставчик на енергия. Следователно за целите на съответните разпоредби следва да се въведе понятието „краен ползвател“, което да означава по-широка група от потребители и следва, в допълнение към крайните клиенти, които закупуват топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди за собствено крайно потребление, да обхваща също и обитателите на отделни блокове или на обособени части от многофамилни или многофункционални сгради, когато тези части се снабдяват от централен източник и когато обитателите нямат пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия. Понятието „отчитане на разпределението“ следва да означава измерване на енергийното потребление в обособени части на такива сгради.
- (32) За да се постигне прозрачност на отчитането на индивидуалното потребление на топлинна енергия и по този начин да се улесни отчитането на разпределението, държавите членки следва да гарантират наличието на прозрачни, обществено достъпни национални правила за дяловото разпределение на разходите за отопление, охлаждане и потребление на топла вода за битови нужди в многофамилните и многофункционалните сгради. В допълнение към прозрачността държавите членки могат да обмислят вземането на мерки за засилване на конкуренцията при предоставянето на услуги за отчитане на разпределението и по този начин да спомогнат за това да се гарантира, че всички разходи, поемани от крайните ползватели, са разумни.
- (33) До 25 октомври 2020 г. новоинсталираните топломери и топлинни разпределители следва да дават възможност за дистанционно отчитане, за да се осигури често и икономически ефективно подаване на информация за потреблението. Измененията на Директива 2012/27/ЕС, въведени с настоящата директива, по отношение на измерването на отоплението, охлаждането и топлата вода за битови нужди; отчитането на разпределението и дялово разпределяне на разходите за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди; изискването за дистанционно отчитане; информацията за фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди; разходите за достъп до информация за измерването, фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди; и минималните изисквания за информацията за фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди, се отнасят само за топлинната енергия, охладителната енергия и топлата вода за битови нужди, подавани от централен източник. Държавите членки имат свободата да решават дали технологиите за дистанционно отчитане от типа „walk-by“ или „drive-by“ трябва да се смятат за устройства с дистанционно отчитане. Устройствата с дистанционно отчитане не изискват достъп до отделните жилища или помещения, подлежащи на отчитане.
- (34) Държавите членки следва също да имат предвид факта, че успешното внедряване на нови технологии за измерване на потреблението на енергия изисква повече инвестиции в образованието и уменията както за потребителите, така и за доставчиците на енергия.

- (35) Информацията за фактурирането и годишните отчети са важно средство за информиране на клиентите за тяхното потребление на енергия. Данните за потреблението и цените могат да съдържат и друга информация, която помага на потребителите да сравняват настоящия си договор с други оферти и да използват механизмите за подаване на жалби и за алтернативно разрешаване на спорове. Като се има предвид обаче, че споровете във връзка със сметките често са причина за жалби от страна на потребителите и фактор, който допринася за постоянно ниските нива на удовлетвореност на потребителите и тяхната ниска степен на ангажираност с техните енергийни доставчици, е необходимо сметките да станат по-опростени, по-ясни и по-лесни за разбиране, като същевременно се гарантира, че отделните инструменти, като например информацията относно фактурирането, средствата за информиране и годишните отчети предоставят цялата необходима информация, за да могат потребителите да регулират потреблението си на енергия, да сравняват офертите и да сменят своя доставчик.
- (36) Мерките на държавите членки следва да бъдат подкрепени от добре проектирани и ефективни финансови инструменти на Съюза, като например европейските структурни и инвестиционни фондове, Европейския фонд за стратегически инвестиции и чрез финансиране от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), които следва да подкрепят инвестициите в енергийната ефективност на всички етапи от енергийната верига и да използват цялостен анализ на разходите и ползите с помощта на модел на диференцирани скontoви проценти. Финансовата подкрепа следва да се съсредоточи върху икономически ефективните методи за повишаване на енергийната ефективност, което ще доведе до намаляване на енергийното потребление. ЕИБ и ЕБВР, съвместно с националните насърчителни банки, следва да изготвят, създават и финансират програми и проекти, специално предназначени за сектора за енергийна ефективност, включително за домакинствата, засегнати от енергийна бедност.
- (37) За да се осигури възможност да бъдат актуализирани приложенията към Директива 2012/27/ЕС и хармонизираните референтни стойности, е необходимо да се разшири обхватът на делегираните правомощия на Комисията. От особено значение е Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителната работа, включително на експертно равнище, и тези консултации да се проведат в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. В частност, за да се гарантира равноправното участие в подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи по същото време като експертите на държавите членки и техните експерти системно имат достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, които се занимават с подготовката на делегираните актове.
- (38) За да може да се оцени ефективността на Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива, следва да бъде въведено изискване за провеждане на общ преглед на тази директива и за представяне на доклад до Европейския парламент и до Съвета до 28 февруари 2024 г. Този преглед следва да се състои след глобалния преглед на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата през 2023 г., за да се позволи необходимото привеждане в съответствие с този процес, като се вземат предвид икономическото развитие и развитието в областта на иновациите.
- (39) Местните и регионалните органи следва да получат водеща роля при разработването, проектирането, изпълнението и оценката на мерките, предвидени в Директива 2012/27/ЕС, за да могат да предприемат правилните действия във връзка със специфичните особености на своя климат, култура и общество.
- (40) С оглед на техническия прогрес и нарастващия дял на възобновяемите енергийни източници в електроенергийния сектор следва да бъде преразгледан приетият коефициент по отношение на икономите, изразени в kWh електроенергия, така че да отразява измененията в коефициента на първичната енергия (PEF) при производството на електроенергия. Изчисленията на PEF при производството на електроенергия, отразяващи енергийния микс, се базират на средни годишни стойности. При генерирането на електроенергия и топлинна енергия в ядрени централи се използва методът на отчитане на „физическото съдържание на енергия“, а при генерирането на електроенергия и топлинна енергия от изкопаеми горива и биомаса – методът на отчитане на „ефективността при техническото преобразуване на енергия“. За енергията от негорими възобновяеми източници методът представлява използването на директна еквивалентност, на базата на подхода на „пълната първична енергия“. При когенерация, за да се изчисли дялът на първичната енергия, използвана за електроенергия, се прилага методът, посочен в приложение II към Директива 2012/27/ЕС. Използва се средно за пазара състояние, а не състояние при маргинална (нова) инсталация. Приема се, че ефективността на преобразуването е 100 % за негоримите възобновяеми енергийни източници, 10 % за геотермалните електроцентрали и 33 % за ядрените електроцентрали. Изчислението на общата ефективност при когенерация се прави въз основа на най-актуалните данни от Евростат. По отношение на границите на системата PEF е 1 за всички енергийни източници. Стойността на PEF се отнася за 2018 г. и се базира на данните от най-актуалната версия на референтния сценарий в модела PRIMES за 2015 г. и 2020 г. коригирана с данните от Евростат до 2016 г. Анализът обхваща държавите членки и Норвегия. Данните за Норвегия се базират на данните на Европейската мрежа на операторите на преносни системи за електроенергия.
- (41) Не следва да се декларират икономите на енергия, дължащи се на прилагане на правото на Съюза, освен ако не се дължат на мярка, която надхвърля изисквания минимум във въпросния правен акт на Съюза, било чрез определяне на по-амбициозни изисквания за енергийна ефективност на равнище държави членки, било чрез по-широко прилагане на мярката. Сградите имат значителен потенциал за допълнително увеличаване на енергийната ефективност, а санирането на сгради представлява съществен и дългосрочен елемент с мащабни икономии за

⁽¹⁾ OBL 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

увеличаване на икономии на енергия. Поради това е необходимо е да се изясни, че е възможно да бъдат декларираны всички икономии на енергия, произтичащи от мерки за насърчаване на санирането на съществуващи сгради, при условие че те надвишават икономии, които биха настъпили при липсата на съответната мярка на политиката, и ако държавата членка докаже, че задължената, участващата или изпълняващата страна действително е допринесла за постигане на декларираните икономии на енергия.

- (42) В съответствие със Стратегията за енергиен съюз и принципите за по-добро регулиране следва да се отдаде по-голямо значение на правилата за наблюдение и проверка на прилагането на схеми за задължения за енергийна ефективност и на алтернативни мерки на политиката, включително на изискването за проверка на статистически представителна извадка от мерки. В Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива, представителна извадка със статистически значим дял на мерките за подобряване на енергийната ефективност следва да се разбира като изискваща определянето на подмножество статистическа популация от въпросните мерки за икономии на енергия по такъв начин, че то вярно да отразява цялата популация от всички мерки за икономии на енергия и по този начин да дава възможност за обосновани заключения относно достоверността по отношение на всички мерки.
- (43) Енергията, генерирана върху или във сгради посредством технологии за енергия от възобновяеми източници, води до намаление на количеството на доставяната енергия от изкопаеми горива. Намаляването на енергийното потребление и използването на енергия от възобновяеми източници в сградния сектор представляват важни мерки за намаляване на енергийната зависимост на Съюза и на емисиите на парникови газове, особено с оглед на определените амбициозни цели за 2030 г. в областта на климата и енергетиката, както и на поетия глобален ангажимент в контекста на Парижкото споразумение. За целите на техните задължения за кумулативни икономии на енергия държавите членки могат да отчетат, където е приложимо, икономии на енергия от възобновяеми източници, генерирана върху или във сгради и използвана в самите сгради, за да изпълнят собствените си изисквания за икономии на енергия.
- (44) В съответствие със съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи ⁽¹⁾, държавите членки се задължават, в обосновани случаи, да прилагат към нотификацията за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята за обосновано предоставянето на тези документи.
- (45) Доколкото целите на настоящата директива, а именно до 2020 г. да се постигнат целите на Съюза за подобряване на енергийната ефективност с 20 % и с поне 32,5 % до 2030 г. и да се създадат условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тези дати, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (46) Поради това Директива 2012/27/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2012/27/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 1 параграф 1 се заменя със следното:

„1. С настоящата директива се установява обща рамка от мерки за насърчаване на енергийната ефективност в Съюза, за да се гарантира постигането на водещите цели на Съюза в областта на енергийната ефективност от 20 % за 2020 г. и от най-малко 32,5 % за 2030 г., и се създават условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тези дати.

В настоящата директива се определят правила, предназначени за отстраняване на пречките на енергийния пазар и за преодоляване на неефективността на пазара, които пречат ефективността на доставките и потреблението на енергия, и се предвижда въвеждането на индикативни национални цели и приноси за енергийна ефективност съответно за 2020 г. и 2030 г.

Настоящата директива допринася за прилагането на принципа „енергийната ефективност на първо място.“

- 2) В член 3 се добавят следните параграфи:

„4. До 31 октомври 2022 г. Комисията оценява дали Съюзът е постигнал своите водещи цели за енергийна ефективност за 2020 г.

⁽¹⁾ ОВС 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

5. Всяка държава членка определя индикативен национален принос в областта на енергийната ефективност за постигане на целите на Съюза за 2030 г., посочени в член 1, параграф 1 от настоящата директива, в съответствие с членове 4 и 6 от Регламент (ЕС) 2018/1999 (*). При определянето на този принос държавите членки отчитат, че енергийното потребление в Съюза през 2030 г. не трябва да надхвърля 1 273 Мтое за първичната енергия и/или 956 Мтое за крайната енергия. Държавите членки нотифицират този принос на Комисията като част от своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, както е посочено в и в съответствие с член 3 и членове 7—12 от Регламент (ЕС) 2018/1999.

6. Комисията извършва оценка на водещите цели на Съюза за енергийна ефективност за 2030 г., установени в член 1, параграф 1, с оглед представянето на законодателно предложение до 2023 г., за да могат тези цели да бъдат преразгледани в посока нагоре в случай на съществени намаления на разходите, възникнали в резултат на икономическото или технологичното развитие, или, когато е необходимо, за да се изпълнят международните ангажименти на Съюза за декарбонизация.

(*) Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 1).“

3) Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Задължение за икономии на енергия

1. Държавите членки трябва да постигнат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, които да са равни поне на:

- а) нови икономии ежегодно от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г. в размер на 1,5 % от обема на годишните продажби на енергия на крайни клиенти, осреднени за последния тригодишен период преди 1 януари 2013 г. Обемите продадена енергия, използвани в транспорта, могат частично или изцяло да се изключат от това изчисление;
- б) нови икономии ежегодно от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. в размер на 0,8 % от годишното крайно енергийно потребление, осреднено за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г. Чрез дерогация от настоящото изискване Кипър и Малта постигат нови икономии ежегодно от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. в размер на 0,24 % от годишното крайно енергийно потребление, осреднено за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.

Държавите членки могат да отчитат икономии на енергия, които произтичат от мерки на политиката, независимо дали са въведени до 31 декември 2020 г. или след тази дата, при условие че тези мерки водят до нови отделни действия, осъществени след 31 декември 2020 г.

Държавите членки трябва да продължат да постигат нови годишни икономии, в съответствие с първа алинея, буква б) за десетгодишни периоди след 2030 г., освен ако прегледите от страна на Комисията до 2027 г. и на всеки десет години след това не покажат, че това не е необходимо за постигане на дългосрочните цели на Съюза за 2050 г. в областта на енергетиката и климата.

Държавите членки решават как да бъде разпределен изчисления размер на новите икономии във всеки от периодите, посочени в първа алинея, букви а) и б), при условие че в края на всеки период на задължения бъдат постигнати общите кумулативни икономии на енергия при крайното потребление.

2. При условие че държавите членки постигнат поне своето задължение за кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, посочено в параграф 1, първа алинея, буква б), те могат да изчисляват размера на изискваните икономии на енергия по един или повече от следните начини:

- а) като прилагат процент на годишните икономии на енергия върху продажбите на енергия на крайни клиенти или върху крайното енергийно потребление, като средна стойност за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.;
- б) като изключват изцяло или частично от базовото изчисление енергията, използвана в транспорта;
- в) като използват всяка от възможностите, посочени в параграф 4.

3. Когато държавите членки използват възможностите, предвидени в параграф 2, букви а), б) или в), те определят:

- а) собствения си процент на годишни икономии, който ще бъде използван при изчисляване на кумулативните им икономии на енергия при крайното потребление, което гарантира, че окончателният размер на техните нетни икономии на енергия не е по-нисък от изискваното съгласно параграф 1, първа алинея, буква б); и
- б) собственото си базово изчисление, което може да изключва изцяло или частично енергията, използвана в транспорта.

4. При спазване на параграф 5 всяка държава членка може:
- а) да извършва изчислението, изисквано по параграф 1, първа алинея, буква а) като използва стойности в размер на 1 % за 2014 г. и 2015 г.; 1,25 % за 2016 г. и 2017 г.; и 1,5 % за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.;
 - б) да изключва от изчислението всички или част от продажбите на използваната енергия, по обем, по отношение на периода на задължения, посочен в параграф 1, първа алинея, буква а), или крайното енергийно потребление от промишлените дейности, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО, по отношение на периода на задължения, посочен в буква б) от тази алинея;
 - в) да отчита спрямо размера на изискваните икономии на енергия при крайното потребление икономии на енергия, постигнати в секторите на преобразуване, разпределение и пренос на енергия, включително чрез ефективни районни отоплителни и охладителни системи, в резултат от изпълнението на изискванията по член 14, параграф 4, член 14, параграф 5, буква б) и член 15, параграфи 1—6 и параграф 9. Държавите членки уведомяват Комисията за мерките на политиката, които са планирани по настоящата буква за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. като част от своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата. Въздействието на тези мерки се изчислява в съответствие с приложение V и се включва в тези планове;
 - г) да отчита спрямо размера на изискваните икономии на енергия при крайното потребление икономии на енергия от нови отделни действия, осъществени след 31 декември 2008 г., които продължават да оказват въздействие през 2020 г. по отношение на периода на задължения, обхванат от параграф 1, първа алинея, буква а) и след 2020 г. по отношение на периода, обхванат от параграф 1, първа алинея, буква б), и които могат да бъдат измерени и проверени;
 - д) да отчита спрямо размера на изискваните икономии на енергия при крайното потребление икономии на енергия, постигнати в резултат на мерки на политиката, при условие че може да се докаже, че тези мерки са довели до отделни действия, осъществени от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2020 г., и водещи до икономии на енергия след 31 декември 2020 г.;
 - е) да изключва от изчислението на изискваните икономии на енергия, 30 % от проверимото количество енергия за собствени нужди, генерирано върху или във сгради в резултат на мерки на политиката за насърчаване на нови инсталации с технологии за енергия от възобновяеми източници;
 - ж) да отчита спрямо размера на изискваните икономии на енергия икономии на енергия, които надхвърлят изискваните икономии на енергия за периода на задължения от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г., при условие че те са резултат от отделни действия, осъществени в рамките на мерките на политиката по членове 7а и 7б, нотифицирани от държавите членки в националните им планове за действие за енергийна ефективност и докладвани в докладите им за напредъка в съответствие с член 24.
5. Държавите членки прилагат и изчисляват ефекта от избраните опции по параграф 4 поотделно за периодите на задължения, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а) и б), както следва:
- а) за изчисляването на размера на изискваните икономии на енергия за периода на задължения по параграф 1, първа алинея, буква а) държавите членки могат да използват посоченото в букви а)—г) от параграф 4. Всички избрани опции по параграф 4, взети в съвкупност, не надвишават 25 % от размера на икономии на енергия по параграф 1, първа алинея, буква а);
 - б) за изчисляването на размера на изискваните икономии на енергия за периода на задължения по параграф 1, първа алинея, буква б) държавите членки могат да използват посоченото в букви б)—ж) от параграф 4, при условие че отделните действия, посочени в буква г) от параграф 4 продължават да имат проверимо и измеримо въздействие след 31 декември 2020 г. Всички използвани опции по параграф 4, взети в съвкупност, не водят до намаляване с повече от 35 % на размера на икономии на енергия, изчислени в съответствие с параграфи 2 и 3.
- Независимо от това дали в базовите си изчисления държавите членки изключват изцяло или частично използваната в транспорта енергия или използват някоя от опциите, посочени в параграф 4, те гарантират, че изчисленият нетен размер на нови икономии, който трябва да се постигне в крайното енергийно потребление в периода на задължения от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., е не по-малко от стойността, която се получава при прилагане на процента на годишните икономии, посочени в параграф 1, първа алинея, буква б).
6. В съответствие с приложение III към Регламент (ЕС) 2018/1999 държавите членки описват в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата изчислението на размера на икономии на енергия, които трябва да се постигнат за период на задължения от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., посочени в параграф 1, първа алинея, буква б) от настоящия член, и ако е необходимо, обясняват по какъв начин са установени процентът на годишните икономии и базовото изчисление, както и кои от посочените в параграф 4 от настоящия член опции са използвани и до каква степен.
7. Икономии на енергия, постигнати след 31 декември 2020 г., не се отчитат в размера на изискваните икономии на енергия за периода на задължения от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

8. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, държавите членки, които разрешават на задължените страни да използват възможността, посочена в член 7а, параграф 6, буква б), могат за целите на параграф 1, първа алинея, буква а) от настоящия член да отчетат икономии на енергия, реализирани през всяка отделна година след 2010 г. и преди периода на задължения, посочен в параграф 1, първа алинея, буква а) от настоящия член, все едно че тези икономии на енергия са реализирани след 31 декември 2013 г. и преди 1 януари 2021 г., при условие че са налице всички следни обстоятелства:

- а) между 31 декември 2009 г. и 31 декември 2014 г. схемата за задължения за енергийна ефективност е била в сила във всеки момент и е била включена в първия национален план за действие за енергийна ефективност на държавите членки, представен съгласно член 24, параграф 2;
- б) икономии са били генерирани по схемата за задължения;
- в) икономии са били изчислени в съответствие с приложение V;
- г) годините, за които тези икономии са отчетени като реализирани, са били докладвани в националните планове за действие за енергийна ефективност в съответствие с член 24, параграф 2.

9. Държавите членки гарантират, че икономии в резултат на мерките на политиката, посочени в член 7а, член 7б и член 20, параграф 6, са изчислени в съответствие с приложение V.

10. Държавите членки постигат размера на изискваните по параграф 1 от настоящия член икономии на енергия или чрез създаване на схема за задължения за енергийна ефективност по член 7а, или чрез предприемане на алтернативни мерки на политиката по член 7б. Държавите членки могат да комбинират схема за задължения за енергийна ефективност и алтернативни мерки на политиката.

11. При разработването на мерките на политиката за изпълнение на задълженията си за постигане на икономии на енергия, държавите членки вземат предвид необходимостта от намаляване на енергийната бедност в съответствие с критериите, определени от тях, и при отчитане на съществуващите практики в тази област, като изискват в подходяща степен дял от мерките за енергийна ефективност в рамките на националните им схеми за задължения за енергийна ефективност, алтернативните мерки на политиката или програмите и мерките, финансирани по линия на националния фонд за енергийна ефективност, да бъдат реализирани приоритетно в уязвими домакинства, включително домакинства, засегнати от енергийна бедност, и когато е целесъобразно, в сгради за социално жилищно настаняване.

В съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999 държавите членки включват в своите интегрирани национални доклади за напредъка в областта на енергетиката и климата информация за резултатите от мерките за намаляване на енергийната бедност в контекста на настоящата директива.

12. Държавите членки доказват, че в случаите на припокриване на въздействието на мерки на политиката или отделни действия не се извършва двойно отчитане на икономии на енергия.“

4) Въмъкват се следните членове:

„Член 7а

Схеми за задължения за енергийна ефективност

1. В случаите, при които държавите членки решат да изпълнят своите задължения за постигане на размера на икономии на енергия по член 7, параграф 1 посредством схема за задължения за енергийна ефективност, те гарантират, че задължените страни по параграф 2 от настоящия член, действащи на територията на всяка държава членка, изпълняват своето изискване за кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, посочено в член 7, параграф 1, без това да засяга посоченото в член 7, параграфи 4 и 5.

Когато е приложимо, държавите членки могат да решат задължените страни да изпълняват тези икономии, изцяло или частично, като вноска в националния фонд за енергийна ефективност в съответствие с член 20, параграф 6.

2. Държавите членки определят, на базата на обективни и недискриминационни критерии, задължени страни измежду енергоразпределителните предприятия, предприятията за продажба на енергия на дребно и предприятията за разпределение на транспортни горива или предприятията за продажба на транспортни горива на дребно, действащи на тяхна територия. Размерът на икономии на енергия, необходим за изпълнение на задължението, се постига от задължените страни при крайните клиенти, посочени съответно от държавата членка, независимо от изчисленията, направени съгласно член 7, параграф 1, или ако държавата членка реши — посредством сертифицирани икономии на енергия от други страни, както е описано в параграф 6, буква а) от настоящия член.

3. Когато предприятията за продажба на енергия на дребно са определени като задължени страни съгласно параграф 2, държавите членки гарантират, че при изпълнение на своите задължения предприятията за продажба на енергия на дребно не създават никакви пречки на потребителите да преминават от един доставчик към друг.

4. Държавите членки изразяват размера на икономии на енергия, които се изискват от всяка задължена страна, или като крайно, или като първично енергийно потребление. Избраният метод за изразяване на размера на изискваните икономии на енергия се използва и за изчисляване на декларираните от задължените страни икономии. Прилагат се коефициентите за преобразуване, посочени в приложение IV.

5. Държавите членки въвеждат системи за измерване, контрол и проверка, в рамките на които се извършва документирана проверка на поне една представителна извадка със статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност, реализирани от задължените страни. Измерването, контролът и проверката по тази система се извършват независимо от задължените страни.

6. В рамките на схемата за задължения за енергийна ефективност държавите членки могат да предприемат едно от следните действия или и двете действия:

- a) да разрешават на задължените страни да отчетат в рамките на изпълнението на своето задължение сертифицирани икономии на енергия, постигнати от доставчици на енергийни услуги или други трети страни, включително когато задължените страни насърчават мерки чрез други одобрени от държавата организации или чрез публични органи, като мерките може да включват или да не включват официални форми на партньорство, както и да бъдат съчетавани с други източници на финансиране. В случаите, при които държавите членки разрешават подобна практика, те гарантират, че сертифицирането на икономии на енергия следва процес на одобряване, който е въведен в държавите членки, който е ясен, прозрачен и открит за всички участници на пазара и с който се цели свеждане до минимум на разходите за сертифициране;
- b) да разрешават на задължените страни да отчетат икономии на енергия, постигнати в определена година, като икономии постигнати през всяка от четирите предходни или трите следващи години, при условие че не се излиза извън периодите на задължения, установени в член 7, параграф 1.

Държавите членки оценяват и ако е целесъобразно предприемат мерки за свеждане до минимум на въздействието на преките и непреките разходи на схемите за задълженията за енергийна ефективност върху конкурентоспособността на енергоемките промишлени сектори, изложени на международна конкуренция.

7. Всяка година държавите членки публикуват икономии на енергия, постигнати от всяка задължена страна или всяка подкатегория задължена страна, както и общия размер на икономии на енергия в рамките на схемата.

Член 7б

Алтернативни мерки на политиката

1. В случаите, при които държавите членки решат да изпълняват своите задължения за постигане на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия посредством алтернативни мерки на политиката, те гарантират, без да се засяга член 7, параграфи 4 и 5, постигането на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия при крайните клиенти.

2. За всички мерки с изключение на свързаните с данъчното облагане държавите членки въвеждат системи за измерване, контрол и проверка, в рамките на които се извършва документирана проверка на поне една представителна извадка със статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност, въведени от участващите или изпълняващите страни. Измерването, контролът и проверката се извършват независимо от участващите или изпълняващите страни.“

5) Член 9 се изменя, както следва:

a) заглавието се заменя със следното:

„Отчитане на потреблението на природен газ и електроенергия“;

b) в параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че доколкото това е технически осъществимо, финансово разумно и пропорционално спрямо потенциалните икономии на енергия, за електроенергията и природния газ крайните клиенти получават индивидуални измервателни уреди на конкурентни цени, които точно да отразяват тяхното реално енергопотребление и които да дават информация за действителното време на потреблението.“;

в) параграф 3 се заличава.

б) Въмъкват се следните членове:

„Член 9а

Отчитане на отоплението, охлаждането и топлата вода за битови нужди

1. Държавите членки гарантират, че за районните отоплителни и охладителни системи и топлата вода за битови нужди крайните клиенти получават измервателни уреди на конкурентни цени, които отразяват вярно тяхното реално енергопотребление.

2. В случаите, когато топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди за дадена сграда се подават от централен източник, обслужващ множество сгради, или от районна отоплителна или районна охладителна система, при топлообменника или точката на доставка се монтира измервателен уред.

Член 9б

Отчитане на разпределението и дялово разпределяне на разходите за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. В многофамилните и многофункционалните сгради с централен източник на топлинна енергия или централен източник на енергия за охлаждане, или снабдявани от районна отоплителна или районна охладителна система, се инсталират индивидуални измервателни уреди за измерване на консумацията на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди във всяка обособена част от сградата, когато това е технически осъществимо и икономически ефективно от гледна точка на пропорционалността спрямо потенциалните икономии на енергия.

В случаите, при които използването на индивидуални измервателни уреди не е технически осъществимо или икономически ефективно за измерване на потреблението на топлинната енергия във всяка обособена част от сградата, се използват индивидуални топлинни разпределители за определяне на потреблението на топлинна енергия при всеки радиатор, освен ако въпросната държава членка докаже, че монтирането на подобни топлинни разпределители не би било икономически ефективно. В такива случаи може да бъде разгледана възможността за използване на алтернативни икономически ефективни методи за измерване на потреблението на топлинна енергия. Общите критерии, методологии и/или процедури за определяне на техническата неосъществимост и липсата на икономическа ефективност се определят ясно и се публикуват от всяка държава членка.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, първа алинея индивидуални измервателни уреди се предоставят за топла вода за битови нужди в нови многофамилни сгради и в жилищната част на нови многофункционални сгради, които са оборудвани с централен източник на топлинна енергия за топла вода за битови нужди или се снабдяват от районни отоплителни системи.

3. В случаите, при които многофамилни или многофункционални сгради се снабдяват от районна отоплителна или районна охладителна система, или когато в такива сгради преобладават собствени, общи за сградата отоплителни или охладителни системи, с цел осигуряване на прозрачност и точност на отчитането на индивидуалното потребление държавите членки гарантират, че разполагат с прозрачни, обществено достъпни национални правила за разпределение на разходите за потреблението на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди в такива сгради. Когато е целесъобразно, тези правила включват насоки за начина на разпределяне на разходите за енергия, която се използва по следния начин:

- а) топла вода за битови нужди;
- б) топлинна енергия, отдавана от сградната инсталация и с цел отопление на общите помещения, когато стълбищата и коридорите са оборудвани с радиатори;
- в) с цел отопляване или охлаждане на апартаментите.

Член 9в

Изискване за дистанционно отчитане

1. За целите на членове 9а и 9б измервателните уреди или топлинните разпределители, монтирани след 25 октомври 2020 г., са устройства с дистанционно отчитане. Условието за техническата приложимост и икономическата ефективност, установени в член 9б, параграф 1, продължават да се прилагат.

2. До 1 януари 2027 г. съответните измервателни уреди и топлинните разпределители, които вече са инсталирани, но не са с възможност за дистанционно отчитане, трябва или да бъдат преустроени така, че да могат да се отчитат дистанционно, или да бъдат заменени с уреди с възможност за дистанционно отчитане, освен ако съответната държава членка не докаже, че това е икономически неефективно.“

7) Член 10 се изменя, както следва:

- а) заглавието се заменя със следното:

„Информация за фактурирането на природен газ и електроенергия“;

- б) в параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. В случаите, при които крайните клиенти не разполагат с интелигентните измервателни уреди, посочени в директиви 2009/72/ЕО и 2009/73/ЕО, държавите членки гарантират до 31 декември 2014 г., че информацията за фактурирането е надеждна, точна и се основава на реалното потребление, в съответствие с приложение VII, точка 1.1, по отношение на консумацията на електроенергия и природен газ, когато това е технически възможно и икономически оправдано.“

8) Въмъква се следният член:

„Член 10а

Информация за фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. Когато са инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители, държавите членки гарантират, че информацията за фактурирането и потреблението е надеждна, точна и се основава на реалното потребление или на показанията на топлинния разпределител, в съответствие с приложение VIIa, точки 1 и 2 за всички крайни ползватели, а именно за физически или юридически лица, които купуват топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди за собствено крайно потребление, или физически или юридически лица, които се помещават в отделна сграда или в обособена част в многофамилните или многофункционалните сгради, които се снабдяват с топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди от централен източник, които нямат пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия.

Това задължение може, когато дадена държава членка предвижда това, и с изключение на случаите, когато се измерва разпределението на потреблението въз основа на топлинни разпределители съгласно член 9б, да бъде изпълнено чрез система за редовно самоотчитане от крайния клиент или крайния ползвател, при която той предава показанията от своя измервателен уред. Единствено когато крайният клиент или крайният ползвател не е предал показанията от измервателния си уред за даден период на фактуриране, фактурирането се основава на оценка на потреблението или на фиксирана стойност.

2. Държавите членки:

- а) изискват — в случай, че има налична информация за фактурирането на енергията и за предходното потребление или показания на топлинния разпределител на крайните ползватели — тази информация да се предоставя, по искане на крайния ползвател, на посочен от крайния ползвател доставчик на енергийни услуги;
- б) гарантират, че на крайните клиенти се предлага опция за електронна информация за фактурирането и електронни фактури;
- в) гарантират, че на всички крайни ползватели се предоставя ясна и разбираема информация за фактурирането, в съответствие с приложение VIIa, точка 3; и
- г) насърчават киберсигурността и гарантират правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на данните на крайните ползватели в съответствие с приложимото право на Съюза.

Държавите членки могат да предвидят, че по искане на крайния клиент, предоставянето на информация за фактурирането не се счита за искане за плащане. В такива случаи държавите членки гарантират предлагането на гъвкави схеми за действително плащане.

3. Държавите членки решават кой трябва да отговаря за предоставянето на информацията по параграфи 1 и 2 за крайните ползватели, които нямат пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия.“

9) Член 11 се заменя със следното:

„Член 11

Разходи за достъп до информация за отчитането и фактурирането на електроенергия и природен газ

Държавите членки трябва да гарантират, че крайните клиенти получават безплатно всички свои сметки за потребление на енергия и информация за фактурирането, както и че разполагат с безплатен достъп по подходящ начин до данните за своето потребление.“

10) Добавя се следният член:

„Член 11а

Разходи за достъп до информация за отчитането, фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. Държавите членки гарантират, че крайните ползватели получават безплатно всички свои сметки за потребление на енергия и информация за фактурирането, както и че разполагат с безплатен достъп по подходящ начин до данните за своето потребление.

2. Независимо от посоченото в параграф 1 от настоящия член, разпределението на разходите за информация за фактурирането по отношение на индивидуалното потребление на енергия за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди в многофамилни и многофункционални сгради съгласно член 9б се извършва без да се калкулира печалба. Разходите, произтичащи от възлагането на тази задача на трета страна, обикновено доставчик на услуги или местен доставчик на енергия, които покриват измерването, дяловото разпределяне и отчитането на реалното индивидуално потребление в такива сгради, могат да бъдат прехвърлени на крайните ползватели, доколкото тези разходи са разумни.

3. За да се гарантира, че разходите за посочените в параграф 2 услуги по отчитане на разпределението са разумни, държавите членки могат да стимулират конкуренцията в този сектор на услугите, като предприемат необходимите мерки, например като препоръчват или по друг начин насърчават използването на тръжни процедури и/или използването на оперативно съвместими устройства и системи, улесняващи смяната на доставчиците на услуги.“

11) В член 15 се вмъква следният параграф:

„2а. До 31 декември 2020 г. Комисията, след като се консултира със съответните заинтересовани страни, изготвя обща методология, за да насърчава операторите на мрежи да намаляват загубите, да прилагат икономически и енергийно ефективна инвестиционна програма в инфраструктурата и да отчитат правилно енергийната ефективност и гъвкавостта на мрежата.“

12) В член 20 се вмъкват следните параграфи:

„3а. С цел да се привлече частно финансиране за мерки за енергийна ефективност и енергийно обновяване, в съответствие с Директива 2010/31/ЕС, Комисията води диалог с публични и частни финансови институции, за да набележи възможните действия, които може да предприеме.

3б. Действията, посочени в параграф 3а, включват следното:

- а) привличане на капиталови инвестиции в енергийна ефективност чрез отчитане на по-широките въздействия на икономии на енергия за управлението на финансовия риск;
- б) осигуряване на по-добри енергийни и финансови данни за резултатите от:
 - i) допълнителното проучване на начините, по които инвестициите в енергийна ефективност подобряват базовата стойност на активите;
 - ii) спомагателните проучвания за оценка на паричното изражение на неенергийните ползи от инвестициите за енергийна ефективност.

3в. С цел да се привлече частно финансиране за мерки за енергийна ефективност и енергийно обновяване, държавите членки при прилагането на настоящата директива:

- а) обмислят начините за по-добро използване на енергийните обследвания съгласно член 8 като фактор при вземането на решения;
- б) използват оптимално възможностите и инструментите, предлагани от инициативата „Интелигентно финансиране за интелигентни сгради“.

3г. До 1 януари 2020 г. Комисията дава на държавите членки насоки относно начините за осигуряване на частни инвестиции.“

13) В член 22, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 23, за да изменя настоящата директива с цел адаптиране към техническия прогрес на стойностите, методите на изчисление, приетия коефициент за първична енергия и изискванията в приложения I—V, VII—X и XII.“;

14) Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 22, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 24 декември 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество (*).

(*) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.“

15) Член 24 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„4а. В контекста на доклада за състоянието на Енергийния съюз Комисията представя доклад относно функционирането на пазара на въглеродни емисии в съответствие с член 35, параграф 1 и член 35, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) 2018/1999, като взема под внимание последствията от изпълнението на настоящата директива.“;

б) добавят се следните параграфи:

„12. В срок до 31 декември 2019 г. Комисията извършва оценка на ефективността на прилагането на определението за малки и средни предприятия за целите на член 8, параграф 4, и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Във възможно най-кратък срок след представянето на този доклад Комисията приема, ако е целесъобразно, законодателни предложения.

13. До 1 януари 2021 г. Комисията извършва оценка на потенциала за енергийна ефективност при преобразуването, трансформирането, преноса, транспорта и съхранението на енергия и представя доклад на Европейския парламент и Съвета. При необходимост посоченият доклад се придружава от законодателни предложения.

14. Освен ако междуременно не са предложени промени в разпоредбите за пазара на дребно в Директива 2009/73/ЕО относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ, до 31 декември 2021 г. Комисията извършва оценка и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно разпоредбите, свързани с измерването и фактурирането на природен газ и информацията за потребителите, за да могат да се съгласуват, когато е целесъобразно, със съответните разпоредби за електроенергията в Директива 2009/72/ЕО, с което се цели да се засили защитата на потребителите и да се даде възможност на крайните клиенти по-често да получават ясна и актуална информация за своето потребление на природен газ и да регулират своето потребление на енергия. Във възможно най-кратък срок след представянето на този доклад Комисията приема, ако е целесъобразно, законодателни предложения.

15. До 28 февруари 2024 г. и на всеки пет години след това Комисията прави оценка на настоящата директива и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.

Тази оценка включва:

а) проверка дали да се адаптират след 2030 г. изискванията и алтернативният подход, посочени в член 5;

б) оценка на общата ефективност на настоящата директива и на необходимостта от допълнително коригиране на политиката на Съюза в областта на енергийната ефективност в съответствие с целите на Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата след 21-вата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (*) и в светлината на развитието в областта на икономиката и иновациите.

Ако е целесъобразно, този доклад се придружава от предложения за допълнителни мерки.

(*) ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4.“

16) Приложенията се изменят в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 25 юни 2020 г.

Държавите членки обаче привеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1, точки 5—10 и с точки 3 и 4 от приложението до 25 октомври 2020 г.

Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се прави при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваването се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на третия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 11 декември 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

J. BOGNER-STRAUSS

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложенията към Директива 2012/27/ЕС се изменят, както следва:

1) В Приложение IV бележка под линия 3 се заменя със следното:

„⁽³⁾ Тази стойност може да се използва в случаите, при които икономии на енергия се изчисляват като първична енергия посредством подход „отдолу нагоре“, основан на крайното енергийно потребление. За икономии, изразени в kWh електроенергия, държавите членки използват коефициент, определен по прозрачен метод въз основа на националните обстоятелства, засягащи първичното енергийно потребление, с което се цели осигуряване на точно изчисляване на действителните икономии. Тези обстоятелства са обосновани, проверими и се основават на обективни и недискриминационни критерии. За икономии, изразени в kWh електроенергия, държавите членки могат да използват приетия коефициент 2,1 или по собствена преценка да определят друг коефициент, при условие че направят съответната обосновка. В такъв случай държавите членки отчитат своите енергийни миксове, включени в интегрираните им национални планове в областта на енергетиката и климата, които трябва да бъдат нотифицирани на Комисията в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999. До 25 декември 2022 г. и на всеки четири години след това Комисията преразглежда приетия коефициент въз основа на наблюдаваните данни. Това преразглеждане се прави като се отчитат неговите последици върху други правни актове на Съюза, например Директива 2009/125/ЕО и Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2017 г. за определяне на нормативна рамка за енергийно етикетиране и за отмяна на Директива 2010/30/ЕС (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 1).“;

2) Приложение V се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ V

Общи методи и принципи за изчисление на въздействието на схемите за задължения за енергийна ефективност или на други мерки на политиката съгласно членове 7, 7а и 7б и член 20, параграф 6

1. Методи за изчисление на икономии на енергия, които не се дължат на данъчни мерки, за целите по членове 7, 7а и 7б и член 20, параграф 6.

Задължените, участващите или изпълняващите страни или изпълнителните публични органи могат да използват следните методи за изчисление на икономии на енергия:

- а) предпологаеми икономии на енергия в съответствие с резултатите от независим мониторинг на предходни енергийни подобрения в сходни инсталации. Този вид подход се нарича „*ex-ante*“;
- б) измерени икономии на енергия, при които икономии от прилагането на дадена мярка или на пакет от мерки се определя чрез регистриране на действителното намаление на потреблението на енергия, като се вземат предвид такива фактори като допълнителност, обитаване, обем на продукцията и метеорологични условия, които могат да влияят върху потреблението. Този вид подход се нарича „*ex-post*“;
- в) претеглени икономии, при които се използват инженерни оценки на икономии. Този подход може да се използва само когато установяването на стабилни измервани данни за конкретна инсталация е трудно или несъразмерно скъпо, например при замяната на компресор или електродвигател с консумация в kWh, различна от тази на съоръжение, за което са измерени независими данни относно икономии на енергия, или когато тези оценки се правят въз основа на установени в национален мащаб методики и референтни стойности от квалифицирани или акредитирани експерти, които са независими от задължените, участващите или изпълняващите страни;
- г) наблюдавани икономии, при които се определя реакцията на потребителите спрямо съвети, информационни кампании, схеми за етикетиране или сертифициране, или използване на интелигентни измервателни уреди. Този подход може да се използва само за икономии на енергия, които произтичат от промени в поведението на потребителите. Той не се използва за икономии на енергия, които произтичат от прилагането на физически мерки.

2. При определяне на икономии на енергия за дадена мярка за енергийна ефективност за целите по членове 7, 7а и 7б и член 20, параграф 6 се прилагат следните принципи:

- а) За икономии се посочва, че са допълнителни спрямо икономии, които при всички случаи биха се реализирали и без дейността на задължените, участващите или изпълняващите страни или на изпълнителните публични органи. За да определят икономии, които могат да бъдат декларираны като допълнителни, държавите членки вземат предвид как би се изменяло потреблението и търсенето на енергия в отсъствие на съответната мярка на политиката, като

отчитат най-малко следните фактори: тенденциите на потреблението на енергия, промените в поведението на потребителите, технологичния напредък и измененията, предизвикани от други мерки на равнището на Съюза и на национално равнище.

- б) Икономии, дължащи се на прилагането на задължителното право на Съюза, се считат за икономии на енергия, които при всички случаи биха се реализирали, и поради това не могат да се декларират като икономии на енергия за целите на член 7, параграф 1. Чрез дерогация от това изискване икономии, свързани със санирането на съществуващи сгради, могат да се декларират като икономии на енергия за целите на член 7, параграф 1, при условие че е осигурено съответствие с критерия за същественост по точка 3, буква з) от настоящото приложение. Икономии, дължащи се на изпълнението на националните минимални изисквания за новите сгради, въведени преди транспонирането на Директива 2010/31/ЕС, могат да се декларират като икономии на енергия за целите на член 7, параграф 1, буква а), при условие че е осигурено съответствие с критерия за същественост по точка 3, буква з) от настоящото приложение и тези икономии са обявени от държавите членки в националните им планове за действие за енергийна ефективност в съответствие с член 24, параграф 2.
- в) Кредит може да се предоставя само за икономии, надхвърлящи следните равнища:
- i) стандартите на Съюза за емисиите от нови леки пътнически автомобили и нови леки търговски превозни средства, произтичащи от прилагането на регламенти (ЕО) № 443/2009 (*) и (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета (**);
 - ii) изискванията на Съюза за отопляне от пазара на някои продукти, свързани с потреблението на енергия, в съответствие с изпълнението на мерки за прилагане съгласно Директива 2009/125/ЕО.
- г) Разрешени са политики с цел насърчаване на по-високи равнища на енергийна ефективност на продукти, съоръжения, транспортни системи, превозни средства и горива, сгради и строителни елементи, процеси или пазари.
- д) Мерки, насърчаващи внедряването на технологии за възобновяема енергия от малък мащаб върху или във сгради, могат да бъдат допустими за вземане предвид за постигането на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия, при условие че водят до проверими и измерими или оценими икономии на енергия. Изчисляването на икономии трябва да отговаря на изискванията на настоящото приложение.
- е) Възможно е да се поиска пълен кредит за политики, ускоряващи внедряването на по-ефективни продукти и превозни средства, при условие че се демонстрира, че това внедряване се реализира преди изтичането на средния очакван жизнен цикъл на продукта или превозното средство, или преди продуктът или превозното средство да бъдат заменени според обичайната практика, и че икономии се декларират само за периода до изтичането на средния очакван жизнен цикъл на продукта или превозното средство, които се заменят.
- ж) При насърчаването на прилагането на мерки за енергийна ефективност държавите членки гарантират, ако е приложимо, поддържане на стандартите за качество на продуктите, услугите и внедряването на мерки за енергийна ефективност, или съответно гарантират въвеждането на такива стандарти в случаите, при които те не съществуват.
- з) За да се отчетат различията в климата между отделни климатични области, държавите членки могат да изберат да адаптират икономии спрямо стандартна стойност или да определят различни икономии на енергия в съответствие с различните температури в отделните области
- и) При изчислението на икономии на енергия се отчита жизненият цикъл на мерките и темпът, с който ефектът на икономии намалява с течение на времето. Това изчисление отчита икономии, които ще се постигнат от всяко отделно действие през периода от датата на неговата реализацията и 31 декември 2020 г. или 31 декември 2030 г., според случая. Като алтернативна възможност държавите членки могат да възприемат друг метод, за който се счита, че ще даде поне същия общ размер на икономии. Когато използват други методи, държавите членки гарантират, че общият размер на икономии на енергия, изчислен по тези други методи, не надхвърля размера на спестена енергия, който би се получил в резултат от изчисление с отчитане на икономии от всяко отделно действие през периода от датата на неговата реализация до 31 декември 2020 г. или 31 декември 2030 г., според случая. В своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999 държавите членки описват подробно какъв друг метод е използван и какви разпоредби са въведени, за да се осигури изпълнението на задължителното изискване по отношение на изчисленията.
3. Държавите членки гарантират спазване на следните изисквания във връзка с мерките на политиката, предприемани в съответствие с член 7б и член 20, параграф 6:
- а) мерките на политиката и индивидуалните действия пораждат проверими икономии на енергия при крайното енергийно потребление;

- б) отговорността на всяка изпълняваща страна, участваща страна или изпълнителен публичен орган се определя ясно в зависимост от съответния случай;
 - в) икономии на енергия, които са постигнати или следва да бъдат постигнати, се определят по прозрачен начин;
 - г) изискваният обем икономии на енергия или обемът на икономии, който трябва да бъде постигнат от дадена мярка на политиката, се изразява под формата или на крайно, или на първично енергийно потребление, като се използват коефициентите за преобразуване, посочени в приложение IV;
 - д) изготвя се и се предоставя на обществеността ежегоден доклад относно икономии на енергия, постигнати от изпълняващите страни, участващите страни и изпълнителните публични органи, придружен от данни за годишните тенденции на икономии на енергия;
 - е) резултатите се следят и се вземат подходящи мерки, ако напредъкът е незадоволителен;
 - ж) икономии на енергия от дадено отделно действие не са декларираны от повече от една страна;
 - з) демонстрира се, че действията на съответната участваща страна, изпълняваща страна или изпълнителен публичен орган са причина за постигането на декларираните икономии.
4. При определянето на икономии на енергия, дължащи се на свързани с данъчното облагане мерки на политиката, въведени в съответствие с член 7б, се прилагат следните принципи:
- а) кредит за постигнати икономии на енергия се предоставя само за икономии на енергия, постигнати в резултат на данъчни мерки, надхвърлящи приложимите за горивата минимални равнища на данъчно облагане, изисквани съгласно Директива 2003/96/ЕО (***) или 2006/112/ЕО (****) на Съвета;
 - б) еластичностите на цените, използвани при изчислението на въздействието на (енергийните) данъчни мерки, изразяват реакцията на търсенето на енергия спрямо измененията на цените и се оценяват на базата на неотдавнашни и представителни данни от официални източници;
 - в) икономии на енергия, дължащи се на придружаващи инструменти на данъчната политика, включително фискални стимули или плащания във фонд, се отчитат отделно.
5. Уведомяване за методологията
- Държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999 уведомяват Комисията за предложената от тях подробна методология за функционирането на схемите за задължения за енергийна ефективност и на алтернативните мерки по член 7а, член 7б и член 20, параграф 6. Освен в случаите на данъчни мерки, това уведомление включва подробна информация относно:
- а) равнището на икономии на енергия, изисквани съгласно член 7, параграф 1, първа алинея, буква б) или на икономии, които се очаква да бъдат постигнати през целия период от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.;
 - б) задълженията, участващите или изпълняващите страни или изпълнителните публични органи;
 - в) целевите сектори;
 - г) мерките на политиката и индивидуалните действия, включително очаквания общ размер на кумулативни икономии на енергия по всяка мярка;
 - д) продължителността на периода на задълженията по схемата за задължения за енергийна ефективност;
 - е) действията, предвидени в рамките на съответната мярка на политиката;
 - ж) изчислителната методика, включително начина, по който са определени допълнителността и съществеността, както и методиките и референтните стойности, използвани за предполагаемите и претеглените икономии;
 - з) времетраенето на мерките, как са изчислени те и на какво се базират;
 - и) подходът, използван за отчитане на климатичните различия в рамките на съответната държава членка;
 - й) системите за наблюдение и проверка за мерките по член 7а и член 7б и как се осигурява тяхната независимост от задълженията, участващите или изпълняващите страни;
 - к) в случая на данъчно облагане:
 - і) целевите сектори и сегмента данъкоплатци;
 - іі) изпълнителния публичен орган;

- iii) икономите, които се очаква да бъдат постигнати;
- iv) срокът на действие на данъчната мярка; и
- v) изчислителната методика, включително какви ценови еластичности са използвани и как са определени.

- (*) Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1).
- (**) Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки търговски превозни средства като част от цялостния подход на Съюза за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 1).
- (***) Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51).
- (****) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).“;

3) В Приложение VII заглавието се заменя със следното:

„Минимални изисквания за фактуриране и информация за фактурирането въз основа на реалното потребление на електроенергия и природен газ“;

4) Вмъква се следното приложение:

„ПРИЛОЖЕНИЕ VIIa

Минимални изисквания за информацията за фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. Фактуриране въз основа на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител

За да се даде възможност на крайните ползватели да регулират своето потребление на енергия, фактурирането се извършва въз основа на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител поне веднъж годишно.

2. Минимална честота на предоставянето на информация за фактурирането или потреблението

Считано от 25 октомври 2020 г., когато има инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители с дистанционно отчитане, на крайните ползватели се осигурява информация за фактурирането или потреблението въз основа на реалното потребление или на показанията на топлинния разпределител поне веднъж на тримесечие при поискване или в случаите, при които крайните клиенти са предпочели да получават електронни фактури, а в останалите случаи — два пъти годишно.

Считано от 1 януари 2022 г., когато има инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители с дистанционно отчитане, на крайните ползватели се осигурява информация за фактурирането или за потреблението въз основа на реалното потребление или на показанията на топлинния разпределител поне веднъж месечно. Тази информация може да се предоставя и чрез интернет и да се актуализира толкова често, колкото това позволяват измервателните уреди и използваните системи. Отоплението и охлаждането могат да бъдат освободени от това изискване в периодите извън отоплителния/охладителния сезон.

3. Минимална информация, която се съдържа в сметката

Когато сметките се основават на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител, държавите членки гарантират, че крайните ползватели имат достъп в ясна и разбираема форма до следната информация, която се съдържа в техните сметки или ги придружава:

- а) текущите действителни цени и реалното потребление на енергия или общите разходи за топлинна енергия и показанията на топлинния разпределител;
- б) информация относно микса на използваните горива и свързаните с това годишни емисии на парникови газове, включително за крайни ползватели, ползващи енергия от районни отоплителни и охладителни системи, и описание на различните данъци, налози и тарифи, които се прилагат. Държавите членки могат да ограничават обхвата на изискването за предоставяне на информация за емисиите на парникови газове, така че то да включва само доставките от районни отоплителни системи с обща номинална входяща топлинна мощност, превишаваща 20 MW;

- в) сравнение на потреблението на енергия на крайните ползватели с потреблението за същия период през предходната година, представено графично и с корекция за климатичните условия при отопление и охлаждане;
- г) информация как да се влезе в контакт с организации на крайни клиенти, енергийни агенции или подобни органи, включително адреси в интернет, от които може да се получи информация за възможните мерки за подобряване на енергийната ефективност, сравнителните профили на крайни потребители и/или обективните технически спецификации на енергопотребяващото оборудване;
- д) информация относно относимите процедури за подаване на жалби, службите на омбудсмана или механизми за алтернативно разрешаване на спорове, които се използват в държавите членки;
- е) сравнения с осреднена нормализирана или референтна стойност на потреблението на краен ползвател от същата категория. При електронните фактури вместо това такива сравнения могат да бъдат достъпни в интернет и това да бъде означено във фактурите.

Сметките, които не се основават на реалното потребление или на показанията на топлинния разпределител, съдържат ясно и разбираемо обяснение за начина на изчисляване на сумата, посочена в тях, и най-малкото информацията, посочена в букви г) и д).“

5) В приложение IX, част 1, четвърта алинея буква ж) от се заменя със следното:

„ж) Икономически анализ: описание на въздействието

Икономическите анализи отчитат всяко значимо икономическо въздействие.

При вземането на решения държавите членки могат да оценят и да вземат предвид разходите и икономии на енергия от повишената гъвкавост на енергийните доставки и от оптимизираната работа на електроенергийните мрежи в анализирания сценарии, включително избегнатите разходи и икономии от намалените инвестиции в инфраструктурата.

Ползите и разходите, посочени в първа алинея, включват най-малко следното:

i) Ползи

- Стойност на произведеното за потребителя (топлина и електроенергия)
- Външни ползи, като ползи за околната среда, за намаляване на емисиите на парникови газове и за здравето и безопасността, доколкото е възможно
- Въздействия върху пазара на труда, енергийната сигурност и конкурентоспособността, доколкото е възможно;

ii) Разходи

- Капиталови разходи за централи и оборудване
- Капиталови разходи за свързаните енергийни мрежи
- Променливи и фиксирани оперативни разходи
- Разходи за енергия
- Разходи по отношение на околната среда, здравето и безопасността, доколкото е възможно
- Разходи за пазара на труда, енергийната сигурност и конкурентоспособността, доколкото е възможно.“

6) В приложение XII, първа алинея буква а) се заменя със следното:

„а) определят и публикуват свои стандартни правила по отношение на покриването и разпределянето на разходите за технически адаптации, например свързване към мрежата, укрепване на мрежата или изграждане на нови мрежи, по-добра експлоатация на мрежата и правила за недискриминационно прилагане на мрежовите правилници, като тези адаптации са необходими за включване на нови производители, подаващи към свързаната мрежа електроенергия, произведена чрез високоефективно комбинирано производство;“.

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG